

ஸ்ரீராமஜெயம்.

சங்கிரக இராமாயணம்.

இஃது

மதுரை ஜில்லா நெடுவைமாநகர், கேளசிக கோத்திரோற்பவரும்,

ஸாமசாகாத்தியாயுமான

வேதஸ்ரீ

அண்ணாசாமி ஐயரவர்கள்

குமாரர்

நாராயணசாமி ஐயரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

நகரத்தாருதவியால்

மதுரை, மேற்படியார் மருமகன்

M. கோவிந்தசாமி ஐயரால்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதல் பதிப்பு-500

மதுரை

ஸ்ரீமீனம்பிகை அச்சியந்திரசாலை.

1905

Copyright Registered.

இதன் விலை ரூபா ஒன்று.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மதுரை தமிழ்ச்சங்கவிதவான் சோழவந்தான்
மகா-நா-ஸ்ரீ சண்முகம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா

சீர்திகழுந்திச் செழுங்கமலத்து
நார்திகழ்மறைதேர் நான்முகற்றந்த
கார்திகழ்மேனிக் கடவுண்மூவுலகுஞ்
சூர்திகழ்தெவ்வர்செய் துயரினிற்றீர்து
பேருவகைக்கடல் பெட்பினிற்றிளைப்பத்
தாருலாமார்பத் தசரதன்சேயாய்
பார்மிசைவந்தருள்பழகிற்சீர்சரித
நீர்மிசைச்சூடுநிமலவேணியனா
ரொப்பப்பிறங்குமுவமையில்படிமைச்
செப்பத்தனித்தவத் தெய்வவான்மீகியுங்
கலைவலார்யாவருங் கல்வியிற்பெரியனென்
றுலைவிலாதேத்து முயர்புகழ்க்கம்பனும்
வட்மொழிதென்மொழிவழங்கியபனுவல்
புடவியிற்புணரியிற் புரைதபப்பரத்தவி
னுண்ணறிவிலருந்திண்ணிதினுணர
வெண்ணியபொருளெலா நண்ணுறத்தொகுத்து
விண்ணுறுபுலவர்போன் மண்ணுறுபுலவருங்
கண்ணுறுசெவியினி லுண்ணநல்லமிழ்தினு
மினியதீஞ்சுவைத்தமிழ்த் தனியணிப்பாவா
னனியுளத்தன்பிற் கனிவுறப்பாடினன்
நீடிசைத்தமிழ்ச்சுவை நடுவாப்பந்துய
ரேடெதிரேற்ற பிடுய்வையையு

மருந்தமிழ்முனிவரன் றிருந்தியகரகத்
 திருந்துநல்வளங்கொள் பெருந்தகைப்பொருளையு
 முடுத்தநன்மங்கல மடுத்தசீர்பாண்டி
 வடுத்தவிர்கன்னி வளநாட்டதன்கண்
 குன்றக்குடிவளர் குறைவிலாவளஞ்சேர்
 குன்றக்குடியெனு மின்றழ்பொருப்புந்
 துன்பிராவகைசெ யெம்பிரான்மலையு
 மிருதனமாஞ்சு மொருதனியாரத்
 தாதனமேனை நகரெலாமாக
 நடுவுறுமணிபோற் படிமிசைவயங்க
 நின்றசீர்குன்று நெடுவைமாநகர்க்கண்
 வென்றசீர்மறையோர் வியன்குலமோங்க
 வெண்ணுவெழுதா வியன்மறைமுழுதுண
 ணண்ணசாமி யருந்தவத்துதித்தோன்
 சீரார்புல மையிற்சிறந்த
 நாராயணபூ சுநாயகனே

மதுரை நேடிவ் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ
 சுப்பராம ஐயரவர்கள் இயற்றியது.

கோதண்டங்கையிலேந்திக் கொடுத்தொழிலரக்கொன்னும்
 பாதகர்தம்மைக்கொன்று பருவரலொழிக்கவந்த
 சீதான்கதைக்கம்பன் செப்பினுன்விரிவாய்க்கற்றே
 ரோதுதலன்றிமற்றே ருணர்ந்திடவரிதென்றெண்ணி
 அந்தணர்குலத்தில்வந்தே யருங்கலைமுழுதுங்கற்ற
 சிந்தையிற்றாயநாரா யணனெனுஞ்செம்மல்யாரும்
 விந்தையாய்க்கற்கும்வண்ணம் விருத்தமாயிரத்துநாயுய்த்
 தந்தனனதற்குச்செய்யத் தகுங்கைமாறுளதோவம்மா.

மேற்படியார் மாணுக்கரும் தூலாசிரியர் மருமகனும் மதுரை
ரோமன்காதோலிக் ஸ்கூல் தலைமையுபாத்தியாயருமான
எம். கோவிந்தசாமி ஐயராலியற்றப்பட்ட

நிலமண்டிலவாசிரியப்பா.

மங்கலமாகக் கங்கையுமதியுங்
கொங்கவிழ்கொன்றை தங்கியசடையுந்
தொண்டர்தங்கவலை தொலைத்திடுங்குறியாய்க்
கண்டமத்திலே கறைதனைக்கொண்ட
முக்கண்மூர்த்தி முண்டகத்தாளேச்
சிக்கெனச்சிரத்திற் சேர்த்திடச்சிறிது
தண்டமிழ்ச்சொல்லால் விண்டிடவருளும்
வான்மீகிமுனிவர் வழுத்தியகதையைத்
தேன்மீதொழுகுந் திதிப்புறுந்தமிழிற்
கல்வியிற்பெரிய கம்பநாட்டாழ்வார்
சொல்வலிமிகவே தொகுத்துவிரிவா
யருந்தமிழ்ப்புலவரும் வருந்தியேயறியச்
செப்பினரதனைச் சிற்றறிவினரு
மொப்புடன்கூடி யூக்கமாயுணர்
பாருட்சிறந்த பரதமாகண்ட
மாருறுநாட்டி லருமையதான
மாண்புறும்வழுதிய ராண்மையோடாண்ட
சேண்புரந்தானுஞ் சிறப்பவென்னச்
சுந்தரத்தோடுஞ் செந்திருவசிக்கும்
பண்டையதான பாண்டியந்தோகைக்
கண்டையநகரெலா மன்னியவுருப்பா
மதிமுகமென்னப் பதிவுறுமதுரை
தனக்கொருதிலக மெனக்கவின்விளங்க
நின்றசீர்குன்று நெடுவைமாநகர்க்கண்
னென்றியராகி யுயர்தவம்புரிந்து
மேம்படவாழும் வேதிகீர்தம்முன்
தேம்படுமணிபோற் சிறப்பதுகொண்ட

வண்ணாசாமி யண்ணலென்றுரைக்கும்
 வள்ளலின்றவத்து மகவாய்வந்தோன்
 — தெள்ளமுதனைய திதிப்புறுந்தமிழிற்
 பன்னுதற்குரிய பதப்பொருடொகுத்துக்
 கன்னலின்சுவையுங் கடையெனவிளங்க
 பண்ணிற்சிறந்த பலபலகவிக
 ளெண்ணரும்பொழுதி லியம்பிடவல்ல
 நாராயணப்பேர் நான்மறையாளன்
 பாராயணமாய்ப் பயன்படுமாறும்
 படிமிசையுள்ளார் பலருமெளிதாய்க்
 கடினமேயின்றிக் கணத்தினி லுணரவுங்
 கற்றவருடனே மற்றையரெவருந்
 தெற்றெனவுணரத் தெள்ளியதாகவுஞ்
 சங்கிரகமாகச் சங்கதிதொகுத்து
 சங்கிரகராமா யணப்பேர்சாற்றி
 மாதவமுனியும் மலேவாய்நின்றிட
 வாதிசேடனு நாணிஞானக
 மாதுவாணியு மறைவாயமர்ந்திட
 பதினொருநூறுஞ் சந்தம்பலவாய்
 மதிகடலமுதாய் வழங்கினானே.

திருநெல்வேலி ஜில்லா சேற்றூர் ஜமீன் சமஸ்தான வித்வான்
 மகா-நா-ந-ஸ்ரீ இராமசாமிக்கவிராயரவர்களியற்றியது.

புந்திமகிழ்கம்பனுரை யிராமன்காதை
 பொருட்சுவைசொற்சுவையறியப் புகுந்தாலந்நூ
 லேந்திய லுந்தற்றவருக்கா மெனச்சொல்லாமல்
 யாவருக்கும்வெளிப்படச் சுருக்கியறைந்தான்மேன்மை
 தந்தையுடன்புதல்வ ரிருவருமேயண்ணு
 சாயியையென்ற பேர்தரிக்கப்பெற்றோ
 னந்தமிழுநெடுவை நகரத்தினூரா
 யணசாமியென்றுரை நடுவரசரேறே.

மேற்படியாரவர்கள் குமாரரும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க

வித்துவானுமான மகா-நா-நா-ஸ்ரீ

எம். ஆர். கந்தசாமிக்கவிராயரவர்களியற்றியது.

நடுவெநிகர்விழிச்சனகி காதலன் காதையைக்கம்பன் கடலாற்ருழப்
படுவையகத் தரியதமிழ்ப் பாவலர்தேர்திடவுரைத்த படியாலிந்நாள்
வடுவையொழித் திடுவிருத்தப் பாவிலெளிதாய்ச்சருக்கி வழுத்தல்செய்தா
னெடுவையகர்வாழ் நாராயணசாமி வேதியனொருடியோன் மாதோ.

மதுரைஜில்லா முறையூர் ஸ்ரீமார்

பழ. சி. சண்முகஞ்செட்டியாரவர்கள் சமூக வித்வானும்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்வான்களி லொருவரும்

ஆகிய கொட்டாம்பட்டி மகா-நா-நா-ஸ்ரீ

எம். கருப்பையாபாவலரவர்கள் இயற்றியன.

அறுசீர்க்கழ் நேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருவளரும் பாற்கடலிற் கருமுகில்போ லறிதயில்கொ டிருமா றுளே
தருவளரும் விண்ணுலகத் தவர்தவர்க டழைத்தோங்கத் தரும நீதி
யுருவளர வரக்கர்குழா மொழியவெழிற் கோசலைநாட் டிளவயோத் திப்
பெருவளநன் னகரரசாப் பிறங்கியசீர்ச் சரிதைதனைப்பெருமைவாய்ந்தே
கம்பநா டுடையவள்ளல் கடல்போல விரித்துரைத்த கவிக ளெல்லா
மும்பர்நாட் டினிலெவர்க்கு மெளிதுபய னறிவரிதா யிருத்த னோக்கி
யும்பர்நா டுளையவள நெடுவையகர் விப்ரகுலத் துதித்தோன் நெய்வக்.
கும்பனான் குறுமுனியென் றிடக்கற்றோன் கற்றவர்கள் கூட்ட முள்ளோன்
அண்ணாசா மியின்றவத்தா லருணரா யணசாமி யணிக ளோடு [ல்லாங்
பண்ணார்ந்த சொற்சுவையும் பொருட்சுவையு நனிவினங்கப் படிப்பா ரெ
கண்ணாகு மிதுவென்னச் சங்கிரக மாத்தொகுத்துக் கவியாத் தந்தான்
மண்ணாடர் தவப்பயனே யிதற்கென்ன கைமாறு வழங்கு வேமால்.

வேம்பத்தூர் நிமிஷகவி சிலேடைப்புலி மகா-நா-நா-ஸ்ரீ

பிச்சுபாரதியவர்களியற்றியது.

பூமேவுதடவளஞ்சேர்நெடுவையகர்ப் பூசுரரிற்புரிதன்வேதா
நாமேவுகலைமகடன்னருளுடையான் வான்மீகிரவின்றகாதை
தேமேவுகம்பன்விரிவாயுரைத்தானிதைச் சுருக்கிச்சிறப்பதாகப்
பாமேவுதமிழுரை நாராயணசாமிக்கவிஞன்பகர்ந்தான்மாதோ.

முதுகுளத்தார் அஷ்டாவதான வித்துவான் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ
மு. வ. கல்யாணசுந்தரம்பிள்ளையவர்களியற்றியது.

தம்பத்தை நேர்வரகான் சானகிகா தலனிலங்கைத் தலைவற் சீறிக் [ற்றான்
கம்பத்தை யும்புடைத்தோன் காதைதனைச் சுருக்கிவிருத் தமதாய்ச் சொ
வம்பத்தை வீறுகுய மாதர்மத னெடுவைநகர் வாழும் பூமன்
சம்பத்தை யோங்குறுநா ராயணமா லுலகுபுகழ் சாற்றமாதோ.

மதுரை அமெரிக்கன்மிஷன் ஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்
மகா-நா-நா-ஸ்ரீ நாராயணஜயரவர்கள் இயற்றியது.
உலகுபுகழ் தருபெருமைச் சீராமன் சரிதமுயர் கம்பன் முன்னாள்
பலகவிமா லைப்படிப்பிற் பாடினன்மற் றதுதெரியும்பார நோக்கி
நிலவுபொழி னெடுவைநகர் நீண்மறையோ னூரணப்பேர் புலவர்பெம்மா
னலகவிசேர் சங்கரகரா மாயணமென் னுமத்தா னவிற்பிறி னானே.

மதுரை கவரன்மெண்டு டிரெயினிங் ஸ்கூல் தலைமை
உபாத்தியாயர் திருவெண்காடு மகா-நா-நா-ஸ்ரீ
சுவேதாரண்யசாஸ்திரியாரவர்கள் பி. ஏ. எல். டி.
இயற்றிய (மணிமாலம்)

பண்கொண்டபாடன் மறையாயிரங்கள் பலவாகவேத்து பரமன்
விண்கொண்டதேவர் துயர்தீரும்வண்ணம் விரிஞாலம் வந்தவகையான்
கண்கொண்டராமன் கவின்காதையாருங் கனிவாயுரைக்க வெளிதா
மெண்கொண்டநூறு தசமோடுநூறு மினிதாகவாழ்க வுலகே.

பழனிசுவாமி மலையடிவாரம் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ
சு. பெரியசாமிபண்டாரமவர்களியற்றிய
நேரிசைவேண்பா

புங்கவரைக்காக்கப் புகழ்வினிதைக் கண்ணுதித்த
தங்கமலை மார்பன் சரிதத்தைச்—சங்கரகமாய்ப்
பாரா சினிபிலத்துப் பாவலரேத் தப்பகர்ந்தா
னார யணமறையோ னன்கு.

சிறப்புப்பாபிரம் முற்றிற்று.

பழனியாண்டவன் துணை.

இந்த லாங் கேற்றப்பட்ட காலை நூலாசிரியர் ஜேஷ்ட குமாரரும் பழனி திருவாவினன்குடி திருப்பணி யேஜண்டுமான மகா-நா-நா-ஸ்ரீ அண்ணாசாமி ஐயரவர்களால் சாற்றப்பட்டது.

நீலமண்டில ஆசிரியப்பா.

சீர்பெறு மருதங் கூரெனச் சிறந்த
பார்புகழ் கணேசப் பதிவளர் பரமன்
கற்பக வைங்கரக் கடவுள் சந்நிதியில்
விற்பனர் வேதியர் வியப்பொடு வினவ
வந்நகர் வணிக ரளகையன் நிகர்வார்
பன்னரும் புகழினாற் பரிவுடன் சூழ
நீடிசை குன்றா நெடுவையா நகரா
நீடிசைக் குணத்தோ ரியரவருந் துதிக்கும்
நாராயணப் பேர் நான்மறை யாளன்
பாராயணஞ் செய் பவர்களுக் கெளிதாய்
வானவர் பதிபோல் வயங்குசீ ரயோத்தி
சானகி ராமன் சரித்திர மதனி
னுண்ணிய பொருளெலா நண்ணிடத் தொகுத்தே
யெண்ணரும் பாற்கட லெடுத்தநல் லமிழ்தாய்ச்
சங்கிரக ராமாயணப் பேர் சாற்றி
யெங்கணும் பரவ விசைத்தன நிதனை
யார்கலி யுகமை யாயிரத் தைந்தி
லூரிடும் பகலவனு லாவிய வோரை
சித்தினா மாதஞ் செழும்புனர் பூசநாள்
சுத்தமா நவமி சுபதின மதனி
னாமக ளருளா னன்கரங் கேற்றிடப்
பூமழை பாமழை பொழிந்தனர் புலவரே

நூலாசிரியர் கனிபட்ட குமாரரும் பிள்ளையார்பட்டிக்கோவில் மணியமுமான மகா-நா-நா-ஸ்ரீ கணபதி ஐயரவர்களாற் சொல்லப்பட்டது.

நேரிசை வேண்பா.

சானகிரா மன்கதையாஞ் சங்கரகரா மாயணப்பே
ரானதனைச் சோபகிரு தாண்டதனின்—மாநெடுவைய
நாரா யணய்யன்செய் நற்றமிழை நாசிலத்தோர்
பாரா யணஞ் செய்வார் பார்.

செ

செ

த

செ

ப

க

செ

செ

செ

ப

க

ந

செ

செ

ப

ப

செ

ச

ந

ப

ப

ச

செ

செ

செ

ப

த

செ

தற்சிற்ப்புப்பாயிரம்.

இந்துவைமுடித்தபெம்மா னியம்பிடவுலகீரேமுஞ்
செந்தையி லுளதென் றுன்னஞ்ச் சேய்நெடும்புவியைச்சூழத்
தந்தையைவலஞ்செய்தேமாங் கனிதரத்தனிக்கூத்தாடுஞ்
செந்தூரமுகத்தான்செம்பொற் றிருவடிதலைமேற்கொள்வார்ம்.

வேறு

பன்னிலத்துவிதை செந்நெலிக்குநிக ரென்னமொய்த்துவிளை பண்பினுற்
பன்னன்முத்துகழை தன்னையொத்ததனைக் காண்கிலா திரதிகாதல[லாம்
பின்னும்வைத்தசிலையென்னின்மற்றுமுள நன்னிலப்பெருமை யென்கொ
பொன்னுமுத்துமலை தன்னிலெற்றுகரை பொருளைமாநதியினுடரோ.

வேறு.

பொன்னவிழ்கமலமாத புவனைவெண்போதாள்வைகு
மந்கரதுவேவித்யாத் தானமாநகரமாகுங்
பன்னல்சேர்கழனிசூழங் கலாமடமென்பாரந்த
பன்னகர்ப்பெருமைதன்னிற் சிற்சிலநவிலுற்றும். (3)

துடதிசைநெடுமாலீசன் குணதிசைகுமரிலைவகும்
படதிசையிருவர்மைந்தன் றென்றிசைவகுத்தமைய
மடவணிசிறந்தகோயின் மறையவர்மனைகள்சூழப்
படியுளார்புகழும்வண்ணம் படைத்தனனமார்தச்சன். (4)

முதுமறைக்கிழவராதி முறைமுறைமாந்தர்வீதி
சுரமாயியல்புக்கேற்பத் தனித்தனிமனைகளோடு
தியிருகரத்தீசான நித்தன்வாழ்கலாவையென்னும்
பதிதனில்வதிப்போர்பெற்ற பாக்யமேபாக்யமம்மா. (5)

புந்தணர்மனைகளெல்லா மாரணம்பழகுமோசை
பந்ததம்வணிகரில்லந் தமனியங்கொள்வாரோசை
பபந்தொடிச்சிலம்பினோடும் பலபலகருவியோசை
மந்தர்கள்வதுவைக்கார்க்கு மாவொலி நகரமெங்கும். (6)

சக்கர்வான்படிவத்தண்ணல் தேவியோடவனிதன்னின்
பிக்கதோர்பெருமையெல்லாம் விளம்பினானவருமையா
கக்கதாஞ்சைவசீலந் தழைத்திடச்செய்வாயென்ன
மக்கனான்மகிழந்தீசான முகத்தினுலருளுமூர்த்தி. (7)

ஆதியாயுரைக்கும்வர்ண மாசரமமகண்டாகாரச்
 சோதியானனத்தினுமந் துலங்குமாசார்யசீல
 னீதலாதெவர்க்குமேலா மிந்திரன்பதவிக்கேற்பப்
 பூதலங்காக்குந்தென்னன் புகழ்ந்தடிபணியப்பெற்றேன். (8)

கலைவலான்கருணையுள்ளான் கமலையின்னோக்குங்காஞர்
 மலைவிலான்மடந்தைசெம்பொன் மலரடியுள்ளத்துள்ளா
 னெலையிலாப்பெருமையுள்ளா னியம்புதற்கரியபோத
 நிலையுளான்கலாவையென்னு நெடுநகராட்சியுள்ளான். (9)

அலைகடலுலகுக்கெல்லா மந்தணர்மேலாமென்ன
 சிலைமலிவேந்தனாதி மூவருந்திருத்தாள்வேண்டக்
 கலைமதியரவம்பூண்ட கடவுளைந்தெழுத்தேனான
 நிலையெனவருளும்வண்ண நீணிலத்துதித்தரித்தன். (10)

கோத்திரமுனிமாண்டவ்ய குலத்தினிலுயர்ந்தோன்றான
 சாத்திரமுணர்ந்தோனெச்சு சாகைபோதாயனத்தின்
 குத்திரவான்கல்யாண சுந்தரனருள்சம்பந்த
 மூர்த்தியென்றுரைக்கும்ராமச் சந்திரமுனிவனையா. (11)

வேறு

தருவி னாதனுக் கருளிய ராகவன் சரித
 பெருமை யாஞ்சத கோடியைப் பேசுதற் கெளிதோ
 வருமை டாமதன் பயனுள யாவையு முணர்ந்தே
 யிருமை யாந்தமிழ்க் காவியந் தருகென விசைத்தான். ()

தேவ பாடையிற் செப்பிய யாவையுந் தேர்ந்த
 நாவி னுணுரை செந்தமிழ்க் காவிய நடைபோற்
 பாவ லோர்புகழ் வாரொனப் பாடினேன் பதுமப்
 பூவை நாயகன் சரித்திரச் சங்கரகம் புவிக்கே. (13)

தற்சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

CONTENTS.

சூசீ பத்திரம்.

பக்கம்.

நாட்டுச்சிறப்பு	...	...	1
நகரச்சிறப்பு	...	...	7
பாலகாண்டம்	...	...	12
அயோத்தியாகாண்டம்	...	...	36
ஆரணியகாண்டம்	...	...	49
கிட்கிந்தாகாண்டம்	...	...	67
சுந்தரகாண்டம்	...	...	81
உயுத்தகாண்டம்	...	...	96
மீட்சிகாண்டம்	...	...	149
பிழை திருத்தம்	...	...	173

கடவுள் வாழ்த்து.

கணபதி காப்பு.

பொற்றொடி சீதைநாதன் புகழ்பெறுஞ் சரிதந்தன்னைக்
கற்றறி யாதானேனுங் கமலையின் னருளிஞலே
நற்றமி முதனாகூற நானமும்புனுஞ் தேய்ந்த
கற்றைவார் குழலாண்மைந்தன் கணபதி காப்பதாமே.

கற்பக விநாயகர் துதி.

வேறு.

தற்பான்சரிதமீ தளக்கும்போதெலாஞ்
சொற்பதம்பொருட்கவை துலங்குந்தொன்மைநூல்
விற்பனர்வியப்பொடு வினவச்செய்யுமா
கற்பகவைங்கரன் கமலத்தாள்களே.

திருமால் துதி.

வேறு.

தாமானே யென்றுரைத்த தனிக்கண்மானேத்
தந்திரமாய்ப் பிரிக்கநிலை தானில்லாது
போமானே விழுவெறிந்த வெங்கோமானேப்
புன்மதியாழ் பொருதவிடும் புயல்போல்வண்ண
மாமானேக் கொம்புபறித் தடர்ந்தபோரி
லம்மானேத் தொலைத்தானே யாடையீந்து
மாமானேக் காத்தளித்த மருதாரானே
மால்ராஜ நாரணனை வணக்கஞ்செய்வாம்.

இலக்குமி துதி.

வேறு.

குமலைமார்புயங் கோகனகப்பதத்
தமலராசநா ராயண்ணன்புபூண்
கமலக்கண்ணிபொன் கற்பகவல்லியாம்
விமலைபாதமெம் மெய்யுளத்தேற்றுவாம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

கலைமகள் துதி.

வேறு.

உலகமீரோழுமீன்ற வொருவனையுதவுமுந்தித்
தலைவனாம்ராமச்சந்தரன் சரித்திரமிதனைக்கூற
மலரின்மேன்மலராமென்ன வதனமேற்கண்கள்பெற்ற
கலைமகள் கமலத்தாளெங் கருத்துளையிருத்திவைப்பாம்.

ஆஞ்சநேயர் துதி.

மன்னர்கோமகனிராமன் மலர்மகட்சீதைதன்பாற்
பன்னருமாமீந்து பரிசுநீயளிப்பாயென்ன
வன்னவள்கொடுக்கப்பூண்ட வஞ்சனைகுமான்ருளெஞ்
சென்னியிற்சூழிராம சரித்திரஞ்செப்புவோமே.

வான்மீகர் துதி.

சீதாநாமிராகவன்றன் சிறப்புறுஞ்சரிதந்தன்னை
யாதிகாவியமாய்ச்சொன்ன வருங்கலைவல்லோனான
போதவான்மீகிதெய்வப் புலவர்கள்கோமான்செம்பொற்
பாதமாமலரைச்சூழிப் பரிவுடன்பகரலுற்றும்.

ஆழ்வார்கள் துதி.

பதுமமாமலரின்வைகும் பாவையாஞ்சனகியோடு
மதிதவிழையோத்திவந்த மாயநாமிராமநாதன்
கதிதருஞ்சரிதங்கூறக் கார்குழற்புவிமாதாதி
துதிபெறுமடியார்பாதத் துகளணிந்துரைசெய்வோமே.

நம்மாழ்வார் துதி.

வேறு

உமையவளுக் கானுரைத்த ராமநாம
முலகத்தோர் தாரகமென் றுரைப்பாரந்நா
ளிமையவரு முனிவர்களு மிசைந்துவேண்ட
வெண்ணில்லாக் கருணையொடு மிலங்கைவாழ்வோர்

கடவுள்வாழ்த்து.

தமையொழித்துங் களுக்கருள்வே னென்னவந்த
தாசாதி சரித்திரஞ்சங்க் ரகமாய்க்கூற
சமயநிலைத் தமிழ்வேத முதல்வான
சடகோபுன் றுண்மலரெந் தலைமேற்கொள்வாம்.

அவையடக்கம்.

வேறு.

காவியமிது கன்னியர் கற்கு நூல்
பாவு றுது பயன் றிருக்காயினுந்
தேவ தாருக மானது சீர் மணப்
பூவை யர்க்கணி நானெனப் போலுமே.
ஓது காவிய லக்கண மோர்ந்தவர்
காதுக் கென்கவி காசுள தாயினு
மாது ஜானகி வாமன் சரித்திர
மீ தமுதைக் கடைபட்ட தென்பரோ.

வேறு.

சகத்திரமெண்முன்றாகத்தக்கவான்மீகிசொன்னான்
பகர்தமிழதனாற்கம்பன்பாடினான்பாதிதாகத்
தகுமதையைந்தோடாறுசதமெனச்சாற்றினுனென்
றிகழ்வரோவெனையிராமனிசைபெறுஞ்சரிதமன்றோ.

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ராமஜெயம்.

சங்கிரக இராமாயணம்.

நூல்.

நாட்டுச்சிறப்பு.

உலகமீன்ற வொருவனை யோதருங்
கலைகளாய்வுங் கருதுதற் கெட்டிலாத்
தலைவனென்னச் சதுர்மறை சாற்றும்ந்
நிலையுளானை யெந்நெஞ்சத் திருத்துவாம். (1)

வாசவன்பதி மாமறையோன்பதி
கேசவன்விடைக் கேதனன்வாழ்பதி
பேசரும்புகழ் பெற்றியுமுற்றசீர்
கோசலம்பதி நாட்டணிகூறுவாம். (2)

வேறு.

விண்ணினின்றுழியுங்காலை வெளிறியும்விரிநீர்வாரி
யுண்ண லுங்கருகுங்கொண்மு வுலகமீரேழுமீன்ற
பண்ணமர்மொழியாளான பார்வதிதந்தையென்னு
மெண்ணரும்பெருமைவாய்ந்த விமயமீதெய்திற்றன்றே. (3)

மின்னொளிபரப்பிமாரி விளைமுகில்வாய்விட்டார்த்துப்
பன்னரும்புகழினோடும் படர்ந்ததுபாணிவெள்ள
மன்னியகங்கைநேரா மங்கையைமீன்றநாகத்
தின்னலமடவார்க்குள்ள தெனவவையியம்பலுற்றும். (4)

கோவையாரிதழிதூய கொழுநனைத்தழுவிக்கோடிந்
மேவுகார்படர்ந்தமைக்கண் வெம்முலைமுகுகொட்டித்
தாவுநாட்டிங்களாசத் தனிமுகம்வெளிறச்சாற்றும்
பாவைபேரலிமயஞ்சூலாம் பருவமாயிலங்கிற்றன்றே. (5)

கூந்தலுங்குழையுஞ்சோரக் கொடியிடைகுழைத்துநீத்தம்
வாய்ந்தபெண்குழவிதன்னை மாதவமுனிவோரேத்தப்
பூந்தடச்சுனைநீராட்டிப் பொற்பணியாரமூட்டி
யேந்தபேர்சரயுவென்ன விமையவரியம்பலுற்றார். (6)

திருமுகங்கமலமாம்பல் செய்யவாயிணைக்கண்ணீலம்
பரவுசைவலமாங்கூந்தற் பணைமுலையிளநீர்மென்றோண்
மருவுவேயிடையாம்வஞ்சி மாந்தளிர்நிறமாக்கொண்டு
வருசிலம்பொலிப்பச்சென்று வயலெலாம்விளையாட்டெய்தி.
குயமலைக்கோவையோடுங் கொடியிடைகுழையத்தாவுங்
கயலுழைக்கண்பாலாடுங் காதலைகுழைகடாங்கி
முயலுமப்புறத்தாராக்க மொழிந்திடவாரமேந்திச்
சுயம்வரமுடிக்கச்செல்லுந் தோகைபோனடந்ததன்றே. (8)

தென்னகந்தேயந்தசாந்த மான்மதச்சேறுபூசி
மின்னலர்முல்லையாரம் வேண்டினமருதந்தோய்ந்து
மென்னுரைமலர்க்கண்பாலை நெய்தலுமிளகநோக்கிப்
பொன்னணியாரந்தாங்கிப் புணரியைப்புணர்ந்ததன்றே. (9)

பத்தியாய்மாசித்திங்கள் பரவுமாமகத்திற்செந்நெல்
வித்தினைத்திரட்டித்தெய்வம் வேண்டினதொழுதேயானி
யத்தநாள்வித்துவீசி யாவணிமூலம்பேர்த்து
வைத்திடவிளையும்பண்ணை வளங்களைச்சிறிதுசொல்வாம். (10)

வேறு

கற்பகவைங்கரன் கமலத்தாட்டாழு
மற்புயமள்ளரே ரொருதின்மாட்டினார்
பற்பலமணித்திரள் பதித்தமாலையைப்
பொற்புறநிலமகள் புனைந்தபோலுமே. (11)

அலைதிரைச்சரயுவி னூற்றல்செப்புவா,
ருலைமலிகொழுவினா ரூற்றவித்தெலாங்
கலைமகளுருவெனக் கீரட்டிக்காருறை
மலைமகளுருவென வளர்ந்தசாவியே. (12)

இடையிடைகளைப் பறித் தெரியுமெல்லேவா
யுடையவருருப்பென வுற்றதால்தைப்
படைவிழியுழச்சியர் பறிக்கவஞ்சினற்
கடைசியரென்பரோ கற்புளார்களே.

(13)

பதுமநிசித்திநி பகர்ந்தசங்கநி
யிதமுறுமத்திரியென்னு நால்வகைத்
துதிபெறுநிலமறிந் தூட்டவன்னலார்
புதியமுதென்னவாம் போகமொத்ததே.

(14)

சிலைமுகவிரும்பறத் திரட்டிச்செம்பொனார்
மலைநிகாபோர்க்களம் வைத்துவையொழி
நெலையொருகுன்றென நிரப்பியாறிவொன்
றலைகடல்குழ்புவி யரசர்க்காக்குவார்.

(15)

வேறு

அழலி லாவி யாகுதியாக்குவார்
சுழலுநேமி தொடும்புவிநாயகர்
பழகுவாணிபர் பற்பலமாந்தரு
முழுவரில்லெனினு ய்ந்திடலாகுமோ.

(16)

மன்னர்க்காயினு மற்றவர்க்காயினுந்
துன்னும்வெம்பசிக் கோர்துணையாகுமோ
சொன்னமாதியாய்ச் சோடசதானமு
மன்னதானத் தளவெனலாகுமோ.

(17)

சேருமில்லறந் தீர்ந்தவர்க்கென்றகாற்
பாருநாவி குறிஞ்சியர்பாவையு
நேருமுல்லைய ரேலமுநெய்தல்வாழ்
வாருமுத்திடு வார்பசிக்காவதோ.

(18)

சேருமுப்பழந் தேன்றினைசூபமுஞ்
சாருமன்னந் தனித்தனிசாகமு
மாருநெய்தயி ராவுடைக்கோமுங்
கோருமாமரு தத்தர்கொடுப்பரால்.

(19)

ROJA MUTHIAH,

ARTIST:

KOTTAIYUR P. O.

RAMNAD DISTRICT.

ஈசனேசர்க் ளெய்த லுமெண்ணிலா
வாசையோடு மடிபணிந்தாங்கவர்
மாசிலாதக மண்டலமானதர்
தாசமீந்து சுவையறிந்தாட்டுவார்.

(20)

ஆனகாணிக் கமரிலையாங்கவர்
தீனர்தேடித் தினமலைந்தேங்குவார்
யானழைத்திடி யாதுலருக்குநீ
யேனளித்தனை யென்றிடுகூச்சலே.

(21)

வேறு.

எழுவகைத்தோற்றமென்ன வியம்பியதேவர்மக்கள்
பழுதுறுவிலங்குநீர்வாழ் பறவையூர்வனமாம்பாரிற்
றழுவுதாபரங்கெல்லாந் தம்மிருவினையினாலே
முழுதுணர்மனிதராவார் முற்பிறப்பறியலாமே.

(22)

மித்தையாமுலகிற்றோன்றும் விடயமைம்புலனீவீபூதி
மத்திவைகழற்காயன்ன மனநிலைவளர்சைதன்யக்
கர்த்தன்பாற்குழவியாடல் காட்டினுமனைபானேயம்
வைத்ததுபோலவிண்ணோர் மாநிலத்திருப்பரன்றே.

(23)

இடம்பொருளேவென்னு மயிர்க்கையினியல்புக்கேற்
தடம்பணியன்னசாலை தானழுவகையீரெட்டு

[பத்

மடம்படிக்கிணறுநந்த வானம்வாயுதவிவாணுட்

டிடம்பெறத்தீர்த்தவாரி செய்குவர்மனிதசென்மம்.

(24)

உற்றவர்க்குதவான்வேத முணர்ந்தவர்க்கிரங்கான்றானங்
கற்றவர்தமக்குமீரக் கைவிதிர்த்தறியான்றோகைக்
கற்றைவாற்ற்ளிரொன்றியாக் கண்மணிகரட்டான்செவ்வாய்
பற்றிடக்கொடுக்குமந்தோ*விலங்குடைப்பான்மையம்மா. ()

இரும்பினிள்ளொளியைமுடி மியற்கைபோல்லோபமென்னும்
பெருந்திறற்குணத்தாலுள்ளம் பிழையுடைப்பேதையாகி
தருமவசையறியாப்பாரிற் சஞ்சரச்சவமாய்த்தோன்றுங்
சூரும்பனீர்வாமுஞ்சாதிக் குணமெனக்குறிக்கலாமே.

(26)

நசையுரைமார்தர்கோட்டி நண்ணிடானலனைத்தீங்காய்
வசையுரைக்கசடர்க்கோதும் வாத்தியாய்வனசமாதி
யிசைபெறுஞ்சுகந்தங்கொள்ளா திரைச்சியையுவக்குமீரப்
பசையிலாநெஞ்சத்தானைப் பறவையென்றியம்பலாமே. (27)

தன்னிலமுணவுசெய்யான் தனிவழிநடக்கக்கூசா [ன்
னன்னிதிப்பொருட்டான்மானம் ஞானம்புன்னகையுநோக்கா
பன்னரும்பழிக்குமஞ்சான் பாவமென்றுணரான்பாவி
தன்னையூர்வனங்கென்னச் சாற்றலாந்தரணியோர்க்கே (28)

நானெனுமகங்கண்ணேறி நடுநிலையுணரான்செய்ய
வானமும்புவியுந்தானாய் மனவரசாக்ஷிதூண்ட
பானலமொழியாசைப் படுகுழிகுளிப்பதல்லால்
ஞானமாங்கனியைநோக்கான் ஞபரநடக்கையம்மா. (29)

பொன்னிலத்தரசன்றானே பூதலமருதமாக்க
டன்னிணையாகுமென்றான் மற்றவர்தகுதியாமோ
மன்னியகுணமுமேன்மை வாழ்க்கையுமருவுஞானந்
துன்னியவாமுந்தெய்வந்தொழுதலுந்துணைகொண்டார்க்கே.

வேறு.

மையளாவு வனத்தெழு மாமுகி
னையமோது நறுங்கழை நாநில
முய்யவாரி யுரத்தெழு வும்பர்கோன்
றுய்யவார்சிலைக் கம்பெனத் தோன்றுமால். (31)

தூக்கணன்மீ துளைத்தெழு தெங்கின்மேன்
மூக்கினுவின் முடைந்தது முன்புகீழ்
நோக்கவாழை துணிக்குருத் தானதுப்
பாக்கியாமெனப் பஞ்சுதத் தஞ்சுமால். (32)

பூகமந்தியைப் பொன்னலர் தெங்கின்மே
னாகங்குவியிந் நாட்கரும் புண்ணந்
ரேகுமென்னலும் ஞண்டுட னேகுங்காற்
காகங்குவக் கடகங்க லங்குமால். (33)

ஆர்ந்தனான மளவிய தெங்கின்மேற்
சேர்ந்தவோரை திகழ்ந்தகம் பத்திடை
தேர்ந்தமாத் திநிதாடா லுந் தென்றலா
னூர்ந்தகேதனத் தம்பமு மொக்குமே.

(34)

வித்திமுத்தம் விளைத்தெழும் வேழமேற்
றத்தியேறுஞ் சசிசக ரோங்கா
லத்திரத்த மமர்பரி யாஞ்சகக்

கர்த்தன்வேள்குடைக் காம்பெனத் தோன்றுமால்.

(35)

பாரின்வாழைப் பதிவளர் பாருளா
ருரும்பாம்பிதென் ரோதுவா ரென்றுகண்
சோருநீரைத் துடைத்துநின் ரோழிபாற்
சேருநானெனச் செப்புமாண் டேரையே.

(36)

கன்றுணாது கனைத்திழி மேதிபா
லன் னுணாதிள வன்னத் தொடும்பெடை
துன்றுதாமரைத் தொட்டிவிற் றுங்குகாற்
தென்றலாட்டுவ தேனிசை கூட்டுமே.

(37)

தண்டிலாவிய தாமரைத் தண்மலர்
விண்டவாயில் வெறியுண மேவுசேற்
கெண்டைதாவக் கிளர்த்தெழுஞ் சைவலங்
கொண்டநீர்குடைக் கோதைய ரொக்குமே.

(38)

வேறு.

சந்தனவனத்திலோர்வ சந்தனைச்சமக்குமுன்னி
வந்ததையறிந்துவேடர் வந்தனர்மருதமின்னார்
தந்தன துவர்வாய்முத்தந் தந்தனாடாளஞ்சூட்ட
புந்தினவுவர்வாயெல்லா முழுவர்தளீட்டமன்றே.

(39)

அருந்தினைவிளைக்குநாகத் தருந்திணையளவுங்காணு
மருந்தினையிடைக்குச்செந்தேன் மாறினிதளக்கும்வரோர்
முருந்தூரனகையார்செய்ய முகந்திருத்தணிகண்ணாடி
தருந்திறற்பாலையெல்லாந் தண்மலைக்கிழவரம்மா.

(40)

கரும்பினைச்சிதைப்பாராலேக் கடைந்தசாறடுதேன்பாகாய்
வரும்பதத்தடைந்துவானோர் வெளவினர்வரம்பிலாதார்
பெரும்புனலிரதம்வேட்டுப் பிஞ்ஞகனிகழ்ந்ததாழை
யரும்பவிழ் நெய்தலெல்லா மடவியர்பெருக்கமன்றே. (41)

குரவைசெய்குறிஞ்சிமாதர் குரவிசைக்குழலாமென்ன
வருசினையினையிற்றா மருதமாமகளிர்பாதப் [ஊ
பெருஞ்சிலம்பொலிப்பக்கேட்டுப் பெடையெனத்துருவிக்கா
தருஞ்சிறையன்னங்காமத் தடர்காமடைந்ததன்றே. (42)

வேறு.

அண்டர்நாயகன்மா துலப்பருப்பதத்தாழி
யுண்டகார்பொழிநீ த்தமக்கடலுட னுறவாய்த்
தண்டபாணியையி ன்றவன்சடைநதித்தகமை
கொண்டவாற்றி னுற்சிறந்ததுகோசலநாடு. (43)

வேறு.

அங்கவரவர்களேத்து மாலயவிளக்குமாடற்
பொங்கலும்விழாவுமேறு பொருத்தலும்புடைத்தபேரி
சங்கினமேளதாளஞ் சந்ததம்வதுவைக்கார்க்கு
மங்கலம்பொருந்திவாழுங் கோசலவளநாடம்மா. (44)

நாட்டுச்சிறப்பு ழுற்றுப்பெற்றது.

நகரச்சிறப்பு.

மருமலர்க்குழலினார் வதனமொப்பதாய்
முருகெழமுகையவிழ் முளரிதன்னிற்செந்
திருதவிசிருந்தவா தெளிந்தவாட்சியாய்
வருதிருநகர்வளஞ் சிலவழுத்துவாம். (1)

பொன்னியற்கோயிலும் புரிசைமாமகந்
 துன்னியமானமுந் தாவிச்சோதிவான்
 மின்னிமொளிகை விளங்கும்வீதியு
 மன்னியபுவிமகண் மகுடமொக்குமே. (2)

அளவருஞ்சிகிரிவா னடர்ந்துநின்றலாற்
 கிளர்நிலவொழுகுவான் கீண்டவாயில்வாய்த்
 தளர்வறதுழைதலாற் றரணியோரின்னம்
 வளர்பிறைதேய்பிறை வழங்கலானதே. (3)

அந்தணர்வீதியு மரசர்மாளிகைப்
 பந்தியும்வாணிபம் பரவும்வீதியுங்
 கந்தமுநறும்புகை கமமுநாடகப்
 பைந்தொழுவீதியாய்ப் பலவும்பாங்கரோ. (4)

வேறு.

வேதவோசையும் வேள்வியினோசையுங்
 கீதவோசையுங் கிம்புரிவீணையின்
 னாதவோசையு நாமஞ்செய்நாடகர்
 பாதவோசையு மெங்கும்பரவுமால். (5)

துய்யயாகந் துலக்குவரோசையு
 மையாராவிக் காய்வருமார்வமுஞ்
 செய்யவேதஞ் சிறுவர்களோதலு
 முய்யுமந்தணர் வீதியென்றோதுவாம். (6)

ஏகதந்தனெழிலிழைக் கெய்துமேற்
 போகிநாகம் புகழ்பெறுங்கோட்டினாற்
 சூரத்தெயி ரென்றியபாரையெண்
 னாகமேந் துநகைப் பெமக்கென்னுமால். (7)

பந்தியிட்ட பரித்திசன் பானுவா
 சந்திவெற்பிருநான்கினி லாக்கும்யாங்
 குந்தியிட்டக்குதிப்பதங்கொள்ளுமேன்
 முந்துநான்குமுகர்த்தமென்றோதுமால். (8)

செய்யவானஞ் சிதைத்தெழுஞ்சென்னியாற்
கொய்யுங்கற்பகத் தையெனக்கூவினா
ரையன்பேரென் றயில்வதொழிந்துதாழ்ந்
துய்யக்கூன்பிட ராமென்றதொட்டகம். (9)

ஆங்கடைந்தவர்க் கன்னிறமாக்குமோர்
பாங்குளாரைப் பலரெனப்பற்றுசீ
ரோங்கும்வாணிப முற்றவர்மாளிகை
தாங்குமின்னகைத் தார்மணித்தம்பமே. (10)

மழைமுதிற்குமுன் மங்கையைவானுளா
ரழகெலாந்திர ளாக்கியடிமுத
லுழைகுயிற்கிளை யோதிமமுற்றசீர்
பழகிப்பின்னர் படைத்தனன்பங்கயன். (11)

வேறு.

மங்கையர்மொழியுஞ்செவ்வி மாதமும்மழையினுலங்
துங்கமாமறையோர்யாகத் தாமமுஞ்சுருதியார்ப்பு
மங்கலமுழக்கமென்ன மாமாக்குயில்களெல்லாந்
தங்களின்னொலியைப்பேசுந் தத்தையென்றளித்தபோ லும். (12)
பொன்னணிமடவாரெல்லாம் புருவவிற்குனித்துக்காவி
மன்னியகடைக்கணம்பான் மைந்தரைமலைந்தாரென்னக்
கன்னலைக்குனித்துக்காமன் கடுஞ்சரக்கமலம்பூட்டி
யன்னவர்மலங்கச்செய்யு மமரலாதில்லையம்மா. (13)

குரும்பைமென்முலையாரெல்லாங் கோல்புடைக்குழாத்தினூ
வரம்பிறவினைஞராடு மலர்விழிபுதைத்துவண்ணான் [டே
றுரையெனப்புருதச்சீறித் தோகையர்துரத்தச்சீயந்
தருசிறுகுறள்போலோடத் தந்தையர்மகிழ்ச்சிகொள்வார். (14)
மொய்த்ததோர்சீரார்செம்பொன் முடையுருட்சகடமின்னார்
வைத்திடுந்தாளவீட்டை வரம்பிறவழித்ததென்றே
தந்தையர்முதுசீறத் தாமரைத்தடக்கணீன்ற
முத்தினைத்திரட்டிமுன்போன் முடிவைத்தகல்வரன்றே. (15)

ஊடலுற்றெழுந்தமாதோ ருயர்சிலைக்கெதிரேநிற்கத்
தேடியந்நிழலையன்னு டிருவடியென்னத்தாழக்
கூடியசினங்களோடக் கோதையானகைக்கக்கண்டே
யாடவர்க்கணியேறன்னு னளவிலா துவகைகொள்வான். (16)

திரைகடற்கடந்துசெம்பொன் றேடுவதியற்கையென்ன
வுரைசெவிபுகுதாமுன்னம் பிரிந்ததாயுருகிச்சோரும்
விரைசெறிசூழலினுளைத் தேற்றலும்விழித்துநீங்கள்
பொருள்கொடுவரவுமிந்நாட் பொருத்தயானரக்கியென்றுள்.

தன்னிழலாளன்பூணிற் றையலென்றுணர்ந்துஈறி [த்
நென்னலிற்கவர்ந்தாயின் றுந் தொடர்ந்ததுநெறியோவென்ன
தன்னடிக்கொண்டுதாக்கத் தாளினைவணங்குங்காலை
யென்னடியினிதோவன்னு ளிணையடிதொழுவாற்கென்றுள்.()

அம்பரமடர்ந்தமானத் தாயிழையுலாவச்சந்தர
பிம்பமென்றடர்ந்தகாலைப் பின்னிடகாட்டப்பேதை
வம்பவிழ்குழலைத்தோகை மயிலெனவெருவித்தன்மெய்
கம்பமுற்றகன்றுவானங் கரந்ததுகரும்பரம்பம்மா. (19)

கலவிதோய்ந்தெழுந்தமாது கலைமதிநிலவுகாந்தள்
சிலைபடரங்கைநீழற் சேலையேன்றெடுக்கநோக்கி
மலைவலிபுயத்தா னுள்ள மகிழ்வொடுமாதுக்கீந்த
கலைபுனைந்தமளிமீது கண்வளராடல்செய்வார். (20)

துப்பெனச்சிவந்தசெவ்வாய்த் தொண்டையோர்வடுவாத்தும்
யெப்பொழுதணைந்ததென்று ளிணைமுலைமகரமேரு [பி
தொப்பருங்குடத்தினுரை யுயர்நகமதியமேய்ந்த
வப்பொழுதஃதுமென்று ளளவிலா துவகைபூத்தார். (21)

காந்தளென்கரத்தாராடக் கருங்குழலாவிதோய்ந்த
சாந்தமுங்கழுவுவெந்நீர் தரும்புனலாறுபாய
தோய்ந்ததன்புலவுநீங்கித் தொடுகடல்கமழுமென்றுன்
மாந்தளிர்நையார்தங்கண் மிகுதியைமதிக்கலாமோ. (22)

குலமயிலனையார்கொங்கை குங்குமச்சுவடுதோய்ந்த
மலைவலிவயிரத்திண்டோண் மார்பிடைக்களபத்தன்னார்
சிலைமலிபணிகடாழ்த்துஞ் செவ்வியாய்த்தினமுஞ்செல்லும்
பலபலவினையோரென்றாற் பரிபவமெவர்க்காமமமா. (23)

எள்ளிடைப்புகுதாக்கொங்கை யிணைபொருதிடையென்றோ
கள்ருணும்வெறியார்வண்டர் கருங்குழற்குதித்தாற்காம [ராக்
வள்ளலேமுறையோவொல்லைவாருமென்றழைப்பார்போலத்
தெள்ளுநூபுரங்களார்ப்பத் தெரிவையர்பயில்வரம்மா. (24)

கோலமாமதத்தகைம்மாக் கோடெனத்திரண்டுவிம்மிச்
சாலவுமடர்ந்தகொங்கைத் தானையயிளக்கிக்காட்டக்
காலினைத்தொழுவாரன்னார் கரங்களைப்பணிவார்வெப்பம்
பாலிதுமொழிவோமென்னப் பற்றுவாரினைமைப்பாலர். (25)

வேறு.

வாசவன்பதி மடந்தைய ரனுதினம் வருவார்
மாசிலாமணி மேடையின் மாதரை மருவி
வீசுபாரிசா தந்தனை முடித்திட விரைசேர்ப்
பூசைமான்மதக் குழம்பினைப் பூசுவர் புவியோர். (26)

திருந்துவினைதம் மிடறில் தஃதெனத் தெரியா
தருந்துதேனியை பாடுவ தவரவர்க் கியற்கை
பொருந்துவிஞ்சைய மாதர்பூ பானமும் புவியோர்
வருந்துதேவகாந் தாரியும் பழகுவ வழக்கம். (27)

என்னவிந்நகர்ப் பெருமையை யியம்புதற் கெளிதோ
வன்னமூர்தரு மாணன் பதியணி யரவங்
கன்னிகுடிய கடவுடன் கைலையார் கடுவாய்ப்
பன்னகத்தனிப் பாயலான் பதியெனப் பணித்தால். (28)

வேறு

மங்கைவைத்த மருமலர்மல்லிகை
சங்கையொத்த தனியரும்பீன்றகாற்
பொங்கலிட்டுப் புதுமணவாடல்செய்
மங்கலப்பணை மாநகரெங்குமே. (29)

நகரச்சிறப்பு முற்றுப்பெற்றது.

ஆக விருத்தம் 73.

பாலகாண்டம்.

விண்ணளாவிய மாளிகை மடந்தையர் விளைக்குஞ்
சுண்ணமேற்பநன் மலர்கொடு சுரர்குல மடவார்
நண்ணலாலதிற் சிறந்துள தயோத்தியந் நகருக்
கண்ணலாமச னவன்மகன் றசரத வரசன்.

(1)

செப்புநால்வகைச் சேனையோ டெண்டிசைச் சேனார்
சர்ப்பலோகமுஞ் செலுத்திய சக்கரத் தோனே
யிப்புவிக்கொரு கற்பகத் தருவுமா மிசைப்ப
வொப்புமேவிலா வேந்தர்கள் வேந்தனென் றுரைப்பார். (2)

மறையும்பாகமும் வேதியர் மனைதொறும் வழங்க
நிறைசெய்கோலின ரளகையி னுதனை நிகர
வுறையுமேழிய ருழுதொழிற் பெருவள மோங்க
வறுபதாயிர மாண்டர சாண்டிடு மந்நாள்.

(3)

அண்டர்மாதவ ரோதிட வேதனோ டவருங்
குண்டையூர்ந்தவ னின்னரு ளாற்கரங் குவித்து
விண்டிவைத்தொழு தாக்கர்தங் கொடுமையை விளம்பக்
கொண்டல்வண்ணனும் பொன்மலைக் கெழுந்திடக் குறித்தான்

வேறு.

அன்னவாகனத்தோனந்தி யண்ணலாங்கடவுளாதிப்
பன்னகசயனத்தா னும் பாசாதனன்விண்ணோர்க
ளுன்னருந் தவத்தோர்வேண்ட வுளமகிழ்ந்துதயஞ்சூழ
மின்னணிபரப்புஞ்செம்பொன் மேருமாமலையில்வந்தார். (5)

அண்டர்கண்முனிவுரெல்லா மபயமென்றாற்றியையா
கண்டகவரக்கர்தமமாற் கடுந்துயரடைந்தோமென்ன
முண்டகக்கரத்தாலாற்றி முக்கணனுதந்துநோக்கப்
புண்டரீகக்கணு மகிழ்ந்திவைபுகறலுற்றான்.

(6)

செந்திருமடந்தைநாதன் றேவர்மற்றவரைநோக்கி
யந்தவாளரக்கர்தம்மை யகற்றுலோவாமஞ்சலேவன்டா
மிந்திரன்வாலியென்ன விரவிசக்ரீவனென்னத்
தந்திடுந்துணைவராகத் தானங்கிட்கிந்தைதன்னில். (7)

வானவரமுசமெல்லாம் வானரப்படைகளாகச்
சேனைகாவலனான செந்தழற்கடவுளம்ச
மானவுபேந்த்ரன்வாலி மைந்தனங்கதனுந்தந்தை
யானவன்சாம்பவானென் றமைச்சனைத்தருகவாங்கே. (8)

பொன்னுலகிதுவாமென்னப் பொலிவுறுமயோத்தியானு
மன்னவன்றசரதன்செய் மகப்பயனடையும்வண்ணம்
பன்னகந்திகிரிசங்கம் பரிவுறுந்துணைவராக
வன்னவன்மகவாய்வந்தவ் வரக்கரையொழிப்பேனென்றான்.

இன்னவரின்னொரென்ன வெம்பிரானியம்பியீசன்
றன்னகங்குளிரநோக்கித் தற்பரானந்தமூர்த்தி
யுன்னதுகருணையல்லா லொருசெயலெவர்க்குமுண்டோ
பன்னகாபரணவென்னப் பரிந்திவைபகர லுற்றான். (10)

அஞ்சனேகுமரனென்னு மநுமனின்னமுசமாயின்
வஞ்சகவரக்கர்தம்மை மாய்ப்பதுசரதமாகு
நஞ்சறுகளனையென்ன நாதனுமமைதல்கண்டு
விஞ்சபூமாரிதன்னை விண்ணவர்பொழிந்தாரம்மா. (11)

சங்கபாணியுமில்வாறு சாற்றியச்சபையைநோக்கி
யிங்நனநடந்தவெல்லாம் வெளியிடாதிருக்கவென்றே
யங்கவார்செல்லவேத்து மவரவர்க்கன்புகூறிப்
பங்கயமலர்க்கணுங் கலுழன்மேற்பாதம்வைத்தான். (12)

தந்தையும்பதிக்குவந்தான் சாரதைக்குரைக்க லுற்றான்
கந்தரங்கறையுளானுங் காதலிகுளிக்கச்சொன்னான்
நந்தணிகரத்தானாகே நடந்தது நடக்கவேண்டு
மந்திரமுரைப்பக்கேட்டு மலர்மகண்மகிழ்ந்தாளம்மா. (13)

சீர்பெறுமயோத்திவேந்தாந் தசரதன்சிறுவரில்லா
 வோர்பெருங்குறைவாற்சிந்தை யுடைந்தவன்குலத்துக்கெல்
 மேர்பெறுங்குரவனான வசிட்டனையிறைஞ்சியென்றன் [லா
 பார்பெறும்புதல்வரில்லாப் பாவியென்றிகழப்பட்டேன். (14)

ஆதலாலினியான்செய்யு மரசுடைப்புவிையெல்லா
 மோதருங்குருவேமெய்யா யுன்றனக்களித்தேனுள்ளம்
 பேதமில்லாதவானப் பிரத்தவாச்சிரமங்கொள்வே
 னீதலாதெனக்குத்தேற வியம்புதற்குளதோவென்றான். (15)

காலமூன்றுணர்ந்தோன்ஞானக் கண்ணினுக்கிமன்னு
 தாலமூன்றளவல்ல தனையரைப்பெறுவதற்கு
 மேலதாம்புத்ரகாம வேள்வியைவிளைத்தாலந்த
 மூலமாயடைவாயென்ன மொழிந்தனன்முனிவர்கோமான். (16)

அருந்ததிகணவன்கூற வரசனுமகிழ்ந்துநோக்கி
 வருந்தனிபமைச்சரோடும் வகுத்தனனவரும்வேள்வி
 திருந்தவச்சாலேவேண்டுந் திரவியமமைத்துவானோ
 ரருந்தவர்மறையோர்வேந்தர்க் கனுப்பினுன்யாகவோலை (17)

ஒருகலைக்கோட்டுவேத வருமுனிவரன்பாலெய்து
 முருகலைக்கோட்டுக்கொங்கின் முலையினுர்தம்மைமுதோ
 ரிருகலைக்கோட்டுளாரென் றிசைந்துவந்திருந்தான்யாகந்
 தருகலைக்கோட்டியென்னத் தசரதன்மனையிற்புக்கான். (18)

காசிபன்பரத்துவாசன் கௌதமன்கலசத்துற்றான்
 கோசிகன்பரகுதூர்வாசன் குச்சன்போதாயனன்மா
 வாகலாயனந்திராகி யாயனனுபத்தம்பன்
 தேசிகமுனிவோரெல்லாஞ் சேர்ந்தனரயோத்திதன்னில். (19)

பூசரர்முனிவர்தூய புரேகிதவசிட்டன்குழ
 மாசிலாமனைவியோடு மன்னியசாலைநண்ணி
 யாசிகண்மறையோர்கூற வங்குவித்தருப்பையார்ந்து
 தேசிகன்மனுக்களோதத் தசரதன்செய்தான்யாகம். (20)

விண்ணவருய்யும்வண்ணம் வெந்தழற்கடவுள் பூத
வண்ணமாய்ப்பாயசத்தை மன்னன்முன்வைக்கவாங்கி
யெண்ணருமுவகையோடும் வசிட்டனையிறஞ்சிக்கேட்கப்
பண்ணமர்மொழியாரான பன்னியர்க்களிப்பாயென்றான். ()

கண்டதைப்பாதிபாக்கிக் கௌசலைக்கீந்தான்பின்னே
பண்டுபோற்பகர்ந்துகைகை பருகிடக்கொடுத்தான்மீதத்
துண்டமுமிரண்டுகூறாய்ச் சமத்திரைக்களித்தானவ்வா
றுண்டபின்யாகமுற்ற வுவகையோடிருந்தாரம்மா. (22)

தேசிகன்மறையோர்சேருத் துவிசனர்தேசதேச
வாசிகள்வேலைமாக்கண் மனைவியர்க்கேவல்பூண்டோர்
நேசிகளெவர்க்கும்வேண்டு நிதியங்கணல்கியானோ
ராசிகளுவந்துகூற வரசன்றன்னில்லம்புக்கான். (23)

வேறு.

மனைவியர்கண் மகவுடைய ரானொன்ன
மன்னவனு மகிழ்ந்துகுரு வசிட்டனோடு
முனதருளாற் புதல்வருள னானென்ற
னுகந்தவனு மாங்கவருக் குரைத்த வண்ண
முனையவிழா மலர்முடித்துப் பொற்காப்பிட்டு
முதுநீராஞ் சடங்குகளு முறையே செய்தான்
பனிமொழியா ரீரைந்தான் திங்கடன்னிற்
பாருய்ய மகவுபெறும் பருவங் கொண்டார். (24)

ஆதியாஞ் சித்திரையி னவமியோரை
யலவனாள் புனர்பூச மைங்கோ ளுச்சம்
பேதமிலா நற்றூன மற்றோர்மேவ
பேருவகை விண்ணவர்பொன் மாரி பெய்ய
வேதியர்க ளாரணத்தின் முறையையோத
வெண்சங்கம் பேரியொடு முரசமார்ப்ப
மாதவனைத் தசரதன்செய் மகப்பேரூலே
மங்கைநல்லாள் கௌசலையு மகவா யின்றாள். (25)

பொன்னனையாள் கைகேசி மகனாய்ச்சங்கம்
 பூவைசமுத் திரைமாது புதல்வ ராகப்
 பன்னகமுந் திகிரியும்வந் தவதரிப்பப்
 பாராளு மூத்தவனே யிராம பத்ரன்
 பின்னவனே பாதன்மற் றிருவர்தம்மிற்
 பெரியவனே யிலக்குவன்சத் துருக்கன் மற்றோன்
 மன்னியதோர் சன்னமுதற் சடங்கோரைந்து
 மக்களுக்குச் செய்தாசன் மகிழ்ச்சி கொண்டான். (26)

இப்புனியோர் பாடைகளு நீதிநூலு
 மியம்பரிய கலைஞான மறுபா னன்கு
 மொப்பில்லாக் கலைப்பொருளு முணர்ந்தபின்ன
 ருபநயனத் துபதேச முடையா ராகி
 செப்பரிய தனுர்வேத முழுதுங்கற்று
 செருக்குதவு தெய்வமந் திரமும் பெற்றே
 யெப்புனியுங் கீர்த்திபெறு மைந்தமெல்லா
 மீராறு வயதினுக்குள் ளேற்றம் பெற்றார். (27)

வேறு.

தேர்பரியானேயேற்றந் தெளிவுறப்பழகித்தெய்வக்
 கார்முகம்பழகுங்காலை காதகிகூனிகோப
 மூர்தரவினையாட்டெய்தி யுலகமேழுண்டானென்னப்
 பேர்பெறுமிராமச்சந்தரன் பெரும்பதியிருக்குநாளில். (28)

தவமுனிவிசுவாமித்ரன் றசரதனிடத்தினண்ணி
 யவிபெறும்யாகந்தன்னை யரக்கராற்றடைபடாது
 நவமிசுஞ்சிலையிராம நாதனாற்காக்கவேண்டு
 முவகையோடனுப்பாயென்ன வுலையிடுமெழுகையொத்தான்.

தகமுனிவசிட்டனுன்றன் றனையருக்குவமையுண்டோ
 சுகமுறங்காலநேர்ந்த துறவியோடனுப்பாயென்ன
 வகமகிழ்ந்திராமனோடி லக்குவன்றன்னையாக்கு
 மகமதுகாத்துவாவென் றியம்பினுன்மன்னர்கோமான். (30)

தந்தையிவ்வாறு கூறத் தனையருந்தாததாளில்
வந்தனம்புரிந்தேயாசான் மலாடிதொழுதுபோற்றி
வந்தமாமுனிவன்பின்னே வனத்துளபெருமையெல்லாஞ்
சந்ததமுரைப்பக்கேட்டுச் சரயுமாநதியைக்கண்டார். (31)

அந்நதிகடந்துசெந்தே நரும்பினமலர்கவேப்
பொன்னவிர்த்தளிர்களோங்கும் புனிதமாவனமும்பாது
வுன்னியுஞ்சகடுமுரு முயர்மலைக்கப்பாலும்பர்
மன்னியவங்கநாட்டின் வனவளம்பகரலுற்றான். (32)

தக்கனும்பணிமாநென்றே சம்புவையிகழ்ந்துசெய்யு
மிக்கதோர்யாகந்தன்னில் விளைவுறும்வினையினுன்மூன்
றக்கனும்வெகுண்டியாக மழித்தபின்னவனுமிங்கே
தெக்கனாமூர்த்தியானான் செய்தொழிலடங்கிற்றன்றே. (33)

வானவரெல்லாங்கூடி மான்மகன்றன்னையேவப்
போனவன்மலரம்பாலே புடைத்தலும்போதநாத
னானவனுதற்கண்ணோக்க வனலிடிம்பஞ்சுபோல
மீனவன்சாம்பலானான் விண்ணவர்தொழுதாரம்மா. (34)

கருமுகில்வண்ணனாதி யாவருங்கனிந்துவேண்ட
மருவிலாயாகந்தேற்றி மாறனையனங்கனாக்கிப்
பருவதராசனீன்ற பார்வதிதன்னையேட்டுப்
பெருமையையடைந்தாரந்தப் பெற்றிசேர்வனமீதென்றான். (35)

அங்கதன்பெருமையெல்லா மறைந்தபின்னவர்களோடுங்
தங்கினானுதயகாலத் தனிக்கடன்முடித்துச்சென்று
பொங்கியவடவைத்தீயைப் புகையெழுத்தீய்க்குமத்தீ
யிங்குளதாருமென்ன வியம்பிடுமவனத்திற்புக்கார். (36)

வலியுளாரெனினுமிந்த வன்சுரவருத்தந்தாங்கா
ரெலையிலாப்பிரமமந்தர மீங்கிவர்க்குரைப்பாமென்னத்
தலைவனுக்கோதத்தம்பி தமையனானுணர்ந்தான்விஞ்சை
பலையதிபலையாலந்தப் பலையுங்குளிரந்ததன்றே. (37)

தெள்ளியமதிவல்லோருஞ் சென்றகாற்றவனைநோக்கி
விள்ளருமடவிநீநர்மை விளம்புவாயென்னவேந்தன்
வள்ளலேயிதனையந்நாள் வசுவனமென்பாரிப்போ [மோ
கொள்ளிவாயரக்கிகொண்ட கொடுமையையுரைப்பக்கேண்

இயக்கரிற்சுகேதுவென்பா னியற்றியதவத்தால்வந்த
கயற்கனாஸிரண்டைந்நூறு கரிவலியுடையாடன்மேன்
மயக்கினாற்சுந்தன்வேட்டு மாரீசன்சுவாகுவென்னும்
பயக்கருவினைகைக்கொண்ட பாலர்கடம்மைப்பெற்றாள். (39)

மலைமுனிகோபத்தீயான் மடிந்தனன்கணவனென்றே
சலங்கொண்டாளிளவலோடுந் தவத்தினுக்கிடைபூருக்க
வலைகடலுண்டான்சாப மறைந்தனனரக்கராசிச்
சிலைவலான்கமாவிதன்னைச் சேர்ந்தனள்சேயுமானார். (40)

மற்றவள்கேகசென்னு மடக்கொடிதன்னையீன்றாள்
பெற்றவன்புதல்வியோடும் பெருவரன்றுருவுங்காலை
யற்றைநாண்மதிவிலங்கைக் கரசனோகுபேரனென்றே
கற்றைவார்குழலாளோடுங் கனன்றிவைகழறலுற்றாள். (41)

குருமுனிபரத்துவாசன் குமரியைவிசுவசென்பான்
மருவினானவனும்ன்ற மந்திரியிவனைவெல்ல
தருமலர்க்குழலாயந்தத் தபசியைப்புணர்வாயாயின்
பெருமையும்வலியுமுள்ள பிள்ளையைப்பெறுவாயென்றான். (42)

தந்தையின்னாரையின்வண்ணந் தவமுனிவிசுவன்றன்னைச்
சந்ததம்புணர்ந்துதோலாத் தசசிரன்முதலாயின்ற
ளந்தவானரக்கனாண்மை யவனியிற்படர்ந்தாலன்ன
மந்தரப்புயத்தோயிந்த வனமெலாந்திரிகின்றாளே. (43)

தாடகையவள்பேரிந்தத் தடவனந்தன்னைக்கொண்டாள்
வாடினோம்யோகந்தன்னை மறந்தனமகத்தைவிட்டோந்
தேடருங்குணத்தோயென்னச் செப்பினான்புனிவனப்போ
கோடியவையிற்றிற்றோயந்த குருதிவாயரக்கிவந்தாள். (44)

வந்ததோராக்கிதன்னை மாதெனமலையாநின்றான்
சிந்தையைமுனிவன்றேற்றச் சீதரன்சிலைநானேற்றி
யுந்தியபகழியொன்ற லுரமழிந்துதிரவெள்ளஞ்
சிந்திடத்தரையில்விழந்தா டேவருங்கவலைதீர்ந்தார். (45)

தாடகைமுடிந்தாள்விண்ணோர் தருமலர்பெய்தாராசி
பாடியமுனிவோர்தெய்வப் பகழிமந்திரங்கெல்லா
மேடவிழ்மலர்த்தார்வேந்த னிளவ லுக்கருளப்பெற்றே
கோடியசிலைவல்லாருங் கோசிகனுடனேசென்றார் (46)

வானவர்தருவைமானும் வனத்தினீராவங்கேட்டு
ஞானநாயகனையிந்த நதிவளமுரைப்பாயென்ன
மானசமடுவிற்றோன்றும் வரநதிசரயுவோடு
மானகோமதியாறென்ன வருந்தவனுரைக்க லுற்றான். (47)

காதமுமிரண்டுசென்றார் கௌசிகநதியைக்கண்டு
மாதவமலர்வாய்ச்செந்தேன் வழிபொழில்வளமுந்துய
சீதமாநதியின்சீருஞ் செப்புவாயென்னக்கேட்டுக் [ன்.
கோதறுங்குணத்தோயென்றன் குலத்திலோர்கொற்றவேந்த

குசன்வழிவழியாய்வந்த கொற்றவன்காதியீன்ற
வசையிலாக்கௌசிகன்பின் வந்தகௌசிகையாடன்னை
யிசையிருசிகனும்வேட்டாங் கிருந்தவமடைந்தானென்றே
நசைபெறப்பிரமனாலே நதிவடிவானுள்ளென்றான். (49)

பின்னவரோடுஞ்சென்றான் பெருவனங்கண்டுமன்னர்
மன்னவாவிதனிற்செங்கண் மாறவம்புரிந்ததென்றே
யன்னவரோடுஞ்சற்றே யகன்றொருவடவிதன்னின்
மன்னினுனிதனின்சீரை வள்ளலையுரைப்பேனென்றான். (50)

காசிபன்மனைவியாகக் கன்னியாம்பருவந்தன்னி
லீசனைநாக்கிநோன்பை யியற்றியவனமீதென்றே
தேசுறுதொடையல்பூணச் செருக்கினுலிகழ்ந்தானென்றே
வாசவன்றனைத்தூர்வாசன் சபித்திடுவனமீதென்றான். (51)

சோணமாநதியீதிந்தத் துறையினுக்கருகேதோலா
வாணவமுடையமைந்த ரடைந்திடவதிதியென்பா
டாணுவைநோக்கிச்செய்த தவத்தினுடைந்தாளென்றே
சேணுளார்க்கருளவந்த சிறுவர்களோடுஞ்சென்றான். (52)

பன்னருஞ்சுரும்புபாடும் பலமலர்ச்சோலைதன்னின்
மன்னினூரிதனிலந்நாண் மாவலியாகஞ்செய்ய
வுன்னினுனதனையும்ப ருரைத்திடவுலகேமுண்டான்
றன்னடிப்பயனாகத் தலத்தினையடைந்தானையா. (53)

ஆதலாலிதனில்யாக மாற்றலேபுநிதமென்றான்
சீதான்மகிழ்ந்துசாலை செய்தனன்சரக்கூடாக
மாதவமுனிவோரெல்லா மகந்தனைத்தொடங்குங்காலேத்
தீதறத்தம்பியோடுந் திரிந்தனனறிகிரிபோலும். (54)

துய்யமாமுனிவன்யாகந் தொடங்கினுன்சுவாகுவோடு
வெய்யமாரீசனுங்கு மேவலும்வீரராம
னையநீயஞ்சேலென்னச் சுவாகுவையழித்தான்கண்டு
நையுநெஞ்சொடுமாரீச னனிகடலொளித்தானன்றே. (55)

கூடினார்மேதயாகங் குறைவறமுடித்தாராசி
பாடியமுனிவோரெல்லாம் பார்த்திபன்மகனுக்கீந்த
தேடரும்பகழியோடுஞ் சென்றனர்செறிந்தகாரி
னீடியதுரைப்பக்கேட்டு நெடும்புனற்கங்கைகண்டார். (56)

வரமுனிவிசுவாமித்ரன் மன்னவன்மகனைநோக்கிச்
சுரநதிவந்தவாறுந் தொடுகடலானவாறு
வரம்பாறுசுரன்மைந்தர் வானுலகடைந்தவாறும்
புரவலாகேளாயென்னப் போதனும்புகறலுற்றான். (57)

மனுகுலக்கொழுந்தேயுங்கண் மரபிலோர்சுரனென்பான்
பனிமொழியார்களோடும் பாகசாதனனுமென்னத்
தனியரசாளுங்காலேத் தனையராயினையாளாறைந்
தனையிருபதுதாறேற்று மெண்ணுடையாரையீன்றான். (58)

முன்னவடனையன்மைந்தன் முடிக்குடையானென்றுன்னித்
தன்னுடன் வருகவென்று சாற்றிமற்றேரையெல்லாம்
பொன்னணியோடைபூண்ட புரவியைக்காப்பீரென்று
மன்னன்மன்னவர்கள்சூழ மகந்தனைத்தொடங்கலுற்றான். ()

திக்கெலாம்புகழும்வண்ணஞ் செய்திடுமசுவமேத
மிக்கதோர்யாகந்தன்னில் விடும்பரிதனைவலாரி
தக்கபாதாளந்தன்னிற் றவம்புரிகபிலர்சாலைப்
பக்கலின்மறைத்தானன்றார் பரிதனைத்தேடிச்சென்றார். (60)

சாகராளாறுபத்து சகத்திரார்தளத்தினோடு
மேகமாய்வானம்பூமி யெங்கணுந்துருவிக்காணார்
போகிவாழலகஞ்சேரப் புவிதனையாழத்தோண்டிப்
போகலுமுனிவன்பாங்கு புரவியைநிற்றல்கண்டார். (61)

யாகத்தின்பரியென்றுன்னு யாவனீகவர்ந்தாய்மெய்யாம் [கள்
யோகத்திவிருப்பார்போல வொழுக்கங்கொண்டிருந்தாயெங்
வாகைத்தம்மரபுமோடை வரைதல்கண்டொளித்தாயிந்த
நாகத்தின் றலத்தார்யாங்க ணலிபகைத்துணையாமென்றே ()

பலபலவாறுபேசிப் பாணிகொண்டிர்த்தன்னுனை
நிலமிசைப்புறட்டித்தாக்கி நெட்டுடற்குருதிசோரக்
கலகமிட்டனர்களந்தக் கபிலமா முனிவன்யோக
முலைதரவுகாந்தகால வருத்திரனனையனானான் (63)

அந்தணர்முனிவுதாங்க லரிதரிதென்னும்வேத
மந்திரமுணராராகி மனவலிசெருக்காற்செய்யு
வந்தனைவழிபாடின்றி நின்றனர்மறையோனோக்கித்
தந்ததோர்சாபத்தியாற் சாகரார்சாம்பராரார் (64)

மாண்டவராவியெல்லா மறவியூரடைந்துதாழக்
கீண்டியநரகத்தாழ்ந்து கிடந்தனர்மூத்தோன்சேயால்
வேண்டியயாகமுற்றி வேந்தனும்பதவிசார்ந்தான்
ரேண்டியகடலுமன்றார் தொல்பெயர் துலக்கிற்றன்றே (65)

சாகராடன்னின் மூத்தோன் றனையனாமமுசுமானென்
 ரோகையாலுரைப்பாரன்னு னுதவியதிலீபனீன்ற
 வாகைசேர்புயத்தானுன பகீரதன்வையந்தன்னை
 யேகமாய்ப்புரக்குநாளிலெழின்முனிவரனைக்கண்டான். (66)

வந்தனைவழிபாடெல்லாம் வகைவகைமுடித்தன்னுனைச்
 சிந்தையின்மகிழ்ச்சியோடுஞ் செய்யவாதனத்திலேற்றி [ன்ன
 முந்தவென்குவத்தோர்நோன்பான் முளரித்தாள்கண்டேனெ
 வந்தணனவனைநோக்கி வாசனேகேட்பாயென்றான். (67)

சகான்செய்யாகமாவைச் சசிவரன்மறைத்ததாதி
 சகம்புகழ்முனிவன்சாபத் தழவினூல்வெந்துநீரு
 யகமுறுநாகந்தன்னைச் சாகராடைந்ததீரூப்
 புகலறுமுனிவன்கூறப் புரவலன்வணங்கிச்சொல்வான். (68)

பகவனையனையாயுன்றன் பங்கயமலர்த்தாள்கண்டோ
 ரிகபாமடைவதல்லா லெண்ணமும்பெறுவாரென்பார்
 மகமுனிசாபத்தீயான் மாண்டவர்க்கருள்வாயென்ன
 வகமகிழ்ந்தவனைநோக்கி யந்தண னுரைக்க வுற்றான். (69)

சீர்பெறுமிமயவேந்தன் செல்வியரிருவர்தம்மிற்
 பார்வதிதன்னைவேட்டான் பசுபதிமூத்தாளென்னும்
 வார்பெறுங்குழலாடுய்ய வாரியின்வடிவாய்வைகுங்
 கார்பெறுந்தெய்வநாட்டிற் கங்கையென்றியம்புவாரால். (70)

பொன்னுலகதனில்வையும் புநிதமாங்கங்கைநீரா
 லுன்னுடைதாதைசாம்பற் கரைத்தியேலுலகம்நீங்கி
 யன்னவாடைவார்முத்தி யாதலாலதனைவேண்டி
 மன்னியவிதியைநோக்கி மாதவம்புரிவாயென்றான். (71)

இந்தவாறுரைப்பக்கேட்டா னெண்ணிலாதுவகையோடு
 மந்தணன் றன்னை யேத்தி யாசனுமனுப்பிப்பின்னர்
 மந்திரித்தலைவன் றன்னை வையகம்புரக்கச்செய்து
 தந்தையினுலகாமென்னச் சாற்றுகோகன்னஞ்சார்ந்தான். ()

மாதமோர்வாதவூனாய் மலர்க்கரவிரலேபூன் றிப்
பாதமுமேலதாகப் பங்கயாதனனையுன்னி
யோதுமீரைந்நூளுண்டாங் குயர்தவம்புரியக்கண்டு
போதனுமுனிவர்விண்ணோர் புடைதரவுதயமானான். (73)

அங்கவனருளைநோக்கி யடியிணையிறைஞ்சியேத்திச்
செங்கரங்குவித்துநிற்கத் தேவனுமியம்பாயென்னக்
கங்கையாலெனதுதாதை கருமம்யான்முடிக்கும்வண்ணம்
பங்கயமலரிற்றோன்றும் பரமனையருள்வாயென்றான். (74)

அந்தணன்மகிழ்ந்தேயவ்வா றளித்தனமானுலநீ
ரிந்தவாருலகந்தாங்கா தீசனையணிவானந்த
நந்திராயகனைநோக்கி நற்றவம்புரிவாயென்று
சுந்தரவாணிநாதன் சொல்லித்தன்னகரம்புக்கான். (75)

எண்ணருமுவகையோடு மீசனையேத்கியன்னான்
பண்ணியதவத்தின் றன்மை பகருதற்கெளிதோவந்தப்
புண்ணியநதியும்பொங்கிப் பூமியும்வானுமொன்றாய்
வெண்ணிறக்கடலாமென்ன வெழுந்ததுவிரைவின்வெள்ளம்.

மலையெலாந்திகிரிபோலு மாமெலாமிதப்பையாக
வலையெலாமணியுழுத்துங் கனகமுமள்ளிவீசி
சிலைமகள்வரவைநோக்கி மைத்துனிசெருக்கீதென்றே
கலைபுனைசடையிற்கொண்டான் கைலைவாழ்கடவுளம்மா (77)

அசைவறச்சடைக்குட்டங்கைக் கஞ்சினுள்போலவைகு
மிசையினாலுலகங்கங்கா தானெனவியம்பப்பெற்ற
னசைபெறுந்திலீபன்மைந்த னற்றவப்பயனும்வண்ணந்
திசையுளோர்வானோர்குழத் தேவியோடமலன்வந்தான் (78)

கண்டனன்கண்களாலி கலுழ்ந்திடக்கரங்கள்கூப்பி
முண்டகத்தாளில்வீழ்ந்து முறைமுறைவலஞ்செய்தேத்தி
யண்டர்கோன்மாலுங்காணு வையநின்னருளைப்பெற்றேன்
றெண்டர்போலாள்வாயென்னத் தொழுதனன்றெகையிலா
[தாய். (79)]

விமலனுமகிழ்ந்துநோக்கி வேண்டிய துரைப்பாயனன
 விமயவரன்புதல்விநாதா வியம்பொணாக்கருணைமூர்த்தி
 யமலையாங்கங்கைநீரா லடியனேன்றுதைசாம்பற்
 சுமைதனைக்கரைக்கும்வண்ணஞ் சுந்தராவருள்வாயென்றான்.
 கன்றெனமகிழ்ந்துவேத நாயகன்முனிசாபத்தாற்
 பொன்றுநின்றுதைக்கெல்லாம் பொருப்பிடந்தந்தேனென்று
 குன்றியினளவேதாங்குங் குவலயமென்னக்கூறித்
 துன்றியசடையிற்றொங்குந் துள்ளிநீரொழுக்கிச்சொல்வான்.
 பகிரதன்பின்னேசென்று பரவியநீற்றைப்போக்கிற்
 சகரர்நம்மடியராவர் சனித்ததுமுதலாய்நீயும்
 புகுமிடம்வரையிலுள்ள புண்ணிபத்துறையின்மூழ்க
 வகமுடையோருநின்பால் யாத்திரையானபேரும். (82)

கயிலையாம்வாரணாசிக் கண்ணொருவிலிங்கமாகேனும்
 பயிலுமத்தலத்தின்பாங்கர் பாருளோர்யாவரேனு
 முயல்பினான்றுமுதுவோர்தம் முன்னும்பின்னேழோடேழு
 வியம்பெறமாபுள்ளோரும் விலங்கொடுபுழுவாமேனும். (83)

அங்குவேறுதகந்தோய வகத்துனைநினைந்தபேருங்
 கங்கையென்றோதிழுன்று காலடிவைத்தபேருந்
 தங்குநம்மடியாராகத் தந்தனம்வரமென்றோதிச்
 சங்கையிற்கணங்களோடுஞ் சங்கரன்கைசார்ந்தான். (84)

வேறு.

கங்கைநதி மங்கைவருங் காட்சியெவர் சொல்வார்
 பங்கயமு கங்குமுத வாய்ப்பாவு நீலஞ்
 செங்கயல்வி ழிப்பருவ தெங்கிளநீர் கொங்கை
 யங்கையலை கங்கணம் வலம்புரி யலம்பும். (85)

ஆவினிலை யாமகடு வப்புசுழி கொப்பூள்
 குலுடைய சேலடி துணைச்சிலம் பொலிப்ப
 பாலேநில முங்குளி ருறப்பாவை நோக்கி
 சாலையரு காகவர சன்னுமுனி கண்டான். (86)

அலைகடலை யங்கைகொடே யாசமன மாக்கு
மலைமுனிவ னன்னசனு மாமுனிவன் சாலை
யெலைவர லுங் கங்கைதனை யெள்ளெனத் திரட்டிக்
கலைமுனிவ னுண்டது பகீரதனுங் கண்டான். (87)

ஓதரிய நன்மையொரு கூறுளது வேனு
மேதமுறுந் தின்மையிரு நான்கென விசைப்பா
ராதவினிப் போதமுனி யாரடி தொழாத
பாதகமி தென்றவனைப் பார்த்திபனுங் கண்டான். (88)

வேறு.

போதமாமுனிவன்றானேப் புரவலன்பணிந்துபோற்றிச்
சாதகமாந்தர்செய்யுந் தனித்தொழில்யாவுமாற்றி
மாதமாறிருந்தானந்த மாதவன்மகிழ்ந்துநோக்கி
யாதுகாரணமாய்வந்தாய் யாவையுமிசைப்பாயென்றான். (89)

அகங்குழைந்தங்கைகூப்பி யயோத்திமாநகரவேந்தன்
மகம்புரிசகரன்மைந்தன் மைந்தனின்மைந்தன்மைந்தன்
பகிரதனென்பேர்முன்னோர் பரந்தனையடையக்கங்கை
பகரருந்தவத்தால்வந்து பரமநின்னிதயம்புக்காள். (90)

ஆதலாலடியேன்செய்த வபசாரம்பொறுத்தியென்றன்
ருதையர்பதவிசேரத் தையபுரிந்தனுப்பாயென்ன
மாதவன்மகிழ்ந்துகாதின் வழியதாயொழுக்கிமாதே
போதிசானவிநீயென்றே போதனுமனுப்பவந்தாள். (91)

வல்லதாயிருபால்வைகு மாந்தர்கண்மடந்தையோடுஞ்
சல்லரிதன்னிலாடை சாற்றருங்களபமாதி
யல்லெனுங்குழலார்நீட்ட வலையெனுங்கையாலேந்தி
மெல்லெனப்போகக்கண்டு வேண்டியமகிழ்ச்சிகொள்வார். ()

ஆடுவாரனாவார்பாவ மரிகரியென்னும்வேதம்
பாடுவார்யாகமாதி பயித்திருகருமமீராய்
நீடுவார்கரையிற்செய்வோர் நினைத்தவாறருளிக்கங்கை
கூடினாள்சகாரசாம்பற் குன்றெலாங்கரைத்துச்சென்றாள். ()

அங்கவர்க்கெல்லாமெண்ணீ ரருத்தினானவருமேலாஞ்
சங்கரன்பதவிசார்ந்தார் சாற்றுபாகிரதியென்றான்
புங்கவர்க்கைகையாடிப் போதலும்பூழிதோய
மங்கையாமகவிசாப மாறிமுன்வடிவாய்நின்றான். (94)

கல்லுருமாறிச்செம்பொன் காய்புடத்தெழுந்தாலன்ன
வல்லிசேரிடையுஞ்செய்ய மாமலர்முகமுமாக
மெல்லடிநோக்கிநின்றான் வீரனுமிவளாரென்ன
வில்லறமடைந்தோன்றேவி யகலியாமிவள்பேரென்றான் (95)

அருங்கலையாட்கித்தீங்க டர்ந்தவாறுரைப்பாயென்ன
பெருங்கலைமுனியிராமா கௌதமன்பேதைபந்நா
ணெருங்கலைப்புனலாலைய நினைந்தவன்மனக்கண்ணோக்கிக்
கருங்கலையனையதோளான் காமன்செய்காவென்றோர்ந்தான்.()

பொன்னகர்க்கிறைவன்குதாய்ப் புணர்ந்தனனென்னப்பொங்
யன்னவனுடலமெல்லா மாயிரம்வடுக்கண்ணாக்கி [கி
மின்னிடையிவளைக்கல்லாய் விதித்தனன்விளைந்தசாபந்
தன்னையுன்கமலச்செந்தா டருந்துகட்டவிர்த்ததன்றே. (97)

அன்னமென்னடையாடன்னை யனுப்பிமற்றவர்களோடும்
பொன்னகர்மிதிலேநோக்கிப் போயினார் புவனம்போற்று
மின்னலர்கமலச்செல்வி விரும்பினான்விரைவின்வாவென்
றன்னகர்காங்கணீட்டி யழைப்பபோற்கொடியைக்கண்டார்.

கொற்றவன்குமாரோடுங் கோசிகன்மிதிலேமுதா
ருற்றனனிராசவீதி யோங்குமாமேடைமீது
சிற்றிடைச்சீதைதன்னைச் சீபதிகண்டான்மோக
முற்றவனிற்பக்கண்டு மொய்குழலவசமானான். (99)

விண்ணவர்க்கிசைந்தவண்ணம் வேலைவிட்டெழுந்தகாலை
பண்ணமர்மொழியாடன்னைப் பிரிந்தவன்பரிவினோடு
நண்ணிடுமிதுநாளென்றே நாணமுநழுவத்தாங்கள்
கண்ணுளங்களிப்பநோக்கிக் கலந்திடுஞ்சிந்தையானார். (100)

மதிநுதன்மடந்தைகாதன் மனங்கவர்ந்துருகராம
னெதிர்முகமாகேநாக்கி யிருவர்பின்னவனுஞ்சென்றான்
றுதிபெறுந்துறவோன்மாற்றந் தூதராலறிந்தானந்தப்
பதியினுன்முனிவன்றாளிற் பணிந்துடனழைத்துச்சென்றான்.

வருமுனிவரனைச் செம்பொன்வண்ணவாதனத்திலேற்றிப்
பரிவுடன்வேந்தனர்க்கு பாத்தியமுதலாயிந்து
தருவளர்புரத்துவைகுந் தாமரைமலர்த்தாளென்றன்
பெருமனைபொருந்தப்பெற்ற பேற்றினையறியேனென்றான். ()

மன்னவபாராயிந்த வாமனரோடுநால்வர்
சென்னெல்சேரயோத்திவேந்தன் செய்திடும்புதல்வயாக
மன்னியபயனல்வந்த மைந்தரின்முத்தோனான
பன்னரும்புகழிராமபத்திரனிவன்பேரையா. (103)

சொல்லுவதெவனோவிந்தத் தூயவன்பெருமையான்செய்
வல்லதொர்யாகம்போக்க வந்ததாடகையோரம்பாற்
சில்லெனச்சிதைந்தாளன்றி சேயிழையகலிக்கிட்ட
கல்லெனுஞ்சாபந்தன்னைக் காற்றுகள்போக்கிற்றன்றே. ()

மந்தரப்புயத்தோயுன்றன் மகடிருசனகிதன்னை
நந்தமர்கரத்திராம னறுமலர்மாலேசூட்ட
வந்தனனுனதுசிந்தை வழுத்துவாயென லுமன்னு
னந்தவாறெனக்குமாசை யையனேகேட்பாயென்றான். (105)

கன்னியாம்பருவந்தன்னிற் கைக்கிழங்காடுங்காலை
யுன்னியதொன்றுசாபத் தொளித்ததையொருகாறன்னின்
முன்னுளவிரலாலேந்தி யெடுத்ததான்மூரிவில்லைக் [ன்.
குன்னிடவளைப்போர்க்கென்னச் சுயவரங்குறித்தேனென்று
இந்தவாறென்னவாறைந் திரட்டியாயிரம்பேரேந்தி
வந்ததோர்சிலையாராமன் மலர்க்கையால்வாங்கியுன்றி
மந்தரப்புயத்தின்றுழ வளைத்தலுமொடிந்தகாலை
யந்தரத்துலகமெல்லா மதிர்ந்தவ்வரவத்தம்மா. (107)

அவ்வவையிருந்தோரெல்லா மரசனைவிரைந்துகூவி
நவ்விசீர்விழியாள்சீதை நாயகனிராமனென்ற
அவ்வகைமொழியுங்காலை யிறையவஞ்சையென்னு
முவ்வகைப்பகையைநீத்த முனிவனைநோக்கிச்சொல்வான். ()

மாதவாவெம்பியின்ற மங்கையரிருவரென்றன்
சீதையினினையாளான சேயிகழையோடுமூவ
ராதலாலவரைராம னனுசருக்களிப்பேனென்னப்
போதனுமகிழ்ந்தேயோலைபுரவலர்க்க னுப்பாயென்றான்(109)

அப்பொழுதமைச்செனய்தி யரசனுத்திரவின்வண்ணஞ்
செப்பருமோலைதீட்டிச் சேவகரிடத்திலீந்தா
னெப்பருங்காலைக்கால்கொண் டோடினாயோத்தியாளும்
பர்ப்பதப்புயத்தான்பாதம் பணிந்தெழுந்ததனைவைத்தார். ()

மங்கலவோலைதன்னை வாசகருரைப்பக்கேட்டுப்
பொங்கியவுவகையோடும் பூவையர்க்க றிக்கைசெய்து
மங்கவன்குலத்திற்காசா னுச்சமமடைந்தேயன்னான்
பங்கையமலர்த்தாடன்னிற் பணிந்திவைபகர லுற்றான். (111)

கோசிகமுனிவன்பின்னே குமரரையனுப்பிவைத்தேன்
மாசில்சீரிராமனம்பான் மடிந்தனளரக்கியாகம்
பூசார்முடித்தாரங்கே போம்பொழுதவன்காற்றாளின்
நாசியாலகவிசாபந் தொலைந்ததாஞ்சுருதியன்னாய். (112)

அங்கவரோடுமந்த வருந்தவன்மிதிலையாளும்
புங்கவனிடத்திற்கூறப் பூதலம்புகழிராமன்
வங்கவெற்புடையான்வில்லை வளைத்தலுமொடியக்கண்டு
சங்கையிலுவகையோடுஞ் சனகனும்வேந்தனையா. (113)

வார்பெறுஞ்சனகியாதி மடந்தையர்நால்வர்தம்மை
யேர்பெறுமிராமனோடு மினையவர்மலைசூட்டச்
சீர்பெறுந்தமார்களோடுஞ் சேர்வதுமிதிலைக்கென்றே
யோர்பெருமோலைதந்தா னெப்பிலாநானமூர்த்தி. (114)

ஆதலா லுன துசிந்தை யனுமதியருள்வாயென்ன
வேதியன்மகிழ்ந்துமன்னா விதிவழிமதியாமென்றே
யோதியம்முகூர்த்தவோலை யுடையவர்க்கனுப்பாயென்ன
மாதுகோசலைமணான் மகிழ்ந்தவ்வாறனுப்ப லுற்றான் (115)

வேறு.

மன்னர்மன்னவன் வாசகங்காண்ட லுங்
கன்னல்சேர்மிதி லேசனென்கண்மணி
யென்னுஞ்சீதைக் கெழின்மணநாளிபந்
தன்னின்மேன்முர செற்றிடச்சாற்றினான். (116)

திங்கடோயுஞ் சிலைமலிமாளிகை
யெங்குமோவிய மேற்றினரெங்கணுந்
தங்குந்தோரணத் தம்பமுநாட்டியே
தெங்குவாழைக் கமுகெழிற்றேக்கினார். (117)

பந்தியாயிரத் தாயிரமாய்ப்பனி
சிந்துநீலச் சிலைமலித் தூணின்மேற்
சூந்துசிங்கங் கொடிவளைநாணுத
விந்திராகப் பசுஞ்சிலையேற்றியே. (118)

உத்தரம்வித்து ருமத்தடிக்குமேல்
வைத்தசெம்பொன் வகைவகைமேய்ந்துகீ
ழொத்தவெண்பளிங் காற்றளமோதரு
முத்துமாலே முறைமுறைதூக்கியே. (119)

வானவர்க்குமீம் மாந்தர்கள்யாவர்க்குந்
தானமுவகை தந்தனன்றற்பா
மானவன்பதி யுமரன்கைமு
மானுமென்ன வகுத்தனன்மாமயன். (120)

அங்கமாதிய ரைம்பதினல்வருந்
தங்கடங்கட ரத்தொடுமெய்தினார்
துங்கமாதவர் தொன்மறைவேதிய
ரங்கையேந்திப்பல் லாசியோடெய்தினார். (121)

வேறு.

துதித்திடுமயோத்திவேந்தன் றேறகையரமைச்சராதி
மதித்திடுமறையோர்குழ வசிட்டன்மாமனைவியோடுங்
குதித்திடும்புரவித்திண்டேர் குஞ்சரங்குசைமாசெம்பொன்
பொதித்திடுஞ்சிவிகைமீது பொன்னகர்ப்புறத்தில்வந்தான்.()

மதகரியிரண்டு நூறு வயப்பரியீமைநூறு
நிதிச்சுமையெடுக்குஞ்சென்னி நெளியுடலதனிரட்டி
மதியணிக்குடைகள்செய்ய வானகமறைப்பவீரோன்
பதுவகைக்கருவியீட்டம் பரவைபோன்முழக்கிவந்தார்.(123)

ஆதவன்வரவையந்த வரசனுக்குரைப்பேனென்னப் [ன்
போதல்போன்மறைந்தானந்நாள் புணரியி லுதித்தாளென்ற
சோதரியுறவாச்சென்று தூயனையழைப்பேனென்னச்
சீதவான்மதியந்தோன்றச் சிறந்ததுசயிலச்சாரல். (124)

ஆடவரகலாதந்த வணங்கரைணையக்கண்டு
கோடியசிலையினுணி குலைத்தனன் கோதைநல்லா
ளுடலாற்பனியீரத்தி லுழுவார்போன்முயன்றானன்னுள்
கூடலாற்காமன்விலலைக் குஞ்சரத்தெரிந்தானன்றே. (125)

கதிரவன்வந்தானென்னக் கரியபுட்கலைந்துகூவ
குதிதரும்புரவித்திண்டேர் குஞ்சரந்திருத்தியன்னு
ரெதிரெதிர்நிறுத்தத்தாவி யெண்டிசையதிரப்பேரி
மதிகடன்முழக்கமன்ன வந்தனனயோத்திமன்னன். (126)

இந்தவாறயோத்திமன்ன னெய்தலுமிதிலைநாதன்
சந்ததமரசர்தங்க டனித்தனிவரிசையோடும்
வந்தனகரும்புதீம்பால் வார்கடற்கலந்தாலென்னச்
சிந்தையின்மகிழ்ச்சியோடுஞ் சேர்ந்தவன்றன்னைக்கண்டார்.

அடங்குறதுவகையோடு மவரவர்க்கன்புகுறி
மடங்கலேறனையமைந்தர் வணங்க லுமகிழ்ந்துவாழ்த்திக்
குடங்கையாலணைத்துநெஞ்சங் குளிர்ந்திடத்தமுனியந்தத்
தடங்கடநீத்தானோடுந் தசரதன்மிதிலைபுக்கான். (128)

வேறு.

மாடவீதியில் வந்தனர்மாமணி
மேடைமீதுறை மெல்லியர்சீர்முக
மோடைதன்னி லுதயனைக்கண்டுபொன்
னேடவிழ்ந்த விளமலரொத்ததே. (129)

மாவிராகவன் வந்தனென்னவே
சேலெனும்விழி யார்சிலர்கூடினார்
சாலவானத் தமர்தினமுஞ்சசி
போலுமொத்துப் பொலிந்ததுவீதியே. (130)

துய்யமாமணித் தேரினைச்சூழ்ந்திடுஞ்
செய்யமாதரின் னோசையைச்செப்புங்கால்
கொய்யுமாமல ரொன்றினிற்கோடியா
யெய்யும்வேட னிருகையுமெய்த்ததே. (131)

ஆடைசோர்ந்தன ரங்குலியாழியுஞ்
சூடகங்களுஞ் சிந்தினர்தொண்டைவாய்
மூடிடாது முறுவன்முகிழ்த்தகண்
னோடுநின்றிடு மோவியமொத்தரால். (132)

சொள்ளைவில்லைத் துணித்தெந்தந்தோழியைக்
கொள்ளவந்தனை கொற்றவன்யானெனத்
துள்ளும்வேளைத் துரத்திடிற்சொல்லுமாண்
பிள்ளைநீயெனப் பேதையர்பேசுவார். (133)

மானனாயிந்த வள்ளல்பின்னென்மனந்
தானுஞ்சென்றதைக் சாற்றருந்தற்பா
னவனிங் கனுப்பிலானாகியே
போனதென்ன புதுமையென்றோதினான். (134)

மங்கையெயன்றன் மால்கொள்ளிராமனைச்
செங்கண்வைத்திமை சேர்த்துறமுடினேன்
றங்குமென்மனை தன்னிலெனைவிடுத்
தெங்குநீயியம் புாதேயென்றோதினான். (135)

இந்தவாறந்த வேந்திழையாவ்ருந்
தந்தஞ்சிந்தை தனிலுள்ளதோதின
ருந்துதேரோடு மூர்வலமாகவே
வந்தியாவரு மண்டபமெய்தினார்.

(136)

வேறு.

துங்கநவ மணியாலுந் தாளத்தாலுந்
துலங்கியதோர் மண்டபத்திற் றேகைமாரு
புங்கவனாந் தசரதனுஞ் சனகவேந்தும்
பூவலரு முனிவர்களும் புரத்துளாருந்
தங்கியதோர் சபைநடுவே தம்பியோடுந்
தாசரதிரா மச்சந்திர னிருந்தானப்போ
வங்கயற்கண் சனகிதனை யழைப்பாயென்ன
வாடினார் சேடியர்க ளோடினாரே.

(137)

ஆவ லுடன் சீதைதனைப் பணிந்தாரம்மே
யரசன்மண மண்டபத்திற் கழைத்தானென்ன
பாவையர்க னூல்வரையும் பணிநீராட்டிப்
பட்டாடை வார்புனைந்து பணிகள் பூட்டிக்
காவிவிழிக் கஞ்சனம்வா ணுதலிற்சாந்துங்
கலவையொடு மான்மதமுங் கலந்துசாத்திச்
சேவடிமேற் பாடகம்பொற் றண்டையோடுஞ்
சிலம்பலம்பு சிற்றடிக்கீழ் செம்பஞ்சிட்டார்.

(138)

மாதரசி சானகிதன் னினையாரோடு
மலர்க்கரத்தி லாரமுமாய் மடவார்கூழப்
பாதவணி நூபுரங்க ளிவளேகஞ்சப்
பாவையெனப் பணிப்பவர்போ லொலிப்பச்சென்று
சீதான மிராகவனுக் காரஞ்சூட்டித்
திருவதனங் கோட்டிபுறங் காட்டிநின்றாள்
கோதையர்கள் சூழ்ந்தென்னு மாணேநாணங்
கொண்டனையோ வென்றவர்கள் கூற லுற்றார்.

(139)

மஞ்சனைய மேனிரகு நாதன்பூணில்

வைரமணிச் சிலையினுன்றன் வதனம்போலு
மிஞ்சொளிசெய் நிழலதனை மின்னொரென்றோ
மெல்லிழையே நாணிகொ லென்னச்சொல்வார்
கொஞ்சுகிளி மொழியாயுன் வதனந்தன்னைக்
குளிர்மதிய மென்றுரைப்பார் கொழுநற்கம்மா
கஞ்சமலர்க் கண்ணென்றோ முகங்கொடாது
கவிழ்ந்தனையென் கண்ணேகண் மணியேயென்பார். ()

மங்கைநல்லாய் மணவாளன் மகிழும்வண்ண
மாலொழுகு மலர்முகத்தின் வடிவங்காட்டிச்
சிங்கமெனு மிடைப்புறத்தின் னணியைக்காட்டத்
திரும்பினையோ தெள்ளமுதின் றிரளேயென்பார்
கங்குலெனுங் குழலாடன் வதனம்பார்த்துக்
கனிவாக முத்தமிட்டுக் கன்னஞ்சேர்த்து
மங்கவர்தஞ் செங்கரத்தா னெறியெடுத்து
மங்குலிதன் னெட்டியிட்டா ரன்னையன்றார். (141)

மானனையார் மூவர்களுந் தங்கடங்கண்
மனமுவந்த வரன்மகிழ்ந்தே மாலைவிட்டார்
தேனமருங் குழன்மடவார் திரண்டுகூடிச்
செங்கரங்கள் கோர்த்திடச்செய் தவரைச்செம்பொன்
மானமணி யூசலின்மேல் வைத்தார்திட்டி
மாற்றியதோ ராலாத்தி வகையாய்ச்சுற்றி
யானபிற கவர்களொடு மற்றோரெல்லா
மாங்குமணி மண்டபத்தை யணுகினாரே. (142)

மன்னவனுந் தசரதனுஞ் சனகவேந்து
மற்றுமுள வரசர்களும் வந்தாராங்கு
பொன்னணிசேர் பீடமதில் ராமச்சந்தரன்
பூவையெனுஞ் சனகியுட னிருந்தானன்றான்

பின்னவனும் பரதனுமாண் டவியென்பாரும்
 பேசரிய விலக்குவனார் மனையாம்பெண்ணுந்
 துன்னுசுத கீர்த்தியுஞ்சத் துருக்கனோடுந்
 துலங்கினார் மனைவரைமே விலங்கினாரே.

(143)

படபடெனப் புரோகிதர்க டிரண்டுகூழிப்
 படிபரப்பிப் பாலிகையும் பசும்பொற்கும்பத்
 தடிபரப்புந் தானியமும் மாணெய்லாச
 மரித்திராட் சதைகதவி யடைக்காய்தெங்கு
 வடிவுபெறுங் குசைமுடியுஞ் சமுத்தையெல்லாம்
 வைத்தனர்கள் வகைவகையாய் வசிட்டனாதி
 படிபுகழு முனிவர்களு மறையோரெல்லாம்
 பாரித்தா ருத்க்கும்பம் பூரித்தாரே.

(144)

படிபுகழும் வசிட்டமுனி யாசியோடும்
 பவித்திரமட் சதைவழங்கிப் பகருங்காலை
 கடமுனிவன் முதலானோர் சாந்தியோதக்
 காரிழையார் கௌரிகல் யாணம்பாடத்
 துடியிடையார் நடனமிட முழவுமார்ப்பத்
 தோற்கருவி முதலாய் துலங்கித்தீட்டக்
 கடகரியும் பரியொலியுங் கலக்கவிண்ணோர்
 கனங்கொண்டார் மங்கலசோ பனம்விண்டாரே.

(145)

சனகனிரு மடந்தையரைத் தானஞ்செய்தான்
 சாற்றுமவன் றம்பிமக ளிருவர்தம்மை
 மனமகிழ்ந்து தாரையெனுஞ் சடங்குசெய்தான்
 மாமுனிவ ரத்துவெனும் வசனங்கூற்ப்
 பனிமலர்க்கண் முகமாதர் பரிந்துகூழ்ப்
 பார்த்திபர்க்குப் பார்த்திபனும் ராமநாதன்
 கனிமொழியாட் சனகிதிருக் கழுத்திற்றாவி
 கட்டினான் முழுவதிரக் கொட்டினாரே.

(146)

மாண்டவியைப் பரதனார் மிளையாமாதை
மாலான விலக்குவனு மணந்தார்பின்னே
காண்டிபனாஞ் சத்துருக்கன் றிருவென்றோ துங்
கலனதனைச் சுதகீர்த்திக் கணிந்தானப்பால்
வேண்டுவன வோமமுதல் யாவுஞ்செய்து
விளையாடு மஞ்சனீ ரானபின்பு
தூண்டுபரித் தேரின்மேற் பன்னியோடுந்
துறைவந்தா றூர்கோல முறைவந்தாரே.

(147)

வேறு

ஆனகாலையி லந்தணர் பார்ப்பனர்
கானர்தீனர்பின் கண்டவர் யாவர்க்குந்
தானமீந்தவன் றன்குரு தாளிற்பொன்
சோனேமாரி யெனச்சொரிந் தானரே.

(148)

வேறு.

மன்னவன்சனகவேந்தன் மடந்தையர்தமக்குநல்கும்
பன்னரும்பரிசினோடும் பரிந்தவர்வழிகொண்டேத்தத்
தன்னிகரில்லாவேந்தாந் தசரதன்றளத்தினோடு
நன்னகர்நோக்கிவந்தா னறுமலர்பொழிந்தார்விண்ணோர். ()

பரதசத்துருக்கர்தம்மைப் பாட்டனாகேகயன்றன்
றிருநகர்க்கனுப்பிமற்றச் சேனையோடயோத்தினோக்கி
வரும்வழியதனிற்பிர்ம வருணனும் பரசிராமன் [ன்.
றிருவருவதனைக்கண்டான் றசரதன்றிகைப்பைக்கொண்டா

வந்தவன்ராமாவாசீர் வாதமென்றுரைக்கவையன்
மந்தரப்புயத்தோயுன்றன் மலரடிசாணமென்றான்
சிந்தையிலிரக்கமின்றிச் செய்பதைபெண்கொலைநீயென்ன
வந்தவானரக்கியென்ற னன்னையோவையாவென்றான். (151)

மருவிலாத்தந்தைசொல்லை மறுப்பதோமறையோயென்றன்
குருமொழிகடத்தனன்றோ கொற்றவாசொத்தவில்லை
யிருபிளப்பாகச்செய்தே னென்றுநீமகிழவேண்டாந்
தருவதென்றனுவைவாங்குத் தணிவுறவளைப்பாயென்றான். ()

ஆங்கவன்சிலையினோடு மறன்வலியுரமும் வாங்கித்
 தீங்கிலாத்தவமேயுங்கள் செய்கையாம்போயினென்றே
 தாங்கியசிலையைமுந்நீர்த் தலைவன் பல்வைத்தபோத்தி
 பூங்குழலாராலாத்தி பொருந்தத்தன்மனையிற்புக்கான் (153)

குருமுனிவசிட்டனவ்லுர்க் கோதிலாமறையோரோடுந்
 தருமனைபுகுதலென்னுஞ் சாந்தியுமுடித்தபின்னர்
 பெருநிதிமழைபோற்பெய்தே யுவகையாம்பெருக்கிற்பூத்த
 மருமலர்முகத்தோனாகி யிருந்தனன்மன்னர்கோமான். (154)

பாலகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் 227.

அயோத்தியாகாண்டம்.

மாதவவசிட்டன் றன்னை மன்னவன்வணங்கியையா
 வோரருங்குணத்திராம னுயர்தனித்திகிரியோச்சிப்
 பூதலம்புரக்குவண்ணம் பொன்முடிபொருந்தச்செய்ய
 வாதமுடையவெற்குன் னனுமதியருள்வாயென்றான். (1)

நன்றெனமகிழ்ந்துவேத நாவலனுரைப்பவேந்தன்
 குன்றி னுயிர்ந்ததோளான் குமரனையழைத்துப்பாலா
 வன்றுனைப்பயந்தகாலை யடைந்தபெருவகைக்கெல்லா
 மென்றதன்பயனைபாங்க ளெய்துவமினையிலாதாய். (2)

வண்ணமாஞ்சலீலந்தன்னால் வரும்பெருமுவகைநீக்கி
 யண்ணலேபுவியைத்தாங்க லரியதென்றறைவாயாகி
 லெண்ணியவாண்டுமாறைந் திரட்டியாயிரத்தோரின்னு
 மண்ணினைச்சுமக்கவைத்தான் மைந்தருக்கழகோவையா. (3)

கனிதனையருந்தும்வெளவால் கால்பிடித்ததனிற்றாங்குந்
 தனிவடந்தளர்ந்தகாலை தாங்கியவிழுதுபோல
 மனுமுதலாகவென்றன் வரைவரும்வழிபோனீயும்
 புனைமணிமௌலிசூழிப் பொன்னகராள்வாயென்றான். (4)

ஆதவனுதயங்கண்ட வம்புயமலராமென்னச்
சீதான்முகத்தின்செவ்வி தசாதன்மெரிந்துசெப்ப
வேதியர்முனிவர்விண்ணோர் வேந்தருக்கறிக்கைசெய்தே
யாதியாமமைச்சனெய்தி யரசனைப்பணிந்துசொன்னான். (5)

மன்னவன்மைந்தன்றன்னை மனமுவந்தழைத்துநிற்கு
மென்னுடைமுடியைச்சூட்ட வெண்ணினைனதற்குநீயு
முன்னநங்குலத்தோர்நீதி முறையெலாம்படிப்பாயென்ன
வன்னவனுவகையோடு மந்தணனருகிற்சென்றான். (6)

பொங்கியவுவகையோடும் பாவலனமைச்சைநோக்கி
பங்கமில்சுணத்திராம பத்திரன்புவியையாளத்
துங்கமாமகுடஞ்சூட்டுஞ் சுபதினநானைக்கென்றே
யெங்கணுந்தெரியப்பேரி யிசைத்திடவியம்பாயென்றான். (7)

அந்நகரிருந்தோரெல்லா டளவிலா துவகையோடும்
பொன்னணிபரப்புமாடம் புதிதெனத்துலக்கிக்காவி
சுன்னமுந்துலங்கத்தீட்டித் தொன்னகரிதுவோவென்னப்
பன்னருங்களிப்பால்வேந்தன் பன்னியர்தமமையொத்தார்.

உடந்தையாமனமுங்கொண்ட வருவுடையுயிர்க்கல்லாது
நடந்தவாறறியாதென்றே நடுங்கினார்நாகநாடர்
படர்ந்தவாளாக்காதம்மைப் பற்றறத்தொலைக்குமுழ்போய்க்
குடைந்திடக்கூனிரெஞ்சங்கொதிப்பொடுமெழுநதுபோனான்

அப்பகலிழைத்ததிமைக் கரசெழிற்கெடுப்பேபென்ன
வேப்புறுமனத்தினோடு மேவியகூனிரோக்கி
யொப்பிலாமதியோய்ராம னுயர்முடிபுனைவானென்னச்
செப்புமுன்மகிழ்ந்துகைகை செழுமணிமாலையீந்தான். (10)

வாங்கினுள்புடலம்பூத்த மலர்விழிசிவந்தாள்கைகொண்
டோங்கினுள்பாரின்மோதி யுதரினாளுயிர்ப்பாரெனஞ்சம்
வீங்கினுள்விமமிவிம்மி மெய்படபடப்பநின்று
தாங்கிகாணுவருத்தத்தோடுந் தையலேநோக்கிச்சொல்வாள்.

கோதையேநன் றுநன்று கோசலைக்கேவலாளாய்ப்
 போதியோவவடன்வீட்டுப் புழுக்கைக்குப்புழுக்கையானே
 னீதலாற்பரதன் றன்னை யின்றனைவளர்த்தேனன்னான்
 பேதையாய்ப்போனாலந்தோ பெற்றவள்கொடுமையன்றோ.
 காதகிகுனியென்றன் கண்மணியிராமனன்றோ
 சீதைதன்மாமிகீயோ செப்பியமொழிகேட்பாளோ
 வீதெலாமபிறகுதோன்று மிப்பொழுதிணங்காயென்னப்
 பேதைதன்மனமுழுழின் பின்செலத்துணிந்ததன்றே. (13)

விதிவழிகுனிகூற வெமபியமனத்தாளாகிக்
 கொதிதருங்குறிப்பைபேரோக்கிக் கோதையேமணந்தகாலை
 மதிநுதற்சனகிசென்று மாமியைப்பணிந்துபின்ன
 மொதிருறவிருந்தவுன்னை யிறைஞ்சினொளியென்செய்யாள். (14)

பங்கயமலருக்கன்னை பாரினி லுதகமேனுஞ்
 செங்கதிதாதையேனுஞ் சேற்றுறவிழந்தா லுண்டோ
 சங்கையிற்பொருளுமீன்ற தாயிடத்துருந்தபோதுந்
 தங்கையற்றவிடுபோலத தருணத்திற்குதவாதம்மா. (15)

மங்கையேயுன்றன்வார்த்தை மன்னவன்கடந்ததுண்டோ
 கங்குல்சேர்குழலாள்சீதை கணவனுமிராமனன்றோ
 விவகுவையறியாதென்னே யிகழ்வுறுங்காலமென்ற [ள்.
 பங்குவைப்புகழ்ந்துசிந்தை பதைத்துமெய்பதறிச்சொல்வா,
 தாதியைப்புகழ்ந்துசெய்யுந் தந்திரஞ்சொலெனவுன்பா
 லோதியவாமிரண்டி லொன்றினாலீரேழாண்டு
 நீதியாய்வனத்திராம னெடுத்தவம்புரியவிந்தப்
 பூதலம்பரதனாள்ப் பொற்கொடிட்கல்வாயென்றாள். (17)

கொடியதென்றுணராளாகிக் கூனியைப்புகழ்ந்துகூந்தல்
 படிமிசைப்புரளச்செம்பொன் பணியெலாங்களைந்துநாளைக்
 கடிமலர்த்திருவைதேகி கானகம்போவாளென்றே
 மிடிமகளடைந்தாளென்னக் கிடந்தனள்விசனத்தோடும். (18)

கந்தவாரணையைநீத்துக் கண்புனலொழுகப்பாரிற்
கொந்தளக்குழைகள்சோரக் கிடந்தனள்கொற்றவேந்தன்
வந்தனன்கையாற்றாக்கி மலர்முகந்துடைத்துமாதே
சிந்தையினினைந்தவற்றைச் செப்புவாய்தருவேனென்றான். ()

மன்னவாமலையீதல்ல மற்றவர்க்கொவ்வாதல்ல
வென்னெனின் பரதனுன்ற நெழின்மணிமகுடஞ்சூடி
யிந்நகராளக்கான்போ யேழினோடேழாண்டாண்ட
பின்னரிப்புவிையாராமன் பெறவரமருள்வாயென்றான். (20)

தீமொழிசெவிபுகாமுன் செம்மலுமுயங்கிச்சோர்ந்தான்
கோமகன்றனையழைத்துக் கொற்றவனுரைத்தானென்றே
பூமியைப்பரதனானும் பொன்முடிபொருந்தக்காணிற்
சேமமாயீரேழாண்டு சென்றுபின்வருவாயென்றான். (21)

அவ்வரைகேட்டகாலே யம்புயமலராமென்னச்
செவ்வியோடுவகைபொங்கத் திருவடிகொழுதுன்சேயேன்
பெளவமரம்பவத்தைப்போக்கும் படிதவம்புரிவாயென்ற
திவ்வியவசனத்தன்பைச் செப்புதற்குளரோவம்மா. (22)

இற்றையேசெல்வேனென்ன வெண்ணிலாதுவகையோடும்
பெற்றனையிடத்திற்றாழ்ந்து பெரியவனுரைத்தவண்ணம்
பற்றியவரசுபூண்பான் பரதன்யானீரேழாண்டு
நற்றவம்வனத்திற்செய்து நகரிடைவருவேனென்றான் (23)

மந்தரப்புயத்தோன்செங்கோன் மனுமுறைவழுவினாலுஞ்
சுந்தராவுனைக்கான்போகச் சொன்னதுகொடுமையென்றே
சிந்தைநொந்தமூவாடன்னைத் தேறிடமொழிந்திராம்ச்
சந்திரன்வருகைநோக்கிச்சுமுத்திரைதயங்கிச்சொல்வான் (24)

பொன்னணிமகுடத்தோடு புதுமலராதையின்றி
மின்னணிதொடியல்பூண்ட மெல்லியர்கவிரிவிசா
தென்னநின்முகத்தின்செவ்வி யிந்துவைப்பழிக்கவந்தாய் [ன்
பன்னருங்குணத்தோயென்றான் பதம்பணிந்துரைக்கலுற்று

வேறு.

ஒப்பில்லாதசிற் றன்னையுமோதரு
மப்புசூழ்புவி யாளப்பரதனைச்
செப்பிநீதவஞ் செய்திடக்கானஞ்சென்
றப்பாவேழிரண் டாண்டுபின்வாவென்றான். (26)

காடுநாடுமென் காணியாங்காப்பதிற்
றேடுமாதவஞ் சென்னியென்றென்வயி
னீடிலாததை யீந்தனளென்னிகர்
பிடுளாரெவர் பெற்றியுமீதென்றான். (27)

முன்னிருந்தவி லக்குவன்முண்டெழும்
வன்னியென்ன மலர்க்கண்சிவந்திட
வென்னகாலமீ தென்றெழுந்தண்ண னுக்
கின்னலசெய்தவர்க் கென்மனந்தாழுமோ. (28)

தாயின்வாசகந் தப்பிதமாமதை
ஞாயமென்ன நயக்கும்பரதனை
பாயுமென்சரத் தாற்கொன்றுபாருளோ
ராயும்வண்ணமுன் னுணைசெலுத்துவேன். (29)

தந்தைமுப்புள தாற்றடுமாறியே
கந்தநாறிடுங் காதலிவாய்மையைச்
சிந்தைகொண்டிந்தத் தீவினையாற்றினு
னிந்தையென்ன நினைப்பதுவோவென்றான். (30)

செய்யதம்பியைச் சீதரனோக்கியே
யையவுன்றன்முன் னூர்நிற்பராயினும்
வையகந்தனின் மாண்புளதந்தையைப்
பொய்யனாக்குதல் புத்திரர்க்காண்மையோ. (31)

மன்னுதம்பி மணிமுடிசூடின
லென்னபின்னமக் கில்லையென்றேய்ப்படு
முன்னர்சொன்ன மொழிப்படிக்கானகந்
தன்னிற்போவது தக்கதென்றோதினான். (32)

இந்தவண்ண மிராகவன்கூறலுஞ்
 சிந்தையுள்ள சினங்களும்போக்கியே
 யுந்தம்பின்வர வோதுமென்றேத்தியே
 வந்திராமன் மலர்ப்பதம்போற்றினான். (33)

வேறு.

தம்பியுந்தானுமந்தச் சானகியிருக்கைபுக்கா
 ரம்புயமலர்க்கணாளு மயிர்த்திவையறிவோமென்ன
 வெம்பியமனத்தினொடு மெல்லடிபணிந்துவேறு
 தம்பியாலிடையூறுண்டோ தனிமுடிபுனைதற்கென்றான். (34)

மதிநுதற்சீதைதன்னை மன்னவன்மகிழ்ந்துநோக்கி
 பதியரசாளத்தம்பி பரதன்யானீரேழாண்டு
 நதிநதப்புனல்களாடி நற்றவவனத்தினண்ணித்
 துதிபெறவருவேனிங்கென் றோகையேயிருப்பாயென்றான்.()

சொன்னதுசெவிபுகாமுன் னுணுக்கமுற்றிருகண்டாரை
 பன்னருமருவிபாயப் பங்கயமலர்க்கைபின்னி
 மன்னியவகடுபொத்தி வாய்மொழிசுளறமன்ன
 வென்னையிங்கிருத்திப்போக வெவ்வகைதுணிந்ததென்றான்.

ஆங்குநீரேந்துங்காலை யந்தணர்மொழிந்தவிஞ்சை
 நீங்கெனோநீங்காதென்னோ நினைந்திலீரதுதானிற்க
 வீங்குமைத்துறத்தினோர்க ளென்றனையிழந்தென்றாரோ
 பாங்குறமனைவிகாக்கப் பயந்தவர்மணமேன்செய்தீர். (37)

கணவனோடேகினைக் காத்திடமுடியாக்கானில்
 வணவணவிலங்கான்மாண்டா ளென்றிடும்வார்த்தைமேலோ
 வுணங்கியேவீட்டிற்றானே யொழிந்தனென்றான்மேலோ
 வினையிலாவேந்தலே நீ யென்றனக்கிசைப்பாயென்றான். (38)

ஏகமாயென்னைநீங்கி யேகவிப்படியைத்தாண்டிப்
 போகுமுன்மெரியுமென்றன் பொன்றுதலென்றாடனனை
 யாகமுமுயிரைநீங்கி யகலுமோவருவாயென்று
 தோகையையுடனேகொண்டு சுமுத்திரையடியிற்றாழ்ந்தார்.()

வணங்கியகரத்தார்தம்மை மனங்குழைந்துவந்துவாழ்த்தி
யணங்குதன்னுதலிற்பூதி யாரியைநினைந்துசாத்தி
மணங்கமழ்குழலாளுந்தன் மைந்தனைப்புகழ்ந்துநோக்கி
யிணங்கராப்பழகுவார்போ வெண்ணமுமன்புங்கொள்வாய்.

தந்தையாமிராமச்சந்தரன் சானகிமதினிதாயாய்ச்
சிந்தையிலுணர்ந்தேயன்னார் செப்பியவேவல்செய்து
முந்தியவண்ணன்பின்னே மொய்குழனடுவுமாக
மைந்தனைசென்றுவாவென்றனுப்பிடவவரும்வந்தார். (41.)

செந்திருமகளின்பின்னே சேவகன்முன்னேராமச்
சந்திரன்வருவநோக்கித் தாங்கொணுவிசக்கத்தோடு
மந்தமாநகரத்துள்ளா ரருவியென்றொழுகுக்கண்ணீர்
சிந்திடத்தெருக்கடோறும் தெரிவையர்கூடிச்சொல்வார். (42)

தலைமகனிராமன்றன்னைத் தவத்துறைவனத்திற்போக்கக்
கலகமேசெய்தாணெஞ்சங் கல்லினுங்கொடிதோவென்பார்
சிலைமலிமௌலீசூடச் செல்லுமோபாதற்கென்பார்
மலைவலிபுயத்தானவேந்தன் மாட்சியுமடிந்ததென்பார். (43)

மெல்லியசெம்பஞ்சூட்ட மெல்லெனக்குழைந்தசீதை
கல்லொடுபூழிச்சூடுங் காற்படப்பொறுக்காளென்பார்
புல்லறிவுடையகைகை புதல்வனையாசாண்டாலு
மெல்லையிற்குணத்தினோரை யேன்வனம்விடுத்தாரென்பார். (44)

மங்கையேயினையாளென்னு மலர்மகட்சனகிபோனா
லிங்கிவண்மூத்தாளெய்தி யிருப்பதற்கையமுண்டோ
வங்குதன்குலத்தைவேரோ டரிந்திடுங்கருவிக்கைபோற்
புங்கவன்கீர்த்திபோக்கப் புகுந்தனள்பாவியென்பார். (45)

மாதருக்கரசியான கோசலைமகன்பின்னேகுஞ்
சோதரன்றன்னையீன்ற சுமுத்திரையிருக்கவிந்தப்
பாதகிதனையேன்வேட்டான் பார்த்திபன்பதடியென்பார் [ர்.
சீதையைப்பிரியோம்பின்னே செல்லுவோமென்னச்சொல்வார்

சந்திரனுலவுவான்போற் றனிநகர்விளக்கும்ராமச்
சந்திரனில்லாலூரிற் றுங்கனும்பொருந்தேமென்ன
வந்தமாநகரத்துள்ளா ரளவிலாவருத்தத்தோடு
வந்தவர்தம்மைத்தேற்றி வடகமைக்கங்கைகண்டான். (47)

அங்குளமுனிலோரெல்லா மரசனேவாவாவென்னச்
செங்கரமேந்தியாசி செப்பினூர்சீதையோடும்
பங்கயமலர்க்கணனும் பணிந்திருந்தவரைநோக்கிப்
புங்கவன்வரத்தாலன்னை புகன்றனள்வந்தோமென்றான். (48)

மன்னவராமாவுன்றன் மரபினூர்பெருமைவாய்மை
தன்னையார்புகழவல்லார் தத்துவமிதுவாமென்றார்
மன்னியநதிவாய்வைகும் வங்கநாயகனுமையன்
பொன்னடிபணிந்துநெஞ்சம் புளகித்தான்புகலலுற்றான் (49)

கங்கையைக்கடத்தும்வங்கக் காரரிற்றலைவனென்பேர்
புங்கவாகுகனென்பாருன் பொற்பதத்தடிமைபூண்டேன்
செங்கயலானேனூஞ் செய்தியாண்கொணர்ந்தேனென்ன
வங்கதைவைத்துநின்ற வன்பனைநோக்கிச்சொல்வான். (50)

உன்னுடனேவரானே னுடலலாதுயிரொன்றானே [னே
மென்னவேபுகழ்ந்தான்சென்றங் கெய்துநாளிசைத்தான்பின்
பன்னியுந்தானுங்கங்கை படிந்ததைக்கடந்துவேத்
மன்னியபரத்துவாச மாமுனிசாலேபுக்கார். (51)

போதனும்கிழந்தேயாசி புரிந்தனன்புனிதரன்னான்
பாதமும்பணிந்தாரன்னை பகர்ந்ததையுரைத்தாரப்பான்
மாதவம்வளர்க்குஞ்சித்ர மால்வரையடைந்தார்வானே
ரோதருமயோத்திதன்னி லுற்றவாறுரைக்கலுற்றும். (52)

வேறு.

சிந்தைதெளிந் தெழுந்தந்தச் செயலறிந்த வேந்தனுங்கை

செவ்வா யேந்திப்

பைந்தொடியே பாராளத் தகுதியோ பாதனுக்கப்

படிச்செய் தாலு

மைந்தனிரா மன்வனத்திற் கேகானாய் வருவியென
வதனங் கோட்டித்
தந்தமொழி தவருதான் குலத்தாளென் றுணராற்குத்
தரமே தென்றாள். (53)

உடுத்தகலை பாம்பானு யென்றிடலுங் கைகேசி
யுரக்கக் கூவி
முடித்தவினைக் கௌசலையுன் மொழிக்காளாய்ப் பரதனையு
முன்னே போக
விடுத்தனையம் முனிவனுட னேவுங்கா லுமதுடல
மெலிந்த துண்டோ
கொடுத்தவர மில்லையெனக் கூறுங்கா னுமக்கேனிக்
கொடுமை யென்றாள். (54)

அடங்காத வெகுளியெனு முடியாதா னெஞ்சம்போ
லழன்று நோக்கி
மடங்காணு மூர்வனத்தின் மாண்பறிந்தா னுவகைதனை
வழுத்தாயென்னத்
தொடங்காத வீமொழியென் றுரைத்தானைத் தொலைத்தறிந்த
துரோகி யின்ற
விடங்காரி யென்றறியேன் வேட்டதினா லென்னுயிர்க்கும்
வினைநீ யென்றாள். (55)

தூரும்பமருந் திரைக்கடல்குழந் துழலும்போற் பிரிதொன்
தோன்ற னாகி [நுந்
யீரும்பமரு மனத்தாடன் னில்விழந்து தள்ளாடி
யெளியார் போலக்
கூரும்பமரு மென்மொழியாட் கோசலைதன் மனையடைந்து
கதருங் காலைச்
கூரும்பமருந் தொடைமார்பா தூறுவதே னென்றெறித் துத்
தோகை சொல்வாள். (56)

நாடிழந்து நவநிதிசேர் நகரிழந்து மனைவிதனை
 நனிசீர் சேய்தன்
 னோடிழந்தும் வாய்மைதனை யொழியாதா னின்குலத்தி
 னொருவ னன்றோ
 வீடடைந்தா ளிந்தமொழி வினவுவதுங் கொடுமையென்றால்
 விதியால் ராமன்
 காடுறையுங் காலமதைக் கடத்துவதோ மன்னாவேன்
 கவலை யென்றான். (57)

பெண்ணரசி கோசலையா ளிவ்வண்ணம் பேசுதலும்
 பெரியோ னோக்கி
 கண்ணில்லா தொருமறையோன் மைந்தனையான்
 கரியெனவே கடிந்தே னந்தப்
 புண்ணியனு மெனைமுனிந்து பூபாலா நீயுமுன்றன்
 புதல்வர் சோக
 நண்ணியதா லுயிரிழப்பா யென்றுரைத்த சாபமிது
 நங்கா யென்றான். (58)

இரவலரும் புகழ்வேந்த னிருக்கையடைந் தமைச்சனுமற்
 றெவருங் கூவி
 பரவலநின் குலமகனைப் பொன்னனையாள் சனகியொடும்
 புகறற் கெட்டாப்
 பரவலருங் கானகத்தே விட்டுவந்தோம் யாங்களெனப்
 பணித்த தீசக்
 கரவலவன் செவிபுகலுங் குருமகன்போ லுயிரிழந்தான்
 களிமே யன்னான். (59)

மைந்தர்களிங் கில்லாதா லென்செய்வா ரென்றெவரு
 மருகிச் சோரக்
 கந்தமலர் மென்குழலாட் கௌசலையுஞ் சுழுத்திரையுங்
 கதருங் காலைப்

யந்தணனு மாங்கவரைத் தேற்றிமுதற் றேவியினு
 லடக்கஞ் செய்தே
 சந்ததமப் பரதனுக்கங் கோலைவிடத் தெரிந்தவருந்
 தளர்ச்சி யானார். (60)

மன்னவன்சே யிருவர்களுங் கேகயனோ டயோத்திரகர்
 வந்தா ரவ்ஹர்
 தன்னையிது திருவிழந்த தாமெனவே மனமுடைந்து
 தன்வீ டெய்த
 சொன்னமொழி சோராதான் வரம்படைத்த கைகேசி
 சுதனைக் கூவி
 முன்னவனைப் பெருங்கானம் போக்கினே னரசனக்கு
 முடித்தே னென்றான். (61)

பழிபாவ முணராத பதியிழந்தா னுரைத்தமொழி
 பழுக்கக் காய்ந்த
 கொழுவினிலுங் கொடியதுவாய்ச் செவிபுகலுங் குலைகுலைந்து
 குருதி தோய்ந்த
 விழியருவி சொரியமுகம் வியர்வொழுக வெகுளியொடு
 வெருவ நோக்கி
 யிழிகுலமென் றுணர்ந்தனையோ மனுவழியின் முறையறியா
 யென்னச் சொல்வான் (62)

முந்தியுனைச் சேதிப்பே னென்பழியும் பின்முடிப்பேன்
 முகிறோய் வண்ணன்
 சிந்தைமுனி வானெனவே யஞ்சுநின்றேன் சீயெனக்கை
 செவிசேர்த் தாங்கே
 கந்தமலர்க் குழல்சோருங் கொளசலையா டன்னடிக்கீழ்
 காற்றே றுண்ட
 சந்தமென விழுவானைத் தளிர்க்கரத்தா லெடுத்தாற்றித்
 தையல் சொல்வான். (63)

வேறு.

மனுமுதலாதிவேந்தர் வான்முறைவழுவினாலுந்
தனியாசிலலாநாடு தயங்குமேதருமமைந்தா
வனையுரைமறுப்பாருண்டோ வாண்மையோவரசன்புண்ட
வனைமணிமௌலிசூடி வையகமாள்வாயென்றாள். (64)

பண்ணமர்மொழியாளோடும் பாலையிலவனும்போக
மண்ணவர்மயங்கவேந்தன் மடித்திடவிளைத்கபாவம்
வண்ணமாந்தழலின்முழுகி மாய்ந்திடத்தீருமான
வண்ணனைக்காண்குமாசைத் தடையல்லாதில்லையம்மா. (65)

நாயகனில்லாஆரி னானினிப்பொருந்தேனந்தத்
தூயனையழைப்பேனென்னச் சமந்திரன்றுறவனோடுந்
தாயருமவ்வுருள்ள சனங்களுஞ்சூழாராம்
னையனும்பரதன்கங்கை நெடுங்கரைநெருங்கவந்தான். (66)

எண்ணிலாநாவாய்வேந்த னெய்தலுமினையோனிந்த
வண்ணம்யான்பழியைத்தாங்க வைத்தனளின்றொன்றே
கண்ணினாலருவிசோரக் கதருவான்றனைத்தேற்றி
யண்ணனையழைப்பதேநல் லறமென்றானன்பிலாழ்ந்தான். (67)

முத்திரீர்கடந்துகங்கை முடித்தவன்பதவிக்கேணி
வைத்ததாய்முனிவர்மோன மாதவம்வளர்க்குமந்தச்
சித்திரகூடந்தன்னிற் சீபதியிருக்கைக்கேகு
மத்தியிற்பரத்துவாச மாமுனிசாலைபுக்கார். (68)

முனிவனைவணங்கியன்னை மொழியினைமொழிந்தான்றனைக்
கனிவுறவாழ்த்தியையா கற்பனைப்படியாமென்றே
யினியலுணூட்டவுண்டங் கெழுந்தவர்குழச்செங்கை
குனிசிலைபரதன்சித்ரா கூடமால்வரைக்குவந்தான் (69)

அந்தணன்வரவைநோக்கி யாடல்வெஞ்சிலையினும்
வந்தடிபணிந்தான்றனை மதிமுகங்குழைந்துவாடி
சிந்தைநொந்தமுதுவீழ்ந்த சிறுவனையெடுத்துத்தேற்றித்
தந்தையின்மரணங்கேட்டுத் தயங்கினுன்புயங்கநீத்தான். (70)

சுருமுனிவசிட்டன்றேற்றக் கொற்றவன்பதவிசேருங்
கிரியையுமுடித்துப்பின்னர் தம்பியைக்கிளர்ந்துநோக்கித்
திருமுடிபுனையானாகி வந்ததேன்செல்வாவென்ன
வருவியென்றொழுதுகண்ணு னாற்றிவீழ்ந்துரைப்பதானுன்.

பாவிதன்வாழிற்றில்வந்த பாவியேன்படருநீங்க
வாவியைவிடுதல்வேண்டு மல்லதுவிலங்கும்பேயுந்
தாவியகானஞ்சென்று தவம்புரிந்திடுதல்வேண்டுங்
காவியங்கண்ணுளோடு நீசெலக்கருமமுண்டோ. (72)

தாங்கிடுஞ்சுமைவத்தாலுந் தத்தளித்திடுவார்தம்மே
லோங்கியசிலையைவத்தா லுய்வரோவென்னவோரா
திங்குநீயுரைத்தாயென்னை யெழின்முடிபுனையென்ற
தாங்குநீர்கடுகையாற்ற வழன்மருந்திடுவார்போலும் (73)

பன்னியமொழிகளாத பயலெனவெறுக்கவேண்டா
முன்னநீயுரைத்ததீய மொழியொன்றையொழியமற்ற
தென்னநீயுரைத்தமாற்ற மிகழ்ந்தனனிவினவேறுண்டோ
மன்னவாவாவாவென்று மலாடிதன்னில்வீழ்ந்தான். (74)

இரங்கிவீழ்ந்தழுவான்றன்னை யெம்பிரான்கண்ணீர்சோரக்
கரங்களாலெடுத்தாங்கிக் கனிவுறத்தழுவீநோக்கிச்
சுரங்கநீர்த்துறைகள்கானச் சூழவிலிருந்தபோது
மருங்குளாரென்றேநெஞ்ச மகிழ்வதுமறக்குமோதான். (75)

ஒப்புநேரில்லாத்தம்பி யொருவரையிகழவேண்டாந்
தப்புமோவிதியின்றன்மை தனையெவரறியவல்லார்
வெப்பமேன்மனத்திற்கொண்டாய்விடுவினிவிசனவேண்டாஞ்
செப்பியவீரோழாண்டு சென்றபின்வருவேனென்றான். (76)

காவலாநின்னையன்றிக் கடிநகரடையெனென்னக்
கோவலன்பரிவினோடுங் கொடுத்தபாதுகையைவங்கித்
தீவலஞ்செய்துமாள்வேன் செப்புநாளிழந்தாலென்று
நாவலனைதவேந்தாக்கி நந்திமாநகராஞ்சார்ந்தான். (77)

அயோத்தியாகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் 304.

ஆரணியகாண்டம்.

பத்தியாயினேயோனந்தப் பாதுகைதனைவேந்தாக்கிக்
கைத்தலங்குவித்துத்தெற்கே கண்ணுமாயிருந்தானையன்
சித்திரகூடந்தன்னிற் சிறிதுநாளிருந்துபின்னே
யத்திரிமுனிவன்வைகு மாச்ரமமடைந்தானன்றே. (1)

மாதவமுனிவேரொல்லா மன்னவன்வந்தானென்றே
யோதருமுவகையோடு முற்றனருடனிராம
னாதியாய்வணங்கவன்கு ராசிகண்மொழிந்தேயையா
பாதகவரக்கராலே பயமினியில்லையென்றார். (2)

துய்த்திடுங்கனிகாய்மூலஞ் சுந்தராவுண்பாயென்று
வைத்தனரதையிராமன் மகிழ்வொடுமருந்தினுன்பி
னுய்த்திடும்பதவிமூல முடலின்கூறத்துவைத
மெய்த்தவருரைப்பக்கேட்டான் மேவுவார்க்கிடமாயுள்ளான்.

மாதனுசூயையென்பாண் மறையவன்மனைவிசெய்ய
சீதையைமணமாதென்னச் செய்தனளவனும்ராம
நாதனைவணங்கவையன் னகைமுகமலர்ந்தான்மாத
போதனர்விடைகொண்டன்னார் புகல்வனநோக்கிவந்தார். (4)

வேறு

கொண்டல்வண்ணனுங் கேதையுந்தம்பியுந்
தண்டகாவனஞ்சார்ந்தனர் சீதையைக்
கண்டவாவிற் கவருவிராதன்றோ
டுண்டமாகத்துணித்தனர் தூயரே. (5)

ஆனசன்மமரக்கனே யாயினும்

போனதிற்செய்த புண்ணியமுற்றதான்
மானிராமன் மலர்ப்பதந்தீண்டலு

ஞானமெய்தி நகைமொழிகூறுவான். (6)

எண்ணிலாத சராசரமீன்றனை
கண்ணனே கமலாசனிகாதலா
பண்ணுமென்றன் பிழைபொறுப்பாயென்றே
விண்ணுளார்தொழு மெய்ப்பதமேறினான். (7)

அங்கவன்புகழ்ந் தன்பரோடெய்தினான்
சங்கபாணியி ராகவன் சானகி
சிங்கவேறனை யானொடுஞ்சீர்சா
பங்கமாமுனி யாச்ரமம்பற்றினார். (8)

மூலமோன முனிவர்கள்யாவருஞ்
சீலராமனுக் காசிகள்செப்பினார்
சாலவானத் தரசுனுஞ்சார்ந்தெமைப்
பாலனமுன் பரமென்றுபோயினார். (9)

முனிவராச்ரம மெய்தியமூவர்க்கு
மினியவாசி யியம்பினர்யாவருங்
கனிவுறத்தொழுங் கண்ணனைநோக்கியே
துனியரக்கர்தந் துன்பங்களோதினார். (10)

ஐயமாதவ மாக்கரும்வேள்வியுஞ்
செய்யுமின்னதைத் தீங்குசெய்தேவரு
மையரக்கர் மலைமலையாயினுங்
கொய்யுவேன்சிர மென்றனன்கொற்றவன். (11)

வேறு.

ஓதியதோர் ரகுபதிதன் றுணையால்யோக
முயர்யாக முதலான தொருதீங்கின்றி
மாதவர்கள் செய்தனரவ் வாநோரெல்லாம்
வந்தவர்க ளவிர்ப்பாகம் வழங்கப்பெற்றார்
சீதானு மீரைந்தாண் டிருந்தபின்னர்
செப்பரிய முனிவர்களா லனுப்பப்பெற்றுச்
சோதரனு மனைவியும்பின் வரவேளுன
சுதிட்டமுனி யாச்ரமத்தின் றுறையிற்புக்கான். (12)

ஆரணியகாண்டம்.

கண்டனர்கண் மாதவத்தோ ரெல்லாமாங்கே
 கையேந்திக் கற்பகத்தின் கன்றேவாவா
 வண்டர்தமைக் காக்கவந்த வரசேயெங்க
 ளருந்தவமாம் பயிர்வளர்க்கு மமுதேவாவா
 புண்டரிகப் போதமருங் கண்ணுவென்றே
 புகழ்ந்தவனை யுவந்தழைக்கப் புணிரிதோய்ந்த
 கொண்டலெனத் திகழ்மேனி ராமச்சந்த்ரன்
 குழைந்துமனங் கனிந்துகரங் குவித்துவந்தான். (13)

அகத்தடங்கா மகிழ்ச்சியொடு மறையோர்தம்மை
 யணங்கினையா னோடவனும் வணங்குங்காலை
 மகத்தான வாசிதனை மொழிந்தயோத்தி
 மன்னவா வமரெனவே யிருந்தானைய
 னிகத்துடனே பரத்தடைவ தெல்லாமுங்க
 ளிணையடியின் றரிசனமென் றியம்பவன்றார்
 சகத்திலுயர் தசரதன்செய் தவத்தால்வந்த
 தாசரதி வாழியெனச் சாற்றினாரே. (14)

ஓதரிய முனிவர்களு மந்தவண்ண
 முவந்தவனுக் கருங்கனிகா யுதவராம
 நாதனுள மகிழ்ந்ததனை யருந்தித் தூய
 நற்றவரோ டற்றைநா ளிருந்தேயந்த
 மாதவர்கள் வழியனுப்ப வந்தான்செய்ய
 வனத்திலுள புதுமைதனை வணங்கிக்கேட்குஞ்
 சீதைமகிழ்ந்திடப்புகன்றா னவர்களோடுஞ்
 சீதான்மா மலைமுனியாச் சமத்தைச்சேர்ந்தான். (15)

வேறு.

தம்பிமுன்வருஞ் சானகிபின் னுமாய்க்
 கும்பமாமுனி யாச் சமங்கூடினா
 னம்புயக்கண்ணி ராகவனந்தணர்
 தம்பிரானடி தன்னை வணங்கினான். (16)

காசிலாதக 'னிட்ட-னுங்காஞ்சனத்
தேசினாஞ் திருவடிதாழ்ந்தனர்
மாசிலாத மலைமுனிவன்புகழ்ந்
தாசிகூறி யருகிலிருத்தினான்,

(17)

துய்யதம்பியுந் தோகையுநீயுமாய்
வையமின்றி வனத்தின்மலர்ப்பத
நையவந்த நடையினைப்பாறுக
வையவென்ன வருந்தவன்கூறினான்.

(18)

திங்கள்சூழ திருவடிகண்டபின்
றங்குமோபெரும் பாவமத்தன்மைபோ
லிங்குதங்க ளிணையடியேத்திடு
மெங்களுக்கினைப் பேதென்றியம்பினான்.

(19)

மூலங்காய்கனி மூவகைமூவகைக்
காலமோர்ந்த கடமுனியீந்தன
னீலமுண்டகண் ணேரிழையாளொடுந்
தாலமுண்டவன் றுனுமருந்தினான்.

(20)

சேனுளார்க்கிடர் செய்யுமாக்கரை
யாணறப்பொடி யாக்கிடும்விஞ்சையுங்
காணுமத்திரங் கைத்துறைக்கம்பருத்
தூணியுங்கொடுத் தான்மலைத்தொன்முனி.

(21)

இன்னுமவேண்டிவ யாவையுமீந்தவர்
தன்னிடஞ்சலத் தானத்தின்றன்மையு
மன்னுமாறு மலைமுனிகூறலும்
பன்னியோடவன் பாதம்வணங்கினான்.

(22)

வேறு.

அந்தணர்கோமான்செய்ய வடியிணைதொழுதேயன்னான்
றந்திடும்வரங்கள்பெற்றுத் தம்பியோடவனுமாதும்
வந்தனர்சடாயுவைகும் வனத்திடையவனைக்கண்டார்
சிந்தையின்மகிழ்ச்சியோடுஞ் சிறுவரைநோக்கிச்சொல்வான்.

பாலர்காணீங்களெந்தப் பார்த்திபன்புதல்வரிந்தக்
கோலமாய்வருதற்கொத்த கொடுமையையுரைப்பீரென்னத்
தாலமும்புகழையோத்தித் தசரதன்புதல்வர்யாங்கள்
சேலெனும்விழியாளான சிற்றனைவரத்தாற்செப்ப. (24)

ஆண்ணலேயென்றெனம்பி யயோத்திராடாளயானு
நண்ணியவீரேழாண்டு நனிதவமடையப்பெற்றேன்
புண்ணியமுனிவர்தங்கள் பொற்பதம்பணிந்துபோற்றி
யெண்ணியவீரைந்தாண்டா யிருந்திவண்வந்தேதாமென்றான். (25)
மைந்தரேயெனதுநேய மன்னவன்சுகமோமொன்னச்
சிந்தையிற்றளர்ச்சியோடுஞ் செப்பனுஞ்சடாயுவேந்தன்
மந்தரமசைந்தாலென்ன வாருடற்குலங்கக்கண்ணீர்
சிந்தினதருவியோடத் தேறிடாவிசனத்தாழ்ந்தான். (26)

பொங்கியவிழிநீரோடப் புலம்பியங்கமுவான்றன்னைச்
செங்கையாலெடுத்திராமன் சிறுவரெம்போல்வார்தம்மிற்
றங்கிடுந்துயரநீக்கித் தாங்குநீதயங்கலாமோ
சங்கையிற்குணத்தோயுன்றன் றனித்துயரொழிகுவென்றான்.
படிபுகழிராமநாதா பறவையுமனிதரென்னு
முடவிருபேதமல்லா துயிரொருவருவங்கொண்டோந்
திடமுறமனதிலெண்ணித் தேற்றி னுஞ்சிநேகவாஞ்சை
தடைபடாதுருக்குதென்னச் சடாயுவந்தளர்ந்துசொல்வான்

வேறு.

ஆதிசிருட்டியி னுன்முகனவன்வழி வழியா
யோதுகாசிபப் பிரமனையோதரு மதிதி
மாதுதன்னொடு பன்னிருமடந்தையர் மருவிப்
பாதலம்புவி வானுளயாவையும் பயந்தான். (29)

அந்தமாதரில் வினதைதன்மைந்தன மருணன்
கந்தநாறிடுங் கருங்குழலம்பைபைக் கலந்து
முந்தியீன்றசம் பாதியென்முத்தவன் முன்போற்
றந்தவென்னைபுஞ் சடாயுவென்றழைத்தனர் தமிழன். (30)

செருக்கினாலொரு சபதமிட்டிருவருஞ் சென்றோ
மருக்கனேரவ நெய்தலுஞ்சிறகுக ளவிந்து
தருக்கள்குழு மயேந்திரச்சாரலைச் சார்ந்தா
னிருக்குமிவ்விடம் புரிதமென்றிங்கியா நிருந்தேன். (31)

நம்பிகேனொரு நிமித்தமாய்த்தசரத னட்பா
யெம்பியானென விசைத்தன்னவ்வழி யிருந்தோஞ்
சம்பராகரன் போர்த்துணையாகினேன் சார்ந்தோர்
தம்பிமுந்திய திரமிலையென்றவன் றளர்ந்தான். (32)

வேறு.

இந்தவிதமென்றவ னியம்பலுமிராமன்
சுந்தையின்மகிழ்ந்துசில நாளினிதிருந்தான்
றொந்தகவரக்கர்தமைச் சூழ்வினைகண்டத்
தந்தையினுமன்புள சடாயுவிடைவந்தான். (33)

அஞ்சலிகரத்தினொடு மாங்கவனேநோக்கி
வஞ்சகநிசாசரர் வரும்வழியிதென்றே
குஞ்சரமிலங்குமலை சும்பமுனியென்னைப்
பஞ்சவடிதன்னிலிரு போவெனப்பணித்தான். (34)

கொண்டலெனவண்ணனிலை கூறலுஞ்சடாயு
புண்டரிக்மென்னமுகப் பொற்பினொடுரைப்பா
னண்டருலகத்தமரு மந்நதியீதென்ன
விண்டிடுவர்கோதா விரிப்புனலைமேலோர். (35)

அக்கரையுமிக்கரையு மைந்தருவையொக்கு
மிக்கதொருகாய்கனி. விருகமதுகோடி
தக்கடினலந்நதித் தடங்கரையிற்சற்றே
தெற்குளதுபஞ்சவடித் தீரமெனச்சொல்வார். (36)

அத்தலமதற்குநிக ரம்புவியிலில்லை
முத்தலையாக்கரிட ரான்முனிவர்சேரார்
சத்துருவாக்கருள தாலிவனைநீங்கா
துத்தமனேவைகுதிபென் றோதினென்சடாயு. (37)

வேறு.

முதியதோர்தாதையென்னு முறைமைகொண்டவனேராமன்
மதிநுதிவினையானோடு வணங்கலுமகிழ்ந்துவாழ்த்தித்
துதிபெறநெடியதூரந் தொடர்ந்துவந்தனுப்பவன்
ரெதிரெதிர்நோக்கிநோக்கி யேகுமென்றிரங்கிச்சென்றார். (38)

பிடியெனுநடையாளோடும் பெருவனப்பெருமையெல்லாங்
கடகளிறனையான்கையாற் காட்டிமுன்சென்றான் பின்னே
படிபுகழினையோன்கையிற் பகழியுந்தனுவுமேந்தித்
தடவனங்கடந்தாரக்கோ தாவிரிநதியைக்கண்டார். (39)

வேறு,

தங்குமந்நதி சானவிபோன்றதா
விங்குதோய்ந்திடி லுய்யலாமென்னவே
பங்கயத்திருப் பாவையுமராமனுஞ்
செங்கைகோர்த்துத் திருநதியாடினார். (40)

துய்யமாமுனி சொல்லியதூர்த்தரா
மையரக்கர் வரும்வழியுமிதே
யையபஞ்ச வடித்தலமானதாற்
செய்யதாயிடஞ் செய்யெனச்செப்பினான். (41)

இணையிலாத வினையவனிவ்வணம்
பணையினாலும் பசுந்தழைக்கொம்பினுங்
கணையினாலுஞ் சரக்குடில்கட்டினு
னணையராவும் பாலாழியுமொத்ததே. (42)

எங்குமெந்தக் கடவுள்வந்தெய்தினு
மங்குமந்தத் தலஞ்சிறப்பாவபோ
லிங்குதம்பி யியற்றியசாலையிற்
றங்கிராமன் றனிநகரொத்ததே. (43)

அந்தவண்ண மமைத்தலுமாழிநீ
ருந்திலங்கை யாக்கராமோதரு
சிந்துரத்திர ளுக்கொருசீயம்போல்
வந்துபஞ்ச வடிக்கரைமன்னினான். (44)

வேறு.

சிங்கவேறனையானோடு தம்பியுஞ்சீதைதானுந்
தங்கியசாலேநோக்கித் தசசிரன்மமர்களோடு
மங்குவாழாக்கர்க்கெல்லா மரும்பகைதுருவும்பொல்லாப்
பங்குவின் றாதியாகப் பாவிசூர்ப்பனகைவந்தாள். (45)

மந்தரப்புயமால்ராமன் வனசமாவதனநோக்கிச் [து
சிந்தையுள்ளுடைந்துகாமத் தெரிவையாய்த்திருத்தாள்வீழ்ந்
கந்தவேளனையாய்வேவாக் காமனும்ரதியும்போல
வீந்தவண்பொழிலிற்சேர்ந்தா விணைநமக்கில்லையென்றாள்.

சாதியுமரபுமோராத் தபசியைத்தழுவாயென்று
னீதியோமடவாயுன்ற னெறிகுலமறியேனென்றன்
சீதையென்றுறவுக்கேற்பத் திருப்பணிசெய்யநின்றாள் [ன்.
போதிநீயினையோன்கண்டாற் புலன்படப்புடைப்பானென்று

கனிவொடுவந்தவென்னைக் கலந்திடாதிகழ்ந்தாயானான்
மனிதரும்பழிப்பதல்லான் மாதவம்பலித்திடாது
வினைகெடும்பழிகள்சேரு மெல்லியர்மனம்பொல்லாதா
மினியெனவுரைக்கவேண்டு மென்றவளியம்பலுற்றாள். (48)

அஞ்சிறைச்சுரும்புபெண்ணு மாணுமாய்ப்பயிலுங்காலை
யிஞ்சுருளூளதைவைத்து மேவியதேனைத்தேனார்
கஞ்சமுங்குவிந்ததோராக் கணவனைச்சீறுங்காலை
யஞ்சியம்முனிவன்பாவ மறைந்திடவணைந்ததன்றே. (49)

முனிவன்செய்பாவமென்ன மொழிந்திடவதனைநோக்கித்
தனியிசைத்தேனையான்செய் தப்பிதமுரைப்பாயென்னக்
கனிவுடன்றமுவவந்த காரிழையானைச்சேரா
வினையினுலென்றகாதை விரித்துரைசெய்வேனென்றாள். (50)

மாதவப்புலத்தியன்சேய் வரமுனிவிசுவசென்பான்
காதலுற்றவனைச்சேராக் கடுத்தவம்புரிந்தானந்தப்
பாதகஞ்சுரும்புகூறப் பரிவொடுபுணர்ந்தானன்னான்
சாதியுங்குலமுஞ்செய்யுந் தவமுமேயழிந்ததுண்டோ. (51)

விரித்துரைசெய்வதென்றோ வேந்தன்சுமாலியீன்ற
பாத்தைதானெங்களன்னை பாலனுற்பத்திலேண்டிச்
சிரத்தையோடிருந்தாளந்தத் தேன்மொழிசெவிபுகாமுன்
விரத்தியைவிடுத்தேயன்னுண் மேவினான்விசுவசென்பான் (52)

பொன்னணியிலங்கைவேந்தன் புயங்கநான்கீரைந்துள்ளான்
பின்னவன்கும்பகன்னன் பேதையாமெனையுமெம்பி
தன்னையும்பயந்தாளென்றாற் றழுவுதற்கையமுண்டோ
வின்னமுங்கடத்திச்சொன்னாவிடருனக்கிழைப்பேனென்றான்

வாதுரையரக்கிதன்னை மயிர்பிடித்திழுத்துவாளாற்
காதொடுநாசிகொங்கை கலைந்தனனினையோனந்தத்
தீதலைகுழலாளோடிச் செப்பமுச்சென்னியானுங்
காதகக்கரனுஞ்சேனை கடலெனத்திரட்டிவந்தார். (54)

கரிபரியோடுதிண்டேர் காற்படைகணக்கிலாது
விரிதலையரக்கிகூட்டி விடுத்தலுமவர்களாவி
யொருகணைவிழுங்குமேனு மற்றதற்கோரமென்று
துருவறச்சரங்களெல்லாந் தொடுத்திடவுளத்திற்கொண்டான்

முத்தலையரக்கென்பான் மூவகைச்சேனையோடு
மத்தகக்கரியன்னானை வளைத்துவந்தாக்கர்செல்வத்
தத்தையைநாசியீர்ந்த தாரடாவவன்கைதன்னைக்
கத்திரிப்பதுவுமன்றிக் கணைக்கிரைகொடுப்பேனென்றான்.()

இந்தவாறவனுஞ்சீறி யியம்பிடுமெலையிராமச்
சந்திரனகைத்துத்தம்பி சனகியைக்காப்பாயென்றே
யுந்தினன்கணைகளுழிக் காலெனவொருமித்தோட
வந்தவன்சேனையோடு மறலிமாநகரம்புக்கான். (57)

அங்கிருந்தவர்களோடித் தூடணனடியில்வீழ்ந்து
தங்களைவரவேகூறித் தரையிடைவீழ்ந்தானென்றார்
செங்கரமறைந்துகண்க டியெழுச்சினந்துசேனை
பொங்கியகடல்போற்குழப் போர்க்களத்தவனும்வந்தான்.

அத்தனுஞ்சினந்திமைப்பிற் காயிரங்கணையாயேவத்
தத்தியவிரதமெல்லாந் தவிடெனச்சிதைந்ததன் றி
யித்தரையிடம்பெருத வெண்ணருஞ்சேனையெல்லாஞ்
சுத்தமாயொழிந்தபின்பு தூடணனெதிர்ப்பதானான். (59)

ஆடல்வெஞ்சிலையினு மரைமதிக்கணையேவித்
தூடணன்சிரமுந்தேருந் தொலைத்திடக்கர னுந்தாவி
நாடினானிவ னும்பொல்லா நரனெனநினைந்தோரம்பைக்
கோடியசிலைகோர்த்தையன் குனிசிலைமுறித்தானம்மா. (60)

செந்திருமடந்தைநாதன் சிலைமுறிந்திட லும்பின்னே
வந்தனன்வருணன்கண்டு மன்னவாவந்தேனந்நாட்
டந்ததோர்பரசிராமன் சாபமென்றீந்தான்வாங்கிச்
சிந்தையின்மகிழ்ச்சியோடுஞ் சிலைவளைத்தெதிரேவந்தான். ()

ஒன்றதுகோடியாகு முயர்கணையெடுத்துவஞ்சை
வென்றியுச்சரித்துவிட்டான் வீரரில்வீரராமன்
முன்றியகணையுமோடித் துளைத்திடச்சோரியோடும்
பொன்றினுன்கரனுஞ்சேனே யவன்பினைபோயிற்றன்றே. (62)

பதுமினிசனகிதன்னைப் பார்த்திபன்மகிழ்ந்துநோக்கிச்
சதுர்விதத்தளங்கட்கெல்லாந் தலைவரிற்றலைவரான
வதிரதவாக்கன்சேனே யறுபதாயிரந்தோராருங்
கதிபெறக்கரனுமாண்ட களத்தெழில்காட்டிச்சொல்வான்.

அங்கவருடைமையெல்லா மலகையும்பேயும்பூண்டு
தங்கடன்னளவுக்கேற்ற தனியரசாசுவீபூண்டு
பொங்கியகுருதிதன்னிற் புதைபடுந்தேரிற்றாவி
யங்கதையீர்த்துத்தெப்ப மாடிடுமாடல்பாராய். (64)

இத்தகையாவியெம்மோ டிருந்தெமைவிடுத்துவீர
முத்தியையடையச்சென்றாற் றெடர்வதுமுறையாமென்றே
தத்தியபோ லுமந்தத் தாரணிமகளம்மானே
பத்தியாய்ச்சுற்றல்போலப் பாய்ந்திடுங்கபந்தம்பாராய் (65)

மதிநுதன் மடந்தைக்கிந்த வண்ணம்போர்க்களத்திலுள்ள
புதுமையைப்புகழ்ந்துகூறப் பூவையும்புகழ்ந்தாளைய
னெதிரிலாதினையானோடு மிருந்தனனீரந்தகாதி
னுதிரமோர்மாலையென்ன வொழுகிடவாக்கிசென்றாள் (66)

வேறு.

கதித்தவாட்படு நாசியும்பழுதெனக் கனன்று
கொதித்தசிந்தையி னுலையிடுபுகையனற் கொழுந்தா
யுதித்தநெட்டுயிர்ப் பொடுவழிகுருதியு முடையாள்
புதித்தமாளிகைப் பொன்னகரிலங்கையிற் புக்காள். (67)

கண்டதேவரு முனிவருங்கலங்கிடக் கதறிக்
கொண்டலூர்தரு மாளிகைக்கொலுமணிக் கோயின்
மண்டபங்களுங் குலங்கிடவீழ்ந்தனண் மரம்போற்
றுண்டமாய்ச்செவி கண்டவிராவணன் றுடித்தான். (68)

என்னகாரண மிப்பிழைசெய்தவ ரிமையோ
ரன்னம்புள்ளொரு தூர்ந்தவராயினு மரக்கர்
மன்னவன்றிருச் செல்வியென்றுணர்விலா மதியோர்
சென்னிகொய்யிலிப் புண்மருந்தாமெனச் செறுத்தான். (69)

பிடித்தவாளொடு கண்களிற்றீயெழப் பெருவாய்
மடித்துமெய்ம்மயிர் பொடித்திடவக்கிர மாம்பற்
கடிததுவீசைக டிடித்திடக்கடையுகத் தாலங்
குடித்தருத்திர னுமெனவெகுளிகொண் டெழுந்தான். (70)

மூவராயினு நின்னுடன் போர்தர முடியாத்
தேவதேவநீ சிறியரைச்செயிப்பது திறலோ
வேவலாளரைவிட் டவனுயிர்பரிப்பதுன் னியற்கை
பாவலாவிதைத் தெளிவுறவிளங்கெனப் பணித்தான். (71)

ஆங்கமைச்சனை யுவந்தரியணையிருந் தருமைத்
தங்கைமாழுக நோக்கியித்தனிப்பிழை புரிந்தோ
ரெங்குளாரிதற் கேதுவுமயாதென விலங்கை
தங்குவார்க்கெலாம் வினையுறுவினையமாய்ச் சாற்றும். (72)

வேறு

அருமணிகொழிக்குங்கோதா விரிநதிக்கருகேபஞ்ச
தருவடித்தீரந்தன்னிற் றம்பியோடிருந்தானுன்றன்
நிருவடிபொடிக்கொவ்வானைச் செப்புவாரிராமனென்றே
மருமலர்க்குழலாளன்னான் மனைவியாமடந்தைக்கையா. (73)

அலரியொன்றுதயஞ்செய்ய வடநிருளுடைந்ததென்றே
மலர்தலையுலகங்கூறும் வசையினுன்மருகித்தேர்ந்து
பலபலதவத்தின்பேரூற் பகலிரவகடெனென்னக்
தலனொடுநானந்தாங்கிக் கார் குழலாயிற்றன்றே. (74)

காதளவோடிநீண்டு கருங்கடற்பரப்பாமென்ன
வோதரும்விடமும்பாலு முறவுகொண்டுவமைபுண்ட
தாதவிழ்கடுக்கையான்மெய் தனிக்களம்வியப்புற்றோத
மாதருக்கரசிக்கென்றே மலராய்வகுத்தகண்ணான். (75)

தத்தையின்மொழியையாழின் றனியிசையோடுங்கூட்டிச்
சுத்தமாந்தேனும்பாலுங் கனியுடன்கலந்துதோய்த்துப்
புத்தமுதோடுஞ்சேர்த்த பூங்கொடிவசனமென்றான்
முத்தையும்பழிக்குமூரன் முறுவலைமொழியலாமோ. (76)

இந்திரான்சிலையமானு மெழிநுதற்செவிகள்காம
னுந்தியவசலன்னு னுடைமுகங்காட்டுங்கன்னஞ்
செந்துவர்க்குமுதஞ்செவ்வாய் திருமுகங்கமலஞ்செய்ய
கந்தரங்கடைந்தசங்கங் கனமுலைக்கனகக்கும்பம். (77)

செப்பெனத்திரண்டகொங்கை சேயிழையிடைக்குநோர
யொப்பதோவுலுத்தர்வாயி னுரையலாதில்லையாருஞ்
செப்பரும்வடிவ்னுள்பேர் சீதையாந்தேவரோடு
மிப்பெரும்புவியோர்போற்று மிசைக்கவளிசையாமண்ணை.

அண்ணகேளரம்பையென்ன வடித்தொடைமுழந்தாளம்பொ
வண்ணமாமலவனல்லான் மற்றதற்குவடையிலலை [ன்
யெண்ணருஞ்சினைவராலே யிருகணுக்காலாமென்ன
விண்ணரும்புகழ்வாரையா விரலகள்வித்துருமமன்றே. (79)

செந்திருமகனோ நாகச் செல்வியோதெரியேனாற்
பைந்தொடிமடவாரந்தப் பைந்தொடிக்காசைகொண்டா
விந்திரன்சசியுமன்னு விணையடியழகுக்கொவ்வாள்
கந்தரப்புயத்தேரயந்தத் தோகையைக்கொணர்வாயென்றாள்

பனிமொழிமடந்தைதன்னைப் பசுபதியிருக்கைதாங்குந்
தனிவரைப்புயத்தேரயுன்றன் றகுதிக்கேதக்கதென்று
சுனிவுடனெடுத்துவந்தேன் காவலனினையோன்கண்டு
முனிவுறமுலையுங்காது முக்கையும்போக்கிவிட்டான். (81)

செப்பலுஞ்சினங்கொண்டெய்துந் திருசிரன்கரன்பின்னானே
னெப்பிலாச்சேனையோடு மொருநொடிப்பொழுதிலையா
துப்பறமடிந்தாரந்தத் தோகையைக்கொணர்வாயாகி
லப்பெரும்பழியுந்தீரு மறுந்தழுக்காகுமென்றாள். (82)

வேறு.

ஒங்குசெல்வமு மோதரும்போதமு
நீங்குகால்வரு நேரிழைமோகம்போற்
நீங்குவாசகங் கேட்டவன்செப்பலும்
பாங்கிருந்தவமைச்சன் பகருவான். (83)

கரனுஞ்சேனையு மாண்டதுகண்டுநீ
நரனென்றெண்ணிப் பகைப்பதுநன்றல்
வரமும்வஞ்சக மாங்கலைமாமனாற்
சாதமாய்க்கொள றக்கதென்றேறினான். (84)

விதியைநோக்கிய வெவ்வினையின்வழி
மதியதாமென மந்திரிகூறலுந்
துதிசெய்தாங்கொரு தூதனைக்கூவிநீ
குதிகொண்டோடியென் மாமனைக்கொணர்கென்றான் ()

இந்தவாசக மேவலர்கூறலும்
வந்தமாமனை மன்னவனோக்கியே
கந்தநாறுங் கருங்குழற்சானகி
யந்தராமனுக் காவதென்னுண்மையோ. (86)

என்னநீசெல் விரணியமானுமா
யன்னவன்பிரிவா னதுகண்டியான்
சன்னியாசத் தவவடிவாகியே
கன்னியைக்கவர்வேன் கரவாலென்றான். (87)

கொடியதாக விராவணன்கூறலும்
படியில்வீழ்ந்து பதைத்தவள்பத்மனி
நெடியமால் ரகுராமனைநேர்த்துநங்
குழிகெடும் மதுகொண்டதென்கொற்றவா. (88)

முன்னமாருனி யாகமுகப்பிலென்
னன்னைய மழித்ததுமன்றியே
யென்னையோர் சரமெற்றியதெண்ணினு
லின்னமு முட லுண்ணடுக்கெய்துதே. (89)

ஆதாலாலந்தவம்புய வல்லியை
யோதிடாதொழி யென்றலுமொப்பிலாப்
பாதகன்சினம் பற்றியதாலவன்
மாதலன்னொரு மான்வடிவாகினான். (90)

துய்யசெம்பொன் சுடர்பெறுமேனியாய்ச்
செய்யதாள்செவி செம்மணிவண்ணமாய்த்
தையற்சானகி தன்னிடைநின்றனன்
மெய்யதாமென மெல்லிழைகூறுவாள். (91)

புங்கவன்பதி பொன்னுழையாமிகேத
யிங்குவந்த தெனக்கருள்வாயென
மங்கைகூறலு மன்னவனோக்குங்கா
லங்குதம்பியீதைய மென்றோதினான். (92)

வேறு.

மாயமானிதுவாமென்ன மறுத்திடுந்தம்பிக்கோதி
நாயகன்பிடிப்பேனென்ன நடந்தனனெடியதூரம்
போயபின்பிழையீதென்றே புடைத்தனன்பொய்மான்வெடப்
பேயனுஞ்சீதாவென்று பெருங்குரலாற்றிவீழ்ந்தான். (39)

கொழுந்தனைக்கூவியிந்தக் கூக்குரலறிவாயென்ன
வழிந்ததுமானையல்லா லண்ணனுக்கிடையூறுண்டோ
செழுந்திருமாதேயென்னச் செப்பலுஞ்சினந்துகூற
வெழுந்தனன்முளரியாடன்னிணையடிதொழுதுபோனான். (94)

அங்கவன்போயபிற்றை யரக்கனுந்தபசியாகித்
திங்களென்முகத்தாடன்பாற் சேர்ந்தனன்றுறவெனன்றே
பங்கயமலர்க்கைகூப்பி நின்றனள்பாதநோக்கி
மங்கையேநீயாரிந்த வனத்திருந்தாயேனென்றான். (95)

வந்தவன்மறையோனென்ன வணங்கியகரத்தினோடுஞ்
சந்தமாயோத்திலேவந்தாந் தசரதன்றனையன்ராமச்
சந்திரன்மனைவியானித் தரணியோர்புகழுமென்றன்
றந்தையாஞ்சனகவேந்தன் சானகியென்பேரையா. (96)

சிற்றனையுரைத்தவண்ணந் திருநகரிளையோற்கீந்து
மற்றொருதம்பியோடென் மனாளுநுமயானுமாயிங்
குற்றனமுழைப்பினன்னு ரொதுங்கினரொருத்தியாக
நிற்றனனிருங்களிங்கோர் நிமிடத்தில்வருவாரென்றான். (97)

மதிதுதற்சனகிகூற வஞ்சகனகைத்துமாதே
புதியமுதலையுஞ்சங்கம் புன்புனலடைந்ததென்றால்
விதிவழிவிளந்ததேனும் வெறுப்பதுவிவேகமன்றோ
நிதிதனிற் பரமன்றோழ னிகரிலாம்பெருமையுள்ளான். (98)

வானவர்கோமானன்னான் மலரடிதொழுவென்றான்
மாநிலத்தரசராண்மை வகுப்பதோமறையோன்போ
னாவன்றனைநீசேர்ந்தா லரம்பையரேவல்செய்வா
ரீனமுமிலையாமுன்ற னெழிவினுக்கெழிலமென்றான். (99)

துடித்துடனடுங்கச்சீறித் துறவிநீபோபோவென்ன
முடித்தலையரக்கனாக நின்றலுமுனிந்தீங்கென்பா
லடித்துநீவருவாயாகி லாயிரஞ்சிதளாச்சென்னி
வெடித்திடக்கடவாயென்றே விடுத்தனள்கடுத்தசாபம். (100)

கனிதழறீண்டவஞ்சிக் கருவியாலெடுப்பார்போலப்
பனிமலர்க்குழலினைப் பாரொடும்பெயர்த்தானப்போ
வனிதைபுங்குழைந்துகூவ வஞ்சகனிரதத்தேற்றித்
தனிககர்நோக்கிச்செல்லுந் தடத்தினிற்சடாயுகண்டான். (101)

கொடியெனக்குழைந்துகூவுங் கோதையைவிடுதியென்றே
பொடியெனமுடிகள்கிந்தப் புடைத்தபொற்சடாயுதன்னைக்
கடிதொருவசியான்மோதிக் கிடத்தினுனரக்கன்கார்போல்
கூடிபுனற்கண்ணாளோடும் வஞ்சகனிலங்கைபுக்கான். (102)

காற்றுமேபுகுதாவந்தக் கடும்பொழிலசோகந்தன்னிற்
கூற்றினுங்கொடியரான வரக்கியர்கூட்டத்துள்ளே [ன்
மாற்றமொன்றுரையாவண்ண மங்கையைச்சிறையில்வைத்தா
சாற்றருங்குணத்தோனான தம்பியைராமன்கண்டான். (103)

வேறு.

தம்பிவரக்கண்டவுடன் ருசாதியையாநீ
கொம்பனையைவிட்டுவந்த கோலமேதென்றுரைக்க
வெம்பிவிழுமானோசை வேற்றுமையான்மெய்ம்மயங்கி
யம்புயக்கண்மாதுமெனை யறிந்துவாவென்றுரைத்தாள் (104)

தேற்றமனந்தேருது சேயிழையாள்செப்புமொழி
மாற்றமனமில்லாது வந்தேன்யானென்றுரைத்தா
னாற்றிசையும்போற்றும்பாரு நாயகனுந்தம்பியுமாய்
வீற்றிருந்தசாலைதனின் மெல்லியகோக்காண்கிலரால். (105)

வாடினார்நஞ்ச மருகினார்வாய்புலம்பித்
தேடினாரங்கோர் தேரின்றடங்கண்டார்
கூடினார்பேயரக்கர் கொள்ளைகொண்டாரென்றுகுறித்
தோடினார்சிந்தை யுலவாய்மெழுகானார். (106)

தேனூர்தடத்தின்வழிச் சென்றார்கடெவ்வரக்கன்
போராரடையாளம் புனிதருணர்ந்தோடோடிச்
சீரார்சிறகிழந்த செம்மலைமேற்செல்லுறைத
னையாய்ச்சடாயுனின்மே னெடுமாலுவிழ்ந்தமுதான். (107)

பொன்னுரணையார் புலம்பவழிவந்ததுவு
மின்னாரும்பொற்றிகிரி வேந்தனிற்ந்ததுவு
மொன்னார்கள்சூழ்வனத்தி லுற்றதுவுமற்றதுவு
முன்னுலேயல்லோ மொழிந்திருந்தேனையாவே. (108)

செப்பியதோர்தம்பிரெறி செல்லாதுசிற்றறிவாற்
றப்புமான்பின்போனேன் றையற்றனையிழந்தே
னொப்பறவாயிராவணன்வா மூரழிப்பேனாலு
மப்பாவுணைக்காண லாகுமோவென்றமுதான். (109)

புண்டரிகக்கண்ணீர் பொழிவான்முகநோக்கி
யண்டர்பிரான்வேதா யரியரனையானாலும்
வண்டிற்சேருழ்வினையை மாற்றுதற்குவல்லாரோ
மண்டலிகாவுன்றன் மனம்வருந்துமாறேதோ. (110)

அயனசையாதையா வணுவசையாதானாலும்
புயவலியாமுக்கம் பொருளுடைமைபுண்ணியனே
கயல்விழியைக்கொள்ளுகொண்ட காரரக்கர்போர்க்களத்திற்
சயமடைவாயென்றே சடாயுபரஞ்சார்ந்தனனால். (111)

தந்தையுறவாயடைந்த சடாயுதனைத்தாசரதி
யிந்தனமேலேற்றி யெரியடக்கஞ்செய்ததற்பின்
வந்தனர்கள்செங்கதிரோன் மறைந்துமதிவந்திடலு
மந்தவிராவையா னடைந்ததுயாராருரைப்பார். (112)

வாடினான்றன்னை மனந்தேற்றித்தண்ணீர்க்கா
யோடினாங்கே யயோமுகியென்றோரர்க்கி
நாடினாடன்னுடைய நாசிகனைந்தண்ணினிடங்
கூடினான்பேயர்க்கி கோலமெலாங்கூறலுற்றான். (113)

தாங்காதுவகையொடுந் தம்பிதனைத்தாசரதி
பாங்குவாவென்றே பரிவாற்புறந்தழிஇ
யாங்கிருந்தாராதவனு மையாநின்னாசைபெறும்
பூங்கொடியைக்கண்டுவந்தே னென்பாணைப்போல்வந்தான். ()

பொன்னையாள் போனவழிப் போகும்போதிற் கபந்தன்
 றன்னிருகைக்குள்ளாகித் தாக்கினூர்தாரலைபோன்
 மன்னுவன்றோளிழந்து மாதவன்றாடிண்டிட லுந்
 தன்னுருவாய்நின்று தாசரதியைப்புகழ்வான். (115)

ஏற்றமுள்ளகந்தருவ னெண்கோணமாமுனிபா
 லாற்றலருஞ்சாபமதா லாக்கனுடலானேனைச்
 சீற்றமகவான்புடைக்கச் சென்னியிழந்தென்வினையை
 நாற்றிசையும்போற்றுமுன்றன் னுண்மலர்த்தாள்போக்கியதே
 வேண்டுவாருன்பதத்தை வேண்டித்தவம்புரிவா
 ரீண்டுசெய்யுமுன்றவத்துக் கெய்துங்கடவுளுண்டோ
 நீண்டோனேசெந்திருவன் னெஞ்சிலகலாதிருக்க
 வாண்டவனேதேடி யலைகுவதுங்கைதவமே. (117)

கருணைக்கெழுகடலே கமலாட்சிநாயகனே
 யொருமனுயான்குறுகிறே னுயர்சவரியாச் சரமத்துக்
 கிருகிதியேபோங்களுமக் கினியச்சுவையிந்தனையைத்
 துருவுநெறியாவுமவள் சொல்வாளென்றவன்போனான். (118)

வேறு.

நள்ளிருளடைந்தபிற்தை நாயகனளினமாதை
 யுள்ளிநெஞ்சடைந்தான்றம்பி யுறுதிகொண்டவனைத்தேற்ற
 வள்ளலுமிலங்கைமேவ வாம்பரித்தேரோடந்தக்
 கள்ளர்தம்முரிற்செல்வே னென்னச்செங்கதிரோன்வந்தான்.
 காலையாநியமமெல்லா முடித்தபின்கானந்தன்னிற்
 பாலெனுமொழியாளாசை பற்றியமனமுங்கண்ணுங்
 காலுமோர்வழியிற்செல்லா தினையவன்பின்னேகண்ட
 கோலமாமரமும்புள்ளுங் குழைந்திடக்குரிசில்சென்றான். ()
 அருந்தவப்பயனாலாக்கை யருங்கதியடையமுத்தி
 தரும்பெருங்கடவுள்வந்தா னென்னவச்சவரியோடி
 விருந்தினுக்கிசைவாயென்ன மெல்லடிதொழுதுநின்ற
 முருந்தான்முரலாடோ நோக்கியேமுகுந்தன்சொல்வான். ()

குசலமோவென்னெஞ்சங் குளிர் தரக்குழைந்துபோற்றித்
தசரதவாசன்செய்த தவத்திருவடிவேயென்றன்
வசைபெறுமுடலோடுன்றன் மலர்ப்பதமடையவேண்டு
மிசைபெறுங்கவலையல்லா தில்லையென்றினையசொல்வான். ()

துத்திடுங்கனிவாய்மூலஞ் சுவையறிந்துனக்காமென்று
பத்திரமாகவைத்தேன் பார்த்திபாநுகர்வாயென்ன
வைத்தனள்வருக்கமெல்லா மகிழ்வுறவருந்தினுன்பின்
முத்தியுங்கொடுத்தானந்த மொய்குழலிதனைச்சொல்வான். ()

தெவ்வர்வாழிலங்கைக்கையா தனித்துநீசேரொணுது
பவ்வநீந் துவரென்று லு மிதப்பையோர்பலகைவேண்டு
மீவ்வகைப்பகையால்வாலிக் கினையசுக்ரீவனென்பா
னவ்வகைச்சேனையோடு மதங்கஞ்சரமத்தினின்றான். (124)

மாருதியென்றுகூறும் வானரவீரனேழு
வாருதிகடக்கவல்லான் மாமலையெடுக்கவல்லா
னீருமவ்வழியேசென்று னின்னடிக்கன்பனாவான்
சேருசுக்ரீவனாலே செயமுமக்கென்றுசொன்னான். (125)

ஆரணியகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் 429.

கட்கிந்தாகாண்டம்.

மதிநுதற்சவரிசொன்ன வழிவனங்கடந்துபம்பா
நதியருகிருந்தராம னளினமாமலர்த்தாடன்னிற்
றுதிபெறுவாயுமைந்தன் ரெழுதுபின்னங்கைகூப்பிக்
கதிர்மகன்பகையைத்தீர்க்குங் கடவுளேகருணைமூர்த்தி. (1)

இந்தமாநகர்கிட்கிந்தைக் கிறைவன்சுக்ரீவற்கண்ணன்
ரெந்தவாலியின்போர்க்கஞ்சித் துறவன்மாமலையிலுள்ளா
னுந்தனுக்கடிமையாக வுறுதிகொண்டனுப்பவந்தேன்
மந்தமாருதத்தோன்மைந்தன் மாருதியடியேனென்றான். (2)

பவன்சேயுரைக்கக்கேட்டுப் பங்கயக்கண்ணிராமன்
புவனமூன்றுவந்ததம்பி புயவலிக்கிடபத்தோனா
நவவியாகாணியல்லா னன்கிலும்வல்லோனென்ற
னவனனுமானேநாக்கி யடைந்தவாறியம்பலுற்றான். (3)

பூத்தமாமலர்சேர்வாவி புடைபெறுமயோத்தியாரும்
பார்த்திபன்றசரதேந்த்ரன் பாலர்கணல்வர்தம்மின்
மூத்தவ்னிராமநாதன் மூவுலகளந்தானென்ன
வேத்துவாரெனையிலக்கு வன்னெனவியம்புவாரால். (4)

விதியுடைவலியின்கூறல் விளைந்ததென்விளம்பல்வேண்டும்
பதியாசாளத்தம்பி பரதனுக்களித்துப்பாரின்
முதுமறைக்கிழவேரர்வேள்வி முடையறமுடிக்கும்வண்ணம்
மதிநுதன்மனையோடு வடத்துறைவசிக்குங்காலை. (5)

மன்னுதீய்னைமான்பின்னே மறைந்தனமலராளாமென்
னன்னையெடுத்திச்சென்றா னாக்கனவ்வழியிலார்ந்த
மின்னிடைச்சவரிகூற மேவினோமீங்குநீயுன்
மன்னனுக்குரைப்பாயென்ன மலாடிதொழுதுபோனான். (6)

மாருதிவிரைவினோடி மன்னவாமயங்கவேண்டாம்
பூருவந்தனினீசெய்த புண்ணியப்பேற்றினாலே
காருரைபரம்பைசேருங் கழனிசூழயோத்திவேந்தன்
பேருலகுய்யும்ராம நிலக்குவனினையோன்பேராம். (7)

தம்பியுந்தானுமாகத் தனிவனங்கடந்துவந்த
நம்பியையடைந்தாயாயி னன்கையுமடைவாயென்னத்
தம்பதியிழந்தசுகரீ பன்றனித்தளத்தினோடு
மம்புயமலர்க்கணராம னடியினைதொழுதுநின்றான். (8)

அடைந்தவர்க்குவந்தேயைய னபயமீந்தருளநாக்கி
மடங்கலேறனையதம்பி மன்னவாவிருத்தியென்ன
வடங்கருமகிழ்ச்சியோடு மண்ணல்பாவிருந்தானப்போ
தடங்கடற்சயனநீத்தா னவனொடுஞ்சாற்றலுற்றான். (9)

மன்னியவயோத்திவேந்தன் மைந்தர்யாமாசிலாசிற்
றன்னையினுரையாலெமபிக் கரசனித்தியோயோடு
பன்னியும்பாணும்பஞ்ச வடிதனிற்பயிலுங்காலை
கன்னியைக்கொள்ளுகொண்டான் கரவினாலரக்கனையா. (10)

பொய்யுழையென்றதம்பி புத்தியைமறுத்தியானு
மெய்யெனப்பிடிக்கச்சென்றேன் விதிவசமிவனுமீண்டான்
றையலையெடுத்துச்சென்ற தடத்தினிற்றடுத்தபோரித்
கையறமுடித்தானென்றே ககபதியெனக்குச்சொன்னான். (11)

வரும்வழிதனிற்கபந்தன் வரப்புகாவண்ணந்தோலை
யிருவருந்தடிந்தோமன்னு னெழில்பெறுமுருவம்பெற்றான்
மருமலர்ச்சவரிகூற வந்தனநின்மாட்டென்ன
வுரலொடுமுழவுகூறு முவமைகொண்டவனுஞ்சொன்னான். (12)

வேறு.

முன்னமாகடல் குழப்பியவாலியென் மூத்தோன்
றன்னேநேர்ந்தவர் திறலரைபெறுவரந் தரித்தோன்
பின்னமின்றிக்கிட் கிந்தையிற்பிரிவினா திருந்தோ
மன்னகாலையோ சசுரனுமவனைப்போர்க்கழைத்தான். (13)

பிலம்புகுந்தவர் போர்பெறுஞ்சோரியின் பெறுக்கா
லலைந்தசிந்தையா லவ்வழியடைத்தியா னகன்றேன்
மலைந்தமெய்த்துய ரோடவன்வரும்வழி மறைத்த
சலம்பொருதெனைக் கொலைசெயத்துறத்தினன்றமியேன் (14)

மதங்கமாமுனி வெகுளிகொண்டவனிவண் வருமேற்
சதங்களாத்தலை சிதறிடச்சாபமுண் டதனா
லதங்கொளாவகையானுமற்றிவர்களு மடைந்துன்
பதங்கள்கைதொழச் செய்ததிப்பருப்பதப் பெருமை. (15.)

பதியிழந்தனன் பாசமுமிழந்தனன்படைத்த
நிதியிழந்தன னேரிழையிழந்தன னெறியா
மதியிழந்தவன் பெரும்பகையொழிக்குமுன் மலர்த்தாள்
கதியிழந்தவென் செல்வநீன்கருணையா மென்றான். (16)

இந்தவாறுசுக் ரீவனுமோதிட விவன்றன்
சிந்தைதேறிடச் செய்வதுதரமெனத் திருமா
லந்தவாலியை முடித்திடுமாண்மையை யறிதற்
குந்துமோர்களை யான்மாமேழையு மொழித்தான். (17)

அன்னகாலையி வினையவனாண்மையை யறிவா
யென்னவோர்பெருந் துந்துபியெலும்பையு மிடக்கா
றன்னினுலெடுத் தெறிந்திடத்தம்பியைத் தழுவி
யுன்னரும்பகை வாலியுமொழிவனென் றுகந்தான். (18)

கரிந்ததாமரை மலரெனுந்திருமுகக் கண்ணீர்
சொரிந்தமாதிரைத் தேர்மிசைபாரொடுந் தூக்கி
வருந்தசானன னென்றனக்கன்புரை வழங்கிப்
பொருந்தப்போம்பொழு தெறிந்தனளுடைமையைப் பூவை.

ஆதலாலிது வாமெனவரிமக னளித்தான்
இதநாதனுந் தம்பியைப்பாரென நவின்றான்
மாதர் எயகி சேவடிதெரியுமற் றறியேன்
பாததாமரை நூபுரமிதுவெனப் பணிந்தான். (20)

வேறு.

மன்னவன்ராமன்கொண்ட வருத்தமியாருரைக்கவல்லார்
துன்னியவனுமானையா தூர்த்தனைத்தொலைத்தேயென்ற
னன்னையைமீட்குங்காலை யன்றுநீபிரிந்தசீராய்
மின்னிடையானைக்காண்பாய் விடுகவுன்றுயரமென்றான். (21)

வேறு

ஆதாவாயனுமானிவ் வாறுகூற
வைபன்மன மசிழந்துசுக்ரீ வனைக்கண்ணோக்கிப்
பாதகனும் வாலியிடை நீபோயுள்ள
பகடுபெரும் வியாசத்தாற் பகையுண்டாக்கி
நீதனித் தவனுடனே போருடற்றி
நின்றழைக்கும் போதினென்றன் சரத்தையேவி
யோதரிய வுன்பகையை முடிப்பேன்றுன்ப
மொழியென்றா னினாநல்ல வழியென்றானே. (22)

ஐயனுரை வாசகந்தன் தலைமேற்கொண்டே
 ஆசையுமுள் ளச்சமுமா யலைப்பச்சென்று
 வெய்யவனோ டண்ணையென் பாதிநாட்டை
 விடுவாயேல் வினையிலலை வெறுப்பாயாகி
 லையமற மறவியுல கடைவாயென்ன
 வடங்காத வெகுளியொடு மதற்கோவந்தாய்
 னையவுனைப் புடைப்பேனென் தங்கையோங்கி
 நாடினா னிவனுமெழுந் தோடினானே.

(23)

தூரத்திவந்தான் வாரானேன் மாணைப்போலுந்
 தோகையர்தம் மனம்போலுந் துணிந்துகூவி
 மரத்தருகில் வந்துநின்று மற்போரார்த்து
 வரிசைதனைப் பழகிநின்றான் மறவிபோலு
 முரத்தவனும் வந்திவனைப் பாய்ந்துதள்ளி
 யுருமெனவே குத்திடக்கை யோங்குங்காலை
 யரற்றினான் மூலமென்ற யானைபோலு
 மதுகண்டா னிராமனொரு கணைகொண்டானே.

(24)

வாங்கிவிடுங் கணைவிரைவாற் றிகிரிபோல
 வாவிபெரு மலைவலியா மார்பிற்பாய
 வோங்கியதோர் கையதனாற் பிடித்தானம்பு
 மூடுறுவ மாட்டாதே யுழலுங்காலைத்
 தாங்கியதோர் செம்மையினா லிராமனாமந்
 தனைக்கண்டான் பிறகுமவன் றனையுங்கண்டா
 னீங்கெனது முன்னில்லா தொளிந்தாயென்றே
 யேசுவான் பின்னுமவன் பேசுவானே.

(25)

கேட்டிலைகொல் குரங்கின்பேர் ரென்பார் பின்னுங்
 கிளையுறவு மனிதருக்கெங் களுக்குமுண்டோ
 வாட்டமுற மனைவிதனை யரக்கன்கொண்ட
 வசைபோமோ வானரத்தை வதைத்தேனென்றும்

கோட்டியினில் லேவுடனென் முன்னில்லாது
 குறித்திடுப்போ ரெம்பியுடன் புரியுங்காலை
 மாட்டிலிருந் தம்புவிட நீதியுண்டோ
 மறமன்றோ உரமுண்டோ மதியில்லாதாய். (26)

நாயுமறு நாயும்வாய் பொருதுங்காலை
 நடுவிட்டுப் பூசையுமே ஞாயந்தீர்க்க
 லாயதுபோல் வந்தாயென் னெதிரேநின்ற
 யாகிலுனைக் காகபலி யாகச்செய்வேன்
 பேயாவீ துன்மதியோ பிழைக்கலாற்றாப்
 பேதையிவன் சூதுணர்ந்தோ பிழையென்றுன்ன
 சாயகமென் மேல்விடுத்தா யுயிரோடேநீ
 தப்பியதுன் தலையெழுத்தின் றவப்பேருமால் (27)

மன்னவன்போ னின்றாய்போர் ஷீரர்க்காண்மை
 வாயுரமுந் தோள்வலியு மறைந்துகூவி
 என்னையுநீ வென்றாயே ஊலகோரெல்லா
 மினேத்தவனென் றெனையுமுன்ற னிசையுஞ்சொல்வா
 டன்னதிலென் றிலலாமன் மறைந்தேதானி
 ரபராதி யானவெனே யழித்தாய்பாவி
 யுன்னதமா முன்குலத்தோர் பெருமையெல்லா
 மொருங்கழிக்கப் பிறந்தாயா னுருவாயென்றான். (28)

ஓதியதோர் வாலிக்குத் தரஞ்சொல்லாம
 லுற்றதுவா மென்றருட்கண் ணுகந்துநோக்கப்
 போதமுள னாய்ப்பணிந்தான் புகழ்ந்தானையா
 புன்மதியா விழைத்தபிழை பொறுப்பாயென்றான்
 காதலியைக் கவர்ந்தானென் றுரைத்தாயாகிற்
 கந்தாமீ ரைந்தினையுங் களைவேனென்றன்
 சோதரன்போ லங்கதனைக் காப்பாயென்றன்
 றுனைவனெனும் பகையான துரைப்பேனென்றான். (29)

ஓதரிய பாற்கடலைக் குழப்புங்காலே
 யொருபுறம்யான் ரும்பிமுத்தே னென்னுர்தங்கள்
 பாதிபுரம் யானடைய வரமும்பெற்றேன்
 பார்த்திருந்து மோசுரப் பயல்வெல்வானே
 வீதறியா யான்புகுந்த வழியைமுடி
 யேகினு னென்றிவன்மே லெடுத்தேன்கோப
 மாதலினை லுனதருளாற் காப்பாயென்றே
 யறங்கொண்டான் வாலியுந்தற் பரங்கண்டானே. (30)

வேறு.

தாரைவந்திரு தாமரைக்கண்கணீர்
 மாரியோட மருகுறுவாடனை
 நேரில்வந்துசுக் ரீவனுநின் றுயர்
 தீருமென்னத் தெளிவுறச்செப்பினான். (31)

அன்னமன்னவன் போயபின்னங்கவன்
 றன்னைச்செய்யுந் தரப்படிக்கங்கத
 னென்னுமைந்த னியற்றப்பின்யாவரும்
 மன்னிராமன் மலரடிபோற்றினார். (32)

சங்கபாணியுந் தம்பியைநோக்கிநீ
 யிங்குளாரொடு மிந்நகர்க்கேகியே
 துங்கமாமுடி சூட்டிவாவென்ன லும்
 புங்கவன்னினை யானொடும்போயினான். (33)

வேறு.

அந்தவாலியின் மைந்தனையிளவர சாக்கிச்
 சுந்தரத்திரு மணிமுடிசுமந்தசுக் கிரீவன்
 வந்திராகவன் சேவடிவணங்கலு மகிழ்ந்து
 மந்தரப்புயா விருத்தியென்றிவ்வுரை வகுத்தான். (34)

என்னயோசனை யாதினிச்செய்வதை யியம்பு
 மன்னர்மன்னனை வானரவேந்தனும் வணங்கி
 யுன்னுநின்மன வருத்தமுமரக்கன்வாழ்வுளதும்
 பன்னுமுன்பனி நாள்வரும்வரையெனப் பகர்ந்தான். (35)

எண்ணிலாதவா னரப்படைசரருது விதனால்
வண்ணமாமலைக் குகைகளும்வனங்களு மடைந்தா
ரண்ணலேயது முடிந்தபின்னவரொடு மடியே
னண்ணலானபின் காண்டியென்வலியென நவின்ருன். (36)

வேறு.

அன்னவனருளேத்தம்பி யறிந்தபின்னிவனேநோக்கி
மன்னவர்தாமுமந்த மமதையான்மறதிகொள்வா [டோ
ருன்னருங்குணத்தோனுள்ள முணர்ந்தவர்க்குரைப்பதுண்
சொன்னநாளகலாதாயின் றுணைசெய்வார்க்குறுதியென்றான்.

அங்கவனுரைமேற்கொண்டே யண்ணலைத்தெளியவேத்திச்
செங்கரங்குவித்துப்பானு சேயன்றன்னகரஞ்சென்றான்
பங்கமீல்குணத்திராமபத்திரன் றுணைவனோடுஞ்
சங்கைநாளுகமாய்நெஞ்சந் தளர்ந்தவனிருந்தானம்மா. (38)

சாதியாலறிவுகுன்றுந் தமனியக்கலசக்கொங்கை
மாதராலறமும்வாய்மை மரபுநன்னெறியுமாளு
நீதியாயுரையாகுகி னிதிகளுநீங்குமாபோ
லோதியகாலமோரா திருந்தனனுதயோன்மைந்தன். (39)

அன்றவனுரைத்தநாள்சற் றகன்றிடவமலைநாதன்
கன்றியமனத்தானேனுந் தம்பியைக்கனிந்துநோக்கிப்
பொன்றியவரலிபின்னே போக்குவேன்பொருதற்காண்டி.
லொன்றவனறியானீபோ யுணர்த்துமுன்னுளதையென்றான்.
கனிமொழிமடந்தைசீதை காதலனுரைப்பக்கேட்டுப்
பனிமலர்கமலச்செந்தாட் பணிந்துகைகுவித்தன்னுனைத்
தனியிடமிருத்திச்செல்லத் தயங்கிடுமனத்தோனாகிக்
குனிசிலையேந்திச்சென்றான் கொற்றவேலினையகோமான். (40)

விமைந்தவன்வருவகண்டு விண்ணவர்மருகிச்சேரர்க்
கரந்துவானரங்களெல்லாங் கதவடைத்தோடக்காவின்
வரம்பெறுமனுமான்கண்டு மங்கையரைவரென்னுந்
தரம்பெறுந்தாரையோடு தந்திரமிதனைச்சொல்வான். (42)

மந்தரப்புயத்தான்கொண்ட மந்திரத்தடங்கிவிட்டான்
முந்தவர்க்குரைத்தசங்கை முடிந்ததுமுனிவினோடுஞ்
சிந்தூரத்திரண்மேற்பாயுஞ் சீயம்போலினையசெல்வன்
வந்தன்னியாமிங்குய்யும் வகையுண்டோவடிவேற்கண்ணாய். ()

ஆதலாலரசன்றன்னை யழைத்தியான் வருமுன்னீபோ
யோதருங்குணத்தான்றன்னை யுபசரித்துவகையாக்கும்
போதியாம்வருவோமென்னப் போயினுனனுமானந்த
மாதுதாரையுமேலக்வன் வரும்வழிமுன்னேவந்தான். (44)

இஞ்சிவாயடைத்தகல்லை யிடித்தவனெய்துங்காலை
கஞ்சமாமலர்க்கண்சோரக் கழுத்தைமுன்கலையார்கூற்றி
வஞ்சிபோல்வந்தாடனனை வாலியின்மனைவியென்றே
நெஞ்சகங்குழையவண்ண நெறிதனையிகழ்ந்துநின்றான். (45)

ஐயனேவருகவெங்க ளாண்டவன்சுகமோவந்த
மெய்யனைப்பிரிந்துதங்க விடுத்ததுவருஷகாலம்
செய்யதானோகவேந்தன் செய்ததோர்கடிகைத்தாழ்வைத்
துய்யனேபொருத்தியென்னத் தோகையாளியம்புங்காலை. ()

கொற்றவன்றன்னைவாலி குமரனோடனுமான்கவி
அற்றவர்க்கருளிராம னன்புரைமறந்துநின்றாய்
வெற்றிவேலினையவீரன் விரைவுமாய்வெகுளியோடு
முற்றன்னினியீங்கெவ்வா றுய்யுதற்குளமோவென்றான். (47)

கவிக்குலமகிபனெஞ்சங் கலங்கிடேயவரைநோக்கிப் [மை
புவிக்கிழுக்குளதானெஞ்சம் போக்கினென்பொருந்தார்தம்
யவிக்குநம்படையெல்லா மழைத்துடனனுப்புமென்றே
குவிக்கரத்தவர்களோடுங் குமரனைவந்துகண்டான். (48)

அடங்கறா துவகையோடு மையனைத்தமுவினேய்த்தி
மடங்கலேறனையான்றன்னை மாளிகைக்கழைத்துவந்தே
யிடங்கொள்பேரணையின்மீதி விருத்தியென்றுரைக்கநோக்கி
கடங்கராசலத்தோள்வீரன் கண்புனலொழுகச்சொல்வான்.

அன்னையச்சிதையில்வைத்த வரக்கன் வாழ்ந்திருக்கவென்ற
முன்னவனதனற்றாரு மூலமீதிருக்கயானும் [ன்
பொன்னணிப்பலகைமீது பொருந்துமோபுகலவந்த
தென்னனின்மதங்கனாகத் திருந்தவாறுணர்த்தற்கென்றான். ()

ஆவியுமுடலுமாங்கிங் காகினேனல்லாதில்லை
மேவியபடைகளெல்லாம் வெகுதுலையடைந்தார்தம்மைத்
தாவிபதூதர்சேர்க்கத் தாமதமையாவந்தக்
காவலனிடத்திற்செல்வோங் கடுகவேயெழுமினென்றான். (51)

அங்கவன்சாம்பன்வாலி யாத்மசனனுமானந்தத்
துங்கனாமினையோன்றன்னைத் துதித்திருமருங்குமாகச்
சங்கையாம்பெள்ளமேழு தசமெனுந்தானையோடும்
பங்கயமலர்க்கணராமன் பதந்தொழுதிருந்தாரன்றே. (52)

வேறு.

மாதுசீதையைத் தேடிடமந்திர மதியோ
யோதுகென்றலும் வானரபூபதி யுயர்வான்
பாதலம்புவி யேழினுந்துருவிடப் படருந்
தூதர்தங்களை விடுவெனென்றுரைத்தடி. தொழுதான். (53)

அன்னகாலையி லஞ்சனேபுதல்வனு மரசே
கன்னிசீதையைக் காண்பதுநொடியெனக் கருதா
தென்னயோசனை யானுமிப்படைகளு மெழுமேற்
சின்னபின்னமா யண்டமும்வெடிபடச் சிதறும். (54)

பண்டிராவணன் தேர்கொடுபோனதும் பணியுங்
கண்டதாலவ னிலங்கையைவேரொடுங் களைந்து
கொண்டிவாவெனிற் செய்குவமல்லெனிற் குறிப்பைத்
தொண்டனாடி யேற்கருள்வாயெனத் தொழுதான். (55)

ஐயமாருதி நிற்பெருந்திறலெவர்க் காகுந்
துய்யசீதையைக் கவர்ந்தவன்சிரம்விழத் துணிப்பேன்
றையறன்னிலை யறிந்துவந்துரையெனச் சாற்றிச்
செய்யமாமணி மோதிரமீந்திவை செப்பும். (56)

எழுதுசித்திர மனையவள்பணிதொறு மிழைத்த
முழுதும்ரத்தினச் சிலையெலாம்பெண்ணென முளைத்தாற்
பழுதுமெத்தவென் நகற்றியன்பொழுகவென் பதத்தைத்
தொழுதுபெற்றிடு முறுதியொன்றுணர்த்திடச் சொன்னான்.()

வள்ளல்வாசகஞ் சென்னியில்வைத்தனு மாணு
முள்ளமாங்கடற் பெருக்கெனவுவகைகொண் டொழுக
வெள்ளமேடச வானாவீரரும் வேந்தன்
பிள்ளையங்கதன் பின்வரத்தென்றிசை பேர்ந்தான். (58)

மரங்கள்காடுகண் மாமலைப்பெருங்குடை வாவி
சுரங்கள்சோலைகள் பாதலமெங்கணுந் துருவி
தரங்கமோதும யேந்திரச்சாரவந் தடைந்தே
யிரங்கும்போதுசம் பாதியுங்கேட்டிவை யிசைப்பான். (59)

ஐயநீங்களு மெவரிவண்டைந்தது மலத்தா
னையுஞ்சிந்தைய ரானதுமுரையென நவின்ற
துய்யதாஞ்சிற கிழந்தசம்பாதியைச் சூழ்ந்து
பையச்சாம்பவன் ககபதிகேளெனப் பணித்தான். (60)

தாலம்போற்றிய தசரதபூபதி தனயன்
மாலிராகவன் மனையவள்சாங்கி யோடுஞ்
சீலனாமினே யோனோடுமவடத்துறை சேர்ந்தான்
மூலமாதவர் வேள்வியுந்தடையற முடித்தார். (61)

மாயைபற்றின வரும்வினைமுற்றின மான்பின்
போயினுமந்தப் பூவையைத்தசசின் புவியோ
டேயதேர்மிசை வைத்தவனேக லு மெதிர்த்து
நேயதந்தையாஞ் சடாயுவும்போரிட நேர்ந்தான். (62)

பரியழித்தனன் பாகனையொழித்தனன் பரித்தேர்
முரியக்கண்டவன் முனிந்தொருவானினான் மோதப்
பெரியசெம்மலை போலவன்விழுந்திடப் பெயர்ந்தே
யரிவையோடிலங் காபுரமடைந்தன னரக்கன். (63)

முன்னடந்திடு முத்தவன்றன்னிட முடுகிப்
பின்னடந்தவ னடந்ததையுரைத்திடப் பிழையீ
தென்னவந்தனர் சாலையிற்காண்கிலா தேங்கி
யன்னமென்னடை யாடனைத்தேடினா ரலைந்தார். (64)

புடைத்தயர்ந்த சடாயுவைக்காண்டலும் புகன்றார்
வடித்தகண்புன லொழுகிடமடந்தையை மண்ணோ
டுடுத்திராவணன் றேரொடுமிவண்வரு மெல்லைத்
தடுத்தவென்சிற கரிந்தவன்னிலங்கையைச் சார்ந்தான். (65)

துங்கநின்றய ராறுகவிலங்கையைத் தொலைத்து
மங்கைசீதையை மீட்டுளமகிழ்வொடு மதியோ
யுங்கண்மானகர்க் கேகுமென்றுபசரித் தோதிச்
செங்கண்மாலடி யார்புகும்பதவியைச் சேர்ந்தான். (66)

தந்தையென்னுமோர் முறைகொடுசெய்தனர் தகன
மந்தமாசவ ரிக்கருள்புரிந்தபின் னனுப்ப
வந்தவெங்கள்சுக் கிரீவனுக்குதவியாய் வாவி
நந்தவோர்களை விடுத்தனன்ரகுசுல நாதன். (67)

மங்கைசீதையைத் தேடிடக்காடுகண் மலைக
ளெங்கும்போயொரு குகைதனிற்புகுந்தன மிருளா
லங்கடைந்தவெந் துயரினுக்காற்றில ராகித்
துங்கனும்ரகு நாயகன்றாளினை துதித்தோம். (68)

மின்னையன்னதா மெய்யொளிபரப்பிட வினங்குஞ்
சொன்னமென்சிலை சுயப்ரபைமடந்தையுந் தோன்றி
யென்னவிங்குநீ ரெய்தியதியம்பென வெல்லாஞ்
சொன்னபின்னவன் பெருமையுமுரைத்தெமைத் துதித்தான்.

இங்கடைந்தது பிழையெனவியம்பியெம் மிருகண்
டங்குமென்றன ளிமைத்தலுமில்வழிச் சார்ந்தோம்
மங்கைசீதையைக் காண்கிலோமென்பதின் மதிப்பா.
மெங்களாவியை விடத்தணிந்திருந்தன மென்றான். (70)

படித்தசாம்பவன் வாசகங்கேட்டசம் பாதி
கடுத்தசின்னையோ டரக்கனம்மடந்தையைக் கரவா
லெடுத்தகாலையிற் றடுத்தவென்றம்பியின் னுயிரை
மடித்துப்போயினு னென்றுரைத்தவனிலை வகுத்தான். (71)

தாவவல்லவர்க் கொருசதயோசனை தன்னிற்
பாவிராவணன்பதியெனுமிலங்கையிற் படர்ந்த
காவின்மூலிற் கண்புனலொழுகிடக் கழிநா
ளோவியத்தினை யிருப்பதைப்பாருமென் றுரைத்தான். (72)

ஆயகாலையி லவரவராண்மையு மாழி
தாயும்வீரமும் சாற்றினிலங்கையைத் தகர்ப்பான்
வாயுமைந்தனென் றோர்ந்தவன்றனைவர வழைத்துத்
தூயமந்திரித் தலைவனாஞ்சாம்பவன் சொல்வான். (73)

வேறு.

கொத்தார் பூங்குழ லஞ்சனையாள்
குமரா குழந்தை வினையாட்டின்
முத்தே கனியென் றனைகாட்டு
முன்னே பாய்ந்தாய் முளரியின்மேற்
சித்தா முலக மமரர்பிரான்
செங்கைக் குலிசந் திரணமெனி
லத்தா நின்போ லெவராவா
ரனிலாத் மசனே யனுமானே. (74)

வானு ரிரவி யுதயமுதன்
மறையும் வரையின் வரையவன்பா
னா கலையும் பின்னடந்தே
நவவியா கரணங் கற்றவனே
தேனார் மொழியா னாயகன்கைத்
திருவாழியு மீந் திடப்பெற்றா
யானு லெவர்க்குண் டதிகார
மனிலாத் மசனே யனுமானே. (75)

முனைக்கும் பொழுதே யயனளித்த
 முரண்சேர் வலியாய் நீமுனிந்தால்
 வளைக்குங் கடலுங் குழம்பாம்பெரன்
 மலையுந் தகர்ந்து மணலாமண்
 விளைக்கும் புழுவா மிராவணனை
 வேரோ டறுப்பான் விடைபெற்றா
 லனைக்குன் றரக்கர்க் கரியன்றோ
 வனிலாத் மசனே யனுமானே.

(76)

பேராப் பழியுஞ் சூனியமாம்
 பிணியும் விடமும் பேய்பூதம்
 தீரா திடரு மூழ்வினையுஞ்
 சேர்ந்தோர் பூதி நினைந்தணிந்தாற்
 சேரா தென்றா லுனைநேரோ
 தெரிசித் தார்க்கோர் தீங்குண்டோ
 வாரா வழுதே யுயிர்மருந்தே
 யனிலாத் மசனே யனுமானே.

(77)

தன்னே ரில்லாப் பெரும்பவனன்
 றன்னா லுதித்த தனிநிதியே
 பொன்னே மணியே நிற்பெருமை
 புகலற் கெளிதோ புனியீன்ற
 மின்னே ரிடையா னாயகன்பால்
 வேலை துயில்வான் விசுவருப
 மன்னே யெடுக்கும் பெருமானே
 யனிலாத் மசனே யனுமானே.

(78)

மேனா ளிடும்புல் விளையாட்டில்
 வேள்விக் கிடராய் விளைத்தமையாற்
 கானார் முனிவோர் வெகுண்டுணர்ந்து
 கரவா யுன்றன் கால்வலியு

வானு ருருவுஞ் சானகியால்
வருமென் றுரைக்க மகிழ்ந்தாய்நீ
யானு லதுதா னீதுசமய
மனிலாத் மசனே யனுமானே.

(79)

வேறு.

மந்திரித்தலைவன்சாம்ப வாணவைகூறராமச்
சந்திரன் பெருமைதன்னைச் சாற்றி னுஞ்சாற் றெரு னாத
வந்தமாம்விசுவரூப மாயினுனமரொல்லாஞ்
சிந்துபூமாரியோடு மயேந்திரச் சென்னிநின்றான்.

(80)

கிட்சிந்தாகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் 509.

சுந்தரகாண்டம்.

உதைத்தெழும்விசையால்வானத் துடுக்களுமுதிர்வண்டஞ்
சிதைத்தெழுப்ரசண்டவாதச் செருக்கொடுசென்றான்காரிற்
புதைத்தமைநாகம்வேண்டப் புகன்றுபின்சுரதையாவி
பதைத்திடவுடலங்கீறிப் பவனசேயிலங்கைபுக்காள்.

(1)

ஆசையுமில்ங்கையூரு மதிர்ந்திடவடக்குக்கோட்டை
வாசலிற்குதித்தான்மையார் மலையெனத்தலைகணன்கும்
வீசுகையிருநான்கோடு மிலங்கணிவெகுளிபொங்கிப்
பூசையுஞ்சீறிவேங்கைப் புலியொடுமெதிர்ப்பதானான்.

(2)

மத்தகக்கரியேறன்னான் மலர்க்கரமடக்கிமார்பிற்
குத்தினனரக்கியாக்கை குலைதலுங்கொண்டாள்ளானங்
கர்த்தனேபிரமசாபங் கழித்தெனக்களித்ததாளுக்
கித்தலவரக்கரொவ்வா ரென்றடிதொழுதுபோனான்.

(3)

இலங்கணிதனையிராம னிராவணவேட்டையாடி
நலம்பெறக்குமரிபூசை நடத்திப்பின்னிலங்கைக்கோயிற்
றலங்களுமயாகசாலை தன்னிலும்தவத்தோர்வைகும்
பிலங்களுந்தேடிக்காணான் பெருந்தெருமனையிற்புக்கான்.

(4)

கதைபழகிளையோர்வேதங் கற்பவர்கானமைந்தர்
சுதைபெறுமரங்கந்தூய துறவினர்தொகையிலாத
புதையிருளனையகைம்மா புரவிகோவேறுகோகு
சிதைபெறுதிருக்குஞ்சாலை யாவையுந்தேடிச்சென்றான். (5)

சுரர்க்கமைபதியைமானுஞ் சுடர்மணிக்குடுமிதோய்ந்த
வாக்குமாளிகையுஞ்செந்தீக் கவிமனையடிசில்விடு
மருக்குழன்மடவார்தெய்வ மாதரினரங்கசாலை
திருக்கெயிற்றாக்கியோடு செய்யபந்தடிக்குஞ்சோலை. (6)

ஆங்கெலாந்துருவிக்காணா தரக்கனோடமளிதன்னிற்
நூங்கிடுமாக்கிதன்னைத் தோகையென்றயிர்த்துநோக்கி
வாங்குநெட்டுயிர்ப்புஞ்செவ்வாய் வழிபுனலொழுகனோக்கி
யீங்கிவளரக்கியென்றே யிகழ்ந்தவனெழுந்துபோனான். (7)

காதமுமெழுநூறுன கடிநகரிலங்கைதன்னிற்
றீதரும்புகைபுகாத விடமெலாந்திரிந்துதேடிச்
சீதையைக்காணானகிச் செங்கரங்குவித்திராம
நாதனைப்புகழ்ந்துபோற்றி நகர்கடந்தடவிகண்டான். (8)

அனிலமும்புகாதவந்த வசோகமாவனங்களெல்லாம்
புனிதனாமனுமான்தேடும் பொழுதொருமரத்துநீழ
னனிதவம்புரிவேர்முத்தி நாதனைக்கண்டாரென்னக்
கனிமொழியானைக்கண்டான் களிப்பெனுங்கடலிலாழ்ந்தான்.

மந்தமாருதத்தோன்மைந்தன் மடவரலிருக்கைநோக்கிச்
சிந்தையன்பொழுகத்தாழ்ந்து திருமகளறியும்வண்ண
மெந்தவாறுரைப்பாமென்றோர் மாமிசையிருந்தானப்போ
செந்துவரணிவாய்ச்சீதை திருசடைக்குரைக்கலுற்றான். (10)

வேறு.

மாதரசேவல்வினையேன் மாளாதுவாழுமுயிர்க்
காதரவாமாசமுதே யம்மாதிருசடையே
பாதகமான்வந்தென் பதியைப்பிரித்தபெருந்
தோதகத்தைச்சொன்னாற் றெலையுமோதோழியேகேள். (11)

திங்களுமீரைந்தாய்ச் சிறையிருத்துந்தீப்பாவி
தங்குமிந்தலங்கைதனைத் தாசரதிகாண்பாரோ
செங்கதிரோன்வந்தா லுஞ் செப்புவானென்செயலை
யங்கவருக்காருரைப்பா ராயிழையேயென்றமுதாள். (12)

மாயமான்பின்னேயென் மன்னவனைப்போகவிட்டேன்
றாயதுணையாங்கொழுந்தன் சொன்னமொழிகேளாமல்
வாழிடும்பாற்சொல்லி வனம்விடுத்தேனிக்காவி
னையினமொன்போன னுஞ்சிறையிருந்தேன். (13)

கோதையேசொல்லுகயான் கொழுநன்றனைப்பிரிந்து
நீதியிலா னூரிருந்தா னீணிலத்தாரேசாரோ
பாதகனாயெடுத்த பாண்டமெனமீட்காமற்
சோதர னுந்தா னுமவர் தொன்னகரம்போயினரோ. (14)

என்னசெய்வேன்மின்னரசே யெங்கிழப்பேனென் னுயிரைத்
தின் னுமிந்தப்பாவியராற் செத்தொழிந்துபோனாலு
மின் னுஞ்சனக னெழின்மகளாய்வந்து தித்தென்
மன்ன னுக்குமாலையிட்டான் மனவருத்தந்தீருமம்மா. (15)

மங்கைநல்லாய்மாதருக்குத் தெய்வமணவாள
னங்கவற்குவேண்டு மாரணங்கைவேட்டுவப்பார்
செங்கமலத்தாள்வலியாற் சிலையுடைமையைக்களைந்த
சங்கையறிந்தென்ற னுக்குச் சாற்றினுர்தாசரதி. (16)

மடக்கொடியேநின்னையல்லான் மற்றுளதோர்மாதர்கௌன்
னுடற்பிறப்பாமென்றருனைப் பிரியேனென்றுரைத்தார்
விடத்துணிந்துதங்கள்பதி மேவுவரோவெவ்வினையேன்
றிடப்படவுன்றேமொழியாற் செப்பென்றாள்சேயிழையாள்

வேறு.

வேடுவர்வலையுட்பட்டு வெந்துயரடைந்தமான்போல்
வாடியமுகத்தாள்சீதை வருத்தமாயுரைக்கக்கேட்டே
யூடொருபெரியோரந்த வுழைப்பிணியறுத்ததென்னத்
தேடருங்குணத்தாளான தருசடைதெளியச்சொல்வாள். (17)

மங்கையர்க்கரசேயுன்றன் மனந்தளர்ந்துருகவேண்டா
மிங்குவாளர்க்காதம்மை யெம்புரத்தனுப்பவிப்போ
செங்கண்மாலிராமதூதன் றெரிசனங்காண்பாயானுங்
கங்குலிற்றுயிலக்கண்ட கனவிதுவென்னச்சொல்வாள். (19)

தாமரைக்கண்ணுள்வண்டோ தரிவெறுந்தலையைச்சீவிக்
காழுறுதாலிநூலைக் கருவியாலறுக்கக்கண்டேன்
கோமகனரக்கனெண்ணெய் குஞ்சியாலவழியச்செங்கேழ்த்
தாமமும்புனைந்துதெற்கே தனிவழிநடக்கக்கண்டேன். (20)

பூவெலாங்கரிகளாயும் புரமெலாம்வெண்ணீரூயு
மேவியகுருதியாற்றின் மிதந்திடுமரக்கர்தம்மைத்
தாவியநரியுநாயுந்தனித் தனியிழுக்கவோரி
கூவவுங்கண்டேனன்றிக் கொடிமரமுறியக்கண்டேன். (21)

இன்னமுட்பலவாமென்ன வேந்திழைக்கியம்புமெல்லே
மின்னியமகுடம்பத்தும் விளக்கொளியிரிப்பமாதர்
மன்னுசாமரைகள்போட வருமிராவணனுஞ்சீதை
பொன்னடிபணிந்துகேட்டோர் பொறுக்கொணுவார்த்தை
சொன்னான். (22)

கரும்பெனமொழியும்வாயாற் கடுங்கன லுருப்பச்சீறித்
திரும்பினுண்முகம்பாராமற் றிரணமாய்நினைத்துச்செந்தி
யரும்பியதழலைக்கீட மணுகுமோவவியைப்புன்னாய்
விரும்பியவாறுசொன்னாய் வினையினுலழிவாயென்றாள். (23)
விக்கிப்பற்கடித்துவீசை வெடவெடத்திடவாளேந்தித்
திக்குளார்நடுங்கவந்தான் றிருசடைமறுக்கநின்று
குக்குலானனத்தோர்மற்றக் குருவியர்தம்மைக்கூவி
சக்கரைக்கலையுநீங்கள் சரிசெயுமென்றுபோனான். (24)

இன்னவாறரக்கன்சொல்லி யிலங்கையிற்சேர்ந்தான்ங்கே
மின்னொளியெயிறுகாட்டி விரலுகிர்விரித்துவந்து
கன்னியைவளைத்தியாங்கள் கண்வளர்ந்தெழும்புமுன்னே
மன்னனைச்சேராயாகின் மடித்துயிர்குடிப்பேரெமன்றார். (25)

வேறு.

இந்தவண்ண மியம்பியயாவரும்
பிந்திவீயும் பிணமெனத் தூங்கினார்
முந்தரக்கன் மொழிந்ததையெண்ணியே
சிந்தைநொந்துயிர் தீர்வதென்றறிஞன். (26)

ஈங்காக்கிய ரீர்ந்துதின்பாரதைத்
தாங்கொணுதென் றுயிர்விடத்தானையைப்
பாங்குசூழ வீருக்கிப்பணையின்மேற்
றாங்குபின்னலைச் சுற்றிமுறுக்கினான். (27)

அந்தவேளையி லஞ்சனேபாலக
னுந்துகானத் தொருவழிகாண்கிலார்
சிந்தைதேறச் செழுந்துணைசேர்ந்தபோல்
வந்திராம சயமென்றுவாழ்த்தினான். (28)

அன்புபற்றிய வாயிழைக்கேட்ட லும்
வம்புசொற்றரும் வஞ்சகர்வார்த்தையாற்
றுன்பமுற்ற துளைச்செவிக்காரமு
தின்பமுற்றது யாதெனவெண்ணினான். (29)

திங்கொளத்த செழுமணிக்குண்டல
மெங்கும்வெண்ணில வெப்திடவேந்திழை
பங்கயத்திருப் பாதம்பணிந்தெழுந்
தங்கைகூப்பிநின் றுனனுமானரோ. (30)

வெருண்டமாமென வேவிழிநோக்கியே
மருண்டநெஞ்சினள் வாய்குளறுற்றிட
தெருண்டநாமங்கள் செப்பிச்சிறுவனா
யிருண்டகானக மெய்தினையாரென்றான். (31)

வேறு.

செந்திருவாஞ் சானகியிவ் வாறுகூறச்
சீர்த்திபெறு மயோத்திககர் தசாதேந்தரன்
மைந்தனென வந்துதித்த ராமச்சந்தரன்
வரவிடுத்த தூதனயா னனுமானென்பேர்

தந்த்வடை யாளமொடு வந்தேதென்னச்
 சாற்றலுமென் றுசாதி சுகமோவென்றாள்
 சுந்தரியே நீபிரிந்த துயரினாள்
 துகமல்லான் மற்றதெலாஞ் சுகமேயென்றான். (32)

வாடியதோ ரிளங்கொடிக்கு மழைபோல்வந்த
 மாருதியிவ் வாறுரைக்க மகிழ்ந்தாள்சீதை
 வேடர்புகாக் கானகத்தி லொருபெண்வேண்ட
 விண்ணுலகத் தாரமுதம் விளைந்தாற்போலுந்
 தேடரிய பழம்பொருளே பரமென்றோதுஞ்
 சிந்தூரத்தைக் காக்கவந்த திகிரிபோலு
 நீடொளிசெர் திருவாழி யதனைக் கண்டா
 ணிலைகொண்டா டன்மனக்கவலை விண்டாளே. (33)

செங்கதிரோன் வரவுகண்ட கமலம்போலும்
 செய்யமுக மலர்ந்துதிரு வாழிதன்னைச்
 சங்கலம்பு செங்கரத்தா லேந்திக்கன்னந்
 தடந்தோளஞ் செவியூசற் றனித்தாலாட்டிக்
 கங்குலுறை சென்னியின்மேல் வைத்தாள்காவிக்
 கண்களிலே வைத்துழுத்தங் கனிவாயிட்டாள்
 கொங்கையின்மேல் வைத்தணைத்தா ளுடலோடாவி
 கூடினா ளனுமனைக்கொண் டாடினாளே. (34)

ஆவலொடு சீதைமன துருகிவாடி
 யனுமானே யிவ்விலங்கை யாக்கர்பொல்லாப்
 பாவிபர்க டின்றுவிடு வார்கள் கண்டாற்
 பாலகனே மறைந்துனது பதிபோவென்ன
 பூவலனும் ரகுபதிதன் னருளாலிந்தப்
 புரத்துளரை பெம்புரத்திற் புதைப்பேனென்று
 தாயியதோர் விசுவரூபத்தைக் காட்டத்
 தணிபென்றான் மகனேகண் மணியென்றாளே. (35)

பழையபடி குறளுருவாய் நின்றாட்கண்டு
 பத்துமுடி யிராவணனும் பற்றொனன்றே
 தழையுறுதன் மனத்துறுதி யுடையாளாகிச்
 சஞ்சீவி நீயஞ்சிரஞ் சீவியாக
 மழையுவரி நாளளவும் வாழ்வாயென்ன
 வரங்கொடுத்து மகனேபுன் மதியான்மாய
 வழைபிறகே யனுப்பியதோர் கோபந்தீர
 வோதென்றாள் சொன்னபிழை யீதென்றாளே. (36)

பேதையரா மென்றுலகோர்பேச்சும் பொய்யோ
 பேதையரிற் பேதையெனின் பிறர்வேறுண்டோ
 வாதலினான் மான்பிறகே போகச்செய்தே
 னகந்தையுரைத் தினையவனை யனுப்பினேனிப்
 பாதகன்கைக்ககப்பட்டேன் சிறையுட் பட்டேன்
 பஞ்சபடாப் பாடனைத்தும்பட்டே னென்றன்
 சீதானுக் கிழைத்தபிழை யிதுதான்றீரச்
 செப்பென்றாள் செந்திருவை யொப்பென்றாளே. (37)

வேறு.

மாதுரைத்தலு மாருதிவாய்புதைத்
 தோதுமோதத் தெழுந்தவொலித்திரை
 மோதுமிந்நகர் முன்னுளதல்லதிப்
 போதுண்டான தெனப்புடைப்பேனென்றான். (38)

வெள்ளமேழுபத் தென்னினும்வீரர்க
 ளுள்ளசேனைத் தலைவரையோதரும்
 வள்ளலேவிலிவ் வஞ்சகன்வாழுமுர்
 தெள்ளுபூழித் திடலெனச்செய்வரால். (39)

இத்திறத்தின ரென்றலுமேந்திழை
 நைத்தசிந்தை நடுக்கமுநீங்கியா
 தித்தனென்னச் செழுமணியீந்தவற்
 குத்தரமிது வோதென்றுணர்த்தினாள். (40)

காகமானசயந் தனைக்காத்ததும்
பாகுமூலம்பரிக்க விராதன்விண்
ணைக லுங்கிளிக் கென்சிறுதாயர்பே
ராகுமென்ன வழைத்ததுமோதுவாய். (41)

வள்ளல்பாலொரு மாதமதற்குமே
வெள்ளென்னொரு மிராளுனதேந்திழை
வெள்ளெ லும்பைப் பெண்ணாகவிழைப்பதற்
குள்ளவிஞ்சை யுணர்தியென்றோதுவாய். (42)

இன்னுமொன்றுள தென்றனைமீட்காமற்
பொன்னகர்க்கவர் போயினும்போவைநீ
பன்னிகன்மப் பழிகழிப்பாயென்றே
துன்னுகங்கைக் கரைதனிற்சொல்லுவாய். (43)

ஈதலாது மயோத்தியிலெய்திய
போதென்மாமியர் பொன்னடிநோக்கியே
சீதைவந்தனஞ் செய்திறந்தாளென
வோதுவாயொளி யாதுரைப்பாயென்றுள். (44)

வேறு.

மாதரசிகூறுதலு மாருதியுரைப்பா
னாதனடர்சேனையொடு நானுமிருநான்கா
யோதுபகலிங்குவரு வோமுடனிலங்கைப்
பாதகர்படுந்துயர மார்படுவர்பாராய். (45)

பிறறையவைநிற்கசி று பேதைபொருதூத
னுற்றனனொளித்துலவி யோடினனெனாமல்
விறற்றொழிலாக்கருடன் மெல்லவிளையாடி
பெரற்றொடியேபோய்வருவ னென்றவ னும்போனான். (46)

வடக்குமுகம்நோக்கியுயர் வான்முகடுசென்னி
படத்திசைபரப்பியெழு பாரினையளந்தோ
னெடுத்தவருவென்னவெழுந் தெல்லையிற்படர்ந்த
தடத்தருவசோகவனந் தன்னிலவன்வந்தான். (47)

குதித்தவனெழுந்தவிசை கொண்டபெருங்காலாற்
பதித்தநிலேவேரொடு பறித்துவிண்பறந்த
மதித்தவுயர்வானமிசை வஞ்சகனையையன்
சதித்தகளமீதிலெழு புள்ளெனத்தருக்கள். (48)

தேமலரசோகவனக் காவலர்திரண்டு
தூமமிடுதியினனி சூழ்ந்தவரையெல்லா
மேமனுலகேற்றின னிருந்தசிலரோடி
கோமகன்பதந்தொழுது கூசியிவைசொல்வார். (49)

ஆதவனொதுங்குமுன தாண்மையில்வளர்ந்த
பூதலம்விழுங்குமொரு பூதவடிவானேன்
யாதினியுரைப்பதவை யாவையுஞ்செதுக்கி
யோதமிசைவீசவு மொழிந்தவனமென்றார். (50)

அழிந்ததுவசோகவன மென்னலுமாக்கன்
பொழிந்ததுவிழிக்கனல் பொடிப்பெழுவியர்த்து
வழிந்ததுவுயிர்ப்பிடுகு வாய்பகருமுன்ன
மெழுந்ததுபடைக்கடலு மிறுதியிதுவென்ன. (51)

அப்பெரும்படைக் கதிபனாகியவகம்ப
னெப்பரியதம்பமிசை யுற்றவனுமானைக்
கைப்பிடியதாய்ப்பிடியுங் கடிதுகடிதென்றே
செப்பியெதிர்வந்தவனைச் சேவகனுங்கண்டான். (52)

தாண்டினனாக்கனிநு தானையும்பிடித்து
நீண்டநிலமோதலு நிணஞ்சிதறியாவி
மாண்டிடலுமற்றவரை மத்தெனக்குழப்பக்
காண்டரியகாலனுல கந்தனையடைந்தார். (53)

வேறு.

சம்புமாலியுந் தானையஞ்சார்ந்தபின்
னம்பி தூதனசுக் கிணொரிவில்
லம்புவானொடு பஞ்சசேனாதிபன்
வெம்பிவீய வெறுங்குளமாக்கிணன். (54)

அக்கணத்தினி லட்சயனும்படை
 திக்ரூம்வானுஞ் செறிந்திடச்சென்றனன்
 கக்கிரத்தங் கடலெழக்காலினாற்
 செக்கெள்ளென்னத் திருதுதற்பூசினான். (55)

மைந்தனட்சயன் மாண்டதிராவணன்
 செந்தழற்கொழுந் தென்னச்செவிபுகச்
 சிந்தைநொந்து சினத்தோடெழுந்தபோ .
 துந்தரசித்த னிருங்களமேறினான். (56)

தொந்தமிட்டிடுஞ் சேனையொலந்தபின்
 வந்தவிந்திர சித்தன்வில்வாங்கியே
 தந்தைசாபந் தனையிடமாருதி
 முந்தைசாப முடிவெனத்தாங்கினான். (57)

வேதன்பாசம் விசித்தபிணிப்பொடும்
 வாதசேயனை வஞ்சகன்மாநகர்
 வீதிதோறும் விடுத்தவனைக்கண்
 டேதநெஞ்சோ டாக்கியரேசுவார். (58)

தாவிவந்தனை தந்தையைமாமனை
 யாவிக்கொண்டனை யந்தகனும்பெரும்
 பாவியந்தப் பழிதந்துபோவெனக்
 கூவியோடி யாக்கியர்கூறுவார். (59)

தொழுதுவாமும் துணைவரைத்தோன்றலைக்
 கொழுநனைக்கொன்ற கூற்றக்குரங்குனைக்
 கழுகுதின்றபின் காதுவந்தாலியென்
 றமுதகண்ணோ டாக்கியர்சொல்லுவார். (60)

பாசங்கட்டின தாலிந்தப்பாதகள்
 றேசுகுன்றின தில்லையித்தீயனை
 வீசிடாது விடுத்திடிவிந்நகர்
 நாசமாக்குவ னென்றுநவிலுவார். (61)

ஓங்குவாளுமற் றோர்கையிற் பாசங்கொண்
டாங்குமுன்விடுத் தஞ்சனைபாலனை
யேங்குதந்தைக் கெதிரேநி றுத்தினான்
வீங்குதோளன் வெதுப்புறநோக்கினான்.

(62)

காவழித்தினை காவலர்வீய்ந்திடத்
தாவுமட்சயன் றன்னையுங்கொன்றனை
மூவரஞ்சமென் முன்னமிருந்தனை
பாவிநீயு மெவன்பகர்வாயென்றான்.

(63)

ஈதரக்க னியம்ப லுமானவ
னாதத்தோ டவன்முகநோக்கியே
மீதலத்தினர் வெம்பகைக்கஞ்சியே
சீதராவ பயமெனச்செப்பினார்.

(64)

பன்னருந்திருப் பாற்கடற்பள்ளியான்
சொன்னவண்ணமித் தொல்லுலகம்புகழ்
தென்னயோத்தித் தசரதன்சேயனா
யிந்நிலத்தவ ருய்யவந்தெய்தினான்.

(65)

முனிவர்மாமக முற்றவுந்தாடகை
யெனுமாக்கியை யீர்ந்ததின்பின்வரு
நனிசுவாகுவின் னாசமுஞ்சொல்லெனத்
தனிமாரீசன் றனையிங்கனுப்பினான்.

(66)

பட்டியாமொரு பாதகிநாசியு
மொட்டக்காது மொழிந்தவளேவலாய்த்
துட்டராங்கர தூடணர்சேனையும்
பட்டதெங்கும் பரவியதல்லவா.

(67)

மாயமானென வந்தவரக்கனுந்
தூயவன்கணை யாற்றுணிபட்டந்தப்
பேயன்வீழ்ந்த பெருங்குழிதன்றரை
யாயதில்லையிப் போததைக்காணலாம்.

(68)

இப்பெரும்புக மெய்தினன்யாரெனின்
செப்பருந்திருச் சீதைமனளை
மொப்பிலாரகு நாயகனுன்றன்மே
ஸப்பாவன்போ டனுப்பியதூதன்யான்.

(69)

வாதசேயனு மானென்பரென்னையா
தேதவந்தது மொன்றுண்டியாதெனின்
சீதையைவிடு சேவடிக்கன்புஞ்
ணீதுனக்கு மிசையெனச்செப்பினான்.

(70)

அந்தவாசகங் கேட்டவரக்கனும்
வெந்தசெம்பென வேவிழித்தீங்கிவன்
கந்தரங்களை யென்னக்கனிட்டனும்
வந்துபாதம் வணங்கினின்று துவான்.

(71)

தூதுவந்தவன் சென்னிதுணிப்பது
நீதியன்று நிருபருக்கென்னவிப்
போதுவாலிற் புடவையைச்சுற்றித்தீ
மோதவிட்டு முடுக்கெனமுட்டினார்.

(72)

வாயுமைந்த னிவன்வரவோர்ந்திலாய்த்
தேயுவேயென்னச் சீதையிரங்கினு
டாயிலங்கை தகிப்பவன்றாமரை
வீயிதாமென வாலில்விளங்கினான்.

(73)

இந்தவண்ண மியம்பலுமேந்திழை
தந்தசாபத் தகனனுந்தாவிய
விந்தைவீடணன் மேவுமனைவிடுத்
தந்தமாநக ரெங்குமளாவினான்.

(74)

மைந்தனேகின வாஞ்சையுமவன்னியைத்
தந்ததோழன் றனைப்பிரியேனென
வந்தமாருதம் வாய்விடமாநக
ரந்திவானத் தாக்கெனலாயிற்றே.

(75)

மாடம்வெந்திட மைந்தரைவிட்டவர்
வாடிநின்றனர் வார்துழற்றிப்பட
ராடைதன்னை யவிழ்த்தெரிந்தங்கையான்
மூடியோடினர் மொய்குழலெண்ணிலார். (76)

பாழரக்கர் பரவையின்பாணியாற்
ருழச்செய்யத் தகாதோ வென்றோதிடச்
சூழந்தீங்கந்தந் தோகையுண்ணொந்ததீ
யாழியேழெனி னுமவியாதென்றார். (77)

நந்தனமிருந் தாலந்தநாயகி
சிந்தைநொந்ததித் தீயதிற்சேருமென்
றந்தவாவிடந் தந்ததற்காயிரம்
வந்தனமென் றரக்கியர்வாழ்த்துவார். (78)

எரியெழுந்த விலங்கைநகரமு
மருவொழிந்த வனமுமழிந்ததைக்
கரியினுலறி வானெனக்கண்புனற்
சொரியவாடி யரக்கியர்சோம்புவார். (79)

வேறு.

மழைமுகினேரிராமன் மலரடிக்கன்புழுண்டார்க்
கிழையுறுங்கெடுதியுண்டோ வனலவித்தெழும்பிவந்தான்
றழைதரும்படம்போற்கண்டு வானரத்தலைவர்தாவக்
குழையிருகடர்போல்வீசக் குதித்தனன்குன்றமீது. (80)

வந்ததோரனுமான்றன்னை வாலிசேய்மகிழ்ந்துநோக்கி
யந்தமாநகரந்தன்னி லன்னையஞ்சுகமோவென்றான்
மந்தரப்புயத்தோய்லங்கை வளங்களும்வனத்தின்சீரும்
பிந்துறவுரைப்பேனென்று பெருமணிகாட்டிச்சொல்வான்
இலங்கையென்றுரைக்குமவ்வு ரெழுநூறுகாதமுள்ள
நிலங்களுந்தேடிக்காணே னெடுவனஞ்சென்றேனாங்கே
விலங்கினமனையாரான வரக்கியர்வெகுண்டுநோக்க
கலங்கியமான்போற்சீதை கமலமாமலர்த்தாள்கண்டேன். (81)

தவமிசுராமமந்த்ரந் தனையுருச்சபித்தேனன்றார்
சவமெனவுறங்கிவிட்டார் தசரதராமன் றூதன்
பவனசேயனுமானென்பேர் பங்கயத்தயனோடிந்த
வவனியையீன்றதாயே யஞ்சலென்றடியிற்றழந்தேன். (83)

ஐயமுந்தெளிவுந்தேரு வம்புயமடைந்தைக்குள்ளங்
கையினன்கனிபோலாழி காட்டினேன்கமலக்கண்ணுண்
மெய்யெனத்தெளிந்துவாங்கி வெந்துயரொழிந்தாளன்னை
செய்யமாமணியையீந்து சீபதிக்குரைப்பாயென்றாள். (84)

சீதையைத்தேடிவந்தான் செய்ததென்றிலங்கையூரா
ரோதுதற்குளதாயானுஞ் சிலவினையுநற்றிவந்தேன்
சூதறவுரைப்பேனந்நாள் சொன்னசுகரீவன்றாளா [அன்
னாதலால்வழியிற்சொல்வே னெழுங்களென்றனுமான்சொன்
கதிபெறநடப்பேர்சொல்லுங் காதைபோற்ககனமீதே
யெதிருறுவரக்கியாவி யிழந்ததுமுதலாய்லங்கைப்
பதியெரிமுடிந்ததீரூய்ப் பகர்ந்தன னுவகையோடு
மதிகடலமுதமுண்ட வானவர்க்குவமையானார். (86)

இமைப்பினில்விரைவினேகு மேகுமென்றினிதுபேசி
யமைப்பெருநகர்கிட்கிந்தை யருகிலவ்வரசனிட்ட [பாலர்.
கமைப்பெறுங்கனிவாய்ச்செந்தேன் சொரிபொழிற்றுவார
தமைக்கடந்துவகையோடு மதுவனந்தன்னிற்புக்கார். (87)

தடைபடாதிடபம்பைங்கூடனிற்புகுந்தனையராகி
யிடைபடாதிவர்கண்முன்ன மேகினுனுமான்மென்பாற்
படைவலார்வரவுகாணப் பார்த்திபனிரங்குமெல்லை
விடைவலானனையவீரன் மெல்லடிபணிந்துசொல்வான் (88)

வேறு.

கண்டேன்சனகன்குலமானைக் கடுவாயரவங்கலைமதியை
யுண்டாலனையமுகத்தானை யுணவுன்னுணர்வாயுடையானை
வண்டார்பொழில்குழிலங்கைநகர் வனத்தோர்மரத்தின்வடமுகமாய்த்
தண்டாமரையாலுலகேழுந் தந்தாயெந்தாய்த்தவநிலையை. ()

முடித்தா ராக்கன் றிருமகடன்
 முளரித் தாளின் முடிசூட்டிப்
 படித்தா னவனைத் துரும்பாகப்
 பழித்தாள் போனான் பாவியுயிர்
 விடத்தான் றுணிந்தோர் பூஞ்செழக்கீழ்
 மேவு மளவுன் விரலாழி
 கொடுத்தேன் வாங்கிக் கண்களித்தாள்
 குறைதீர்ந் துவகை கொண்டாளே.

(90)

மருமாமலராளொருமாதம்
 வரைநீவருகாயெனின்மறுநாட்
 பொருகாதென்றன் னுடல்வாழ்க்கை
 புகல்வாயென்றேபுவிமாது
 தருமாமணியீதெனவீந்தான்
 சனகன்மடந்தைதளிர்க்கரம்போற்
 பெருமான்வாங்கியுடல்குளிரந்தான்
 பின்னோனு கந்தான னுமானே.

(91)

வள்ளலினையோன்கிட்கிந்தை மன்னற்குரைக்கவந்தபடை
 வெள்ளமெழுபததனடுவில் வீரன னுமான்மெய்த்தோளிற்
 கொள்ளவினையோனங்கதன்மேற் கொண்டார்ப்பரித்துக்கூடியலை
 தள்ளுங்கடல்வாய்வடகரையிற் றளத்தோடிருந்தான்றாசரதி.

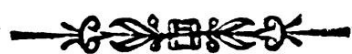
வேறு.

பரிதியின்புதல்வன்சேனே பத்தெழுவெள்ளஞ்சூழத்
 திருந்தியவினையானோடுந் திருமகனிருக்கைநோக்கிற்
 கருமுகில்வண்ணன்கீரக் கடற் றுயின்றனையதொக்கும்
 பெருமையைமயேந்தாச்சாரல் பெற்றதுசுரராலம்மா.

சுந்தரகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் 602.

உயுத்தகாண்டம்.

அண்ண லும்படைக் கடலொடுங் கடற்கரை யமர்ந்தான்
விண்ண ளந்ததோ நிலங்கையு மழிந்தமை விளம்ப
மண்ணு ளார்பொதுத் தந்தையி னுரைகொடு மயனார்
பண்ணு மாநகர் முன்னினும் வியப்புறப் பார்த்தான் (1)

அந்த மாநக ரார்தொழ வரியணை யமர்ந்து
நொந்த சிந்தையுந் தெளிந்துமுன் னோர்களை நோக்கி
மைந்த னெம்பியு மந்திரித் தலைவரு மல்லால்
வந்த யாவரும் வளவினிற் கெழுமென வகுத்தான். (3)

தனித்து மந்திரித் தலைவரை நோக்கியென் றருக்க
ளனைத்து நீறுகக் குரங்குவந் திலங்கையை யழித்தாற்
செனித்த நாண்முத விதுவரை யடைந்தவென் செருக்கே
யெனைச்ச திக்கும்வா ளரமது வாமென விசைத்தான். (3)

மறக்க ருத்தினு னுரைத்தலு மமைச்சர்தம் மனமும்
பெறத்த குந்ததும் பேசினர் தவப்பயன் பெறுக்கா
லுறக்க முற்றவ னன்மையுந் தீமையு முரைத்தா
னறத்தின் மிக்கவ னண்ணனைத் தொழுதிவை யறைவான். (4)

அண்ண கேளவன் மானிட னென்றவ மதிப்பா
யெண்ணிச் சீதையைக் கவர்ந்தனை யீசனு மாலும்
விண்ணு ளார்பகை யொழிப்பதற் கோருரு வெடுத்த
வண்ண லாமவன் றன்பகை யடைந்தவ ஈழிவார். (5)

ஆத லாலவன் மலரடி பணிந்தவற் காளாய்ச்
சீதை யைக்கொடு போய்விடு வதுபெருஞ் சிறப்பாம்
பூத லந்தனி னங்குலப் பெருமையைப். புகழ்வா
ரோது மாநக ரரசுழி யாதென வுரைத்தான். (6)

தம்பி கூறிய வாசகஞ் செவிபுகத் தழலார்
செம்பு பாய்ந்தெனத் துடித்தவன் றீயெழச் சினந்தே
யும்ப ருந்தொழும் யானவற் கிளைப்பனென் றுரைத்தாய்
வம்பு நீயவன் முள்விழு போவென மறுத்தான். (7)

வேறு.

நேய தம்பியை நீக்கிநி சாசரன்
கோயி லிற்புகக் கோதில்கு ணத்தின
னயுஞ் சிந்தையோ டந்நகர் நீங்கிச்செவ்
வாயி ராம னிருக்கையை மன்னினான். (8)

அந்த வீடண னண்ணலி ராமனை
நந்தமர் கரத் தானென்று நம்பியே
சிந்தை தேறித் திருவடி தாழ்ந்தெழுந்
தெந்தையே யெனைக் காவென் றியம்பினான். (9)

மூல மென்ன முறையிட்ட யானைமுன்
னீல மாமலை போனின்ற நேமியாய்
பாலன் கூவப் படமுடைப் பாம்பின்வா
யால முமமு தாக்கிய வையனே. (10)

தஞ்சந் தஞ்சஞ் செந்தாமரைக் கண்ணனே
யஞ்ச லஞ்ச லென் றென்றனை யாளுவாய்
கஞ்ச மாமல ரானைக் கவர்ந்தமா
வஞ்ச னோடு பிறந்தவென் வல்வினை. (11)

போக்கு வாயுன்றன் பொன்னடிக் கன்பரோ
டாக்கு வாயென்னை யாதரிப் பாயென்ற
கூக்கு ரற்செவி கொள்ள லுங் கொற்றவன்
காக்கு மன்போ டபயக்கை காட்டினான். (12)

வேறு.

வந்தவீடண னுக்கையன் மலர்க்கரமமைப்பக்கண்டு
சிந்தையிலயிர்க்கைகொண்டே சேனை காவலரைநோக்கி
யந்தராவணற்குத்தம்பி யாக்கென்றகற்றவொண்ணா
திந்தவாறிவன்சீரென்றே யிருங்கடற்கடந்தான்சொல்வான்.

திருசடையென்னும்பெண்ணுற் சீதையினுயிரைக்காத்தான்
 றருமநன்னெறிவிவேகஞ் சற்குணமுடையான் வீட்டில்
 வரும்பொழுதறிந்தேனையா மங்கலச்சகுனமல்லாற்
 பெருமையென்னிவனானும் பிழைத்திவணடைந்ததென்றான்
 மந்திரித்தலைவன்சொல்லு மாருதிமொழியுங்கேட்டு
 நந்தனிகரத்தானான நாயகனவரைநோக்கிக்
 கந்தனைப்பயந்தகோமார்க் கண்டனையளித்தான்கைம்மா
 சிந்துவினமுந்தாவண்ணஞ் செந்திருமார்பன்காத்தான். (15)

மற்றவைநிற்கவென்றன் மரபிலோர்சுயியென்பானுஞ்
 சிற்றுடற்பறவைக்காகத் தேகமேதத்தஞ்செய்தான்
 பெற்றியையுரைக்குமின்னும் பேருலகியற்கைவாழ்க்கைக்
 குற்றதுவுடைந்தாரோம்ப வுறுதியெம்முடையார்க்கன்றோ.

நதலாதிவனுமென்பா லெய்தியவெளிமைநோக்கிற்
 சீதநாண்மலராளான சீதையைத்திருநீந்திராப்
 பாதகன்பகையால்வந்தா னென்பதுபகரல்வேண்டு
 மாதலாலிவனையிங்கே யழைப்பதென்னுண்மையென்றான். ()

திரைகடற்கருணைவள்ளல் செப்பியமொழிகேட்டன்னா
 ரரைகழுவேந்தர்க்கெல்லா மரசனையருள்வாயென்ன
 வரைதடப்புயசுக்ரீவ மன்னனையழைத்துவாவென்
 றுரைத்திடவவனாகெய்தி யுன்றனையழைத்தானென்றான். ()

உருகினுள்ளமெல்லா முததியென்றொழுகுகண்ணீர்
 பெருகிடப்பணிந்தானையா பின்னையைப்பிரித்தபாவி
 வருங்குலமொழிந்தேனுன்றன் மலரடிக்கடிமைபூண்டேன்
 கருமுகில்வண்ணையென்னைக் காப்பதுன்கடமையென்றான். ()

கலங்கினுன்முகத்தைநோக்கிக் கருணையாம்புனலாலாட்டிப்
 புலங்கெடாவுடலின்வாழ்க்கை பொன்றிடாவரமுமீந்து
 தலங்களீரேழினோடு சாகரமுளநாண்மட்டு
 மீலங்கையையாளத்தந்தே நென்றனனெனியோர்க்கீசன் (20)

பரிவுறத்தலைவரோடும் பந்தியிவிருத்தியுன்றன்
திருநகரிலங்கைமூதூர் திதிகளுமாக்கன்செய்யுந்
தருமமுநெறியுஞ்சேனைத் தலைவரோடமைச்சர்தங்கள்
பெருமையுமுரைப்பாயென்ன வீடணன்பேசலுற்றான். (21)

வேறு.

வேலெனுமெயிற்றரா வேந்தனும்விசை
காலெனுங்கடவுளும் பகைத்தகாலையிற்
கோலியபொன்மலைக் குடுமிமுன்றினைச்
சாலவுந்தென்கடற் றன்னிற்சாய்த்தவே. (22)

நூதனமாயெழு நூறுயோசனை
காதமுமாயதைக் கற்பித்ததன்பெய
ரோதருமிலங்கையென் றுகந்தவென்றன்மு
தாதையரிருந்துபா தாளஞ்சேர்ந்தபின் (23)

மந்திரியதனிடை வைகுங்காலையிற்
பைந்தொடி ஜனகியைப் பிரித்தபாதகன்
றொந்தமிட்டவன்றனைத் தூத்திக்கொண்டதைச்
சந்ததம்வியப்புறச் சமைக்கலாயினான். (24)

அலைகடலகழிவா னளாவுமிஞ்சியின்
றலைமிசைத்தினந்தினந் தவிழுமன்றியு
மெலைவரும்வழிமறித் திழைத்தவெண்மணிச்
சிலைசதமதியெனத் திகழுமையனே. (25)

எழுசுற்றதனிடை யிலங்குமாளிகை
சூழகமுறைமுறை துலங்குவீதியு
நாழிகொண்டளக்கரை நயந்தளக்கினும்
பாழியானகர்வளம் பகரற்பாலதோ. (26)

இலக்கணத்துயர்ந்ததென் றியம்புபொன்னகர்
கலக்கமற்றவன்மனைக் கடையிற்காசிலாக்
குலக்கதிர்மணிச்சுவர்க் கூடங்கோவையார்
சலக்கரைக்கிணையெனச சாற்றலொக்குமோ. (27)

புன்ருழிந்புலவரும் பொதியந்தோய்ந்திடும்
தென்றலத்தலைவனுஞ் செய்யமாமதி
யன்றலர்மலர்த்தொடை யாரஞ்சாத்திட
வென்றிசெய்யரியணை மேவுமாண்மையான். (28)

எழுதிசைத்தலைவரோ டெதிர்த்துப்போரிடத்
தொழுதவர்திறையொடுந் துதிக்குங்கீர்த்தியான்
மழுவணிகரத்தினுன் வரையைப்பேர்த்திடும்
பொழுதவன்மகிழ்ந்தருள் சூலப்பேறினான். (29)

நீதியுமறமுநன் நெறியுநீக்கியே
யோதியகுணமெலா மொருங்குகொண்டவ
னாதியிற்பெறுவர மழியக்கோடியிற்
பாதியாமாயுளைப் பகரப்பற்றினான். (30)

கருமலைபயில்வன காணுமாக்கையான்
பெருமலைமருமகன் சூலப்பெற்றியான்
ஒருயுகமிரவென வுறக்கமுற்றவன்
றருமவென்முன்னவன் தம்பியென்றுளான் (31)

இந்திரசித்தனோ டியம்புமைந்தரு
மந்திரிதனிலுயர் மகோதரன்புகை
சிந்தியகண்ணன்வச் சிரத்தெயிற்றனுந்
தந்தியின்வயப்பரித் தலைவர்கோடியாம். (32)

எண்ணருஞ்சேனையுண் டிதனையல்லது
வண்ணமுருவமும் வேறுவாய்த்ததாய்
மண்ணுளமறமெலாந் திரட்டிமான்மகன்
பண்ணினன்பகரரு மூலமாப்படை. (33)

சொன்னவனகர்க் கிணையில்லேசோரனா
மன்னவன்றனக்கொரு பகையுமற்றிலை
யுன்னதுபெருங்கணை யொழிக்குமென்றுகொண்
டின்னனவுறுதியா லெண்ணந்தேறினேன். (34)

அந்தகன்கண்புகர் திலங்கைக்கையநின்
சந்தெனவந்தவன் றனியனாய்ப்பெருந்
தொந்தமிட்டரக்கரைத் தொலைத்தவாண்மையை
மந்தரப்புயாசலா வழுத்தற்பாலதோ.

(35)

கூசியமறலியைக் கொணர்ந்துகோட்டையின்
வாசலைக்காத்திடும் வலியிலங்கணி
யூசிடவவனாயி ரூட்டியுட்புகுந்
தாசையைத்தீர்த்திட வமருண்டாக்கினான்.

(36)

காவினேவேரொடுங் களைந்துவீசினை
மேவியகாவலர் வியவீசினை
தாவியகம்பனைத் தளத்தின்பின்னுட
னேவினான்மறலியூர்க் கெவருமேகினார்.

(37)

சதுர்விதத்தளத்தொடு சம்புமாலியு
மதிகடன்புழக்கென வந்தவன்றனை
குதிபெறுங்காலினாற் குழப்பக்கண்டவர்
கதிபெறப்புல்லையுங் கவ்வியோடினார்.

(38)

பஞ்சசேனாதிபன் படையினோடவன்
வெஞ்சினத்தொடுமமர் விளைத்தகாலையிற்
றுஞ்சிடச்செய்தெம தூதன்மாநகர்க்
கஞ்சலிற்சுமைசுமை பிடித்தனுப்பினான்.

(39)

கொக்கரித்தரக்கரைக் கூவினானவன்
மக்களிலகூயன் வந்தம்பேவினான்
செக்கினிலெள்ளெனத் திரிக்கமாய்ந்தவர்
கக்கியவுதிரத்தாற் கடல்சிவந்ததே

(40)

இந்திரசித்தனு மிமைப்பினெய்தியே
தந்தையின் பாசத்தாற் றடுத்திராவணன்
பந்தியில்விடுத்திடப் பவனசேயனுஞ்
சிந்தையினுரத்தொடுஞ் செப்பினானரோ.

(41)

ஆதியிற்றாடகை யழிந்ததாதியாப்
பாதகக்கரணுயிர் பறித்ததீறதா
யோதினானென துள முணர்ந்துதேவர்கோ
தைனுநீயென நடுக்கமெய்தினேன் (42)

அஞ்சனாகுமரனு மவனைநோக்கியே
பஞ்சினுமெல்லடிப் பாவைசீதையை
யஞ்சனவண்ணன்பா லனுப்பியாங்கவன்
றஞ்சமும்பெறுவையேற் றப்புவாயென்றான். (43)

வந்தியென்றுரைத்தவாய் கிழித்துவாளினாற்
கந்தரங்களைவனென் றெழுந்தகாலையிற்
சந்தெனவந்தவன் றன்னைக்கொல்வது
நிந்தையதாமண்ணே நீக்குவாயென்றேன். (44)

அடங்கியசினத்தொடு மருகுநின்றிடுங்
கடங்கடர்தம்மொடு கழறினானவர்
தடம்பெறுவாளினிற் றையலார்கடம்
புடவையைப்புனைந்தெரி பொருத்திழுட்டினார். (45)

தன்னையேசுநிந் தன்வினையென்பபோ
லென்னகமொழியமற் றெவையுநீறெழப்
பன்னருமில்ங்கையைப் பாழதாக்கவே
நின்னிடவந்திடு நிலையைத்தேறினேன். (46)

பின்னையுமமைச்சர்கள் பேசங்காலையிற்
கன்னியைவிடுவதென் கருத்தென்றேறுதினே
னென்னையுமிகழ்ந்துநீ யிலங்கைவிட்டவன்
றன்னிடமபோவெனத் தாக்கித்தள்ளினான். (47)

தாதையுமன்னையுந் தமருந்தெய்வமு
மோதருஞ்செல்வமு முயர்ந்தகீர்த்தியும்
பூதலமளந்ததைப் புகழற்கெட்டிலா
பாதமாமலரெனப் பணிந்துகூறினான். (48)

வேறு.

அந்த விடண னுரைத்திட ராகவ னடங்காச்
சிந்தை யன்பொடு மனுமனைத் தழுவிநின் றிறலுக்
கிந்த ராவணன் போலிரு நூறுளா ரெனினு
நந்து வாரெனி லொருவனே நிகரென நவின்ருன். (49)

வெய்ய னாமவன் றலைவிழக் கொய்வதும் விரைசேர்
செய்ய தாமரைச் சனகியை மீட்பதுந் திரண
மைய மில்லையென் னாலுனக் காவது மழியா
துய்யு மாக்கையு மாயுளு மீந்தெனென் றுரைத்தான். (50)

வேறு.

இனங்கொண்டதளத்தோடைய னிலங்கையூர்க்கெய்தும்வண்ணம்
வனங்கொண்டவுவரிவேந்தன் வழிதரவரவேயேழு
தினங்கொண்டசயனம்புன்மேற் செய்தனனவனைக்காணச்
சினங்கொண்டானகத்தானிட்ட திரிபுரத்தியுந்திய. (51)

கடுஞ்சிலைகுனித்துமுத்திக் கடவுண்மந்திரத்தையேத்தி
விடுங்கணையொன்றாலந்த வேலைநீரொழிந்ததந்நாட்
கடந்தருமுனிவ னுண்ட காலையிற்ககனமூடப்
படும்புகையொலிதா னுண்டோ பாதலந்தெரிந்ததல்லால். (52)

மற்றொருகணையையையன் வரிசிலைதொடுத்துவிஞ்சைப்
பெற்றியுச்சரித்துவாங்கி விடுதன்முன்பெருநீர்க்கெல்லாங்
கொற்றவன்குலைந்துகூவி கோவிந்தாநொந்தேனென்னை
முற்றி லுங்காப்பாயென்றே முளரித்தாள்வீழ்ந்துசொல்வான்.

ஐயனையறிந்தேனில்லை யவமகித்திருந்தேனாகில்
வெய்யதாநாகத்தாழ்வேன் மேலெனவுரைத்தல்வேண்டும்
பையராவணையாயுன்றன் படையெலாநடத்தப்பாலஞ்
செய்யவென்முதுகுதந்தேன் செய்வனசெய்வாயென்றான். ()

வேறு.

நீலமாங்கட லின்மலைநெட்டிபோற்
பாலமாகப் பரப்புநளன்பணி
மூலமாதவன் சாபமொழிந்தது
மாலிராமன் றிருவணைவைக்கவால். (55)

பத்துயோசனை யாம்பரப்பைந்திரு
 பத்துயோசனை நீளமுமாய்ப்பக
 ரத்திமெலனை செய்தனமையாவென்
 றுத்தமனிடத் தங்கதனோதினான். (56)

கந்தமாமலர்க் கண்ணனுந்தம்பியு
 மந்தவாறனை காண்டலுமாய்பல்வாய்
 மந்தகாசம் விளைத்தனர்மாண்பினு
 விந்தவண்ண மியம்பினுனெம்பிரான். (57)

வேறு.

தென்னகரிலங்கையைச் செய்தகோலமுந்
 துன்னலைகடறனிற் றெடுத்தபாலமு
 மன்னநின்படைபெரு வலியின்மாட்சியைப்
 பன்னகத்தலைவனும் பகரலாகுமோ. (58)

மந்தரப்புயத்தசுக் ரீவமன்னவா
 வந்தரத்தவர்வியப் படையவாக்கிய
 சிந்துவினணைமிசைச் செலுத்திச்சேனையைப்
 பந்திசெய்திலங்கையிற் பரப்புவாயென்றான். (59)

நாயகனுரைத்தலு நடந்தசேனையுந்
 தூயவனங்கதன் றோளிராகவன்
 வாயுவின்மகன்புய மலியயாவரும்
 போயினர்கவேலையாம் பொருப்புவைகினார். (60)

உளவரிந்திடவவ னனுப்பலுடதாய்த்
 தளமிசைத்திரிந்தனன் சாரணன்சுகன்
 விளைவருமாயையா ரென்றுவெம்பகைக்
 கினையவனுரைத்திட விராமன்கூறுவான். (61)

சீதையைத்திருடின திருடனும்பெரும்
 பாதகன்றலையினைப் பனையின்காயெனப்
 பூதலத்துருண்டிடப் புடைப்பனென்றவர்க்
 கோதுவிரென்றுரைத் தோட்டுமென்றனன். (62)

வேறு.

தூயவனுரைத்தவண்ணந் துரத்தினுரோடிவந்த
மாயையாருரைப்பக்கேட்டு மாலியவானுமையா
வேயெனுந்தோளினுளை விடுதியேல்வாழ்வாயென்னப் [னன்.
பேயனுநகைத்துக்கோட்டைப் பெருங்கதவடைக்கச்சொன்
சுடர்பெறுமௌலியோடுந் தோள்வளைமணியுமின்னற்
கொடியெனத்திகழக்கங்குற் கொழுந்தினுமிருண்டகொண்மு
படிமிசைநடந்தாலென்னப் பட்டுகருடனேகோட்டை
வடமுகச்சிகரிமீது வந்தனனரக்கர்கோமான். (64)

தங்கியமலைமீதையன் றளங்களையமைச்சர்தம்மை
யிங்கிவரின்னொன்று சாரணரினிதுகாட்டப்
பொங்கியவரக்களேக்கும், பொழுதவற்கிளையோன்கண்டு
சிங்கவேறனையாய்காண்டி சீதையைக்கவர்ந்தானென்றான். ()
கண்!-னன்காமற்காய்ந்த கறைமிடற்றமலன்காட்சி [ருவி
கொண்டனன்வெகுளிச்செந்திக் கொழுந்துகக்குணில்போற்
மண்டபங்குலுங்கத்திக்கு வாரணந்திகைக்கவானோர்
கண்டகவரக்கன்மீது குதித்தனன்கதிரோன்மைந்தன். (66)

மலையொடுமலைநார்ந்தன்ன மல்லமர்பொருதகாலே
நிலமிசைச்சகடம்போலு முருட்டினுனிருதன்பூண்ட
சிலைமலிப்பணிகளெல்லாஞ் சிதறிடச்செங்கைபற்றி
யலைகடற்கடைந்தானென்னக் கடைந்தன்னருக்கன்மைந்தன்.

சினமுடனெழுந்தநார சிங்கனும்பொன்னனும்போ
லெனவவர்போர்செய்காலே யரக்கனையிவனேமாற்றி
வனைமணிபதித்தபத்து மகுடமோடெழுந்துவள்ளல்
கனைகழன்முன்னம்வைத்தான் கருணையாலையன்சொல்வான்.

நம்பியவெனையுநீங்கி நவிலுமுன்னரக்கன்றன்மே
லம்புபோற்பாய்ந்தாயல்லா தவன்முடிகொள்ளைகொண்டா
யெம்பிசுக்ரீவாவென்ன வியம்பினுனரக்கனாகே
கொம்பொழிபகடுபோலக் குலைந்தவன்கோயில்புக்கான். (69)

வேறு.

படர்ந்த சேனையு மதிற்புறம வளைந்தேயார்ப் பரித்தா
ருடைந்த சிந்தையோ டாக்கனு மிலங்கையுள் ளிருந்தான் [ன்
றொடர்ந்து போர்தரத் துணிவதுந் தொல்வினை தொலைத்தே
மடந்தை சீதையை விடுவது மறிவதென் மாட்சி. (70)

இன்ன தாகவி ரகுபதி யிளைஞனை நோக்கி
யன்ன வன்னினை வறிந்திடத் தூதரை யனுப்ப
முன்ன மேவிய மாருதி போமெனின் முனைவே
லன்ன வீரர்கள் வேறிலை யாமென வெண்ணும். (71)

ஆத லாலிவ னவனவ னிவனென வறியா
மேதை யுந்திறல் வீரமு முடையவன் விறலோ
ரோது வாலியின் மைந்தனங் கதனெனு மொருவன்
றாது போய்வரச் செய்வதே துறையெனச் சொன்னான். (72)

கருணை நாயக னுரைத்திடக் கனிட்டனங் கதனை
வருக வென்றலும் வந்தவ னடியினை வணங்காப்
பெருமை வாலியின் மைந்தவிப் பொழுதுள பெரும்போர்க்
கொருத யாளமுண் டதுவொரு நெறியென வுரைப்பான். (73)

கன்னி சீதையைக் கவர்ந்தது பிழையெனக் கருத்தி
லுன்னி யென்னுற வுடையவ னாவதற் குளனோ
துன்னி வெஞ்சமர் புரிந்திடத் துணிவனோ துலங்க
வென்ன வன்னினை வறிந்துவா வென்றன னெம்மான். (74)

மதித்த வன்னிவை யுரைத்திட வங்கதன் மகிழ்ந்து
துதித்த னன்றிருத் தாளினை தொழுதனன் றுவர்வாய்ப்
பதித்த கையொடு பின்கொடா தகன்முபிற் பாய்ந்து
குதித்த னன்வட கோபுரக் கொடுமுடி குலுங்க. (75)

முன்ன நின்றவ ரிரிந்திட விசைகொடு முடுகி
யந்ந கர்த்தெரு வீதியிற் செல்லமுன் னழித்தோ
னின்னம் வந்தன னென்றவர் கணவரோ டேங்கப்
பொன்ன ரித்தவி சிருந்தவன் கொலுவிடை புக்கான். (76)

கண்ட னன்னவ னேவென வாக்கனுங் கனன்று
துண்ட மேல்விரல் வைத்தனற் சொரிந்திட நோக்கிச்
சண்ட னும்புகு தாதிவ்வி லங்கையென் சபையிற்
றண்ட மன்றியு நின்றவுன் றலேதனைத் தகர்ப்பேன். (77)

முன்னம் வந்தவன் வாலெரிந் திடக்கனன் மூட்டிச்
சின்ன பின்னஞ்செய் தோட்டினேஞ் செய்வன செய்யா
தென்ன வந்தநீ யெவன்வா வெனவுரை யிலங்கை
மன்ன னென்றெமை யற்கிலை மதியிலா யென்றான். (78)

தூது வந்தவ ரெமைத்தொழு துரைப்பது சொல்லு
நீதி யென்றறி யாதநீ யிருந்தவுன் னினைவை
யோது கண்டபி னுன்னுயி ரொழிப்பதற் குடையே
னாத லாலுரை கடிதெனத் தொடையிற்கை யறைந்தான். (79)

வேறு.

சசிபெருங்குடையாய்க்கொண்டோன் றந்தையேழுதலதாய
வுசிதமாங்கடவுளென்னு மூவருமொருவனாக
நிசிசரர்வினேவுநீக்க நீணிலத்தயோத்திவந்த
தசரதராமனுன்மேற் றயவினா ல்விடுத்த தூதன். (80)

இன்னமுங்கேளாய்முன்னே ரிராவணனென்பானந்நாள்
பொன்னணிமகுடமின்னச் சுந்தரப்புயங்கைகூப்பி
யுன்னியென்னிடைகூத்தாட வுளமகிழ்ந்துவகைமூட்டு
மன்னவன்வாவிமைந்த னங்கதெனன்பேரென்றான். (81)

அங்கதாவாலியென்ற னாருயிர்த்துணைவனான
சிங்கமோர்மனிதனம்பாற் செத்ததென்றுருகுநெஞ்ச
மிங்கிவன்றனையான்கொன்றே யெழில்பெறவுனக்குநானே
துங்கமாமகுடஞ்சூட்டித் தொல்பழியொழிப்பேனென்றான்.

அங்கதனவனைநோக்கி யாக்கநீயுரைத்ததெல்லாந்
துங்கமாமிராமமந்தரந் தூர்த்தவென்செவியிற்கொள்ளா
சிங்கமென்றுரைத்தாயந்தச் சீயத்தின்குழவிக்கேற்றந்
தங்கிடக்கொடுப்பேனென்ற சம்புவைப்போலுமென்றான். (.)

மானரனென்றபேயா மனைவியையிழந்துதேடுங்
கானரனவனுக்கான கவிப்படைத்தலைவனீயும்
வானரனதனாலந்த மனிதரைவியப்பாய்ச்சொன்னாய
பான்றவருந்தாநிம்பப் பழநுகர்பவர்போலென்றான். (84)

பாவிபாமாக்காநின்பாற் பகருவதிரண்டுமாற்றங்
காவியங்கண்ணாளான கமலையென்றுரைக்குஞ்சீதா
தேவியைவிடுதியோவத் தேவருக்கிடுக்கண்செய்யு
'மாவியைவிடுதியோவீ' தல்லமற்றில்லையென்றான். (85)

அரக்கனும்வெகுண்டுசீறி யருகுநின்றவரைநோக்கிக்
குரக்கினைவதைபுமென்றான் கொல்லெனக்குவிந்தசேனைப்
பெருக்கமுமில்ங்கைவீதிப் பிணமலைகுவியப்போந்து
வருக்கவானரங்களோடு மால்பதம்வணங்கிச்சொல்வான். (86)

தருமநின்னருளாலந்தத் தசமுகநிருக்கைசென்று
மருமலர்க்குழலாடன்ன விடுதியேல்வாழ்வாயென்றேன்
பொருமியசினத்தோடென்மேற் பூசலைவிளைத்தானென்றற்
கருமுகில்வண்ணாவுன்றன் கருணையைக்கொளற்பாலானே.

வேறு.

செவிக்கு மங்கத னுரைத்திடச் சினமெழுந்திருமால்
குவிக்குந் தாமரை மலரெனத் திருமுகக் குறிப்பாற்
கவிக்கு நாயகன் கைபுடைத் தெழுந்தனன் கடைநா
ளவிக்கும் பாற்கட லாமென வடர்ந்தவப் படைகள். (88)

ஒல்லை வாருமென்றுருமின ரொருவரை யொருவர்
கல்லை நீரெடுந் தாருவை யாமெனக் கவிந்தா
ரெல்லுந் தாவரு மிஞ்சியை யிடித்தன ரெறிந்து
செல்லு நீர்கொளு மகழியைத் தூர்த்தனர் திடலாய். (89)

கூவி வானர சரக்கரை யழைத்திடுங் கூச்சற்
ருவித் தென்றிசை வேந்தனைத் தளத்தொடுந்தரியாப்
பாவிபா மீவர் மாளுவ ராருயிர் பருக
வாவிப் போதுனக் காக்குவம் விருந்தெனன் மாணம். (90)

ஆன காலையி லாக்கனுஞ் சினந்தெயி றதுக்கிச்
சேனை காவலர் வெதுப்புற நோக்கலுஞ் சிறியோ
ருனர் நோயின ரொழிந்திட நால்வகை யுளதா
மீன ரானவி ராக்கதர் கடலென வெழுந்தார்.

(91)

செய்ய மாமணித் திரளிழை மகுடமுஞ் செவியா
னைய நாலுகுண் டலங்களுந் தோளணி நகைநீர்
பெய்யு மாமுகின் மின்னெடு பெயர்ந்தெனப் பெருங்கால்
வைய மேறியி ராவணன் போர்க்களம் வந்தான்.

(92)

கீர வாரியுங் கருங்கடற் பெருக்குமாய்க் கிளர்ந்தே
யார வாரமிட் டார்த்தன ரண்டமு மதிர்ந்து
தாரை சிந்தின தாரணி பிளந்தது தகர்ந்து
மேரு மந்தரம் குலங்கின நாகரும் வெருண்டார்.

(93)

எண்டி சாமுகங் குலங்கிடப் பல்லிய மிடித்துத்
தண்டு வாளயில் வில்லொடு சாயகந் தாக்கி
மண்டு பேரமர் வினைத்தலு மகபதி வானோர்
புண்ட ரீகவே தாவுறை புரந்தனிற் புக்கார்

(94)

வேறு.

கரிபரிகோடிகோடி காற்படையரக்கர்வெள்ள
மிருவிரு நூற்றிரட்டி யீரிரண்டணியதாக்கி
வரும்பெருவச்சாமுட்டி வாலியினினையோன்கையாற்
குருதியாறுவரிபாயக் கூற்றனாருலகங்கொண்டான்.

(95)

போர்க்குவந்தெழுந்தசேனை பொங்கியவாரிபோலக்
காக்குமேல்வாயில்வந்த விருநூறுவெள்ளங்கண்ணை
னோக்கினானுமான் கையா னெய்யெனச்சிதறவாரித்
தாக்கினான்சிதறுகாய்போற் றுன்முகன்றரையில்வீழ்ந்தான்.

தூயமுவைந் துவெள்ள நீலனுஞ்சுடரோன்றோன் றும்
வாயிலிவிருந்தான் றன்னை வளைத்தவாளாக்கர்மாண்டு
போயினரிசண்டு நூறு வெள்ளத்தின்பிறகேபோன
னாயிரம்வெள்ளஞ்சேனைக் கதிபதிப் பகத்தனையா.

(97)

கலங்கமில்லாவிராமன் கருணையையடையாதிந்த
விலங்கைவாழரக்கேரோகும் வெருவழிக்கிசைந்தவாசற்
சலங்கொள்வானரர்கோனங்க தன்பெருஞ்சமருக்காற்றா
மலங்கவன்சேனேபின்சு மாரிசன்மாணமானான். (98)

ஓதரும்படையுந்தோலா வீரருமொழிந்தாரென்னத்
தூதுவருரைப்பக்கேட்டுத் துடித்தநாலைந்துதோளின்
றுதுகுதும்பைமலைச் சருகெனவுதிரத்தாளாச்
சூதனும்பதரச்செந்தீச் சுடர்விழிசொரியச்சொல்வான். (99)

சனகியையிழந்தபேதை தம்பியோடவனையென்றன்
குனிசிலைப்பகழிகீண்ட குருதியக்கொடியார்கொன்ற
வனைசிலைகழற்கால்வீரர் மனைவியர் நுதவிந்காண்பே
னெனவிவனவனைநோக்கி யேவுவாம்பரித்தேரென்றான். (100)

அந்தரமதிரத்தேர்மே லாலமோருருவாமென்ன
வந்தவவ்வரக்கன்றன்னை மாருதிவலக்கையோங்கித்
தந்தமுன்னொசித்தமார்பா தாங்குதியென்னத்தாக்கச் [தான்.
சிந்தினகரிக்கோடன்னான் செருக்கொழிந்துணங்கித்தேர்ந்

திகைத்தவாளரக்கன்செங்கை சிலையொருபதிலுஞ்சேர்த்து
துகைத்தகாவம்புமாரி சொரிந்தெனச்சொரிந்தானேரூலா
பகைத்தவானரங்களோடப் படுகளத்துழக்கபாவி
நகைத்தவாறெனவிராம நழற்பொறிசிதறநக்கான். (102)

இளையவன்வணங்கியானே யிராவணன்றலோர்ரைந்துங்
கனைதரவருள்வாயென்னக் கருணையானவனைநோக்கி
யுளமகிழ்ந்தொருநாட்போரி லுரமழிந்துடைந்துநெஞ்சந்
தளர்வனெற்றெளிந்துமீள விடுவையோதணியாத்தம்பி. (103)

தனைவலிவேண்டாத்தீரா வரக்கரைத்தொலைப்பாயானு
லணையுரப்படையுமன்னு ராடல்வெஞ்சிலையுமாண்மைக்
கனைதரும்விரையும்விஞ்சைக் காட்சியுங்காண்பேகை
விணையிலாவிராயானே யெதிர்ப்பதற்கிசைவாயென்றான். (104)

செய்யவில்வளைத்துநாணின் சீரொலிசிறிதுகாட்ட
வையகங்கலங்கிற்றென்றான் மற்றதென்வகுக்கல்வேண்டுந்
துய்யபாற்கடலிலன்னான் றுயிலெழுந்திருப்பதொப்பா
ய்யுமாருதிதன்றோண்மே லெழுந்தனனுலகமீன்றான். (105)

வானரவேந்தன்வாலி மைந்தன்மற்றவருங்கூடிச்
சோனேமாழுகிலாமென்னச் சொரிந்தனர்மரமுங்கல்லு
மானவாளர்க்கனம்பா லகற்றியாங்கவரையெல்லாங்
கானகந்திப்பட்டாற்போற் கனற்கணைபொழியக்கண்டான்.

வேறு.

கண்டனன்றிருமகன் காதினோர்தரக்
குண்டலமெனச்சிலை குனித்துக்கூர்களை
விண்டலமதீர்தர விடுத்தமேலவர்
கண்டகவரக்கன்மெய்க் கவசம்போக்கினான். (107)

அரக்கனுஞ்சிலைவளைத் திமைப்புக்காயிர
மிரக்கமற்றவனென வேவையேவினா
னரக்கெனுநிறத்துடை யலரிபூத்தெனக்
குரக்கினத்தவருடற் குருதியாக்கினான். (108)

தூயவனொருசரந் தொடவிராவண
னாயிரம்பரியொடும் பாகனாவியும்
போயினதுப்பலம் பொருந்துருவகை
தீயினுங்கொடுங்களை விடுத்துத்தேக்கினான். (109)

மதித்தவன்விடுமுனை வாளிமாமணி
பொதித்தபொன்முடியொடு நாணும்போக்கினன்
விதிர்த்தகையிருபதும் விழுதுபோல்விழக்
குதித்தனனிலத்திடைக் கூனினின்றனன். (110)

வேறு.

கருணைநாயகன் காண்டலுஞ்செப்புவா
னொருவனாய்நில மூன்றினைக்காண்டிபம்
வெருவிடாதிரு வென்சரம்விட்டிடே
னிருமைவாழ்ககைக் கிதுவிழுக்கென்பரால். (111)

ஏறிவந்த வீரதமுஞ்சேனையைந்
நூறுவெள்ளமும் போனபின்னோநிலங்
கீறிநின்றனை கேட்பதற்குத்தரங்
கூறுகென்னக் குவிதலைமீட்கிலாய். (112)

பத்துவாயும் படைத்தனைபாஷ்யா
பத்துவாயிற் பகருதற்கொன்றிலை
யத்தவாழ்வு மறந்துறந்தாலவர்
செத்தபோதி னுயிர்த்துணைசேருமோ. (113)

கானேவீரருஞ் சேனையுங்காற்றினாற்
பூளைபோல்விழப் போட்டனைவீரமு
மாளுமவேந்தர்க் கறந்துணையல்லது
வாளுமவேலும் வரமுமென்வெல்லுமோ. (114)

வேதமாயிரங் கற்றனைமேம்படு
சாதிதன்னிற் சனித்தனைதன்குல
மாதையன்றி மறுமனையாசைமா
பாதகமென் றறிந்திலைபாமரா. (115)

முன்புநாக மெடுத்ததென்முக்கண
னன்பிலாது முனிந்தவனொமெனி
லுன்புதல்வார்செய் யுத்துருமைக்குமி
யென்புகாண்ப தரிதெனவெண்ணிலாய். (116)

இன்னமுமொன் றியம்புவன்யாதெனிற்
பொன்னிலங்கை புரக்கவிபீடணன்
சொன்னவேவற் றெழில்செய்துமும்பருக்
கின்னல்செய்யுமுன் னெண்ணமுநீக்குவாய். (117)

கன்னிசீதையைக் காவற்சிறைவிடுத்
தென்னைத்தாழ்ந்திவ ரேவலுங்கேட்பையேன்
மன்னிப்பேனென்றன் வார்த்தைமறுத்தியே
லுன்னைத்தென்புலத் தோர்கண்டெவப்பரால். (118)

தோளேநோக்கிய துன்மதிவிட்டெதி
ராளைநோக்கியென் னுண்மையுநோக்குவாய்
மாளவன்நன் மனமிருந்தாலும்போய்
நாளைவாவென் றியம்பினனாயகன்.

(119)

வேறு.

கோலமணி முடியிழந்து மார்பெட்டாளைக்
கொம்பிழந்து குடையிழந்து கொண்முவார்ப்பாஞ்
சாலநெடு முரசிழந்து படையிழந்து
தாவுபரித் தேரிழந்து தள்ளமாடி
நீலநிற மேனியெல்லாக் குருதிபோர்ப்ப
நெடுந்தடத்திற் சுவடொழுகு நிணங்கள்சிந்த
வோலமிடு மாக்கியர்மார் புடைப்பச்சென்றான்
வுயர்கயிலை வரையெடுத்த வுரங்கொடோளான். (120)

புக்கவனுந் தனிக்கோயிற் புறத்தைச்சேர்ந்தான்
பொற்கொடியார் முட்டியழப் பெண்கள்கூவ
மக்கண்மரு மக்களழ வமைச்சரேங்க
மாலியவான் முகமறைந்து வாய்விட்டார்ப்பத்
தக்கபுன னீராட்டித் தவிசிட்டேற்றிச்
சாமுமுத புண்ணுறத் தைலஞ்சாத்த
விக்கிநெடு முச்செறிந்து பாட்டனோடே
விளைத்ததுவு மிளைத்ததுவும் விளம்பலுற்றான். (121)

அழிபாத விலங்கைதனைத் திருநீருக்கி
யாக்கரையும் படுபாதி யவித்துப்போன
பழிகாரன் றோள்பொலிய வந்தான்நன்னைப்
பரமபதத் தலைவனெனப் பகராவண்ண
மிழிவாக மானிடனென் றுரைத்தபாவ
மிதுவல்லா திமையவரு மிசைநாட்டாருந்
தொழுவாழ்வுங் கொடியரசு மிழந்தேனுன்றன்
சொற்கேளாத் தோடமெனத் தொடுத்துச்சொல்வீன்.

அனற்படையு மழைக்கணையு முகாந்தகாலத்
 தனிலமுமாஞ் சரம்விடுத்தே னுற்றோதோடிக்
 கனமுதிரக் கடல்குதர வுடுக்கடியக்
 ககனமும்வெண் புகைபடரக் கலங்கவானோர்
 வனநரரும் வெருவிவிழுந் தலறியோட
 மானிடரு நிலைபதற மலைந்தேனென்றான்
 மனவலியுந் துணைவலியு மென்னுமீசன்
 மாட்சியரு ளாட்சியில்லா மனிதர்க்கையா. (123)

பேரான வாஸிதனைப் புடைத்தானுண்மை
 பேசுவதோ வவனருளாற் பிழைத்துவந்தேன்
 காராருஞ் சரவலியா னினையோனென்பான்
 கவிப்படையிற் சீயம்போற் களத்திலென்ற
 னேராக நின்றானே நினைத்தாலின்னு
 நெடுமூச்சு மெய்ப்பதைப்பு நீங்காதென்றான்
 போராகி லெமபுரத்திற் புகுவேனேதோ
 பொருதாது விட்டதுமென் பூசைக்கென்றான். (124)

உலகெலா மொருங்கழிக்கு மொருவன்ராம
 னுற்றசண்டைக் குடைந்ததின லுருகேனென்ற
 னலகுபெறும் புருடாங்கங் குலையப்பற்றி
 யலகடலின் மந்தரம்போ லலைத்தாரன்றிப்
 பலபலவாம் பரிபவம்வா னரங்கள்செய்யப்
 பார்த்திருந்தார் வானவரென் பாட்டாவென்றே
 கலகலெனக் கண்களினீ ரருவியோடக்
 கன்றிழந்த பசுப்போலக் கதறிச்சொல்வான். (125)

வேறு.

ஓதரிய குணத்தானு மினையவனும் பஞ்சவடி யுயர்கா வையும் [ண்ணஞ்
 போதவரைக் காண்கிலிந்தப் பொல்லாங்கும் புகழழிவும் பொருந்தும்வ
 சேததனைக் கொண்டுவரச் சிந்திக்கே னுங்கவர்தந்திறலே செப்பு
 மாதுலனை நிந்தித்த புன்மதியா லிந்தவினை வளர்ந்த தென்றான். (126)

வேறு.

புந்தினைந்து புலம்பியபேரனைத்
தந்திவண்ணத் தடங்கையிற்றாங்கியே
யிந்தவாழ்வு மிசையுங்கெடாதர
விந்தமாதவன் பால்விடுவாயென்றான்.

(127)

அந்தவேளை யாக்கரையாணற
வுந்துழுழ்வினை யுற்றதுபோல்பவன்
மந்திரத்தலை யானமகோதர
னிந்தவண்ண மிராவணற்கோதுவான்.

(128)

தாழிலாப்பிர தாபலங்கேஸ்வரா
ஆழின்வாறு நடப்பதுவுள்ளதாஞ்
சூழுமொன்றைத் தொடர்ந்தவர்தோற்பரே
லேழொடேழு தலைமுறைக்கேச்சன்றோ.

(129)

எடுத்தகாய மிழப்பதுவெங்கணுந்
தொடுத்தவாசகங் கேட்டிலைஞரரும்
பிடித்ததொன்றை விடாரெனும்பெற்றிதான்
மடித்தபோதவர் மாட்சியுமாளுமோ.

(130)

தேங்குமானிடர் சேனையைத்தேய்த்துயிர்
வாங்குவேனொரு வாய்க்குப்பத்தாதென்றே
தூங்குமுன்றன் னுணைவனைத் தூண்டிநீ
யேங்கிடாதெழுப் பாயென்றியம்பினான்.

(131)

காலமோரு மதியெனக்கட்டுரை
யாலாக்க னபிட்டமடைந்தவர்
போலமைச்சன் புகழைப்புகழ்ந்தன
கூலத்தம்பி துயிலெழக்கூறினான்.

(132)

வேறு.

தூங்கியதோர் கும்பகன்னன் றன்னேமுன்னே
தொலைப்பதற்கி ராவணனுந் தூதரோடே
யிங்கெனது தம்பிதனை யெழுப்புமென்று
னெமதூத ரிவனாளு மின்றைக்கென்றே

பாங்குவந்தாற் போலவருங் கையாற்றட்டிப்

பதினெட்டுக் கருவியுமார்ப் பரித்தாராவி

நீங்கியவ ருடஸ்வரும்போ லசைந்துமெல்ல

நெடுங்கண்ணை விழித்தெழுந்தா னிகரில்லாதான். (133)

வேறு.

இந்தவிதம் வருத்தத்தாற் றுயிலெழுந்த சும்பகன்ன

னீரைந் நூறு

வந்தசக டத்தூணு மதுக்குடங்க ளாயிரமும்

வைத்தார் வாங்கிச்

சிந்தைகளித் துண்டபிற கண்ணுரை செவிபுக லுஞ்

சீதை யென்னும்

பைந்தொடியா லிந்தநகர் பாழாமென் றயன்விதித்த

படியீ தையா.

(134)

கேடுவரும் வழிநோக்கி மதியெதிர்சென் றழைத்துவருங்

கெடுதல் போலக்

காடுறையும் பெண்பழியைக் கொண்டுவந்தாப் தம்பியுரை

கடிந்து சொன்னாய்

நீடுபகை நெருங்கியபோ திவையுரைப்ப தழகன்று

நீயே யுன்றன்

பாடறிவா யல்லாதுன் பரிதாபம் யான்பாரேன்

பணிநீ யென்றான்.

(135).

ஆங்கவனைத் தொழுதெழுந்தா னுயிரம்பேய் பூண்டுநில

மதிரத் தேர்மேற்

ருங்கியகைச் சூலமொடும் வந்தவனைத் தாசரதி

தனித்து நோக்கி

யோங்க லுரு வற்றூனை யுரைத்தியென வீடணனு

முலக மீன்ற

பூங்கொடியைப் பிரித்தானுக் கிளையவனென் முன்னவனும்

புகழின் மிக்கான்.

(136)

உம்பருல கங்கலங்கு முலையாத மலேகுலங்கு
முறங்கா வாழித்
தம்பமுறு மிதுவெல்லாஞ் சதுர்முகனா லளித்தவரந்
தனையல் லாது
சம்புனிரு தானோக்கித் தவம்புரிந்து பெருஞ்சூலந்
தாங்கப் பெற்ற
கும்பகன்ன னிவனென்றான் கொற்றவர்க்குக் கொற்றவனாக்
கூற லுற்றான். (137)

பருப்பதம்போ லுறுப்பறக்கத் தரிப்பேனா னீயிரங்கிப்
பதறா வண்ணந்
திருப்புவவன் கேளானேற் றெளிந்துவாவென் றுரைப்பத்
திகையா தோடி
விருப்பமொடு மரக்கர்படைக் கடல்கடந்து வீழ்ந்தானே
வியந்து நோக்கி
மருப்பொலியுந் தாரானே யேனிழந்தாய் தம்பியென்ன
மதியீ தென்றான். (138)

வேறு.

அன்பொழுகக் கும்பகன்ன னுரைப்பக்கேட்டா
னருவியெனக் கண்களினீ ரரும்பவண்ணே
முன்புசொலிப் பகையாளி யானொனன்ற
மொழிக்கொருவன் யான்பிறந்தேன் முகிரோய்வண்ண
வன்பழியைச் சுமப்பதுநம் மரபுக்கொவ்வா
மாதரசைச் சிறைவிடுத்து வாழ்வாயென்ற
வென்பிழையா லிலங்கைநக ரிழந்தேனுன்ற
னிணையடியே தஞ்சமென விரங்கிச்சொல்வான். (139)

நீயறியா ஞானநெறி யறிந்தேனில்லை
ரகுபதியோ நெடுமாலா நிகரில்லாத
சாயகமுந்தவம்புரிந்த தாக்கராவி
தனைப்பருகங் பெறுவரத்தாற் சைமந்ததண்ணே

தூயவனைச் சேர்ந்தவருக் கிகத்தின்வாழ்வுந்
 துறக்கநில முந்தருவான் றுணையநீங்கித்
 தீயவனோ டிறப்பதின லுண்டோவுன்றன்
 திருவுளத்துக் கறியாதோ சிறியேன்செப்பல் (140)

மானபிரா னுணையறிந்த பொழுதேயுன்றன்
 மனமறிவா யென்றனுப்ப வந்தேனீமா
 ஞானபிரா ன்வனடியை வணங்காயிந்த
 நன்னிலத்தை நீயாள நசையேயல்லால்
 வானபிரா னிகழாது முன்போ லுன்றன்
 மலசடிக்கே யாட்படுவார் வாவாவென்ற
 கானபிரான் முகநோக்கிக் கும்பகன்னன்
 கணந்தொழுகு சிந்தையொடுங் கழற லுற்றான். (141)

வேறு.

நியிவையுரைத்ததெல்லா நிச்சயநெறியாம்ஞான
 மாயதுவானுஸ்ப்ராத்ரு துரோகமாமதனின்மிக்க
 நேயமாயிருந்தா னுண்டு நெருங்கியபகையைச்சேர்ந்தா
 னுயகத்ரோகந்தீர்க்கும் ரவரவநாகமன்றோ. (142)

வள்ளவிராமனாதன் வடிக்கணைக்கொருவன்றப்பி
 விள்ளருமிலங்கைதன்னில் வியந்தவர்க்கெல்லாநீயே
 யெள்ளநீரிதைப்பாயென்றே யிறப்பது துணிந்தேயென்ற
 னுள்ளமுங்குளிர்ந்தேனுன்னை யொறுப்பனோவுணராத்தம்பி.

சஞ்சலமன் தில்வேண்டாஞ் சாகரம்பொங்கின லுந்
 தஞ்சமென்றவரைக்காப்பான் றன்னைநீபிரியாதையா
 பஞ்சையாங்குரங்கையெல்லாம் படுகளத்தவித்திராமன்
 கஞ்சமா மலர்த்தாள்சேர்வேன் கற்பனையி துதானென்றான். ()

தம்பியைத்தழுவித்தேற்றித் தசாதராமநாத
 னம்புயமலர்த்தாள்சேவைக் கடைதியென்றனுப்பவன்னு
 னம்பியைத்தொழுதானங்கே நடந்ததுமுரைத்தானையன்
 வெம்பியவிரோடுஞ் சண்டையவிளைப்பீரென்றான். (145)

வேறு.

குதித்தெ முந்தனர் வானர வீரர்கள் கூடிப்
பதித்த கல்லொடு மரங்களும் வீசியார்ப் பரித்தார்
மதித்த கும்பகன் னன்படை வீரர்கண் மலரோன்
விதித்த நாளென விருசத வெள்ளமும் வீயந்தார். (146)

கும்ப கன்னன்மெய் குலைந்திடச் சரமழை பொழிந்த
தம்பி மேற்கதை யவன்விட வங்கதன் ருவி
யெம்பி ரான்சிலை யொடித்தென வொடித்துமுன் னெறிந்தான்
வெம்பி வானர வேந்தனை யாக்கனும் விசித்தான். (147)

அந்த வேளையி லங்கத னீலன்மற் றவரும்
சிந்து கல்லினு லாக்கன்மெய்ம் மறந்துகை திகைத்தான்
றந்த மங்கையா னுசியுஞ் செவியுங்கத் தரித்து
வந்தி ராகவ னடிக்கெதிர் வைத்திட மகிழ்ந்தான். (148)

துண்ட முந்துளைச் செவிகளும் பழுதுறத் துணித்த
வண்ட னோடவன் படைகளு மிமைப்பினின் மரணங்
கண்ட தேவரும் வியப்புறும் பெரும்புகழ் கா தும்
விண்ட நாசியு மாமென வரக்கனும் விளித்தான். (149)

திங்கள் சூழினு னருளிய சூலங்கை சேர்த்து
சிங்க நாதமிட் டெறிந்தனன் தேவருந் திகைப்ப
மங்கு லங்குள மறுகிட வான்முக டளவா
டியங்கும் வெண்புகை படர்ந்திடப் பார்கொதிப் பெடுப்ப (1)

அலகு முவிலை காருக பத்திய மாதி
நிலைகொ டுஞ்சுடர்க் கொழுந்துக வந்தது நிலையா
துலையு, நெஞ்சொடு வானர ரோடின ரொருவன்
மலைவில் லானென நின்றனன் மனுசுல மகிபன். (151)

வந்த மாப்படை நாயக னாமென வணங்கி
நந்து சேர்விர சாநதி தோய்ந்துமன் னாகத்
தெந்தை பாலது போயது யாவரு மெழுந்தா
ரிந்து வாமென சிலையிழுத் தொருகணை யெறிந்தான். (152)

தொடுத்த சாயக மரக்களைத் தோளொடுந் துணித்து
விடுத்த கையையோர் கையினு லெடுத்தவன் வெகுண்டே
யடித்த கையையு மறுத்தன னாங்கவ னகிர
விடுத்த கால்களே வீழ்த்தினு னொருகணைக் கிரையாய். (153)

கண்ட மாமுடன் மந்தரக் குழவிபோற் களத்தி
லுண்டு சூண்டவன் வானரப் படைகளை யுழப்பக்
கண்ட நாயகன் வியப்படைந் தொருகணை கடவி
முண்ட முமசை யாவகை யறைந்தனன் முளைபோல். (154)

இந்த, வாறசை யாவகை யிருத்தலு மெழில்வை
குந்த வாசலைக் காவல்கொண் டிடப்பெறு முணர்வு
வந்த தூலொரு வாரணம் போலிவன் வாய்விட்
டெந்த னாயக விணையழிக் கபயமென் றிசைத்தான். (155)

வேறு.

நோக்கிமையா துநோக்கி நுகர்வொழித்துள த்திற்கேற்ப
தாக்கியபுலன்களோடு மனந்தநாள றிவாங்கண்ணாற்
பார்க்குமாதவருக்கெட்டாப் பரம்பரமான வுன்னைத்
தூக்கமுமுணவுந்ங்காத் துணைவனொருவரவல்லேன். (156)

உந்தன்முதாதையன்றோ வுடலையோர்பறவைக்காக
வந்தவேடுவ னுக்கிந்தான் மரபினைவளர்க்குமன்னு
விந்தவீடணனைக்காப்பா யென்முகத்திழுக்கைவானோர்
நீந்தியாவண்ணஞ்செய்வாய் நெடியவாசரணமென்றான் (157)

அன்பினாலுருகிச்சிந்தை யருவியென்றொ முகுகண்ணு
னின் பமாயுரைப்பக்கேட்டே யினிதுளமகிழ்ந்துநோக்கி
யென்பெரும்பதவிதந்தே னெனெனத்திருத்தேதர்மீது
தென்புலத்தவர்கைகூப்பச் சென்றுதன்னிலைமசேர்ந்தான்.

துண்டமாய்க்கிடந்தேரன்சென்னி துணித்தொருகணையாற்
யண்டருங்கடலில்வீழ்த்தா னையனாங்காக்கனிங்கே [நூக்கி
முண்டகக்கரத்தாளோடு மொழிந்திடமுனிந்தாடன்பாற்
கண்டகமருத்தன்றன்னைச் சனகனுப்க்காட்டக்கண்டாள். ()

சாலமென்றறியாள்வஞ்சி தந்தையென்றிரங்குங்காலை
 சேலமர்விழியாளான திருசடைதெளியச்செய்தாள்
 காலனூரடைந்தான்கும்ப கன்னனென்றுரைக்கச்சாய்ந்த
 தாலமாமரம்போல்வீழ்ந்து தயங்கினுனிலங்கைவேந்தன். ()
 ஓடினான்களத்திலன்னு னுருப்பறிந்தொழிந்ததெல்லாந்
 தேடினான்கண்டான்றம்பி திருமுகமதனைக்காணான்
 வாடினான்கண்ணீர்சோர மலையின்மேன்மலைபோல்வீழ்ந்து
 மூடினானெழுந்தான்செந்திக் கடன்முறைமுடியச்செய்தான். ()
 தொல்லைவாசகம்பொய்யாமோ தொடர்வினைதோன்றுமென்
 வல்லலையழைப்பச்சென்ற காலையிலடைந்தேனந்தோ [னா
 வல்லவன்கும்பகன்னன் மாண்டபின்வாழ்க்கைவேண்டே|
 னில்லறந்துறப்பேனென்ன வெழுந்தனனிலங்கைக்கீசன். ()

வேறு.

உடைந்தசிந்தை யரக்கனுக்குற்றதாய்
 திடஞ்சொல்லாக மகோதரன்செப்பினான்
 விடந்தலைக்கொளும் வெம்படையோடவ
 னிடஞ்சென்றிந்திர சித்தனியம்புவான். (163)

அரியதந்தையைச் செற்றவனாருயி
 ரொருநொடிப்பி லுரகக்கணைக்கிரை
 பருகச்செய்தப் பகைமுடித்தையயான்
 வருவன்காண்டிநீ யென்றுவணங்கினான். (164)

மைந்தனிம்மொழி கூறலுமானவ
 னைந்தசிந்தை நடுக்கமுநீங்கினான்
 றந்திதேர்பரி தானைகள்சூழ்தா
 வந்தவாளதி காயன்வணங்கினான். (165)

ஐயநின்றுய ராற்றுகவாங்கவ
 ருய்யுமாறெவை யுன்பகையுற்றதால்
 வையமேழினோ டெய்தினுமானிடர்
 நையமோதி நகர்வருவேனென்றான். (156)

இந்தவாறதி காயனியம்பலுஞ்
 சிந்தைதேறித் தசமுகன்செப்பினான்
 றந்தைதாளிணை தாழ்ந்துதளத்தொடு
 மந்தமீதென் றமார்க்களமேறினான். (167)

எண்ணிலாக்கரி யோடவனெய்தலு
 மண்ணின்மோதி மடித்தனன்மாருதி
 யண்ணறம்பி யாக்கனைப்போக்கினான்
 விண்ணுளாருமயந் தோமெனமேவினார். (168)

மைந்தனாதி காயன்மடிந்ததை
 வந்துதூதர் வழங்கிடமாரிபோற்
 சிந்திவாய்விட் டமுதனன்சேயனைத்
 தந்ததானிய மாலைதயங்கினான். (169)

வேறு.

இந்திரசித்தனென்பா னீருநாறுவெள்ளந்தன்னை
 யுந்தினானுகாந்தகாலத் துவரியென்றுரைப்பவந்தார்
 மந்தரப்புயத்தான்வாவி மைந்தனோடெழுந்தசேனை
 சிந்துரக்கிரியுநாகச் சிலம்பும்போற்செறிந்ததன்றே. (170)

தருமமூமறமுமென்னச் சாகரமிரண்டாமென்ன
 விருதிறப்படையுநேர்ந்தா ரொறிந்தனர்சிலையும்வாளுங்
 கருமுகில்பொழிந்தாலென்னக் ககனமுங்கடலுந்தூர்ப்ப
 வெருவரோடொருவர்மற்போ ருதிரநீரொமுகச்செய்தார். ()

அங்கவார்படையிற்பாதி யழித்தனனிலமைந்தன்
 செங்கதிருதயமென்னச் சேமத்தேர்பலவுஞ்சூழச்
 சிங்கமாயிரங்கள்பூண்ட தேரின்மேலாக்கன்சேயாம்
 வெங்கணனிந்தரசித்தன் வெஞ்சமார்க்களத்தில்வந்தான். (172)

கண்டனன்வாயுமைந்தன் கடவுதேரிருத்தியந்த
 வண்டரைமிரட்டுமுன்ற னுண்மையையறிவேன்முட்டி
 கொண்டனன்றாங்குகென்னக் கொடியவன்வெகுண்டுகொடி
 திண்டிறற்கணையவிட்டான் றிகைத்தனன்றிகையாவீரன் ()

களைதெளிந்தெழுந்தான்றோண்மேற்கார்முகில்வண்ணனம்பிக்
கிளையவனெழுந்தான்சேனை யெழுபதுவெள்ளத்தோடும்
வளைந்தனன்கடலைமற்றோர் வாரிபோலரக்கன்றன்னைக்
களங்கறையுடையானென்னக் கனலுகநகைத்துக்கண்டான்.

விசையுடனனுமான்றாவ மேலவர்தொழுதார்மெல்ல
வசைவுறுதிருந்தகாலை யாவருமறியமாட்டார் [ன்
திசைதொறுந்திகிரியென்னத் திரிந்தனன்றிலத்தைச்செக்கா
பிசைவபோலரக்கார்தம்மைப் பெருங்களத்தரைத்தான்பின்னோன். (175)

அரக்கனும்வெகுண்டுசீறி யங்கியாத்திரத்தைவிட்டான்
றிரைக்கடல்வடவைச்செந்தீத் திரனெனவளைப்பக்கண்டு
குரக்கினத்தலைவரஞ்சக் குடதிசைக்குரியவேந்தன்
சரக்கணைமாரிபெய்தான் சாகரமடைத்தான்றம்பி. (176)

இந்திரன்கணையைவிட்டா னினையவனதனைமாற்றிச்
சந்திரமுகநாராசஞ் சதம்விடத்தருக்காற்பாவி
பந்தியாய்நூறுநூறு பகழியாற்றடுத்தான்வாயு
மைந்தனாலரக்கன்சேனை மண்ணுறமடிந்ததன்றே. (177)

கொதித்தவன்சிலையிற்கோடி கோர்த்தனன்குரக்குவென்னம்
விதித்தநாளிதுவாமென்ன வீழ்ந்தனர்வெகுண்டுதம்பி
மதித்தவாத்திரங்களாலே மழையெனப்பொழிந்தான்கண்டு
துதித்தவல்லரக்கனீயே சுந்தரவில்லியென்றான். (178)

பெருமழைபொழிந்தாலென்ன விளையவன்பெய்யுமம்பா
னிருதருஞ்சேமத்தேரு மொழிந்தவந்நிலத்திற்றுவிக்
கரவுடைமனத்தோனாகிக் கானிலங்கீறிநின்றான்
பரிதியுங்கடவிலாழ்ந்தான் படர்ந்ததுகங்குலம்மா. (179)

நீசனுந்தெளிந்துகொண்மு நிலத்திடைமறைந்துநாக
பாசமாங்கணையைவிட்டான் படர்ந்ததுவிடத்திசுந்த
மாசிலாதிளவலோடு வானரப்படைகளெல்லாந்
தேசிலாராகிவீழ்ந்தார் செயமுரசார்ப்பச்சென்றார். (180)

உன்னருந் துயரத்தாழ்ந்த வீடணனுடைந்த சிந்தை
தன்னொடும் புலம்பியோடித் தசரதிதாளில் வீழ்ந்தே
யுன்னுடைத்துணைவனோடுங் கவிப்படையொருங்கு வீழப்
பன்னகக்கணையவிட்டான் பாவிபாழரக்கனென்றான். (181)

அண்ணலுந்துடுக்கிட்டேங்கி யங்கியாத்திரத்தையேந்திப்
பண்ணமார்களத்தில்வந்தான் சேனையின்படுக்கைகண்டா
னெண்ணருங்குணத்தோனான விளையவன்றன்னேத்தாங்கி
விண்ணருமருகிச்சோரப் புலம்பினான் விதியையின்ருன். (182)

வேறு.

அண்டர் நாயக னாரண நாயக னருள்சேர்
தொண்டர் நாயகன் றுணைவனுக் கிரங்கிடுந் துறையிற்
புண்டரீகனு மிவனெனப் பூணிருள் பொடிப்பச்
சண்ட மாருதக் காலெனத் தாணிதத் தளிப்ப. (183)

அந்த நாளையி லருளிய தினமென வறிந்த
சிந்தை யாலவன் றரிசனத் துறையொடுஞ் சிறகா
லுந்து காற்பட வுரகமு நிலைகெட வோடி
வந்தி ராகவன் சேவடி வணங்கினான் வயினன். (184)

அயிலெ னும்மெயிற் றாவமாம் பெரும்பகை யகன்று
வெயில்வி டுங்கலை மதியெனத் திருமுகம் விளங்கத்
துயிலெ முந்தவ ராயினர் வானவர் துதித்தார்
வயின தேயனை நோக்கினான் ரகுசுல மகிபன். (185)

முன்னம் வாரணங் கூவவென் றேண்மிசை முளரி
தன்னை யொத்தது தணிகிலாத் தனிப்பதத் தரசே
பன்னும் வானவர்க் காயினும் படிபொடிப் படிய
வென்ன யான்பிழை செய்தன னிசைத்தியென் றிசைத்தான்.

உவணன் கூறலு முபசரித் தனுப்பினு னாரவோன்
பவன சேயொடும் வானர ரார்க்கவப் பதியோ
னிவண டைந்ததுங் கேட்டவன் மகனொடு மியம்ப
வவனு நாளையோர் கணையினு லழிப்பனென் றகன்றான். ()

வேறு.

முருகுதாமங் கருகிடமுன்னதா
யருகிருந்த வமைச்சரைநோக்கியே
யிருவர்மானிட ரீசற்குரங்குயிர்
பருகவல்லவ ரில்லையிப்பந்தியில். (188)

அஞ்சும்வானவர்க் காண்மையின்மிக்கரா
யெஞ்செவிக்கினி தாகவியம்பியே
வஞ்சகத்துயிர் வாழ்க்கையரல்லது
வெஞ்சமார்க்கெழு வீரர்களோவென்றான். (189)

மாய்ந்த சிந்தை யாக்கன்சொல் வாசக
மாய்ந்த சிந்தை யமைச்சர் செவிக்கெலாங்
காய்ந்த செம்பு கருவிடைப் புக்கெனத்
தீய்ந்த சிந்தையோ டின்னன செப்புவார். (190)

இன்றி ராம நிலக்குவ னெண்ணருங்
குன்ற மன்ன குரங்கையுங் கொன்றுபோர்
வென்று நின்னிடையேவுவ மல்லது
பொன்றி னாலும் புகழெனப் போயினார். (191)

வேறு.

பின்னவரிலங்கைமுதூர் பிரிந்ததென்றெழுந்தசேனை
தன்னொடுமமைச்சர்வெம்போர். தருமபெருங்களத்தில்வந்தா
ருன்னருமாக்கர்தம்மை யொருகணைக்கிரையாய்ச்செய்வே.
னென்னவன்றம்பியோடுங் கவிப்படையெழுந்ததன்றே (192)

கல்லொடுமாமும்வீசிக் கவிப்படையாக்கர்தம்மைச்
சில்லெனச்சிதைத்தாரன்னார் திரண்டுவில்வளைத்துவாங்கிப்
பல்லுகங்குரங்குமந்தி மார்பிடைப்பரப்புமவாளி
சல்லடைக்கண்களாக்கிச் சாகரங்குளித்ததன்றே. (193)

அக்கினிகேதுவென்னு மமைச்சனையினையோன்கொன்றான்
றக்கதோர்வச்சாதந்த னிடபனாற்றரையில்வீழ்ந்தான்
கக்கியவுதிரத்தோடு மரலியுந்லன்கையாற்
புக்கனன்பிசாசனென்பான் பனசனாற்போகாலூரில். (194)

சூரியகேதுதன்னைச் சூரியன்புதல்வன்கொன்றான்
மாருதிகையாற்றாமக் கண்ணனும்வாலிசேயாற்
பேரினில்வீரனென்னும் புகழ்பெறும்பக்கன்போனா
னூரியனாறுவெள்ள மீர்க்கரையவீத்தானன்றே. (195)

தெள்ளியமதிவல்லோருஞ் சேனைகளிரண்டுநூறு
வெள்ளமும்போயிற்றென்ன மிஞ்சினாரோடிவெந்த [றம்
கொள்ளிபோலாக்கன்காதிற் குரைத்தனர்கொடியோன்மாற்
விள்ளலுஞ்சேனையைந்து வெள்ளமோடவனும்வந்தான். ()

வந்தவன்றம்பியென்னுங் கரன்மகன்மகராக்கன்னென்
றந்தையைத்தலைமுன்றானைத் தூடணன்றனையுங்கொன்ற
வந்தமானிடர்கடமமை யிப்பொழுதென்கைவாளாற்
கந்தரங்களைந்துன்பாத கமலத்திலவைப்பேனென்றான். (197)

ஆங்கவன்மகிழ்ந்துசேனை யையிருகோடிதன்னைப்
போங்கனென்றனுப்பவன்றார் புடைதரவிலங்கைப்பூமி
நீங்கியதென்னவந்தார் நெடுங்கடல்வளைந்தாலன்ன
வோங்கியவாளினோடு முருமெனநகைத்துநின்றான். (198)

செந்திருமடந்தைநாதன் சினத்தொடுமனுமான்மீது
வந்தனனினையகோமான் வானரவேந்தனாதித்
தொந்தவானரங்கனெல்லாஞ் சொரிந்தகன்மாரியென்னச்
சிந்தினாராக்கன்சேனை செயலறமடிந்ததன்றே. (199)

படைக்கதிபதிரத்தாக்கன் னளன்கையாற்பாரில்வீழ்ந்தான்
முடுக்கினில்வந்தசிங்க முகன்றனைப்பனசன்கொன்றான்
வடுக்கனாள் கணவனம்பான் மாண்டனன்மகரக்கண்ணன்
றிடுக்கிடவரக்கன்காதிற் செப்பினார்தப்பிவந்தோர். (200)

வேறு.

வீய்ந்த வாறத சேடர் விளம்பலுந்
தீய்ந்த நெஞ்சொடுஞ் சேயனுக் கொதினா
னைய்ந்த வேதத் தயனபடை யாலவர்
மாய்ந்த வாசகங் கேட்டு மகிழ்வையால். (201)

என்ன விந்திர சித்த னியம்பலு
மன்ன வன்றுய ரப்பொழு தாறினான்
றுன்னுஞ் சேனைத் துணைவலித் தேரோடு
மன்னும் போர்க்களம் வந்தனன் வஞ்சகன்.

(202)

சிங்க மாயிரம் பூட்டிய தேரின்மேற்
புங்க வன்பகை யானவன் போதலுந்
தங்கும் வாளனு மானெதிர் தாவியே
யிங்கு நில்லுந் நில்லென வேசிஞன்.

(203)

தீய னிந்திர சித்தன் சிரித்திமைக்
காயி ரங்கணை யாக விடுத்தனன்
வாயு சேயன் மலைத்திட வானர
நாய கன்றளத் தோடெதிர் நண்ணினான்.

(204)

ஆங்கி லக்குவ னங்கத னுண்மையால்
வீங்கு தோளின்மேன் மேவினான் வெற்பொடு
மோங்க னேர்ந்தன வுற்றன ரும்பரு
மேங்கி ராம செயவிஞ்சை யேத்தினார்.

(205)

மலைகள் வெந்தன வார்கடல் வற்றின
வெலைம யங்கின வெண்டிசை வாழிப
முலையு நெஞ்சொடு மும்பர்க ளுந்தியார்
மலரின் வந்தவன் மாநகர் மன்னினார்.

(206)

வந்த பானு மறையும் வரையினுந்
தந்த போர்வலி சாற்றுதற் பாலதோ
நொந்த ரக்க னிலங்கையை நோக்கியே
பிந்தி வீயப் பிழைத்தேனென் றோடினான்.

(207)

புக்கி யேபணிந் தையநின் புத்திர
னெக்க மானிடர் சண்டைவிட் டோடுங்கா
லெக்கி னுன்றனை யெட்டில ராய்மனம்
வெக்கி னரவர் வீரர்க ளோவென்றார்.

(208)

வேறு.

ஆதவனளக்கர்புக்கா னாக்கனுமில்ங்கைபுக்கான்
பூதலமுழுதுங்கங்குல் புதைந்ததுபுவனம்போற்று
மாதவன்கவசநீக்கி மகிழ்வுடனிருந்தான்மற்றோ
ரோதருமுவகையோடு முலாவினருவந்துநின்றார். (209)

அலமுறுமனத்தனாகி யமைச்சனோடுரைத்தானன்னான்
கலகஞ்செய்திளைக்கச்செய்வேன் காண்மினென்றெழுந்துபோ
பலவகைச்சேனையோடும் படுகளத்தகம்பன்வந்தான் [னன்
மலைவலிபுயத்தொனான மாருதியவனைக்கண்டான். (210)

முன்னமோர்கும்பகன்னன் முடிந்தபோதெறிந்ததண்டந்
தன்னையோர்கையாலேந்தித் தாக்கினுன்சிதறுகாய்போற்
பன்னரும்படையின்பின்னே யகம்பனும்பரமாநந்த
மன்னியவனுமான்கையான் மறலிமாநகரம்புக்கான். (211)

மலக்குரம்பையினோர்தொந்தி மகோதரன்மகவான்போலக்
கொலைக்களத்ததனில்வந்தான் குரங்குகள்வெருவியோட
கலக்கமுற்றனுமானாதி கரந்தனர்காமனென்ன
மலக்கமுற்றியையோனின்றான் வஞ்சகனிலங்கைபுக்கான். ()

நஞ்செனும்படையெல்லாம் படைத்தவன்னடுவொன்றில்லா
வஞ்சகனிந்தரசித்தன் வான்முகின்மறைந்துநோக்கிச்
செஞ்சிலைவளீத்துப்பிரம் தேவனத்திரத்தையன்னான்
விஞ்சையுச்சரித்துவிட்டான் விண்ணருமறுகிச்சோர்ந்தார்.

எண்டிசையுலகமீன்ற விரணியகருப்பன்சாபம்
பண்டமரொருவனீங்கப் பற்றியபகுவாயென்னத்
தண்டுழாய்மெளவியாதி யாவருந்தரையில்வீழ்ந்தார்
கண்டகனிந்தரசித்தன் களிப்பொடுமில்ங்கைசென்றான் (214)

அப்பனைப்பணிந்தேயுன்ற னரும்பகையொழித்தேனென்னச்
செப்பலுமவனைவாழ்த்திச் செயமுரசார்ப்பச்சொன்னா
னிப்பொருந்துயரிலாழ்ந்த விளங்கொடிசனகிதன்னை
யொப்பருந்தேர்மேலேற்றி யுறுகளுங்காட்டுமென்றான். (215)

கண்டன ள்கமலமென்னும் கண்கணி ரருவிபாய
முண்டகக்கரங்கனோவ முகத்ததைந்துருகிவாடும்
வண்டமர்குழலாடன்னேத் திருசடைமாதுதேற்றக்
கண்டகவரக்கிசூழங் கடுஞ்சிறைக்காவற்புக்காள். (216)

அயன்படைமறுக்கலாற்றா தனைவரும்கத்திலாவி
செயலறக்கிடந்தார்வாத சேயனுந்திடுக்கமெய்தி
துயில்வர்போற்கிடந்தான்வேறு துணையில்லாத்துயரிலாழ்ந்த
தயசிரற்கிளையோன்றேடி யனுமனைத்தடவிக்கண்டான். (217)

அளவருமாற்றலானு மரக்கர்கோமானேயைய
னிளையவனிருக்கையாதென் றியம்பலுமிசைவல்லானுங்
களமிசைத்துருவுங்காலைக் கவிப்படைக்களத்தினூடே
மௌவருமாவங்கேட்டுச் சாம்பவன்வினவ லுற்றான். (218)

இந்தவாறிவரையாரென் றியம்பலுமிலங்கைநீங்கி
வந்தவனென்றுனையா மாருதிசுகமோவென்ன
வெந்தையையினையோன்றன்னை யெண்ணிடாதியம்புநல்ல [ன்
விந்தைசாம்பவனையென்றுன் மேல்வரும்வினயஞ்சொல்வா

அஞ்சனேகுமரனிப்போ தரக்கனாவிற்றந்தோர்க்கெல்லாஞ்
சஞ்சிவிமருந்தாலாவி தருவனென்றுரைத்தான்றந்தை
பஞ்சகமறிந்தான்சோகம் பரிகரித்தையாவந்த
விஞ்சையையுரைப்பாயென்னச் சாம்பவன்விளம்ப லுற்றான்.

உம்பருக்கரிதாமந்த வோடதிநான்கிலேயொன்
றம்பினுலழிந்தகாய மாற்றுமற்றதிலிரண்டு
நம்பமுனுதிரமாதி நரம்புமாமற்றதொன்று
வெம்பியவாவிசேர்க்கும் வீயந்தவரெழுவாரையா (221)

வாடைசேரிடங்களுள்ள மரங்களுமரணமாகா
வாடகவரைக்குமப்பா லரன்பதிக்கருகேசென்றற்
பூடுளமலையாமந்தப் புதுமையாருரைக்கவல்லா
ராடியதிகிரிசூழ மதற்கடையாளமையா. (222)

இற்றையபொழுதுபோழுன் னியம்பியகரணிநான்கும்
பெற்றமேலிறப்பாரில்லை பெரும்பகைக்கிளைப்போமில்லை
யுற்றவாறுனக்கம்போதி யுருவளவாகுமொன்பான்
கற்றவாவனிலமைந்தா காப்பதுன்கடமையென்றான். (223)

வேறு.

வாய்ந்த சாம்பவ னுரைத்திட வடதிசைக் கனுமான்
பாய்ந்த கால்விசை யாரெடுத் துரைப்பவர் பருவாய்
தோய்ந்த பல் லுடைப் பணிப்பகை திகிரியூழ் சொரிகா
லாய்ந்த சிந்தையின் விரைவினும் விரைவென வறைவார். ()
சென்னி தாழ்ந்திடச் சிறகெனக் கரங்கள்செப் படைப்ப
வுன்னி நின்றதைத் தெழுந்தனன் கால்விசைக் குலைந்து
பன்ன கங்களு மரங்களும் வழிவிடும் பரிசாய்ப்
பொன்ன கர்பெருங் கேசரி யாரெடும் போனான். (225)

என்ன வொன்பதி னாயிரம் யோசனை யிமயந்
தன்னை யுருவச கத்திரத் தேமழுந் தாண்டி
யன்ன தாமள வாகிய நிடதமு மகன்று
பொன்னு மால்வரை கடந்தன னிமைப்பெனும் பொழுதில்
வெள்ளி யங்கிரி தொழுதன னுமைக்கவன் விளம்ப
வள்ளன் மாதவன் பதியிது வாடுமென வணங்கித்
தெள்ளு நீலமால் வரைகடந் தலரியாற் றிகைத்தா
னுள்ள தாமிது வுதயமாங் கிரிபென வுவந்தான். (227)

பெரிய சக்கராஞ் சுழன்றது போனதின் பின்ன
ரரும ருந்தினைத் துருவினா னறிந்திலா னாகி
யெருது தும்பொடுந் தரிபெயர்த் தெனவிசித் தெழுந்தான்
பொருவில் வாலியு மரக்கனும் போன்றதப் பொருப்பே. (228)

தக்க மாந்தர்கைக் கனியெனத் தடவரை தாங்கி
யெக்கித் தென்றிசை வரவரக் கரணியி லெழுங்கால்
புக்க நல்லவர்க் கெய்திய தீங்குபோற் பூமன்
யிக்க சாயந்தொ லைந்திட யாவரும் விழித்தார். (229)

வேறு.

விழுந்தவானரங்களாவி வீயந்திடாதுறக்கநீங்கி
யெழுந்தவாறெழுந்தாரைய வீங்கிதென்புதுமையென்றான்
வழிந்தபேரன்பினோடு சாம்பவன்வகுத்தானப்போ
செழுந்தருமலையைவாயு சேயனுங்களத்தில்வைத்தான். (230)

மட்டிலாதுவகையோடும் வந்தமாருதியைவாழ்த்தித்
துட்டராமர்க்கர்க்காமேற் றோர்ப்பரோதுறவோர்கூறப்
பட்டதோர்காணிநான்கும் பதனமிட்டதனைமுன்போ
விட்டுவாவென்றானேழோ டேழினுமெதிரியில்லான். (231)

எண்ணுறதெழுந்தசேனை யிலங்கையிற்கலகமிட்டார்
புண்ணுறமகனைக்கூவி பொன்றி னூர்பிழைத்தாரென்றான்.
விண்ணருமருளும்வண்ண விஞ்சையான்மாயாசீதைப் [ருன்.
பெண்ணெனப்படைத்துவீசிப்பெரும்பகையொழிப்பேனென்
தீர்த்தனிங்குரைத்தவண்ணந் திருமலையதனைவாலாற்
கோர்த்தனன்சுழற்றிவீசிக் குணிலெனவெறிந்தான்முன்னம்
பேர்த்தவாறடைந்தபிறறைப் பெருங்களம்வருவான்முன்னந்
தூர்த்தனுமாயாசீதை சுரிசுழல்பிடித்துவந்தான். (233)

கஞ்சமென்முகங்கள்வாடக் கண்கணீரருவியோட
வஞ்சியாமிடைதள்ளாட மலர்க்கரப்பிணிப்பினோடுந்
தஞ்சமென்றடியிற்றழுத் தருகிடாதிழுத்துவந்தா
னஞ்சனைகுமரன்கண்டா னவனிடையிறுத்திச்சொல்வான். ()

சனகியைவிடுவாயென்றற் றலைகொய்வனிலங்கைவேந்தன்
மனைவியையிழந்திராமன் மாநகர்க்கடையானிந்த
வினையினுலெளியோரெல்லாம் வீயந்துயிரிழக்காதன்னார்
நினைவறவிவளேகொன்று னெறியிதனில்லையென்றான். (235)

வணங்கியகரத்தினோடு மாருதியவனைவாழ்த்தி
யணங்குடைப்பழிபொல்லாதே யழியுமேயாசராண்மை
மணங்கமழ்குழலாடனனை விடுதியேல்வாய்மைகாண்டி
கணமுனதூரிற்றங்கேங் காப்பதுன்கடமையென்றான். (236)

அரக்கனுநகைத்திலங்கைக் கதிபன் றன்னுண்மைக்கஞ்சி
சுரர்க்கிடம்புவிபாதாளந் தனிலெவர்தொழுதிடாதா
நிரக்கமுற்றினிவிட்டாலு மெங்ஙனையிருந்துவாழ்வான்
குரக்கினமதனாலென்றன் குறிப்பறியாதுசொன்னாய். (237)

விதிமகன்றவத்தில்வந்த விசுவசுன்புதல்வன்விண்டோய்
மதிதவழிலங்கைவேந்தன் மற்றிவண்மரணங்கேட்டுக்
கொதிதரமுனியுமுன்னீ ராமனைக்கொடுபோயன்னான்
பதிதனிலொளிப்பாயாகி லுன் துணைப்பயனீ தென்றான். ()

வாதசேயினிதுகூற மறுத்தவன்மாயையென் னுஞ்
சீதையைநிறுத்திலங்கைச் செல்வமுஞ்சீருநீங்கிப்
போதியோராமனாசை போனதோவென்னவாளான்
மோதினான்சென்னிவேராய் முறிந்துடல்விழுந்ததன்றே. ()

பாதகனவனைநோக்கிப் பதியரசுரிமைநீக்கித்
தீதரும்வனத்திலோட்டுந் திருடரையொருங்குகொல்வேன்
பேதையாமிராமன்றன்னைப் பெரும்பதிபுரக்கச்சொல்வா
யீதலாதுதவியுண்டோ வேகுமென்றெழுந்துபோனான். (240)

வேறு.

மாயாவியிந்த்ரசித்தன் வஞ்சகமென்றோராமற்
ருயாகுஞ்சீதையென்றே தயங்கியேமாருதியுங்
காயாம்புவண்ணன் களிப்படையக்கண்டிரைத்த
வாயாலோசொல்வேன் மாதாவேயென்றமுதான். (241)

ஆடினானாயிர்க்கா மருமருந்தென்றாவ லுடன்
நேடினாந் துவிழுஞ் சென்னியுடல்காணாமல்
வாடினானையோ மறைத்துவிட்டானென்றவன்பா
லோடினான்காற்றே றுண்ட மரம்போல்வீழ்ந்தான். (242)

பாரில்விழுந்த பவனகுமார னெழுந்தே
யாரியனே யென்னசொல்வே னையோவெனக் கதறி
மாரியெனக் கண்ணீர் வழிந்தொழுக மாதரசை
யீருவே னென்றிழுத்துக் கொண்டிவந்தா னிந்த்ரசித்தன். ()

பீலியர்கைப் பட்டலஹும் பெண்மான்போற் பேதையுழன்
ரோலமிட நாயடியே னுரைத்தமொழி கேளாமற்
சேலமருங் கண்ணுளைச் சென்னிதுணித் தேமறைத்துக் [னே
கோலமருத் தம்பியர்மேற் கொதித்தெழுந்தான் கொற்றவ.

இந்தவா நென்ன வியம்பினான் மாருதியு
மந்தமா விராம னடைந்ததுய ராருரைப்பார்
விந்தை யெனத்தம்பி வெகுண்டெழுந்தான் வீடணனுஞ்
சிந்தை தெளிந்தாருத சீபதிக்குச் செப்பலுற்றான். (245)

செந்தழலாஞ் சானகியைத் தீண்மெவரோ தீண்டினகை
வெந்திடா துண்டோ வேதமொழி பொய்யாமோ
வந்தநாண் மாணுருவா லறிந்திலையோ வையாநீ
மந்திரத்தா லிர்த்ரசித்தன் மாயையிது வாகுமென்றான். (246)

தொண்டனிவ் வாறோதத் துயரொழிந்தான் மாருதியும்
வண்டுருவா யோடி மாதரசை றோக்கிவந்தா
னண்டர்பிரான் செம்பொன் னடிபணிந்தெ னன்னைதனைக்
கண்டேன் வனச்சிறையிற் கார்காலத் தம்புயம்போல். (247)

பஞ்சபட ரோவியம்போற் பார்த்துவந்தே னென்னவையன்
சஞ்சலங்க டர்ந்தான் சமர்க்குரிய செய்யுமென்றான்
றஞ்சமென வந்தடைந்தோன் ருசாதி தாடொழுது
வஞ்சகத்தா லிர்த்ரசித்தன் மகம்புரியு மாறுரைப்பான். (248)

வேறு.

ஒப்பில் லாதகோ தண்டமும் வாளியு முடையாய்
செப்பும் யானொரு வினையமும் யாதெனிற் செய்யுந்
தப்பி லாமகக் கலைவழி நிகும்பலை சமைத்தா
லப்பு வண்ணன்முக கண்ணனும் போர்தா வஞ்சம். (249)

நிம்ப மாதியாய்த் தயிலமும் லாஜமா னெய்யுஞ்
சம்பு சூடிய தாதியா யெண்ணிரு சமுத்துங்
கொம்பு மேதியுந் தகருங்கோக் குலங்களுங் குவித்து
வெம்பி யாகமும் விளைத்திட விழைத்தது விரகால். (250)

செய்யு மாமக முடிவினி ஸாரமுற் றேவன்
வைய முந்தனி வில்லொடு படைகளும் வழங்கி
னைய கொண்டவர்க் கெவர்பொர வல்லவ ரந்தத்
தய்ய யாகமுந் துலக்கிஞ னிராவணன் னேன்றல். (251)

என்னவீடண னுரைத்திடக் கேட்டலு மினையோன்
றன்னே நோக்கியன் நகத்தியன் நனிவரத் தளித்த
பன்ன ரும்படைத் தூணியும் விஸ்லையும் பரிவா
யன்ன வன்கொடுத் துறுதியும் விளம்பிட வகன்றான். (252)

பொங்கு பாற்கட லாமெனச் சேனையும் புரமுன்
றங்கெ ரித்தவ னிவனெனத் தம்பியு மனுமான்
பங்க மிற்குண வீடணன் பின்செலப் பருவாய்ச்
சிங்க நாதமிட் டவன்மகச் சாலையிற் சேர்ந்தான். (253)

இனைய தந்தையைக் காண்ட லுஞ் சினந்தவ னெழுந்து
கினையோ டங்குல மொழித்திடப் பிறந்தனை கெடுவா
யுளவி யம்பியுன் னுயிர்கொடு திரிவதி லொருசா
ணளவி டங்கயி றில்லையோ பாவினென் நறைந்தான். (254)

கொடிய விர்திர சித்தனை வீடணன் கூவி
யடிமை கொண்டவன் ழுவரி லொருவனென் றறியாய்
கடிம லர்த்திருச் சனகியைச் சிறையிடுங் கடுந்தீ.
கடுவ தற்கவ னருளெனுந் துணையலா துளதோ. (255)

எட்டி வந்திடும் பகைதனக் கொதுங்குவ ரெவருங்
கிட்டி வந்தபின் னாவது கேட்பது கிரியை
முட்டி யுங்குனி யாதபுன் மதிக்கொளு முடன்.
றுட்ட மைந்தரைப் பெற்றவன் குலமெவண் டெங்கும். (256)

பல்லு டைப்பெனன் நரக்கனை மாருதி பழித்தான்
கல்லெ டிப்பவ னீயென வாக்கன்கொக் கரித்தான்
வில்லெ டிப்பவன் தசரதி யவன்கையால் வியத்தோ
மெல்ல வர்க்குய்கல் டெயிப்பவன் வீடண னென்றான். (257)

பகரும் யாகமும் பாதியி லதிலெழும் பரித்தேர்
சிகர முங்கெட யாவரும் பெய்தனர் சிறுநீர்
தகரு மேதியுந் தரிகெட குண்டமுந் தகர
நிகரில் லாதவில் விளையவ னோடவ னேர்ந்தான். (258)

எடுத்த காலையி லொன்றதில் விஞ்சையை யியற்றித்
தொடுத்த காலையி ரைந்துள தாமதைத் தொடுத்து
விடுத்த காலையி லாசிரத் தாயிரம் விளைப்போர்க்
கடுத்த காலையிற் கோடியாங் கணைகள் விட் டறுத்தான். (359)

இந்த வாரிளை யோன்விடும் பகழியா லிளைத்து
நொந்த தாலரக் கன்னிலங் காபுரி நுழைந்தான்
றந்தை பாவினிச் சீதையை விடுவது தடுத்தா
னந்து மென்னுயிர் வார்களைக் கிரையென நவின்ருன். (260)

சினந்தி ராவணன் கண்பொறி. சிதறிடச் சிரித்தே
யனந்த னைவிடு வாயெனச் சொன்னநாக் கறுப்பே
னினங்கள் போயென விலங்கையு மழிந்தபின் பெனும்பான்
வனங்கொண் டாலென மாண்டபின் னதுவென வகுத்தான்.

அனத்த காலமு நெருங்கின துனக்கினி யானா
லுனக்கி யான்செயு முத்தர கிரியையொன் றுளதை
யெனக்கு நீயிடு வாயென வெறுத்தவ னேகிக்
குனித்த வில்லினிற் சரமழைய மெனக் கொழித்தான். (262)

ககன முடின கானகந் தீயந்தன கதிரோன்
ற்கைம ருண்டனன் கடலெலாம் வரண்டன தேவ
ருகமு டிந்தநா ளிதுவென வுடைந்தன ருடுக்க
டகைபொ ருதுலைந் துதிர்ந்தன விவன்விடுஞ் சரத்தால் (263)

கொண்டல் வண்ணனுக் கிளையவ னெடுஞ்சில குனித்தே
யெண்டி சாமுகங் குலங்கிடப் பகழியை யிணைத்துக்
கண்ட யாவரும் கலங்கிடக் காரெனப் பொழிந்தா
னண்ட ரும்வெருண் டந்தண லுலகுசென் றடைந்தார். (264)

மந்த ரத்தொடு மந்தர மலையென மலேந்தார்
 தந்த மத்தமுஞ் சலித்திட விருவருந் தளர்ந்தார்
 சிந்து வைப்பெருங் கதிரவன் சேர்ந்திடுந் தருணம்
 வந்து மொய்த்தன னூழ்வினைப் பயனெனும் வலியோன். ()
 வன்னி வாளியை யெடுத்தனன் விஞ்சையை மறந்தா
 னென்னி ராகவ னறநெறி யுள்ளவ னென்னின்
 கன்னி சானகி கமலையே யென்னினிக் கணத்தி
 லுன்னி ராவணன் மகன்றலை யொழிக்கவென் றுதிர்த்தான்.
 வினைகொண் டோடின வேளைபின் னேவின விப்போன்
 முனையிற் றவினன் முரண்படை யிராவணன் மூத்த
 தனய னைத்தலை விழும்படி யறுத்தது தனித்தே
 னனைம லர்ப்பெரு மழையெனப் பொழிந்தனர் நாகர். (267)

வேறு.

இளவரசிந்த்ரசித்த னிலக்குவன்கணையே றுண்டு
 களமிசைமடிந்தானென்னக் கேட்ட லுங்காயந்தபாண்டத்
 துளநவநீதமென்ன வருகினான்மறுகிநெஞ்ச
 மளவருந்துயரத்தோடு மாற்றினாக்கர்கோமான். (268)

அப்பனேமகனெயென்ற னொருயிர்க்குயிரேநீதான்
 செப்பியமறுத்தேனென்றோ சிறுவனான்மரணங்கொண்டா
 யிப்புவிளவல்லோரெவரினியிலங்கைவாழ்வுஞ்
 செர்ப்பனமாயிற்றந்தோ துணைவலிவேண்டாத்தோன்றல்.

தத்தையேபோ லுமுன்றன் மனைவியர்தயங்கிச்சோரப்
 புத்திரவாஞ்சைதன்னைப் பொருக்கிலாள்புலம்பவாவி
 வைத்திருந்தேனெலென்னை மாநிலம்பழிப்பதன்றிப்
 பித்தனை யிகழ்வார்போலப் பேதையரெவருஞ்சொல்வார். ()

கயிலையுநருவதல்லாற் கண்முகிழ்த்தகலப்போகும்
 வெயிலவன்றேரிஸங்கை வீதியில்விடுவான்விண்ணோர்
 பழிலும்போதெல்லாங்கூவிப் பரிபவமுரைப்பாரிவ்ஜூர்க்
 கயல்விழிமடவார்நீட்டுங் காலையுமடக்காரையா. (271)

செய்யதாமுகமுந்தோளுஞ் செருக்குறமொழியும்வாயும்
சிய்யவேறனையாயுன்றன் செவ்வியுமென்றுகாண்பேன்
வையகம்புகழிலங்கை வாழ்க்கையைவேண்டேனின்னோ
டையனேவந்தேன்வந்தேனென் றாற்றினுனரக்கர்கோமான்.

மாதருக்கரசிவண்டோ தரிமகன்மரணங்கேட்டுப்
பாதலமதிரப்பார்மேல் வீழ்ந்துயிர்பதைக்குமெல்லைத்
தாதியரெடுத்துத்தேற்றத் தாமரைக்கரங்கேனாவ
மோதினாண்மார்புநைய முறைமுறைபுலம்பலுற்றான். (273)

மனைவியர்மருகிச்சோர மன்னவன்மருண்டுவிழ
வெனைத்துயர்க்கடலிலாழ்த்தி யிறந்தையோவினையாவீரா
புனைமலிமெளலிசூட்டிப் பொன்னகராளவல்லா
ருனையலாதொருவருண்டோ வுணர்வறியாதுமாண்டாய்.

ஏங்கினொழுந்தாளோடி யிராவணனடியில்வீழ்ந்தா
டாங்கொணுவருத்தத்தோடுந் தசசிரனவளேநோக்கி
மாங்குயிலனையவுன்றன் மருமகண்மனதுதேற
வாங்கவள்போலுமுன்னை யாக்குவன்னைக்கென்றான். (275)

இந்தவாறாக்கன்கூற வேந்திழைமனையிற்புக்கா
ளந்தமாநகரங்காப்பேபார்க் காண்படைத்துணையில்லாதுத்
தந்துவின்மடவாராக்கத் தென்றிசைத்தருமன்விட்ட
சந்தெனவமைச்சர்க்கெல்லாந் தலைமகோதரனும்வந்தான். (276)

வீய்ந்தவரொழியமற்றோர் விதவையருறவோரொல்லா
மாய்ந்தவன்றுயரமாற்ற மன்னனையடைந்தாரப்போ
வாய்ந்தவன்படையும்வாழ்வு மொருங்குறமாயும்வண்ணந்
தீய்ந்தநெஞ்சரக்கன்றன்னை மகோதரன்மெளியச்சொல்வான்

தலைக்குமேலெழுந்தவெள்ளஞ் சாணொடுமுழமானுலென்
னிலக்கணக்குமான்மாண்ட பிறகெவற்றுன்றனசை
மலக்கமேன்கொண்டாயந்த மருவலர்மரணநாளைக்
கொலைக்களங்காண்பாயாகிற் றீருமிக்கொடுமையென்றான்.

சண்டனேத்துகைக்குமாற்றற் றரகையளவிட்டாலு
மெண்டராதிலையோன்மூல பலமெனவியம்புமந்தத்
தண்டினைப்பொருதவிட்டாற் சதிசெய்வாரடியிற்றுழந்தி
வண்டருந்துதிப்பாரென்ற னவனதையழையுமென்றான். ()

அத்தகையாம்புற்றீச லளவுமாயரிமாசெந்நாய்
கத்தவமுகமுஞ்செங்கேழ்க் கனலெழச்சிவந்தகண்ணை
ரத்தியையடுக்கித்தட்டி யடையெனவீக்குந்தோளார்
கத்தியமுகிலைத்தண்ணீர்க் கருவியென்றெடுக்குங்கையார். ()

செஞ்சுடர்க்கொழுந்தாங்குஞ்சி திருக்குடையெயிற்றின்மின்
மஞ்செனக்கருத்தமெய்பர் வாள்பரிசெடுத்தகையார் [னன்
கொஞ்சமுமிரக்கமில்லார் கொடுமையிற்கொடுமைகொண்டா
நஞ்செனத்திரண்டுமெம்போர் நாடியக்களத்தில்வந்தார். [ர்

வாடினார்குரங்குவீரர் வார்கடல்கடந்துபோன
ரோடினான்வாலிமைந்த னுபசரித்தழைத்துவந்தா
டால்வெஞ்சிலையிராம னாகமழையாய்ப்பெய்து
மூடினான்பிதிராவண்ண மோகனத்திரத்தைத்தொட்டான்.
அவரவர்கண்ணுக்கெல்லா மம்புயமலர்க்கண்ராம
னிவனவனென்னமோதி யிறந்தனரெம்மானெய்யு
நவமிகுங்கணையான்மூன்று நாளிலுமுடியாதன்னார்க்
குவமையாரவர்கள்கையா லொழிந்தனர்முகூர்த்தந்தன்னில்.

வேறு.

இந்தவித மூலபல முடிந்த போதே

யினியரக்கன் மறுநாளி லிறப்பா னென்னச்

சந்ததமு மகிழ்ந்துபல முனிவோ ரெல்லாந்

தவத்துறையு மகத்தழலுந் தவிரா தென்றார்

பைந்தொடியோ டிந்திரனும் வானோர் சூழப்

பல்லியங்க ளிசைபரப்பப் பவனி வந்தான்

றந்தையரு ளாலவன்றே ரோட்டுஞ் சூதன்

• றனைராமன் சந்நிதிபோய்ச் சார்வா யென்றான். (284)

மன்னவனாஞ் சுகரீவ னினையோன் சாம்பன்
வாயுசுத னங்கதனோ டவனும் வந்தா
னென்னவிதன் வரலாமென் றெவருங்கேட்க
வீரயில்லா திவர்களும்பா தலத்தோ ரென்றன்
முன்னவனாங் கும்பகன்னன் படையிவ் ஆழி
முடிந்தாலு முடியாதார் முடிந்தா ரென்று
பன்னரிய படுகளத்தின் சீரை யெல்லாம்
பாருமென்றே வீடணனும் பகரு வானே.

(285)

வேறு.

தேர்பெறும்பிணத்தில்யானைச் சென்னியையேற்றிச்செத்த
பேர்பெறும்வீசைதன்னைப் பிடுங்கிப்புல்லறுகாய்ப்பெய்து
வார்பெறுங்குடலைத்தாம்பாய் வளைத்ததையிழுத்துத்தெங்கின்
கூர்பெறுங்கவந்தமோதுங் குட்டிப்பேயாடல்பாரீர்.

(286)

அங்கொருபுதுமைபாரு மறுபடுமிபத்தின்சென்னி
தங்கியகரிக்கிரண்டு தலையுமாய்த்தறித்தமுண்டந்
தொங்கியநரம்பும்விம்மித் துடித்ததன்றோளிற்றுவ
பங்குவாய்த்தலையில்லாத பாகனைப்போலுமையா.

(287)

கயத்தணிமணியையெல்லாங் கைக்கிசைத்தாளமாக்கிப்
புயத்தவர்குடலைவெண்பூப் புனைபெறுந்தாமம்பூண்டு
சயத்தசரதியிராமா சயஞ்சயமென்றுகொட்டி
வியப்புறவலகையாடும் விந்தையைப்பாருமென்றான்.

(288)

பற்பலவினிதுபேசிப் படுகளமதனைநீங்கித்
தற்பரனாமிராமன் சந்நிதியிருந்தாரங்கே
யற்பராந்தூதரோடி யாக்கனைவணங்கியையா
முற்பலமானமூல பலமெலாமுடிந்ததென்றார்.

(289)

முக்கணன்வரமுநானே முற்றுமூவுலகுக்கெல்லா
மிக்கனாமிராமனென்றே விளங்குவதென்னுலன்றித்
தக்கவார்பெரியோர்மற்றோர் சாற்றியபோதுமென்பே
ரொக்கவுமுரைப்பாரென்ன வுலகையோடெழுந்துபோனான்.

புனிதநீராடிச்செய்ய பூந்துகிலுடுத்திப்பூதி
வினையுடன்மறையச்சாத்தி வேண்டியகடுக்கைபூண்டு
பனிமதிச்சடையான்செம்பொற் பதமலரஞ்சித்தேத்தி
யெனையினியாள்வாயென்ன வெழுந்தவன்கோயில்புக்கான். ()

தருசுவையோடுமுண்டி தமர்களோடருந்திப்பன்வீர்
பரிமளர்ந்தியிர்ந்துசெம்பொற் பணியரைதிறந்துபாரு
கருகியவுடலமுடுங் கவசமும்வளையும்பூட்டிப்
பரிதியீரைந்தாமென்னப் பதிமணிமகுடம்வைத்தான். (292)

இடைக்கசைவரைந்துமேதைக் கிடுதுளைநுக்கிக்கைவாள்
புடைக்கிசைசொருகிப்போதூர் நார்தகம்புரத்திற் றாங்க
வடிக்கணையடைத்ததூணி வாட்படைமோதும்வண்ணம்
பிடித்திடும்பரிசுமல்லர் பிணித்தனர்பெரியதோண்மேல். (293)

சத்தமாதொழித்தொருத்தி தவிழ்புயம்பொவியத்தும்பைக்
கொத்தையுட்புட்டிற்கூடுங் கோதையுமவிரவிற்கோர்த்து
தத்தியகபந்தவீரத் தண்டையுந்தாளிற்பூட்டி [ன்.
முத்தனைத்தொழுதோன்றன்னை முனிந்தவன்போலும்வந்தா

வெஞ்சமார்க்கெழுந்தானென்னத் தூதுவர்விரைவினோடி
யஞ்சினொரொளித்தார்நோய ரபரரைத்திரட்டியையா
துஞ்சினொராழிந்தவெள்ள மிருநூறுதொகையாச்சென்றார்
வெஞ்சினுள்ளடங்கானாகிச் சிரித்தனனிருநர்கோமான். (235)

பத்தியாயிரண்டைநூறு பரிபுனைபவளத்தேரைச்
சுத்திசெய்தாபமாதி சோடசந்துலக்கச்சுற்றி
முத்தியாத்திரைக்குவேண்டு மூவகைத்தானஞ்செய்து
மத்தனைப்புகழ்ந்துதேர்மேல் வைகினுன்மறவியோடும். (296)

மனைவியரமுதுபின்னே வழிவிடக்கூழுகுமுன்னே
யினமொடுநரியுநாயு மிருபுறமிறங்கிச்செல்லக்
கனமதுருருதியோடுங் கன்மழைபொழியக்கால
கனையதுச்சகுனத்தோடு மமர்க்களத்தாக்கன் வந்தான். (297)

புடைத்தனர் பேரிமேளம் பூதலமதிர்க்காலக்
கடைக்கடன் முழக்கமன்னக் களத்திடைமுழங்கவேலை
யடைத்தவானரங்களார்த்தா நமரர்கோனனுப்பவந்த
படைக்கலன்றித்தத்தேதாடும் பாகனையிராமன்கண்டான். (298)

கோதையும்புட்டிற்குடங் கோர்த்தனன் விரல்கடோறும்
போதுறைமடந்தைவெரு மார்பினிற்கவசம்பூட்டித்
தாதுகுதும்பைமலைத் தனிப்புயத்திலங்கச்சாத்திப்
பூதலமளந்தகாலிற் பூட்டினுன்விரதண்டை. (299)

வற்கலையுடைவிசித்து வைரவாளணிந்துவானோர்
பொற்கலையிகர்த்ததோளி லம்பறுத்தாணிபூட்டி
விற்கலையுரைத்தவண்ணம் வெம்படைக்கருச்சித்தண்ட
முற்கலையுகாந்தகால வருத்திரனுருவங்கொண்டான். (300)

இந்திரனிரதந்தன்னை யிதயங்கொண்டருச்சித்தேத்திச்
சுந்தரப்பாதம்வைத்தான் றுதித்தனர் தொழுதுவிண்ணோர்
துந்துபிமுழக்கஞ்செய்யத் துறவர்களாசிகூற
வந்தனன்களத்திலேழு வையமுண்டுமிழந்தவாயான். (301)

வேறு.

மதித்த வானகந் தழுவிய விரதமோ டிரத
மெதிர்த்த காணையின் மந்தர மிமயமென் றிலங்கக்
கொதித்த சிந்தைம கோதரன் கொடுஞ்சிலை குனித்துப்
பதித்த வம்பொடு மரக்கனைப் பணிந்திவை பகர்வான். (302)

உனக்கு முன்னொழி யாதுயிர் பிழைக்குலன் கூத்தி
தனக்கு மைந்தனென் றழையென வுரைப்பனா தரம்போ
லெனக்கு முன்னுனை மானிடர் கனைக்கிடா தென்போர்
முனைப்ப யன்றனை யறிந்தபின் முடுகென முண்டான். (303)

மடித்த வாயொடு மரக்கனு டெடுஞ்சிலை வளைத்து
விடுத்த சாயகம் பெருமழை யாமென விளைத்தான்
தடுத்த வானார் கல்லொடு மாங்களுந் தாக்கி
புடைத்த னர்பரித்தேரொடு பாகனு மொழிந்தான். (304)

அன்ன வன்மறு தேர்மிசை மேவியார்ப் பரித்துத்
துன்னும் வானரப் படைகளை நிலைகெடத் துணித்தான்
கன்னல் வெஞ்சிலை யன்றிருத் தாதையின் கணையான்
முன்னம் வேந்தனுக் கிடமமைப் பாடுன முடிந்தான். (305)

வேறு.

ஓதருமகித்தலை மகோதரனொழிந்த
பேரதெனதிலங்கைநக ராள்வதுபொருந்தேன்
கூதலுடன்முற்றுறக் குளித்தவருக்குண்டோ
பாதகர்கொலைப்படரும் பார்ப்பதிலையென்றான். (306)

மத்தினிலைகேட்டலு மகிழ்ந்துபரிவாகை
கைத்தலமெடுத்துடை கனைத்தொலிகவிப்பச்
சத்தநவசத்தியுள தாமெனத்தனித்தே
சத்தனிரதத்தைவல மாக்கியதுகண்டான். (307)

உச்சிரவமச்சமுற வுருபரித்தேரை
யெச்சமறவசுவகதி மந்திரமியற்றி
யச்சதன்மகிழ்ந்தருள மாதலியுமாங்கே
துச்சனிரதத்தையிடஞ் சூழ்தரவிடுத்தான். (308)

விண்ணுயரமேலுயரும் வேலணையகண்ணார்
வண்ணமணியம்மனை வழங்குவதைமானு
மண்ணினொடுவெண்டிசை மதிக்குமொருமத்தாய்க்
கண்ணொளிமழுங்கசுழற் காலடியுமொக்கும். (309)

கஞ்சமுகக்கண்ணொரு கார்முகம்வளைத்தே
யெஞ்சலில்வடிக்கணை யெறிந்திடவரக்கர்
துஞ்சினதுகண்டவன் ரொடுத்தகணைமுட
வஞ்சினகவிப்படைக ளாழ்கடற்கடந்தார். (310)

மாருதிகினந்தொரு மாத்தடியெடுத்தத்
தேரினொடுபாய்ப்பரிபன் னுற்றையஞ்சிதைத்தா
னாரும்மறுதேரிலவ னேறியொருகோடி
(11) : மாரியொடுகொல்படரும் வண்ணமாய்விடுத்தான். (311)

வல்லரியையொத்ததிதன் மாருதியினங்கஞ்
சல்லரியையொத்துட நவிப்புறுதலானான்
பல்லரிசுலத்திறைவ னங்கதன்பகைத்துப்
புல்லறிவாக்கனெடு போர்பொருதுமெல்லை. (312)

முண்டகவாக்கன்சிலை மூன்றி னுடனேமுங்
குண்டலமெனத்தலை குவிந்திடவளைத்துக்
கொண்டலொருகோடியொரு காலையிற்குவிந்து
மண்டுபெருமாரியென வார்களை பொழிந்தான். (313)

அட்டதிசைநாகரு மதிர்ந்திடவாக்கன்
விட்டகணையாலிவர் மெலிந்தனர்களுன்றே
துட்டனிவனென்றவன் றுணுக்கிடவிலங்கை
சுட்டவன்புயத்தினைய துங்கனுமெதிர்த்தான். (314)

மந்திரமொழிந்துதிரு வன்னிமுகவாளி
சிந்தனனரக்கனது தீப்பொறிதெரிப்ப
வந்திதையறிந்தினைய வள்ளன்மழைவாளி
யுந்தினனொருங்குபொழி யூழிமழையொப்ப. (315)

மன்னுமினையோனரை மதிக்கணைவிடுத்தே
யுன்னியொடுவையமொரு நூற்றையுமொழித்தா
னன்னவன்வெகுண்டுதொடை மீதினிலறைந்து
சின்னவனெனப்பொருத றீங்கெனநகைத்தான். (316)

ஆயிரம்பகிர்பிரிவ தாயிரமாக்கன்
றீயினுங்கொடுங்கணை தெரித்தனனிமைப்பி
னையகன்றனக்கினைய நம்பியொருகோடி
சாயகம்விடுத்தவை தடுத்ததவன்கண்டான். (317)

வேறு.

வண்டனாமிவ னுமற்றோர் வகையினுன்மாளானென்னச்
சண்டனையுலதத்தோன்குலந் தனையெடுத்தருச்சித்தேத்தக்
கண்டனனினையானெடுங் கான்மகனகலப்போனான்
கொண்டலைநிகர்த்தமேனிக் கொற்றவனதற்குநீர்ந்தான். (1)

சண்டமாருதமாமென்னச் சரமழைபொழிந்தாலீல
கண்டனார்படையேயந்திக் கடிதிராவணனுமவிட்டா
னண்டமும்வெடிப்பச்சீறி யனலெனவரும்போதால்
முண்டவன்ப்ரணவநாம முச்சரித்தவனாய்நின்றான். (319)

வந்ததேதாரஞ்ஞமன்னான் மலரடிவணங்கியேத்தி
உந்தரம்பொலியப்போன தறிந்தனனரக்கனாகுத்
தந்தையுமரனுமாலு மிவனெனச்சாற்றந்தம்பி
புந்தியைப்புகழ்ந்தானையன் பொன்னடிக்கன்புபூண்டான். ()

வாங்கியசிலையிலையன் மதிக்கணைவிடுத்துத்தாலந்
தூங்கியக்குலைக்காயென்னத் துணித்திடக்கினைத்தவெல்லா
மாங்குகத்தரிக்கச்சென்னி யமார்க்களமில்ங்கையாழிப்
பாங்கெலாங்கிடந்திராமன் பதத்தினுக்கபயங்குறும். (321)

கண்டனன்கவர்க்கவாசக் காவலனாகுஞானங்
கொண்டனனரக்கனிங்கே குரைகடலமுதகும்ப
முண்டனனுடைந்தாலன்றி யொழிந்திடானென்னுமுண்மை
விண்டனனிராமனோடு வீடணனென்னும்வேந்தன். (322)

முன்னவனுரைத்தவண்ண முடித்திடுங்கருணைமூர்த்தி
தன்னிகரில்லாப்பிரம் சாயகம்விடுத்தான்யாரு
முன்னருமார்பிறுக்க வுடைந்ததுகலசமன்னு
ன்னன்கரிலங்கைநீக்கி வைகுந்தநாடுபுக்கான். (323)

வரிசிலைநிமிர்த்துக்கோதை வாட்படைக்கூடுநீக்குத்
திருமகனிருந்தான்றிட்டி சீலைகற்பூரதீபம்
வருகவிக்கரசன்காட்டி மலரடிவணங்கவானோர்
மருமலர்பொழிந்தார்சங்க மாதவிமுழக்கஞ்செய்தான். (324)

அண்டரும்புகழ்ந்தாராசி யருந்தவர்மொழிந்தாரன்போ
டெண்டிசைத்தலைவரெல்லா மேத்தினாரீரொன்பானு
மண்டுதோற்கருவியெல்லா மறைந்திடுமகிழ்ச்சிதன்னை
முண்டனக்கரத்தானோடுந் திருசடைமொழிந்தாளன்றே. (325)

வேறு.

மன்னிலங்கைக்கோமான் மடிந்தானெனத்துத் தர்
சொன்னவுடன் பார்க்கியுத் தோகைமயில்போல்விழுந்தா
ளென்னசெய்வேனென்றலறி யேங்கினுளேத்துமைந்து
கன்னியரில்வண்டோ தரியென்னுங்கற்புடையாள். (326)

ஒடினாடோகைவிரித் தோடுமயிலோதிமம்போற்
றேடினாடன்கணவன் செத்தவுடன்மேல்விழுந்து
வாடினாளுகையு மலர்முகமுகங்கொப்பளிப்பச்
சாடினாளோகோகோ தார்வேந்தேயென்றமுதாள். (327)

கோத்திரத்தாலேற்றகுடி கூத்தியராற்றாழந்தகுடி
மாத்திரையாளென்றோது மைத்துனரைப்போக்கடித்தாய்
பார்த்திபனையென்னையுமப் பாவிபோலாக்கவரு
நாத்திவினைக்காளாய் நடுக்களத்திற்றாங்கினையோ. (328)

பிள்ளையையும்பேரனையு மற்றுமுள்ளபேர்களையுங்
கொள்ளுகொண்டகூற்றனுனைக் கூப்பிட்டாற்கொற்றவனை
விள்ளுவதென்பேதையொடு மீண்டுவரேனென்னாது
தள்ளியெனைமுன்னே தனிப்போகநீதியுண்டோ. (329)

செத்துநீர்போனவிடஞ் செய்யுமொருயாகாதி
ரித்தியமாங்கிருத்தியங்க ணித்தனடப்பூசனைக்குஞ்
சுத்தமாய்ப்பத்தியுமாய்த் துறையறிந்துசெய்வதற்குப்
பத்தினியான்வேண்டாவோ பார்த்திபனையென்றமுதாள்.

கூப்பிட்டாற்கேளாதோ கூற்றனுலகாதாளி
பாப்பிட்டசொல்லித்தன்மேற் பாசமறந்தனையோ
காப்பிட்டநாண்முதலாய்க் கண்டறியாக்கண்கலக்கத்
தாப்பிட்டேன்றென்னிலங்கைக் காதிபனையென்றமுதாள்.

சோடிழந்தமான்போலத் துஞ்சினுன்றன்னருகிற்
கூடியதோர்பேயிரியக் கூவினாள்பூங்கொடியா
டேடரியதன்மதினி செய்யகுறக்கேட்டுமுகம்
வாடினாண்கண்ணீர் மாரியெனப்பெய்யலுற்றான். (332)

தாங்கொண்திவ்விசனத் தாழ்வானைத்தாசாதி
பாங்குவாவென்றிருத்திப் பலவாயுபசரித்து
நீங்கிரியாச்சோதரனா னேர்ந்ததுதானென்ற லு
மாங்கவர்தன்னாழ்வினையை யார்தடுப்பாராதிபனே. (333)

மாண்டார்க்குப்பின்னிருந்தோர் மறுமைக்குதவிசெய்ய
வேண்டுவாரெண்ணீர் விடுவதென்பார்மேலோர்க
ளேண்டமுதகண்ணீரா லென்னுமெரிக்கடனே
யீண்டுசெய்துவாவென் றியம்பினுனெம்பெருமான். (334)

தாசாதிகூறுதலுஞ் சாம்பனங்கதனுடனே
பாசறையைநீங்கிப் படுகளத்துக்கோழிவந்தான்
மீசாரும்வேதாவு மெச்சுமுனதாண்மையும்பெண்
ணைசையினுற்போச்சோ வண்ணாவேயென்றமுதான். (335)

இந்தரசித்தேநீயிறைக்கு மேற்றமுள்ளவெண்ணீரை
மந்திரத்தான்யான்புரிய வைத்தாயோமான்மகனே
யந்தரமாயென்னைவிட்டே யண்ணனுடனீசேர்ந்த
தந்திரமோவையா தராபதியேயென்றமுதான். (336)

வேறு.

தரிக்கரிய பெருந்துயரத் துழன்று சிந்தை
தயங்கியதோர் வீடணனைத் தழுவிச் சாம்பன்
றிருக்கரத்தா லெடுத்தனைத்துக் கண்ணீர் மாற்றித்
தேற்றினான் நெளிந்தவனுஞ் செய்ய வேண்டு
முருக்கமுள்ள வபரவிதி முடித்தா னவ்வு
ருளவாக்கர் புடைசூழ வற்றான் ராமன்
மருக்கமலத் தாள்பணிந்தான் சனகி தன்னை
வரவழைக்கு முத்தரவின் றருள்வா யென்றான். (337)

மாதவனும் ராமச்சந்தர னனுமான் தன்னை
மனக்கண்ணு ளோக்குதலு மனம்போற் றுவி
பாதகரா மாக்கியர்கண் டந்நான் வந்த
பழிகாரக் குரங்கிதென்றே பத றியோட

சீதைதிருச் சந்நிதிபோய் ராம கார்யஞ்
செயமென்றான் செந்திருவே யெழுவா யென்றான்,
மாதுதிருச் சடைபிறகாய் முன்னே வாயு
மைந்தனுமாய் வரநடுவே வனிதை வந்தான். (338)

வந்ததொரு சானகியைக் கண்டான் செவ்வி
மாதவத்தோர் சிறைப்படுவார்க் கிலையென் றையச்
சிந்தைதனை முகக்குறிப்பா லவனா நோக்கிச்
செந்தழலை யினையவனாற் சேர்க்கச் செய்தா
ளந்தரத்துத் தேவர்முனி வோர்கள் காண
வதிற்குதித்தா ளக்கினியு மன்போடந்தச்
செந்திருவாஞ் சானகியைக் கமலத் தேந்திச்
செங்கண்மா விராமனுடன் சேர்த்துச் சொல்வான்.
வேறு.

செய்யபத்தரை மாற்றுள்ளசெம்பொன்னை
யையவெம்புடத் தாரிடுவார்கொலோ
துய்யவாயிரத் தெட்டுளதாமிதற்
கையமென்ன வழுக்கென்னவாண்டவா. (340)

எப்பூமாதரு மேத்திடுந்தெய்வமா
மொப்பில்லாதவ ளோர்சற்றுயிர்ப்பினு
லப்புவைச்சுடு மானதென்னங்கமும்
வெப்பமுற்றது வேந்தேயென்றோதினான். (341)

இந்தவாறெரித் தேவனியம்பலும்
வந்தமாதவ ராசிவழங்கினார்
கந்தமாமலர்க் கற்பகநாட்டருஞ்
சிந்தினார்மறை யோனிலைசெப்புவான். (342)

வேறு.

பணமா யிரநா கணைபாற் கடலு
மிணையா னதிலா தவைகுந் தமெனக்
கணமா தவர்வா னவர்கா ரியமாய்
வணமா தொடியோத் தியில்வந்தவனே. (343)

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR-623 106
P. M. DIST - TAMIL NADU - INDIA

தூயா மலர்க்கண் டிணைசே ரளவும்
வீயா ததுவே முலகும் வியமா
மீயா னநிசா சரீ டெனவோ
மாயா வடிவா யீனைமா தவனே.

(344)

பொன்னார் கமலத் துறைபூங் கொடியென்
றுன்னு துளரு முளரென் றுளமோ
வன்னார் கவலைத் தடமீட் டவரை
யென்னாந் துயரத் தெரியாழ்த் துவதே.

(345)

தனியா முலக முழலத் தகுநீ
நனிமா யையினு னலியத் தகுமோ
வினிமா தவமு மறமு மிலையாற்
கனிவாய்ச் சனகி கமலா பதியே.

(346)

உலகா னவனு முலகத் துருவின்
பலவா முயிரும் பரிவும் பகையா
நிலையா கியதத் துவநீ யலவோ
கிலேவா ணுதற்செந் திருநாயகனே.

(347)

வேறு.

அந்தணன்புகழ்ந் துபோனா னுயிடைத்தசாதேந்த்ரன்
வந்தனன் வணங்கிநின்ற மைந்தரைத் தழுவிவாழ்த்தி
யெந்தனார்குலமோடுன்னே யின்றவன்குலமீடேற்றஞ்
செந்திருவனையாயென்று சீதையைப்புகழ்ந்துசொன்னான். ()

மனுகுலக்கொழுந்தேயையா மாநகரடைந்துவாகு
புனைமணிமௌலிகுடிப் பொன்னகராள்வாயென்னக்
கனிவுறவாழ்த்திவேந்தன் கைவல்யமடைந்தானிங்கே
கண்கழற்குமான்சேனே கணக்கிடுமென்னச்சொன்னான் (349)

வானரத்தலைவனான வசந்தனைக்கும்பகன்ன
ஊனறப்பிழிந்தசோரித் திலகமாயொழிந்தானென்ன
மானவன னுமான்றாவி மறையவனுலகத்தெய்திப்
பேரனவன் னுன்னைமீட்டான் புகழ்ந்தனன்பூமிநாதன். (350)

புங்கவனினையோன்றனைப் புகழ்ந்துவீடணனுக்கிப்போ
துங்கமாமகுடஞ்சூட்டித் தொன்னகர்வலஞ்செய்தன்னுன்
சிங்கவாதனத்திலேறச் செய்துவாவென்றானப்போ
பொங்கியவுவகையோடும் பொன்னகரிலங்கைபுக்கார். (351)

வேதியர்முனிவோர்வேத விதிப்படிமுடித்தார்கும்பஞ்
சாதகமறையோரன்னுன் றலையிசைச்சொரிந்தார்தம்பி
தாதுகுதொடையல்பூட்டித் தனிமுடிபதித்தான்பேரி
மோதினாரிலங்கைவானோர் பதியெனமுழங்கிற்றம்மா. (352)

உயுத்தகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் 954.

மீட்சிகாண்டம்.

பொன்னகரிலங்கைவேந்தன் புனிதமாமுனிவர்விண்ணோர்
மன்னன்சுக்ரீவனாதி வானரத்தலைவர்குழ
மின்னிடைச்சனகிதம்பி யிருபுறமேவராமன்
மன்னுவிமானமீது வடதிசைநோக்கிவந்தான். (1)

பன்னகசயனத்தண்ணல் பங்கயத்தணங்கைநோக்கி
மன்னுசீரலையாய்ச்செவ்வேள் வாள்பதிமலைவில்லானு
மின்னிடையுமையாடன்னே வேட்டதிவ்விடத்தினுமங்
கன்னியாகுமரியென்றே காட்டினுன்கமலக்கையால். (2)

மாகடல்கடக்கும்வண்ணம் வழிதரத்தருப்பைமீது
யோகமாயேழுநாளிங் குறைந்தனனுவரிவேந்த
னாகமுங்கருகச்செந்தி யனற்கணைவிடுத்தேனந்தச்
சாகாவேந்தனென்னைச் சரண்பெறுந்தலமீதென்றான். (3)

தத்திபவலையிற்சங்கத் தாளமுமணியுந்தாவும்
 ரத்தினாகாமுமேலா மகோத்தியிரண்டுங்கூடு
 மித்தனுக்கோடிகண்டா ரெண்ணிலாப்பாவனோயும்
 பித்தமுமலடுநீங்கிப் பெரும்புகழ்ச்செல்வராவார். (4)

என்னுடைமுதியதாதைக் கீசனாஸித்தகங்கை
 தன்னிடைமுழுகியிந்தச் சாகரந்தன்னைக்கண்டாற்
 கன்னியைவதைத்தலாதி கருமமாம்பாதகங்கள்
 வன்னிவாய்ப்பருத்திபோலா மிதன்வரம்வடிவேற்கண்ணாய்.

இதுவைரவன் நன்றீர்த்த மிதுவெரிக்கடவுடர்த்த
 முதுமறைக்கிழவன்யாக முடித்ததித்தலமாமென்ற
 லெதுவிதற்கிணையேயாகு மிங்குள்ளகூபந்தன்னைச்
 சதுர்மறைபுகமுமல்லான் மற்றெவர்சாற்றவல்லார். (6)

கோடியாந்தீர்த்தமெல்லாங் கூடினகோடிதீர்த்த
 மாடினார்தமக்குப்பின்னே யயன்படைப்பில்லையென்ற
 லீடிலாச்சர்வதீர்த்த மென்பதிப்பெருமைகூற
 கோடிநாளாகுமென்றான் கொற்றவர்புகழுங்கோமான். (7)

வேறு.

ஓதரிய சேதுவின்மா காத்மக் தன்னை

யொப்பில்லாச் சானகியோ ரொத்தான் பின்னே

மாதவனும் வசிட்டமுனி யவனை நோக்கி

வாமனா மனுசுலத்தோர் மகிபா லங்கைப்

பாதகனா மாக்கனெனும் பிரம பிசப்

பழிகழிக்க விவிங்கமிங்கே ப்ரதிட்டை செய்தாற்

பூதலத்தோர் தொழுவாருற் பவத்தை நீக்கிப்

புண்ணியரா யுலகடைவார் புரிதா வென்றான். (8)

சுலகுருவாங் வசிட்டமுனி கூறக் கேட்டான்

குரவனிரு தாள்பணிந்தென் குலத்தோர்க் கெல்லா

நலமுதவு முனுமுகிலே நன்றா மென்ன

நனிதளத்தோடிநங்கியனு மானை நோக்கி

யிலகுநிரு மதையிலிங்கங் கொடுவா வென்ன
வேகினுனிங்கிமைப்பி விமையேரர் தச்சன்
கலைமுறையே திருங்கரோ டால யத்தைக்
கற்பித்தான் கண்டுமுனி கழற லுற்றான்.

(9)

பூதலத்திற் சோதியுரு வாயி லிங்கம்
புவியுதக மனலனிலம் புகழ்சேர் வான
மீதலது சுயம்புபிர திட்டை யென்று
மிமையவர்கண் மக்களிராக் கதரா லேத்து
மாதலம்பின் னூதனமென் றுரைப்பா ரென்றான்
மறைமுதலி யருணைக்க மல்லா தில்லை
யாதலினு லதன்பூசை பார்த்த மாரு
மான்மார்த்த பூஜைவிதி யறைவே னென்றான்.

(10)

ஓதரிய தவம்வேள்வி யுதக மாட
லொண்டொடியார் முதலாய வுதவுந் தானத்
தீததிக மல்லாது மேனா ளிந்நா
ளியற்றுபழி பாதகங்க டீரச் செய்யு
மாதலினுற் சிவபூசை யெவற்று மேலா
மகத்துணையும் பரத்துணையு மதுவே யாகுஞ்
சோதியுரு வாகியதோ ரிலிங்க பேதஞ்
சொல்லுவே னதன்பலனுந் துலங்க வென்றான்.

(11)

நவமணியுஞ் சிலைநான்கு முலோகத் தெட்டு
நாலைந்தான் தாருவினி னம்பன் ரூப
மவனிபுகழ் மிருத்துகையி ரண்டாமையா
வதுவன்றி யறன்முதலாய்ப் பதின்மூன் றான
சிவவுருவ விலிங்கமதைக் கணமென் றோதுந்
திரமாகும் பாணலிங்க மெதினு மேலா
முவமையில்லாச் சூதலிங்க மதினு மேலா
முத்தமனே யிதன்பெருமை யுரைப்பே னென்றான்.

(12)

சோதியுரு வாகியதோ ரக்கந் தன்னிற்
 சொல்லரிய பூசையினு லெல்லாஞ் சித்தி
 பூதியினு லிகவாழ்க்கை யாவுஞ் சேரும்
 பூவுறுதி யன்னத்தாற் பூமி கூடு
 மோதரிய கோமயநோய் பகைதண் ணே
 மொழித்துவிடு மாயுளினை யுதவுஞ் சந்த
 மேதினியோர் புகழ்வாழ்க்கை கூர்ச்ச பூசை
 மெவிர்தவுடற் பூரித்து விளங்கு மாவே (13)

தவமுதவும் வீடுதவு மணலின் பூசை
 தனியுடலிற் கெடுதியெல்லாந் தவிர்க்கும் வெல்லம்
 நவநீத மகிழ்ச்சிதருந் தான்ய லாப
 நதிக்கரைமண் டாருநவ மணிபொன் னாதி
 சிவவுருவாஞ் சிலையிலிங்க பூசைக் கென்றற்
 செப்பரிய மூவுருவாம் பாண லிங்க
 மவனிதனிற் பூசிப்போ ரடையும் பேறை
 யனந்தனா லறைவதற்கு மடங்கா தென்றான். (14)

வேறு.

சம்புமாகாத்மந்தன்னைச் சாற்றினுன்முனிவோரெல்லாங்
 கும்பமுந்திருத்தியாகக் குண்டவேதிகையும்வைத்துச் [து
 செம்பொன்பாலிகைக்குவேண்டுந் திரவியஞ்சமுத்துஞ்சேர்த்
 நம்பனைப்ரதிட்டைசெய்யு நாழிகைநேர்ந்ததென்றார். (15)

மாருதிவரவுதாழ வரமுனிவசிட்டன்சொல்லாற்
 ருரணிபுகழ்ராமன் சைகதவிலிங்கந்தன்னைப்
 பூரணப்ரதிட்டைசெய்து புனிதநீர்சொரிந்தானப்போ
 வாரணசியின்மாலிங்கம் வைத்தவன்வணங்கினின்றான். (16)

மன்னவனவனைநோக்கி மனமகிழ்ந்துவந்துவாழ்த்தி
 முன்னதாயுனதிலிங்கப் பூசனைமுடிப்பாரென்ன
 வன்னதைப்ரதிட்டைசெய்தா னகத்தியன னுமலிங்க
 மென்னவும்ராமலிங்க மென்னவுமியம்பலுற்றான். (17)

ஆனதோர்தைலமாதி யாங்கதிற்சொரிந்தானப்போ
வானவருவந்துதந்த வரநதிப்பெருநீராட்டி
நானமுஞ்சாந்துஞ்சாத்தி நறும்புகையாதியீரெட்
டானதின்பிறகுநீராஞ் சனமெடுத்துபசரித்தார். (18)

ஆடினாரிருந்தோரெல்லா மாகராவென்னவேதம்
பாடினார்முனியோரெல்லாம் பழமுனியாசிகூற
நாடியவாறோரெல்லா நறுமலரெடுத்துத் தூவத்
தேடருங்கைலைநாதன் பதியெனச்சிறந்ததம்மா. (19)

சீர்பெறும்பதியிலாதி சேதுராமேசமூர்த்தி
பார்புகழிராமலிங்கம் பருவதவர்த்தனீயாம்
பேர்பெறும்புவியி லூழி பெயரினும்பேராதென்ன [ர.
வோர்குருமுனிவன்சொன்னா னத்துவென்றுரைத்தார்மற்றே

அந்தமாநகரினாண்மூன் றிருந்தபின்னவர்களோடும்
வந்தனன்முனிவன்காட்டத் தேவிமாநகரம்வந்தான்
மந்தனேமுதலதாய நவக்ரகமனுவைத்தேத்திச்
சிந்துவினருகேதானஞ் செய்துதன்னகர்க்குச்சென்றான். (21)

மந்தரப்புயத்திராமன் வருவழிதன்னில்வைகு
மந்தணர்சீடர்க்கோது மாரணம்பழகுங்காலேச்
சந்ததமுணர்ந்துதங்க டனிமொழிமறந்துதாவுஞ்
செந்துவர்ப்பகுவாய்க்கிள்ளை வனமெலாம்வேதஞ்செப்பும் ()

அடும்பகைதணியாவேங்கை யாவொடும்பழகித்தாங்க
ளிடுஞ்சிறுகுருளையுன்னி யிரங்கிவந்திடக்கன்றோடிக்
கொடும்பசித்திறத்தான்மாரிக் குடித்திடக்கொடுக்கக்கண்டு
தடஞ்சிலையொடித்தான்கேட்கத் தவமுனிசாற்றலுற்றான் ()

பகையொழிந்துயிர்கள்வாழும் பாண்டிநாட்டதன்கண்மே
புகழ்பெறுங்கூடலாதி புண்ணியத்தலமீரோழாஞ் [லோர்
செகமகழிளசையாதி திருப்பதிநவமாமின்னு
மகதலமுளதாமிந்த மான்மியமுரைப்பேனென்றான். (24)

தத்துவமுணர்ந்தோன்றன்னேத் தசரதிதனையன்கேட்கப்
பைத்தலையாவந்தாங்கும் பார்வருமுன்னேபின்னே
வுத்தரகோசமங்கை யென்னவிவ்வுலகம்போற்று
மித்தலப்பெருமையென்று னிராகவனிதைஞ்சிச்சென்றான் ()

இப்பதிகண்டதேவி யிருக்கையென்றுரைத்ததால்ம்
முப்புரமெரித்தவீசன் சுயம்புவாய்முனேத்தமூர்த்தி
யொப்பறுமரசன்வேண்ட வும்பர்பொன்மாரிபெய்ய
செப்புபொன்மாரியீசன் சிலைநுதல்பெரியாளென்றான். (26)

வல்லவர்புகழ்பொன்மாத் தூர் வளருமை நூற்றியீசன்
மெல்லிழைப்பிரகதாம்பாண் மேவியபதியாமிந்த
வெல்லேசுழ்புவிகளெல்லா மிரணியத்தெழிலாமென்றற்
சொல்லுதற்கையமுண்டோ துறக்கநாடிதுவாமென்றே (27)

இந்திரன்பதியைமானு மிலுப்பையாந்தருவினீழற்
சுந்தரவல்லிநாதன் சுயம்பிரகாசமூர்த்தி
நந்தெயிறுளவாய்வெங்கண் டுமலிநாயகனும்வைகு
மிந்தமாநகரங்காண்பா யென்றலுமிதைஞ்சிச்சென்றான். (28)

திதிசுதாமருக்காற்று ததிதிசேய்தெளிந்துகூடி
கதிமுதற்குந்தரேசக் கடவுளேகாவாயென்ன
மதிநுதலங்கயற்கண் மடந்தையாலருளப்பெற்ற
பதியிதைத்தேவிகோட்டை யென்பதுபரமாவென்றான். (29)

காரைமாநகரமென்னுங் கனகமாநகரத்தன்னை
யாரியன்வியந்துகூறி யமலேகொப்புடையாளன்பர்
தாரணிபுகழ்வாணீபத் தனஞ்சயன்றனக்காயீசன்
வாரணியுமைமீனாட்சி சுந்தரன்வடிவாய்வந்தான். (30)

நீதிசேர்வணிகமாக்க ணிதைந்திடுமவையிலையன்
மாதுலனாகிவந்து மருமகனணிந்தபொற்பூண்
மேதகுகாரைநேருங் குடிவளம்விளம்பிவென்று
ஞதலாலிவ்வூர்நாம மஃதெனவிளங்கிற்றன்றே. (31)

வேறு.

களப மாதரின் றுணைமுலை பருகிடக் கவிங்க
மிளகி டாதிரு மாந்தவ ரிணையடி யிறைஞ்சி
யுளம கிழந்தகங் குழைதர நெகிழ்தலு மூவகைக்
களவி லாதசெவ் வேளுறை சிகிமலை யதுவாம். (32)

இந்த மாநகர் வேலவன் பதியென வியம்புஞ்
சந்த மாரகிற் பொழில்பெறுஞ் சூரையித் தலத்தை
விந்தை யாம்புகழ் வேண்டியென் றுரைத்திடும் வியப்பை
முந்த வானவர் முறைமுறை யேத்திய மூதூர். (33)

சோதி வெண்பிறைக் கோடுழக் கிழிந்தடை சொரிதேன்
மோது மூவகைக் கனியுரு நறவொடு முடுகிக்
கோதி லாமது நதியெழச் சாலிகள் கொழிக்கு
மாத லாவிதை நியமமென் றுரைக்குமிவ் வகிலம். (34)

துய்ய வானவர் தானவர்க் குடைந்துவெக் துயரா
னைய மேதினி யடைந்தவர் நனிபரி தாப
மைய விவ்வன மேவலு மகன்றிடு மதனால்
வெய்ய தாமினேப் பாற்றிய நகரென விரிப்பார் (35)

கங்கை குடினான் கைலையும் வியப்புறக் கனகந்
தங்கு கோயிலு மாநக ரும்மயன் சமைத்தான்
புங்க வன்பதி யாமென மூவரும் புகழ்ந்தா
ரிங்கு ளார்களு மிரணிய நகரமென் றிசைப்பார். (36)

வேறு.

துப்பிதழ்ச்சிமணான் றேன்றலாஞ்சயந்தனென்பா
னெப்பறுமுனிவன்யோக முலைத்திடவிழித்துநோக்கிச்
செப்பினான்சாபமன்னான் செவ்விபோய்க்கோகுவாகி
யப்பெருமலையைத்தாங்கி யவனியற்றிரியுமெல்லை (37)

இத்தலமடைந்தகாலை யிழைத்ததிங்கறிந் துவேண்டப்
பத்தருக்கருளும்புத் தூர்ப் பரமனானும்பெற்ற
னுத்தமகுடபாற்றேன்று முயர்மலைய துவாமூரு
மத்தமாவல்லானேத்தும் வைரவன்னகரமென்றான். (38)

இன்னனவியப்பென்றோதி யெழின்மணியெண்விமானம்
தன்னைத்தானொழுதுவையா தாமரைச்செங்கணான்
பொன்னனைப்புடைத்தகாலே புரந்தரனுலகோரெல்லா
மன்னுமித்தலத்தைக்கோட்டி மாநகரென்பாரென்றான். (39)

நாற்றிசைதொழுதுபோற்ற நாகநாடளாவுங்குன்றங்
கூற்றினையுதைத்தேதான்வைகுங் கொடுங்கிரியென்னலாகுஞ்
சாற்றுதற்கரியபுத்தூர்த் தலந்திருத்தளியாமீசன்
சேற்றுவினையகண்ணாள் சிவகாமவல்லியென்றான். (40)

இத்தலப்பெருமையென்னு வியம்புதற்கெளிதோனான
சித்தனான்கமலையீசன் சிவைசிவகாமவல்லி
நத்தமாமுகத்தினுனங் கற்பகநாதனென்ன
முத்திரீர்க்கரையிலையா சுயம்புவாய்முனைத்தழிர்த்தி. (41)

புரந்தரனுலகோரெல்லாம் போதகமுகத்தோனான
வரம்பெறுமசுரன்வெம்போர் வாதினுக்காற்றாராகிக்
கரங்குவித்திறைஞ்சிவேண்டக் கற்பகக்களிறுநாதன்
விரைந்துவென்றவனையூர்ந்த விநாயகன்பதியீதென்றான். (42)

அந்தணன்புவியையீன்ற காலையிலவனியோடும்
வந்ததிப்புனலாமென்றான் மகத்துவமிதின்மேலுண்டோ
நந்தணிகரத்தான்றன்னை நறுமலர்மாலேசூட்டச்
செந்திருமடந்தைநோன்பு செய்ததிக்கரையிலையா. (43)

அலைகடற்பிறந்தகோதை யண்ணலையருச்சித்தேத்தி
நிலைபெறுந்தவத்தினின்று னெடியவனுதயமாகி
சிலைநுதலாளேவேட்டுச் சீபதியானுனிந்தத்
தலந்தனிலென்றால்வேறு சாற்றுதற்குவமையுண்டோ. (44)

ஆதலாலிதன்பேரானோ ரருளியகமலேதீர்த்த
நாதனுங்கமலையீச னாடெலாம்புகமுநாம
மாதிருவீசனன்னோன் மகிழ்சிவகாமவல்லி
சித்தமார்மலர்சேர்வரவி திருக்குளமென்பாரையா. (45)

பின்னையோர்தடாகந் தோண்டப்பெருச்சிறுபறவையாதி
மன்னவனாகச்செய்த மாட்சியைக்காண்பாராகிப்
பன்னகசயனத்தெம்மான் பங்கயன்பரசுபாணி
பொன்னகர்க்கிறைவனான புங்கவன்புரிதவிண்ணோர். (46)

தித்திரிஸ வராஹஸ ஜஹிஷஃ கூஜாஸ்யா |
உ உ

வாஸ்யஸ ராஜஹவாவஃ வாவெதெ ஜோக்ஷோபயஃ ||
உ ந

என்றது.

பாருட்சிறந்த பரதமாகண்டத்தில் பண்டையதானபாண்
டிய நாட்டில் மருதங்கூரெனும் ஸ்ரீ கணேசமாநகரின் கண்
ணே குருவிகேண்டானென்றும் மங்களவாவி யென்றுந் திக
ழுந் தடாகமொன்றுளது. அஃது ஆதியில் சிச்சிலி
யென்னுமோர் சிறுபறவை சிறகை யுரசிக்கொண்டதினால்
ஒரு குழியுண்டாயிற்று. அதனைக்காட்டேனமொன்று விசா
லப்படுத்திற்று. பின்னால் காட்டுப்பகடொன்று பெரும்
பள்ளமாக்கியது. பின்னரோர் குஞ்சரமதனை யோர்பெரிய
மடுவாக்க அதில் நீர் நிறம்பியிருக்க ஆண்டு காட்டகத்திற்கு
வேட்டையார்த்தமாகவந்த பாண்டியன் இளைப்புற்று தாக
விடாய்தீர்க்க நீர்தேடுங்காலே யிம்மடுவில் தூநீரிருக்கக்கண்டு
விடாய்தணித்து அதனையோர் பெரும்வாவியாக்கினான். இவ்
வைவரும் நிர்யாணதிசையை யடையுங்காலே யுமாபரமேச்
சுரன் அவர்கட்குப் பிரத்தியட்சமாகி அன்னாரிடத்தன்பு கூர்
ந்து அவர்களை வேண்டும் வரம் யாதென வினவ, அன்னோ
ரெவற்றினு மேலதான சாயுச்சிய பதவியைக்கேட்க எந்தைப்
பிரான், அப்பதவி போதத்தோர்க்கேயாம். மற்றவர்க்குச்
சாலோகங் கிடைக்கும் ஆயினும் நம் சங்கரி திருவருளின்படி
நாமக்குச் சாம்பபதவியளித்தனமென்று திருவாய் மலர்ந்தரு
ளிஞர். அவ்வண்ண மன்னோர் காலையங்கிரியில் வசிக்கு

நாளில் நாரதமாமுனிவர் கண்டு வியப்படைந்து அண்டர்
நாயகனுக்கு விண்டிட இருவரும் புண்டரீகத்தானிடம் புகல
மூவரும் விண்டிவைச் சேர்ந்து இவ்வதிசயஞ் செப்ப அன்
னன் அனைவரையுமழைத்துக்கொண்டு முழுமுதற் கடவுளான
முக்கனானிடம் போக அவர் சகல தேவதைகளையு மழைத்
துக் கொண்டு அந்த வாவி வாய்க்கரையடைய முன் சொ
லிய ஐவரும் சாயுச்சிய பதவி வேண்டித் திருவடி தாழ்ந்து
கேட்க மனமகிழ்ந்து தொண்டர் நாயகனீலகண்டனார் சிச்சி
லிப் பறவைக்கும், வராகத்திற்கும் பாண்டியனுக்குங் கொடு
ப்பதாகவும், உலகமாதாவாகிய உமையாள் மகிடத்திற்குக்
கொடுப்பதாகவும், திருமால் குஞ்சரத்திற்குக் கொடுப்பதாக
வுந் திருவாய் மலர்ந்தருளிணார்கள். பின்னர் புண்ணிய வசத்
தால் அநேக உத்தம சென்மங்களெடுத்து முடிவில் கருங்
குருவியாகவும், பன்றிக் குருளைகளாகவும், வரகுணப் பெரு
வழுதியாகவும் வந்து ஆலவாய்க்கண்ணாதிமூல சோமசுந்தரக்
கடவுள் திருவருட் பெற்று மேலதாம் பதவியடைந்ததை
யாலவாய்த் திருவினையாடற் புராணத்தானும், மகிடாசுரனுக்
கெம்பிராட்டி யுமையாள் பதவியீந்ததை தேவி மான்மியத்தா
னும், குஞ்சரமிந்தரத்துய்ம் மனபாண்டியனாக வந்து,

“அன்னவன்றவஞ்செய்போதி லகத்தியன்வருதல்கண்டு
சென்னியைக்குனியானாகச் சீறியேசாபமிட்டான்
மன்னதைபறிந்தறிஞ மயேச்சரன்றன்பாலன்பு
துன்னநீயளிக்கவென்ன வளித்தனன்றும்பியானுன்.”

அவ்விதம் யானையாகி மேற்கூறிய கணேசமாநகரில் விநா
யகப்பெருமான் சந்நிதியில் ஓர் தடாகமமைத்துப்பூசித்து

“கானகத்திருந்துபன்னாள் கரிணியாய்க்கழித்துவேந்தன்
னானநாயகன்பதத்தை நண்ணினனென்றுசொல்வான்
மோனமாமிருநீரின் மூழ்கிடத்தானைப்பற்றி
யினமாமுதலையப்போ லிழுத்தனனாகவென்பான்.”

அப்போ யானைக்கு ஞானஉதயமாகி ஆதிமூலமேயென்று
கூவ ஸ்ரீமன்னாராயணன்வந்து

“ இறைஞ்சியேநின்றவிந்தி ரத்தாய்மன்றனையேநோக்கித்
துறந்தனைதீமையெல்லாஞ் சுகமினிப்பெறுவாயென்று
அறன்றிருநாதன்சொல்ல வரசனுமரிருபான
நிறந்தனையெய்திமோட்ச நிலையதுபெற்றவாறே.”

என்பதை பாகவதத்தாலுங்காண்க.

இவ்வரலாறுகள் மருதங்கூர்ப்புராணத்தில் தீர்த்தவிசே
டப்படலத்தானும், இந்திரன் பழிப்புத்தீர்த்தபடலத்தானும்
வாரணமுத்திப்படலத்தானுமறிக.

மெய்த்தவமுனிவோர்திக்கு வேந்தர்கண்முதலாயுள்ளோர்
புத்தமுதனையவிந்தப் புண்ணியப்புனலைச்சூழ்ந்தார்
மத்தகக்கரியேறன்னாய் மறைவலார்மனுக்களோதத்
தத்துவமுணர்ந்த கும்பசாம்பவன்சாந்திசெய்தான். (47)

கங்கையேயாகுமென்றார் காவிரிநதியாமென்றார்
பொங்குநீரெழுனேகோதா விரிப்புனல்போலாமென்றார்
துங்கபத்திரையாமென்னச் சொல்லுதற்கதிகமென்றார்
செங்கையாலள்ளியள்ளிச் சென்னியிற்சொரிந்துகொண்டார்.

ஆடினாரைந்தாரீச னருட்கடல்படிந்தாரன்னக் [றை
கூடினார்குடைந்தார்மாயோன் குளிர்மதிச்சடைமேற்கொன்
சூடினான்மலர்த் தாடன்னிற்சுருதியான்வேதந்தன்னைப்
பாடினார்முனிவோரெல்லாம் பன்மலரிறைத்தார்விண்ணோர்.()

வேறு.

ஆதி சங்கரன் கேச வன்வர லான தேசுபட் சேத்திர
மோது மாதவ தீர்த்த மாமிதை யொப்ப தேயெனச் செப்புமா
சேது காவிரி காசி மாமகஞ் சேருங் காஞ்சன் பத்மணி
சீத ளித்தட மென்று ரைத்தனன் செங்கண் மாறரு பங்கயன். (50)

கேச வாகரு டத்வ சாவிது கேண்மி னித்தல முத்தவப்
பூசையாலிவ ணீயும் வந்தனை புண்ணி யப்புன லாயது
வீச மாமலர் மருதங் கூர்தரு மேவு நாயகட் சேத்திரம்
ராச நாரண புரமெ னும்பெய ரீச னுமகிழ்ந் தோதினான். (51)

சங்க பாணியுங் கங்கை வேணியுஞ் சதுர்மு கன்றிசைத்தலைவரும்
புங்க வன்முதற் தேவர் யாவரும் புனித முனிவரும் பூதரு
மிங்கு வந்ததே மங்க ளமிஃ தென்ன வித்தல மித்தட
மங்க ளம்பெற ஆழி யூழிநாள் வாழ்க வென்றனன் மலைவலான். (52)

வேறு.

பூதலத்துள்ளகோடி புனிதமாந்தீர்த்தமெல்லா
மோதருங்காசியாட லொத்திடுமுவரியுண்ட
மாதவமுனிவன்சொன்ன மங்களதீர்த்தமென்றே
சீதரன்மற்றோர்க்கெல்லாந் திருவருள்பொழிந்துசொன்னான்.

திங்களோடெண்மர்தாழ்ந்து சீதரனுகந்ததீர்த்தம்
பங்குனியுத்திரத்திற் படிந்தவர்பாவம்போக்கு
மங்கவர்க்குறுதியாங்க ளனந்தபேதகமானாலு
மங்களம்பெருவாரென்ன மூவருமகிழ்ச்சொன்னார். (54)

கங்கையில்வருடமாடி கயைத்திதிமுடித்துப்பின்னர்
செங்கண்மால்சனார்த்தபிண்டஞ் செய்தவர்க்கதிகமிந்த
மங்களப்புனலிலாடி மறைவழிதிலநீரிட்டாற்
சங்கராதிருப்தியென்னச் சாற்றினார்பிதுர்க்களெல்லாம். (55)

சிச்சிலிப்பறவையேனஞ் சீர்பெருபகடுகைம்மா
வச்சிரப்புயத்தார்வேந்த னைவரும்வரத்தின்பேரு
னச்சாவணிந்தபெம்மா னங்கையாமிமயவல்லி
யச்சுதன்பதவிசேர்ந்த யாடலையுரைப்பேனென்றான். (56)

பொங்கரவணிந்தானாடல் புரிந்ததெண்ணேழோடெட்டித்
கங்கரிக்குருவிபன்றி கன்னிநாட்டரசனென்பார்
சங்கரிலீலைக்கேற்ற தானவப்பகடாமையா
புங்கவக்களிற்றைக்காத்தான் பூமனையின்றபூமான். (57)

அர்ச்சுனவனத்தினுத னசோகமாமலராளம்மை
நச்சரவணையான்ராச நாரணனுபயநங்கை
கச்சணிகமலக்கண்ணி கற்பகவல்லிதம்மை
வச்சிரபாணியேத்தி வசையிலாமலர்க்கண்பெற்றான். (58)

மன்னவன்ராமச்சந்தரன் வசிட்டமாமுனியைநோக்கிக்
கன்னல்சேர்கழனிசூழங் கணபதிபுரத்தின்சீரும்
பொன்னவிழ்கமலம்பூத்த புனல்வளம்புகன்றவாயான்
மன்னியபரமலிங்க மகத்துவமுரைப்பாயென்றான். (59)

தக்கவர்புகழேயோத்தித் தசரதன்மைந்தாகேளாய்
செக்கர்வார்சடையான்பாரிற் சிறந்ததீரைநூற்றெட்டிற்
றக்கணந்தனிலீரேழான் தனிப்பதிநவமாந்தம்மின்
முக்கியமருதங்கூர்வாழ் மூர்த்திசீருரைப்பேனென்றான். (60)

ஆதியாயிரண்டாய்முன்று யனந்தமாயகண்டாகாரச்
சோதியாயாருதராத் துரியமாய்த்துரியாதீத
நீதியாய்த்துவாதசாந்த நிலையுமாய்நினைவிற்கெட்டா
நாதியாய்நாமரூப நவின்றிடாப்பிரமலிங்கம். (61)

சத்துமாய்ச்சித்தாநந்தத் தனிப்பரம்பொருளாய்ச்சர்வ
வித்துமாய்வினாவையெங்கும் வியாபியாய்விடயாநந்தச்
சித்துமாய்ப்ரவிர்த்தியில்லாச் சின்மயப்பொருளாய்ச்சேரு
முத்தியாமுலகுக்கெல்லா முதல்வனாய்முனைத்தமூர்த்தி. (62)

அதியினுமதியாய்நொய்ய வணவினுமனுவாயான்
மதிபகலிமையாமுக்கண் மாலயன்மருங்குவைகுஞ்
சதுவரசதமோவென்னச் சாற்றுமுக்குணமுந்தானாய்ச்
சுதிபுகழொருவனாதி சுயம்புவாய்முனைத்தசோதி. (63)

ஓதருமறைகணுன்கு முபநிடமுரைக்குநாத
நாதனாய்ப்பிரமவண்ட நடுவுமாய்ப்புறம்பாய்ப்பஞ்ச
பூதமாய்ப்புகலற்கெட்டாப் பொருளுமாய்ப்பொதுவாய்நாம
பேதமாயெங்குந்தானும் பெருமையாம்பிரமலிங்கம். (64)

அடுக்குடையண்டமெல்லா மீன்றளித்தழிக்குமாடற்
 ரெடுத்தசாக்கிரங்கனாவச் சுழுத்தியின்றே றுந்தோன்றுங்
 கடத்தினின்மதியம்போலக் காட்டுவான்காண்பானாகி
 விடுத்தபல்லுயிர்களுெல்லா மேவுதற்கிடமாமூர்த்தி. (65)

வானவர்கோமான்செய்ய வார்குழலகவிதன்னை
 யீனமாய்ப்புணரச்சீறிக் கௌதமனிழைத்தசாப
 மானவனுடலமெல்லா மாயிரம்போனியாகு
 முனமுமகற்றிக்கண்ணு யுவந்திடவளித்தலிங்கம். (66)

மந்தரப்புயத்தோனான மகபதிவருடந்தோறு
 முந்தியநகரிற்பாறு முழுமதிப்பயறிந்நாளில்
 வந்தவனருச்சித்தேத்தும் வான்றருமலருமன்னான்
 றந்தியின்கவடுங்கண்டு தரணியோருய்வாரையா. (67)

வேறு.

ஐயனாடலை யாங்கவன்கேட்டலு
 மய்யுமய்யுமென் றேயுளங்கூடினான்
 செய்யும்பூசைத் திரவியங்கொண்டுநா
 கையன்கோயின்முகக் கால்வலமாயினான். (68)

மூல்லையைந்து முருகலர்நால்வகை
 கொல்லையைந்திலைக் கூவிளங்கும்பமா
 வில்லையைந்து மிரைத்தனனன்புடன்
 ரெல்லைநாயகனைத் தொழுதேத்தினான். (69)

நம்பிகோடியி னம்பனின்னாமமா
 யம்புவிக்குய ராலயமாக்கினாய்
 தம்பியிந்தத் தலந்தனிலிங்கமாய்ச்
 சம்புவைத்தொழுத் தக்கதென்றேதினான். (70)

தேர்ந்தமாதவன் செப்பலுமானவ
 னார்ந்தசிற்தை யதுவெனவாகமஞ்
 சேர்ந்தபூசைத் திரவியம்யாவையு
 மோர்ந்திமைப்பிற் கொணர்கெனவோதினான். (71)

அக்கணத்தி லரிக்குலவேந்தனாற்
பக்கனின்ற பணித்தொழிற்பற்பலர்
திக்குவானுந் திரைகடற்சென்றுள
தக்கயாவையுந் தந்தடிசூடினார்.

(72)

பசுபதிக்கபி டேகம்பணுவித்த
லுசிதமென்னலு மொல்லையிற்சேணுளார்
விசுவகன்மா விதிப்படிமண்டப
மிசையவேதிகைக் குண்டமியற்றினான்.

(73)

கங்கையாதி கறைமிடற்றண்ணல்வா
ழங்கங்குள்ள வரும்புனலாழிநீர்
மங்களப்புனல் வாரணத்தீர்த்தமும்
பொங்குகும்பமீ ரொன்பதும்பூரித்தார்.

(74)

வேறு.

சிற்பநூ லுரைத்தவண்ணந் திருவுருவிலிங்கந்தன்னை
நற்புனற்செந்நலாச நனிகிடையாசனாகம்
பற்பலசடங்குசெய்து பதித்துயிர்ப்பாதிட்டைபண்ணி
தற்பரமானகும்பந் தனையபிடேகஞ்செய்தார்.

(75)

எள்ளினெய்யாதியார மிறுதியாயிரைந்தொன்றுந்
தெள்ளியமறையோர்வேதஞ் செபித்திடச்சொரிந்தேயாடை
கள்ளவிழ்கடுக்கைமாலே சுற்புரக்கலவைசாத்தி
யொள்ளியவுணவு தூம மொளிவிளக்கெடுக்க லுற்றார்.

(76)

பூரணகும்பமாதி புகழுபசாரமீரெட்
டாரணந்தழுவங்காமீ காகமவழியாய்ச்செய்தார்
தாரணியிமையோர்தீட்டுந் தசமிருநான்குபேரி
காரணிமுழக்கத்தோடு கடலொலியடக்கிற்றன்றே.

(77)

மனமுரம்புறந்தாள்செய்ய வாகுமூலங்கண்ணெற்றி
கனிவொடுசெவிகடோயக் கவிழ்தலட்டாங்கமூன்றாங்
குனிதலைமுழங்காலங்கை கோவெனப்பணிதலேகஞ்
செனியின்மேற்காங்குப்பிச் சேவடிதொழுதுநின்றல்.

(78)

தடியெனக்கிடக்கலங்கை தாளொடுகுவித்துநிற்றல்
வடமொழியுரைத்ததூய வந்தனவிதியாயாரும்
படியிசைப்பணிந்தெழுந்து பரமனேகாவாயென்று
ரிடபனையினையோன்னீராஞ் சனமெடுத்தேத்துங்காலை. (79)

இலக்குவனிறைஞ்சியேத்தி நீசனைவலமாய்வந்து
தலைக்குயர்கரங்கள்கூப்பித் தமிழனுக்கருளவந்த
மலைக்குலத்தரசன்பாவை மங்களவல்லிநாதா
கலைக்குனிவரதராஜக் கடவுளேகாவாயென்றுன். (80)

பன்னரும்புகழிராம பத்திரனெழுந்தேயாசான்
றன்னடிவணங்கியெங்க டனிக்குலக்குரவனான
வுன்னையான்புகழவல்லே னில்லையென்றுபசரித்துப்
பொன்னவமணியாலையன் பொற்பதம்புதையச்செய்தான். ()

தக்கணதீசையின்மேலாய்ச் சாற்றியகோடிதன்னின்
முக்கணானருளும்பெற்றேன் மூவுலகுவக்குமென்னத்
தக்கவித்தலத்திலுன்றன் றனியருட்பெருக்காலெம்பி
செக்கர்வார்சடையினுன்றன் றிருவருள்பெற்றானென்றுன். ()

வேறு.

மன்னிராமன் வழங்கியவாசகந்
தன்னைக்கேட்ட தவமுனியானவ
னின்னுமிந்தவிலிங்க மகிமையைப்
பன்னக்கேளெனப் பண்புடன்செப்புவான். (83)

ஆனசித்திரை யாகியமாதத்தி
லானமில்லர் வுயர்ந்திடுபூரணை
நானந்தோய்ந்தநன் னீரினாலாட்டிடி
னேனைலிங்க மிறைஞ்சியதாகுமே. (84)

ஆடிப்பூரமன் றன்னாபிடேகமுங்
கூடிச்செய்தவர் கோவினமாயிரந்
தேடிச்செந்தணர் செய்ததோர்பேறதை
நாடிச் சேர்ந்துமே நண்ணிடு வார்களே. (85)

மானமார்கழி மாதத்தின்மாலெனு
மேனந்தேடியு மெய்திடாச்சீரடி
வானந்தூக்கிமன் றுடியவாதிரை
யானநாளின்மிக் கன்புடன்மேவியே.

(86)

பூசைபண்ணினர் புண்ணியராகிவான்
வாசவன்றினம் வாழ்த்திடப்பெற்றிடுந்
தேசுகொண்ட சிவனடிக்கன்புபூண்
மாசில்லாவடி யார்களாய்வாழ்வரே.

(87)

வேறு.

அந்தமாநகரினாண்மூன் றிருந்தபின்னவர்களோடும்
வந்தனனிராமனாதன் வனசமாவதனநோக்கி
யிந்தமாநகரமய்ய மீசனுமாலுநீங்காச்
சந்ததம்சயம்புவானார் சத்தியகிரியீதென்றான்.

(88)

இப்பதிப்பெருமைதன்னை யியம்புவேனிராமாகேளாய்ச்
செப்பருங்கங்கைநீரைச் செவியினிற்கொணர்ந்துதெவ்வர்
முப்புரங்காய்ந்தான்செய்ய முடிக்கபிடேகஞ்செய்யு
மொப்பிலாக்கபிலையுள்ளத் துணர்வினையறிவாமென்னு.

(89)

புலியதருடையான்சீற்றப் புலியுருவாகிவந்து
வலியினுலதனைச்சீற வணங்கியான்வாய்மைருன்றேன்
பலிகொள்வாயென்னவந்தப் பசுவினுக்களித்தவாடல்
கலைவலாரிதனைத்தென்கோ கன்னமென்றுரைப்பாரையா.

(90)

ஐங்கரன்பொருப்பினோடு வரங்கம்பொன்னுனைக்காவ
லங்கமைந்துளதாமாரு ரம்பலமருணையத்தி
தங்கும்வேங்கடப்பேரான தலமெலாமோதக்கேட்டுத்
திங்கடோய்மலைகிட்கிந்தை சேர்ந்தனன்சேனையோடும்.

(91)

வேறு.

பூதலத்துளதோர் மூர்த்தியின்பெருமை புகன்றதன்குருவடிபோற்றி
மாதருக்கரசாஞ் சீதையைநோக்கி வாலியைவதைத்தவன் மகுட
மாதவன்சேய்சுக் ரீவனுக்காக்கி யவன்றுணை யாலுணைமீட்டே
னீதவன்வாழ்கிட் கிந்தையென்றுரைத்தா னிரவியின்குலத்துய ரேந்தல்.

வாலிவந்தணுகா மதங்கமாமலையின் வானரவேந்தன்முன் வடித்த
பாலெனுமொழியாய் நீபறித்தெறிந்த பணிதனைக்காட்டிய திவிடஞ்
சாலவுந்துயரா லலைந்தவென்றனைப்போற் றளர்ந்தவ னேவியவனுமா
னாவன்யானு மளவரும்புகழை யடைந்த துமிப் பம்பையின்னருகே. (92)

கவைத்தறிந்தினிதா யுளதெனக்கிடுவா யேவள்யான்வரத் தொழுது
பலக்கடல்கடந்து சடத்தொடும்பரம பதம்பெறு சவரியாச்சிரமந்[தித்தே
துவிக்கரம்விதிர்த்துக் குவித்துயிர்குடிப்பான்ரோள்விழப் புடைத்தலுந்து
பலித்தவரடையும் பெருங்கதியடைந்தா னசுரனாங் கபந்தனாடவி. (94)

கொண்டினையரக்கன்போம்வழிதனிலென் குலமிலாப்பெரியதந்தையுமாந்
திண்டிறற்சடாயு லீழ்ந்தவன்றனக்குத் தீக்கடன்முடித்ததிவ் விடமாந்
துண்டமுஞ்செவியு மிழந்தவள்வினையாற் றாடணன் நிருசிரனோடுங் [ம்
கண்டகக்கரனைக்கொன்றதிவ்விடம்பொன்கலைவிழப்புடைத்ததிவ்விடமா

வானுறைதருவாய் மாதவமுடிக்கும் வடநதிக்கரையில் யாம்வசிக்கு
மானதற்கினையோன மைத்ததிலரக்க னமித்துனை யெடுத்ததிச்சாலை
மானெனும்விழியாய் வரும்பொழுதிருந்த மலையிதுவாமென வழுத்திச்
சானகியோடு முனிபரத்துவசன் சாலைசென்றிருந்தனன் றனிமால். (96)

வேறு.

எண்ணருந்தவத்தோர்க்கெட்டா வீசனையெளியேன்றன்பாற்
பண்ணமர்மொழியாளோடு வந்தனைபரிவாலென்ற
னண்ணலேபகலுக்காக்கு மடிசிலுண்டப்பாலையா
விண்ணரும்புகழயோத்தி மேவுதல்வேண்டுமென்றான். (97)

கும்பனும்பரத்துவாசன் கூறலுமவனைநோக்கி
யெம்பிரானுன துசின்தைக் கிசைந்தனனிநிதென்றேத்தித்
தம்பியுங்குகலுந்தேறச் சாற்றிவாவென்றான்றிவிச்
செம்பொனார்நந்தியென்னுந் திருநகர்க்கனுமான்வந்தான். ()

இந்தவாறிவனாகெய்து மெல்லையிலினையோனேங்கித்
தந்தநாள்கழிந்ததண்ணன் றுளினைகானேனென்ன
நந்தவாரழலேழுட்டி நனிவலமுர்ந்தானப்போ
வந்தனன்ராமனென்பேர் மாருதியென்றுவந்தான். (99)

வாடியபயிர்க்குத் தூய வான்மழைபொழிந்தாலென்ன
நாடியவனுமான் றன்னை நாயகன்பரதனோக்கித்
தேடுமென்னண்ணன் செய்தி தெளிவுறச்சொல்வாயென்ன
மாடுறைமாந்தரெல்லா மகிழ்தரவழங்க லுற்றான். (100)

சித்திரகூடந்தன்னிற் றிருவடிகொடுத்துத்தெற்கா
மத்தலத்திடைநடந்த தனுவிடா துரைத்தானையன்
மெய்த்தவப்பரத்துவாசன் வேண்டிடவிருந்தானென்ன
யித்தலத்தனுப்பவந்தே னினியதற்கிசைவாயென்றான். (101)

நாயகன்வந்தானென்ன நன்னகரயோத்திதன்னைத்
தூயவாய்த்துலக்கியெங்குஞ் சுடர்மணிக்கும்பமேற்றி
யாபிரம்வைரத்தூணு லமைத்தமண்டபத்தையாரு
மாயவனுலகாமென்ன மனமகிழ்ந்துரைக்க லுற்றார். (102)

இன்னவாறயோத்திதன்னை யிதுவதுவென்னச்செய்த
பொன்னகரழகையாதி சேடனும்புகலலாற்றான்
பொன்னுழைகடிந்தானிங்கே பூர்வபோசனத்தில்வந்து [ன்.
சொன்னகான்மகனையையன் றுதித்தென்னோடிருத்தியென்று

அடிதொழுமரசரோடு மம்புஜையினையானோடும்
படிபுகழ்நெடுமாலுண்டான் பரிகலமனுமானுண்டா
னுடன்வரும்படைகளெல்லா முண்டபின் னுவகையோடு
முடிபுனையரக்கன்போரை முனிவனோடுரைக்க லுற்றான் (104)

ஆயிரமரக்கர்கொன்றார்க் குரங்கினையளக்கலாற்றா
சேயனையினையோன்கொன்றான் நேவரீரருளினாலே
தீயவாளரக்கன்றன்னைச் செயித்ததிப்பெருமையெல்லாம்
வாயுசேயனுமானந்த மருந்தினால்வந்ததென்றான். (105)

இந்தவாறென்னவோதி யிருந்தமாமுனிவோர்க்கெல்லா
வந்தனம்புரிந்துபுட்ப மானமீதவர்களோடு
மந்தரம்பொலியவந்தான் குகனைக்கண்டறநீர்தாண்டிச்
சிந்தையின்மகிழ்ந்தயோத்தி திருநகரருகிற்சேர்ந்தான். (106)

ஆண்டவனிராமன்வந்தா னென்றவரவர்கட்கெல்லா
வேண்டியபரிசுநல்கி வேழமீதவுதாவேற்றி
நீண்டொலிக்கருவியீட்ட நெடும்புவியதிரத்தாக்கி
மூண்டெழுஞ்சேனையோடு முன்னவன்முன்னேவந்தான் (107)

வந்ததேரார்பாதனண்ணன் மலரடிபணிந்தானப்போ
வந்தவாறவருந்தாழ்ந்தா ளளவிலாவுவகைதூண்ட
மந்தரப்புயத்தான்செய்ய மாமகள்சனகியோடுந்
தந்தியின்மீதயோத்தி தனிநகர்வலமாய்வந்தான். (108)

ஆரணமுழக்கத்தோடு மந்நகர்மறையோரெல்லாம்
பூரணகும்பமேந்திப் புகழ்ந்தவர்மொழிந்தாராசி
வாரணிமடவாரெல்லா மங்கலகரவாலாத்தி
நீரெடுத்திடவிண்ணோர்க ணிறைமலர்பொழிந்தாரன்றே (109)

மட்டிலாப்பெருமைவேந்தர் மகிழ்ந்துபொன்மலர்கவே
திட்டிதீராடைசுற்றித் திருவடிதொழுதுநின்றார்
பட்டுகர்வகுப்பவேந்தர் பார்ப்பனர்முனிவோர்குழ
விட்டபேராசனத்தி விருந்தனனிராமனாதன். (110)

வேறு.

வையம்போற்றிடு மாமகனாயகன்
துய்யமாமுடி சூடுஞ்சுபதின
மையநானைக் கடுத்ததுவானதாற்
செய்யவேண்டுவ செய்யெனச்செப்பினான். (111)

இன்னவண்ண முனிவனிசைத்தலும்
பன்னருங்களிப் பானபாதனு
மன்னரியாவர்க்கு மோலைவழங்கியே
யந்நகர்தனைப் பொன்னகராக்கினான். (112)

நாற்றிசைக்கு நசைமுடிசூடுநான்
சாற்றுக்கென்னலுந் தந்திமேற்றுந்துபி
யேற்றிமாநக ரெங்கும்புடைத்தலும்
போற்றுவானரு நாகரும்பூரித்தார். (113)

அங்கங்குள்ளவ ரானந்தமார்கலி
பொங்குமாறு பொழிந்தனர்போற்றினு
ரங்கநாடொடு வைம்பதினைவருந்
தங்கடங்கழிறையொடுஞ் சார்ந்தனர்.

(114)

எங்கணுங்கரி யெங்கணும்பாய்பரி
வங்கம்பொன்னமை மாரதமெங்கணு
மிங்கங்குள்ளவ ரேகெனவேகிலா
ரெங்கள்வாணு மிவையென்றிசைப்பரால்.

(115)

வேறு.

விரிந்த காரிருள் சிதைபடச் சுடர்விடு வெயில்வாய்
சொரிந்த மாமணித் திரள்பெறு மண்டபஞ் சுருதி
பொருந்த வேதிகைக் குண்டமுந் திருத்தினுன் புலவோ
ரிருந்தி டப்பெரு மாளிகை யியற்றினுன் றபதி.

(116)

வேறு.

இன்னொளிபரப்பச்செய்யு மிரணியயவையுமீந்து
தன்னிறத்தரளத்தோடுந் தண்டிலங்கலந்துசாலத்
துன்னுமாவிலையுந்தெங்குங் கூர்ச்சமுந்துலங்கச்செய்செம்
பொன்னினாற்கலசக்கும்பம் புரோகிதர்பொலியவைத்தார். ()

வேறு.

மன்னவனும் ரகுபதிசா னகிதன் னோடு
மாவேந்த ரினையோர்கண் மறையோர் சூழப்
பொன்னனையார் நடமாடக் கவரி வீசப்
புகழுரைப்போர் முறைவிரிப்பப் புதித மாக
மன்னுமணி மண்டபத்தில் வந்தா னாசி
வழங்கினார் துருவமுனி வர்கள் கூற
மின்னொளிசெய் யாசனத்தி லுவகை பொங்க
மேதினியா னுடனிருந்தான் வேந்தர் வேந்தன்.

(118)

வேறு.

அங்குலித்தருப்பையோடு மட்சதைவசிட்டனீந்தான்
செங்காத்தேந்திராமன் சிரம்விரற்சேர்த்தபிறறை
யைங்கான்றனையருச்சித் தாவுடையந்துங்கூட்டிப்
பொங்குநீர்வேந்தன்கும்பம் புரிந்தவைபுனிதஞ்செய்தார். ()

வேறு.

ஒதிவனமேழினொடு வும்பருலகோத
மாதிரதிகாவிரியோ டாறுளதுமாக
மேதினிதனிற்புனித மெய்ப்புனல்களெல்லாம்
பூதிபெருங்கும்பம் ரொன்பதும்பூரித்தார். (120)

வேறு.

பூரணகுடத்தின்முந்நீர்ப் பூமனையருச்சித்தேத்தி
யாரணசாங்கோபாங்க மவரவர்க்கிசைத்தவண்ணந்
தாரணிபுகழுஞ்சுத்த முருத்திரஞ்சமகஞ்சாந்தி
காரணிமுழக்கமென்ன முனிவார்கழறலுற்றார். (121)

வேறு.

ஓமமாநெய்யி னொன்பதோடொன்பது
நாமமோடுள்ள நாள்களுங்கோள்களுஞ்
சேமமாயுட ரும்படிசெய்தபின்
மாமன்ராமனுக் காசிவழங்கினார். (122)

வேறு.

பூவைசானகியோடையன் பொன்னணியிருக்கைமீது
மேவினான்புனிவோர்கும்ப மெடுத்திசைவேதவோசை
பாவையர்பாடலோசை பல்லியமுழங்குமோசை
மூவுலகடைந்துகூற முடிக்கபிடேகஞ்செய்தார். (123)

ஐயனுங்காமன்றந்தை யாயினானவருமன்னான்
றையலாமிரதிமாமி தானெனவிருந்தாளேழு
வையமுங்கடல்வாய்வைகுஞ் சேடனும்வடமுமாகச்
செய்யவாசனத்திராம னிருந்தன்னீசீதையோடும். (124)

மழுவணிகரத்தான்வேதா மங்கையரோடும்வந்தா
 ரெழுவகைத்தோற்றந்தன்னி லெய்திலாதெவையாமென்னி
 னழுவுறுமறமநீதி நாகமற்றில்லைசீர்த்தி
 விழுதுவிட்டொழுகிராமன் முடிபுனைவிழாவுக்கம்மா. (125)

அவையுளாரருளும்வண்ண மங்கையாற்பரதனேந்து
 திவியமாமகுடந்தன்னை வசிட்டன்செங்கரத்தாற்றாங்கி
 நவமணித்திராரும்பொன்னு நாதனீசானனென்னுந்
 தவமுனியிராமச்சந்தான் றலைமிசைச்சொரியவைத்தான். ()

சங்கினம்பேரிமேளஞ் சல்லரிமுழுவெக்காளம்
 பொங்கியகடலினோசை புதைபடப்புடைக்குமெல்லை
 துங்கநீரடைத்தகாலை துணைபெறுமணிலம்போலு
 மிங்குநாடுக்கவென்னக் கிடுகிட்டியிசைக்குமம்மா. (127)

துந்துபிதுந்துமென்னுந் தூயவால்வலஞ்சூழ்சங்க
 நந்தமும்பம்பென்னு நாகசமேளமெல்லாஞ்
 சந்ததந்தீந்தீமென்னுஞ் சல்லரிதோந்தோமென்னுந்
 தொந்தவாளரக்கர்துன்பந் தீந்தோமென்றுரைத்தபோலும்.

வேறு.

சாதகபுரோகிதர்கந் தாட்சதைவழங்கி
 வேதமகதாசிமுனி யோர்களும்விளம்பு
 மானுலர்கன்வேதியர்க ளனைவருங்களிக்க
 மாதிரவியம்பரத மன்னவனளித்தான். (129)

வேறு.

சீர்பரவு மிராமபிரான் சரிதந் தன்னைச்
 சீரகத்தார் வணிகருக்காய்ச் சிகரி தோறுங்
 கார்பரவுங் கலாவைநக ரிராமச் சந்தர்
 கற்பகவீ சானவரன் கனிந்து கூறப்

பேர்பரவு நெடுவைநகர் நாரணயன்

பேசுதமிழ்ச் சங்கரகரா மாயணத்தைப்
பார்பரவப் படிப்போரும் படிப்பிப் போரும்
பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழி வாழி.

(130)

வேறு.

வாழிவாழிவேள்விவாழி மறையும்வாழிவாழியே
வாழிவாழிமங்கைசீதா ராமன்வாழிவாழியே
வாழிவாழியவனிவாழு மாந்தர்வாழிவாழியே
வாழிவாழிநாரணயன் பனுவல்வாழிவாழியே.

(131)

வேறு.

மங்களமார் தாசரதி மான்யந் தன்னை
மனமுவந்து கேட்போர்க்கும் வாசிப்போர்க்கும்
மங்களமா நியமமதாப் படனஞ் செய்வோர்
மனநினைந்த வாறடைந்து மகிழ்ச்சி யாவார்
மங்களமா மிச்சரிதம் படிக்கச் செய்வோர்
மாநகரின் மழைபொழிந்து வளங்க ளோங்கு
மங்களமா மாந்தரெலா மிகத்தின் வாழ்வு
மறுமையிலு மாலடியா ராகி வாழ்வார்.

(132)

மீட்சிகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம். 1086

சங்கிரக இராமாயணம் முற்றுப்பெற்றது.

சுபமஸ்து.

பிழைதிருத்தம்.

பக் கம்.	பாட் டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
3	15	2	மலைநிகர	மலைநிகர்
5	30	4	துன்னியவரமு	துன்னியவறமு
6	34	3	தாடாலு	தாடலு
9	12	3	மங்கல	மங்குல
10	20	2	சேலையேன்	சேலையென்
32	137	6	சந்திர	சந்தர்
37	11	2	யுதரி	யுதறி
41	34	3	மனத்தினோடு	மனத்தினோடு
42	43	3	மௌலீ	மௌலி
44	56	6	கதரு	கதறு
45	60	4	கதரு	கதறு
47	67	3	கதரு	கதறு
49	5	1	கேதை	கோதை
54	32	4	திரமி	திறமி
57	52	3	தேன்மொழி	தேன்மொழி
63	98	4	லாம்பெரு	லாப்பெரு
65	108	4	மொழி	வொழி
66	115	3	மன்னுவன்	மன்னுமவன்
68	8	3	சுக்ரீபன்	சுக்ரீவன்
77	61	3	யோனோடு	யோனோடு
81	1	4	புக்காள்	புக்கான்
85	32	2	தேந்தரன்	தேந்தர்ன்
104	56	3	ரத்திமௌ	ரத்திமௌ
106	70	3	தொலைத்தேன்	தொலைத்தென்
128	210	4	புயத்தொனான	புயத்தோனான
135	260	1	வாரிளை	வாறிளை
136	270	2	பொருக்கி	பொறுக்கி
141	303	1	பிழைக்குலன்	பிழைக்கிலுன்
142	307	1	மத்தினி	மத்தனி
143	315	2	சிந்தன	சிந்தின